Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

~~D. K. I. 119~~

227 E 31

N Kr. 1712

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Franciſci Philelfi Epiſtole breuiores elegantiores et iuuenibus magis vtiles.

ex toto epiſtolaꝝ eius volu=
mine laborioſe collecte. Et prepoſita ſunt ſingulis
his epiſtolis argumenta vel tituli breuiter declarā=
tes ipſarum materias Ideo autem egregium opuſ
culum hoc imprimi curauimus vt adoleſcentes ⁊ fa
cilius et ſepius lectitent quo quidem nihil ipſis con=
ducibilius fuerit Addita eſt tabula vt facile poſſint
inuenire quam querunt materiam.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK 'S GRAVENHAGE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Duentũ ſuũ narrat ⁊ peſtilẽtie vim declarat fo. pͥmũ
Agit amico grãs ꝙ ex peſte fugiendũ ſuadet primum.
Conſilium approbat primum.
Arcas cũ libris ⁊ veſtibus petit primum.
Aduentum ſuũ narrat ⁊ ꝓ̃cura quid ſit primum.
Petit ſibi rebuſqꝫ ſuis conſuli primum.
Honeſtati ſatiſfeciſſe ſe ait ⁊ vtilitatis habendã eẽ rõem ij
Conqueritur ſibi ꝓmiſſa non ſeruari ij
Hortatur quendã ad ſtudiũ lrãꝝ Deinde ponit differenti/
am inter feciales ⁊ caduceatores ij
Conſtans ⁊ gratus eſſe vult ij
Amicoꝝ paria quattuor ij
Dolet ſe non poſſe gratificari ij
Receſſuꝝ ſe ſcribit ꝓpter peſtilentiã ij
Profectionem ſuam p̃dicit amico iij.
Quã honorifice ſit acceptus narrat iij.
Corrigit laudationem amici de ſe iij.
Depoſitum reddi poſtulat iij.
Cur non ſcripſerat Itẽ laudat bononiam iij.
Factionem naſcentem oſtendit iiij
Hortatur amicũ ne laboret de reditu ſuo iiij
Laudes de ſe minuit iiij
Libros ab alio repetendos ait iiij
Commendat quendam amico iiij
Factionis tumultum narrat iiij
Conditõem accipit de pacta ſibi pecunia iiij
Mulis ſibi opus eſſe dicit v
Integꝝ ſibi eſſe negat vt obſequatur amici ꝯſilijs v
Conditõem ſe non poſſe admittere dt v
Excuſat ſe v
Fidem ſibi eſſe ſeruandam dt v
Cauſam cunctatõis narrat ⁊ tuti itineris lrãs optat vi.
Laudans hortatur amicum ad gloriam vi.
Unde ⁊ quo pergat dicit vi.
Amico gratulanti ⁊ opam pollicẽti reſpondet vi.
Pericula ſua narrat vij
Libros quos alteri ꝯmodauit repetit vij
Conductum ſe ait in triennium vij
Singulariter quendã ꝯmendat amico vij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Conſuli ſibi ſuiſqꝫ rebus petit	vij
Factionē florentinoꝝ ſibi moleſtam eſſe dt	viij
Commendat amico quendam	viij
Pollucem repetit	viij
Admonitum ſe dicit vt ſibi caueat	viij
Maturari promiſſa petit	viij
Inimicū corripit ꝙ ſibi inſidietur	viij
Inimicū vilipēdendo arguit improbitatis	viij
Hortatur amicū vt ꝓmiſſa opere compleat	ix
Grās agit officioſo amico	ix
Itē excuſat ſe ꝙ ꝓmiſſum non ꝑfecerit	ix
Moleſtiam ſui ſtatus narrat	ix
Rationem reddit cum abierit	ix
Reſponſurum ſe breui dicit	x.
Certior fieri vult de ſtatu amici	x.
Libꝝ alterius ſe nō poſſe mittere ait	x.
Increpat quendā ꝙ ſibi res ſuas nō reddit	x.
Ignoſci ſibi petit ꝙ nō ſatiſfacit votis amicoꝝ	x.
Loqui ſe ait ꝑ tabellarium	x.
Excuſatoria epiſtola	x.
Conſilium de ꝑfectione aperit	x.
Moram ſuam excuſat	x.
Grās agit amico ꝓ donis	xi
Itē laudat ariſtam ⁊ rus amici Uentuꝝ ſe ait	xi
Succeſſus ſuos narrat ⁊ amicū latenter allicit	xi
Libꝝ ſe dicit ſub ꝯditione miſſuꝝ	xi
Arguit quendā ꝙ libꝝ alteri non reddiderit	xi
Hortatur amicum	xi
Cauſam dicit cur deceſſerit	xij.
Excuſatoria epiſtola	xij.
Cōceſſiſſe ſe ait in aliū locū vbi in magno eſt honore	xij.
Accuſat ſuperbie quendam	xij.
Hortatur amicū ad viciſſitudinē lrāꝝ	xij.
Amari ſe dicit ⁊ inuicem amare	xij.
Hortatur amicū ad libroꝝ lectionem	xiij
Iudicium Philelfi de Quintiliano	xiij
Hortatur quendam vt libros reddat	xiij
Arguit quendam iniuſticie	xiij
Gratulatur cuidam ꝙ magiſtratum acceperit	xiij

ij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Dicit ſe febre liberatum ⁊ quo pacto	xiij
Negligi ſe queritur ab amico	xiiij
Accuſat eos q̇ ꝯmodo ꝓprio amiciciā metiūtur	xiiij
Hortatur quendā vt rus relinquat	xiiij
Abſentem magis q̄ꝫ preſentem laudandū eſſe dicit Item io- catur de quodam flagitioſo	xiiij
Promittit officiū ſuū ⁊ libros repetit ⁊ epiſtolas petit	xiiij
Gratias agit ⁊ Moſei vitā ſe trāſlaturꝫ ſpondet	xv
Excuſat ſe ꝙ rn̄derit ſerius Item laudāti ſe rn̄det	xv
Excuſatōem accipe ſe d̄t deinde quendā ꝯmēdat amico	xv
Amici ſtudium in lrīs adhortatur	xv
Amorē in laudādo ocul' carē d̄t deinde ꝓ munē grās agit	xv
Excuſat ſe	xv
Conſilia laudat amicoꝝ	xv
Laudat quendā ꝙ prēm in ꝟtute imitetur	xv
Excuſationem admittit	xvi
Veterem amiciciam ſe colere ait	xvi
Accuſat quendam	xvi
Vxoris mortē filio nūciat eumqꝫ domū reuocat	xvi
Arguit quendam illiberalitatis	xvi
Excuſatoria epiſtola	xvij
Excuſatorie littere	xvij
Officium filio petit	xvij
Hortatur amicum ad ſcribendum	xvij
Accepiſſe ſe munuſcula d̄t amici Sꝫ pꝰ hac leuiora ſe malle	xvij
Excuſat ſe cur libꝝ non mittit	xvij
Arguit amicum iniuſticie erga ſe	xvij
Officium ſuum narrat	xvij
Laudans quendā ꝯmendat eum amico	xviij
Cōmendatiua epiſtola ⁊ laudis plena	xviij
Et ſibi ⁊ amico bene eſſe gaudet	xviij
Monenti vt ſibi caueat gratias agit	xviij
Accuſat amicū rariſſime ſcriptōis ⁊ officiū ſuū illi ſpōdet	xviij
Viciſſitudinem litteraꝝ poſtulat	xviij
Breuitatem litteraꝝ ſubaccuſat	xix
Excuſat ſe rare ſcriptionis	xix
Librum exſcribendum petit	xix
Commendatiua epiſtola non vulgaris	xix
Excuſat ſe rare ſcriptionis	xix

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Promiſſa adimpleri petit xix
Orationes mittit amico Excuſat ſe xix
Corripit quendam xx
Spem admittit cuidam xx
Bene ſperare iubet amicum xx
Accuſat quendam torporis ꝛ negligentie xx
Inuidium carpit xx
Quotus quiſqꝫ quid ſignificent xx
Boecij dialectica exſcribi poſtulat xx
Sollicitus eſt de ludimagiſtro xx
Iniuriam ſe donaturum oſtendit xx
Aduentū ſuū predicit ꝛ ſaluum conductum petit xli
Accuſat ſilentium cuiuſdam ꝛ litteras ꝛ noua petit xxi
Scire deſiderat mentem principis xxi
Quendam accipit in amiciciam xxi
Hortatur amicum vt exemplo ſuo ſepius ſcribat xxi
Inuehit in tabellarios negligentes ꝛ ꝓmiſſa impleri petit xxi
Tabellarij occaſione eadem iterum ſe ſcribere dicit xxi
Mortem principis narrat xxi
Romam ſe petiturum dicit xxij
Libros commodat amico xxij
Iocatur in medicum Lactantium repetit xxij
Conditionem ſe non poſſe accipere ait xxij
Neqꝫ conſilij neqꝫ auxilij locum apud ſe eſſe ait xxij
Negat ſe plura hoc tempore poſſe ſcribere xxij
Iliada ſe vendere negat xxij
Non expedire ait vt omnia ſcribat xxiij
Corrigit inſimulantem ſe negligentie xxiij
Amiciciam laudando operam petit amici xxiij
Inſeruire ſibi a diſcipulo deſiderat xxiij
Amici promiſſa non reſpondere ſuis ait xxiij
Illiberalitatis excuſat amicum xxiij
Amicum certiorem facit de rebus ſuis ꝛ de ſtatu ciuita xxiij
tis petitqꝫ ꝯſilium De eadem re xxiij
Tabellarij ꝟbis fidē eē habendā ait ꝛ amici oꝑam petit xxiiij
Pericula ſua narrat ꝛ ꝯſilium petit xxiiij
Admonitus grās agit ꝛ mores ſuos declarat xxiiij
Grās agit principi ſe ad familiaritatem inuitanti xxiiij
Item quid differunt rex ꝛ tyrannus xxiiij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Ratione tp̄is eſſe loquendum ait	xxiiij
Periculoſum tempus eſſe oſtendit	xxiiij
Accuſatus ſuperbie excuſat ſe	xxv.
Arguit quendam nō obſeruare pmiſſiones	xxv.
Sanari vulnera petit ab eo que inflixit	xxv.
Laudat quendam grece litterature ſtudioſum	xxv.
Comparatio Hieronymi ⁊ Auguſtini	xxv.
Anguſtiam ſuam oſtendit	xxv.
Loqui ſe ait per tabellarium	xxv.
Conſilium petit	xxv.
Conſuli ſibi iteꝝ petit propter pericula	xxv.
Dicit quoſdā vtiles donec vtilitas deceſſerit	xxvi
Laudat quendā q̄ morali philoſophie opam dat	xxvi
Conſolatur amicum in aduerſa fortuna	xxvi
Libros repetit	xxvi
Arguendo quendā libros ab eo repetit	xxvi
Lrās ab amico petit ⁊ libros ſuos repetit	xxvi
Jocatur in amicū ruri manentem	xxvi
Pecunias ſibi ſolui petit Lrās repetit	xxvij.
Stomachatur cuidam ſibi moleſto	xxvij.
Traditum ſe queritur obliuioni	xxvij.
Opam amici importune petit	xxvij.
Certior fieri petit de pſpero ſtatu amici	xxvij.
Grata fuiſſe ſcripta amici dt	xxvij.
Suadet amico vt etiā in ſenio nō quieſcat a ſtudio	xxviij
Carmina ſua repetit	xxviij
Carmina iteꝝ reddi ſibi poſtulat	xxviij
Lrās amici laudat eū ad ꝟtutem hortatur	xxviij
Promiſſa ꝑfectum iri petit	xxviij
Ad idem Officium petit' amici	xxviij
Petit vt ad ſe amicus veniat	xxix
Auxiliū ait ſup valitudine ⁊ abſentia filij	xxix
Silentiū diuturnum accuſat	xxix.
Silentiū carpit Lrās a diſcipulo petit	xxix
Plantas ſibi mitti petit	xxix
Libꝛ ſerio petit ſibi reddi	xxix
Conſiliū mutatum ab amico miratur	xxix
Hortatur amicum vt tandem libros reddat	xxix
Pollicita maturari deſiderat	xxx.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Expediri petit qđ in rem ſuam ſit xxx.
Librum repetit xxx.
Lrās ſe nondū accepiſſe đt deinde xxx.
Statuū ſuū ꝑcat Dicit ſe nihil accepiſſe ꝓmiſſi xxx.
Amari ſe letatur ⁊ redituꝝ ſe ſpondet xxx.
Laudat amicum ꝙ ſe amat xxx.
Accuſat quendā rare ſcriptōis xxxi
Silentiū accuſat ⁊ lrās petit xxxi
Salariū duplū petit vt redeat xxxi
Diligē ſe ait amicū ⁊ ſꝑ dilectuꝝ etiā ſuū pollicetꝛ aduētū xxxi
Peſtilentiā ait in crudeſcere xxxi
Certior fieri petit de ꝯmiſſis xxxi
Commendat amicum xxxi
Loqui ſe ait ꝑ eum qui lrās ꝑtulit xxxi
Nihil qđ ſcribat occurriſſe ait Itē de podagra xxxij
Promittit ſe curatuꝝ omnia xxxij
Noīa libroꝝ venaliū deſiderat ſibi ſcribi xxxij
Arguit amicū auariuſculū factum xxxij
Cōmendatio yronica ac ridicula xxxij
Peſtilentiā ſe timere ait ⁊ ꝯſiliū petit xxxij
Peſtilentiā incrudeſcere ait xxxij
Pauꝑtatis incōmoda narrat ⁊ ꝯſuli ſibi petit xxxiij.
Cur breuis ſit indicat xxxiij.
Filium ad ſe redituꝝ ꝑcat xxxiij.
Stomachatꝛ ꝙ lrās ad ſe datas nō acceperit xxxiij.
Conqueritꝛ ſe lrās nō accepiſſe ⁊ ventuꝝ ſe ſpōdet xxxiij.
Laudat amicū Lrās petit xxxiij.
Conqueritꝛ ſe pecuniā non accepiſſe xxxiiij
Deſideriū videndi amicū inſinuat xxxiiij
Ventuꝝ ſe đt ⁊ lrās regis expectat xxxiiij
Excuſat ſe apud amicū ⁊ ei negociū dat xxxiiij
Silentiū latenter accuſat xxxiiij
Officium petit amici xxxiiij
Profecturum ſe dicit xxxiiij
Eiectū ſe ab vrbe dicit ob peſtem xxxiiij
Hortatꝛ amicū vt res aſſeruet ne furto ſurripiantꝛ xxxv
Eiectionem ſuam narrat xxxv
Amici preſentiam petit xxxv
Amicum vt ſe conueniat orat xxxv

IIII

Tabula

Longū ſilentiū accuſat ⁊ ſtatū ſuū indicat	xxxv
Incōmoda ſua narrat amico	xxxv
Grãs agit de tritico ꝓmiſſo	xxxvi.
Officiȷ̄ neglecti ſubaccuſat amicū	xxxvi.
Domū ſibi ꝯduci petit q̄ꝫ ociſſime	xxxvi.
Domū qualē ꝯduci velit Itē Nae q̄d ſit	xxxvi.
Reuerſum ſe d̄t papiam	xxxvi.
Certior fieri cupit de rebus ſuis domeſticis	xxxvi.
Moneri quendā petit ne ſibi moleſtus ſit	xxxvij
Silentiū ſuū excuſat ⁊ ſtatū ſuū narrat atqꝫ ꝓpoſitū	xxxvij
Reſponſum petit	xxxvij
Conqueritˀ ſibi ꝓmiſſa non ſeruari	xxxvij
Excribi libꝝ petit	xxxvij
Accuſat quendā ꝑfidie	xxxvij
Reſpōdet lr̄is amici eūqꝫ laudat beniuolētie	xxxviij
Grãs agit ꝓ beneficiȷ̄s	xxxviij
Cōmendat quendā apud amicum	xxxviij
Iniuriam ſibi factam narrat	xxxviij
Accuſat amicum obliuionis	xxxviij
Officium laudat amici	xxxviij
Officinm petit amici	xxxix.
Opem filio petit redituro	xxxix.
Certior fieri de ſtatu amici petit	xxxix.
Cōmendat amicum amico	xxxix.
Cōmendaticia epiſtola	xxxix.
Cōmodari exemplar petit vt excribatur	xxxix.
Iuuari petit ſe lr̄is alterius	xxxix.
Conqueritˀ de tarditate officiȷ̄	xxxix.
Grãs agit ei q̄ filiū ſuū tractauit bene	xxxix.
Hortatˀ amicū vt obliuiſcatur ꝯmiſſoꝝ	xxxix.
Libꝝ petit vt ſuū emendet	xl
Hortatˀ filium vt p̄ſuli obſequatur	xl
Hortatur filiū de libris inquirendis	xl
Arguit filiū q̄ iuſſa non ꝑfecerit	xl
Donat amicū carmine quodam	xl
Memorē ſe d̄t amici Itē accuſat amici ſilentiū	xl
Quanti liber emi poteſt dicit	xli.
Gratulatˀ amico dignitatē aſſecuto cui ⁊ mūeri dat libros	xli.
Officium petit	xli.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Reſpõſum a filio petit ⁊ ſua ſcripta mittet amicis legenda	xli
De litteris legendis officium petit amici	xli
Gratias agit ꝙ amicus ſibi morem geſſit	xli
Egre fert cunctationem ſuam ⁊ de ſaturis ſuis ſcribit ⁊ laudat librū ſatyrarum	xlij
Certiorē facit amicum de rebus ſuis	xlij
Succeſſus ſuos narrat ⁊ officiū petit in familiā	xlij
Arguit filiū fugitiuū ⁊ de ſacerdotio conſilium dat ⁊ inconſtantie filium arguit.	xlij
Ad aīcū de negotijs illiꝰ excuſat aīcos ⁊ iubet aīcū bn̄ ſpare	xlij
Accuſat tabellarioꝝ iniuriam	xlij
Excuſat ſe ꝙ morem non geſſit amico	xliij
Mendacij quendā arguit ⁊ librum repetit	xliij
Libros ſibi reſtituendos ſerio curat	xliij
Donat amicum libris ſuis	xliij
Gratulatur amico de probo filio	xliij
Cunctationis cām narrat	xliiij
Libros repetit	xliiij
Operam petit amici in rem ſuam	xliiij
Gratias agit	xliiij
Excuſat ſe ꝙ diſtulerit officiū ſuum	xliiij
Silentij cām reddit ⁊ operam ſuā ſpōdet	xliiij
Obſequium ſuum offert amico	xliiij
Litteras ſuas ꝯqueritur interceptas	xlv
Locum ⁊ tempus prefinit conueniendi amici	xlv
Admonet quendam vt ſibi inſeruiat.	xlv
Gratias agit ⁊ promiſſa petit adimpleri	xlv
Hortatur amicum vt ꝯpleat premiſſa	xlv
Gratificatur amico pro munere	xlv
Operam petit amici	xlv
Grās agit Amicis laudātibꝰ rn̄dit ꝓmittitqꝫ aduentū ſuū	xlvi
Pecuniam ſuam commodari petit	xlvi
Dicit ſe quendā cū ſummo pontifice in grām redegiſſe	xlvi
Equuleus laudat equum	xlvi
Reſponſum petit	xlvi
Excuſat ſe de ſilentio	xlvi
Commendat quendam	xlvi
Dicit ſe peragere mandata ⁊ gratum ſe oſtendit	xlvi
Miratur ſibi nihil eſſe reſponſum	xlvij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Inſidū quendam eſſe dr Gratum ſe eē dicit xlvij
Excuſat ſe ꝑclare ꝙ amicū non ſalutauerit xlvij
Laudat amicum xlvij
Litteras petit de ſtatu amici xlvij
Interrogat de nauigio xlviij.
Excuſatoria epiſtola xlviij.
Excuſat amicū non reſcribentē ꝛ tn̄ cū vacabit ſcribat orat cer-
tior fieri petit de ſtatu amici xlviij.
Laceſſentē ſe monet vt deſinat xlviij.
Laborare amicū ex crure dolet ꝛ lrās ſuas illi nō redditas xlviij.
Cauſam ſilentij reddit Lrās petit xlix
Oſtendit ſe rebus ſuis velle ꝓſpicere xlix
Excuſat occupatōes amici xlix
Pelliri a pn̄cipe veſtem ſuam petit xlix
Debitorem quendā dicit eē ſoluēdo xlix
Nec ſimulandū nec diſſimulandū eē laudatqȝ amicū ꝙ ſe to-
tū patefecit ſibi ꝛ pollicetur officiū ſuū xlix
Amico grās agit ꝓ beneficijs ꝛ libros illi mittit l
Petit quippiā a ſummo pontifice l
Operam petit cardinalis l
Gratum ſe oſtendit l
Lrās mittit filio reddendas l
Hortatur amicū ad viciſſitudinē lrāꝝ l
Codicem Alberti magni petit l
Filij cauſas expediri rogat li
Reddi petit lrās filio vt ꝑperet domū li
Recte ſe ꝯſuluiſſe dicit li
Deſiderat lrās amici ꝛ libros illi mittat li
Hortatur filiū ad bonas artes li
Gratificatur amico duplici ratione li
Cauſam cur non reſcripſerit narrat lij.
Negociū nondum perfectū dicit lij.
Libros abſolutos eē dr epl'as alijs tradendas eē mittit ac de fu-
turi tp̄is qualitate inquirit lij.
Opa ſua mittit amico a q̄ ꝛ lrās petit ꝛ fauorē i tabellariū lij.
Lrās ſibi nō eſſe redditas dr lij.
Oſtendit amico q̄d ſperandū q̄dve nitendū ſit lij.
Promittit officium ſuum liij
Promittit pluribus verbis officium ſuum liij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Gratum ſe eſſe dicit de beneficijs acceptis liij.
Arguit quendam furti ⁊ librum repetit liij
Silentium accuſat liij
Dotem filio petit ſibi impetrari a principe liij
Pecunia vt ſibi ſoluatur petit liiij
Promittit obſequium ſuum liiij
Litteras annexas reddi petit amico liiij
Arguit amicum libros non reddidiſſe liiij
Gratulatur amico qui ex egritudine ꝯualuit hortaturqꝫ vt curet valitudinē ſuā. liiij
Cauſam ſilentij reddit ⁊ aliqua ſibi exſcribi petit. liij
Accuſat quendā ꝙ rem interuerterit. Itē de turcis memīt liiij
Commodata petit. liiij
Doctrinam cum bonitate innectam eſſe debere. liiij
Amicum orat vt filio conſulat bene lv
Librarium ad ſe mitti iubet. lv
Minatur cuidam niſi libros reddat lv
Litteras alteri reddendas mittit. lv
Filium admonet vt ſibi caueat. lv
Reſpondet illi qui cū laudauerat ⁊ orōnes petierat lv
Carmina mittit lvi
Hippocratis libros mittit amico. lvi
Certior fieri cupit Arguit vituperantem ſe lvi
Detractores carpit lvi
Operam petit amici. lvi
Uiciſſitudinem excitat litterarꝫ lvi
Litteras petit amici ⁊ ſuos illi ſucceſſus indicat lvi
Orat amicum vt inquirat de libris lvij
Gaudet triſtem nunciū in letiorem cōmutatum. Item monet vt quendam hortetur ⁊ excitet lvij
Gratulatur amico de proſpero ſucceſſu Monet inuidentiam eſſe contemnendam lvij
Curari rem ſuam petit lvij
Filio peregrinari volenti conſilia dat lvij
Animū ſuum per alium aperit lviij
Commendaticie littere lviij
Hortatur quendam vt libros reddat lviij
Hortatur amicum vt meminerit ꝓmiſſorꝫ Lrās petit lviij
Promiſſa vt recomprobentur orat lviij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Tabula

Petit vt aliquid tp̄is amicicie officio dat lviij
Excuſat tarditatem litteraꝝ ꝙ nō ſit arbitrij ſui lviij
Maturari petit opam amici lviij
Laudat quendā fidelē in principem lix
Diligentiſſime quendā amico ꝯmendat Item excuſat ſe ꝙ ad ſummū pontificem non reſcripſerit lix
Munera optat comitatu venire litteraꝝ. lix
Docet q̊bus artib⁹ inſtitui q̊s debeat futur⁹ medicus lix
Filium amico commendat lix
Filium commendari orat lx.
Filio vt adſit amicus optat lx.
Litteras ait ad ſe non eſſe ꝑlatas lx.
Problemata Ariſtotelis tranſlata mitti ſibi petit lx.
Gaudet amico bene habere lx.
Litteras interceptas conqueritur lx.
Adoleſcentē amico commendat lx.
Quomodo res habeat ſcire deſiderat lx.
Libꝝ repetit ⁊ petit amicū admoneri vt ꝓmiſſa ꝯpleat lxi
Officiū petit amici in preſentia lxi
Hortatur amicū vt q̄ ꝓmiſerit ſibi ꝑficiat lxi
Petit ab amico vt hortetur filiū ad ꝟtutem lxi
Facit amico poteſtatē ſui ne ingratus ſit lxi
Auxiliū impendi ſibi petit lxi
Laudat filij peregrinationem lxij
Beniuolū facit amicū ad hoſpitalitatē ſuis exhibendā lxij
Parari poſtulat q̄ ad iter faciundū opus erunt lxij
Arguit quendā officij neglecti aut ſpreti lxij
Grās agit mirifice Reſpōſum petit lxij
Amicicia quō orta ſit inter ſe ⁊ aliū quendā narrat lxiij
Minatur cuidam niſi libros reddat lxiij.
Crebriores litteras filij petit lxiij.
Arguit filiū ꝙ prēm accuſat lxiij.
Monet filiū vt ⁊ ſepius ⁊ aptius ſcribat lxiij.
Religioſi amico ꝯmendantur lxiij.
Operam a ſe petitam reijcit in alteꝝ lxiiij
Operam amici petit lxiiij
Beneficiū beneficio accumulari orat lxiiij
Petitiones alique petūtur a Philelfo lxv

¶ Tabula in epl̄as diſertiſſimi Frāciſci Philelfi feliciter finit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Franciſcus Philelfus Franciſco barbaro. Sa. dt

¶ Aduentū ſuū narrat et peſtilētie vim declarat.

Quod tibi iucundiſſimū eſſe puto. nudiuſtercius venetias
ex vrbe conſtantinopoli adueni. vn̄ abeſſe te doleo qꝛ tua
ſuauiſſima ꝯſuetudine frui nō licet. ⁊ gaudeo ꝙ ſalutis tue
rōem habeas. nam furoꝛ peſtilētie parcit nemini nec vllis
remedijs aut arceri pt̄ aut repꝛimi. ne ſi Aeſculapius quidem ipſe hu-
iuſve fili⁹ podalirius ⁊ Machaon cum Apide vna illo q̇ pꝛim⁹ me-
dicinam dꝛ inueniſſe ꝓpulſatoꝛes ⁊ curatoꝛes adſint Quare cum vi
ta ſis digniſſimus. facile ⁊ equo aīo patioꝛ abſentiam tuam dum ta-
men litteris creberrimis pꝛeſentis tui deſideriū relartias Uale ex Ue
netijs quarto idus octobꝛis

¶ Franciſcus philel. Danieli veturio. S. d.

¶ Agit amico grās ꝙ ex peſte fugiendū ſuadet

Ago tibi grās immoꝛtales ꝙ tāta beniuolētia me ꝯplecteris. nō
enī ſine magna quadā amoꝛis vi me hoꝛtaris vt in tātis peſtilē
tie ignibus venetijs eſſe nolim ſed vel patauiū ꝓcedam vel alio vbi tu
tius vite mee ꝯſultum ſit Si dixero me oīno expertez met⁹ plane mē
tiar Metuo enī ſ3 non tam mihi q̄3 infanti filio vxoꝛiq3 adoleſcētule
tum relique etiā familie q̇ minus foꝛtaſſe ſibi cauere noꝛint Nec ſatis
ſcio q̇d faciā Nā patauij q̄3 ⁊ in reliq̇s ꝓpinquis vꝛbibus efferatam
hāc moꝛbi īmanitatē audio incrudeſcē. Quare aut nuſquā ē moued⁹
pes aut fugiendū lōgius vbi pacatioꝛ ſit aeris clemētia Cōſiliū tn̄ tuū
nō poſſum nō ꝓbare Uale ex Uenetijs. calēdis nouēbꝛibus

¶ Franciſcus philel. Uictoꝛino feltrenſi. S. d.

¶ Conſilium appꝛobat.

Ego te virum nō ſolū mei amātiſſimū ſed ⁊ prudentē ⁊ bonum
iam pꝛidem eſſe cognoui Admonitionē tuam nō poſſum nō ꝓ
bare S3 qui mare ingreſſus ſit nō habet ventos in manu Aduerſus
ꝯtrarios flatus tātiſper nitendū eſt dū vel foꝛtuna vl' deus aliquē poꝛ
tum obtulerit ſi minus optatū ſaltem tutum Sententiā meā tenes
Uale ex Uenetijs. vi. cal'. decembꝛibus

¶ Franciſcus philel. Leonardo iuſtiniano. S. d.

¶ Arcas cum libꝛis ⁊ veſtibus petit

Quoniā natalis chꝛiſtian⁹ iā ꝓpemodū pulſat foꝛes. facias mi
hi rem gratiſſimā. ſi q̄s arcas anteq̄3 ego foꝛem ex Conſtantino

poli ſolutur⁹. p illi⁹ tpis naues ad te miſi. mihi reddi curaueris. Non em̄ ſolum libris nōnullis mihi opus eſt. qui arcis ſeruant. ſed etiā ve ſtimentis. tum meis tum vxoris. Et vt de me ſileā me quottidie vxor rogat. ne ſe diutius priuē voluptati ſuaꝝ veſtiū Quare niſi ad ꝓximū natalē huic morem geſſero ſe ab me deludi exiſtimabit. Nam neqꝫ te latere debet ingeniū muliebre. ⁊ ego vxori ea negare non auſim. q̄ vite cultui decoroqꝫ debent. adoleſcentule preſertim mihiqꝫ morigere Uale ex venetijs. xvi. cal. Janua. M. cccc. xxvij.

Francus philelphus Antonio Capanorenſi. S. dicit
Aduentum ſuum narrat ⁊ verſura quid ſit

QUod meum in italiam reditū iucundiſſime acceperis. eſt mihi explo ratiſſimū. Noui em̄ bonitatē tuam ⁊ animū ergo me Q̄d autem certior fieri vis de rebus meis exponā breui. Uereor in eam fa bellam incidiſſe que de cane dicitur qui vmbratilem ſecutus imaginē quam ferebat rictu carnem reliquit. Erant mihi Conſtantinopoli le ta omnia ⁊ ſecunda Dum amicis his obſequor duct⁹ ingenti ſpe cap tuſqꝫ ꝓmiſſis. incertam fortunam certis ornatiſſimiſqꝫ ꝯmodis ante poſui Et ne longior ſim mihi deluſus videor: Quo fit. vt aliunde mi hi ꝯſulendū ſit: De verſura quod ſcire vis dupl'r exponi ſolet. cū aut fenus fenore. aut creditor creditore vertitur Et vt apertius loquar ſi quando es alienum nobis ꝯflatum fuerit. nec tm̄ nobis pecuniaꝝ ſit vt id diſſoluere liceat aut vbi tempus diſſoluendi aduenerit. fenus ad ditamus priori fenori aut mutamus creditorē ab altero ſcꝫ vſurario es accipientes quod alteri reddamus. Uale ex Uenetijs. xv. calen. Janua. M. cccc. xxvij.

Franciſcus philelphus Leonardo iuſtiniano Salu.
Petit ſibi rebuſqꝫ ſuis conſuli

n NOlo mea cauſa quicqꝫ patiaris incōmodi. Nam tua mihi vi ta non libris ſolum ⁊ veſtimentis ſed mea etiā vita carior eſt. Poſtea q̄ꝫ id cubiculi vbi mea illa bona ꝯtinent ſuſpectum eſt ꝓpter eum qui eo in loco peſtilentiali morbo correptus exceſſit e viuis. nō ſolū expec tabo ſed diu etiam multumqꝫ expectabo. quoad aer ad ſalubritatem redierit. Sed interea temporis vt mihi rebuſqꝫ meis ꝯſulas te pluri mū rogo. Nam diutius ita agere nec poſſum nec volo. Si promiſſa mihi ſeruant. manendum eſt. id quod eo libentius ſum facturus q̄ vi deo me tibi cunctiſqꝫ patricijs eſſe cariſſimum Uerꝫ diuturniorē ſpem precio emendam nequaq̄ꝫ cenſeo in hac preſertim temporꝫ pernicie Uale ex Uenetijs. xv. cal. Janua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Franciſcus philel. Leonardo iuſtiniano. S. d.
¶ Honeſtati ſatiſfeciſſe ſe ait ⁊ vtilitatis habē-
dam eſſe rationem.

Q Uod me hortaris ad patientiā, non contemno. Eſt enim ea q̄-
dam ſpecies fortitudinis qua res arduas difficiliſq; perpetimur ho-
neſtatis vtilitatiſve grā. Ego me honeſtati ita video ſatiſfeciſſe in tan
ta ꝑiculoꝝ ac tam intolerabili magnitudie. vt plus mihi honeſtas iā
debeat q̄ȝ ego honeſtati Reliqua ratio eſt vtilitatis quā in hanc diem
ſcio mihi fuiſſe nullam poſteaq̄ȝ ex grecia ad vos rediȷ̈ Nec q̄ futura
ſint poſſum augurari Sum eq̄dem apd̛ vos ꝑlubēter Sȝ diu ita eſſe
nō poſſum Itaqȝ te etiam atqȝ etiam rogo vt proſpicias rebus meis.
Uale ex Venetijs. xiiij. cal'. Janua.

¶ Franciſcus phi. Joāni auriſpe. S. d.
¶ Conqueritˀ ſibi ꝓmiſſa non ſeruari

Q Uod mihi gratularis de meo in Italiam reditu letor equidem
meū tibi ꝓbatum iri ꝯſilium. Verȝ in hanc diē fortuna conſilio non
reſpondet Nam quam mihi ſpem apud Venetos ampliſſimā ꝓpo-
ſitam ſum ſecutus, ea me video fruſtratuȝ iri. Itaqȝ me facti mei iā pe
nitet. etſi ꝯſilium nequaq̄ȝ eſt accuſandū Hic eñ diutius mihi cunc
tandum non eſt. cui neqȝ promiſſa ſeruantur. ⁊ morbus peſtifer quo
vniuerſa ciuitas eſt correpta. imminentem interminatur interitum.
Uale ex Venetijs. x. cal'. Januarias

¶ Franciſcus phi. Gabrieli mauro. S. d.
¶ Hortatur quendam ad ſtudium littera-
rum deinde ponit differentiam inter feciales
⁊ caduceatores

l L Audo te mi Gabriel, qꝫ te a lrīs abdicare nolueris vt ſolēt non
nulli vulgo. vbi ad gerendā rem publicam ſe ꝯtulerint Lege ſemꝑ ali
quid aut ſcribe cum tibi licet per publica munera Magno tibi ꝯmo
do mihi crede. lrē ſunt future ſi his vti pro ingenij tui magnitudine ꝑ̄-
ſtantiaqȝ volueris Nunc ad id quod petis. Vis eñ ſcire q̇d interſit
inter feciales ⁊ caduceatores Feciales eos fuiſſe ꝯſtat apd̛ priſcos qui
certa iuris ſolemnitate bellū hoſtibus indicebāt At caduceatores cē
pacis legatos dictos a caduceo. quē manu geſtabant. ⁊ caduceuȝ qui
dem ipſum Apollinem inueniſſe ⁊ eo donaſſe Mercurium. a quo ip̄e
lyra donatus ſit de qua q̇dem apud Horatiū mentio eſt in eo carmine
qd̛ incipit Mercuri facunde nepos Athlantis Ubi etiā patet Mer
curiū auctorē extitiſſe nō lyre ſolum, ſȝ ⁊ eloq̄ntie. ⁊ ꝑ̄ſtigioꝝ Uale ex
Venetijs. pridie cal. Januarias

¶ Franciſcus philel. Petro thomaſio philoſopho ac medico. S.

¶ Conſtans ⁊ gratus eſſe vult

r Ecte mones ⁊ peramice. vt nō vite minꝰ. q̃ꝫ ꝯſtātie habeam rationem Fruſtra em̄ eam eſſe ꝯſtantiā. q̄ ſimul cum vita peritura ſit At ego vt tibi vera loquar ⁊ ex animi ſnīa nihil eſt qꝺ malim q̄ꝫ me ꝯſtātiſſimū ſimulqꝫ gratiſſimū ⁊ eſſe ⁊ haberi Multa hoīm opinioni. multa fame ꝯſentienda ſunt Nō em̄ qꝺ interius ſit. ſꝫ qꝺ exterius. ſepe hoīes iudicāt. Jtaqꝫ q̄ꝫdiu mihi ꝑ hanc celi intēperiem integrum fuerit. nō patiar vel ab imperitis accuſari officiū meuꝫ At dixeris. ſatis ac ſuꝑ tuo es functꝰ officio. cum nō ꝓmiſſione minus q̄ꝫ ſpe tua fruſtraris. Et iꝺ q̄ꝫ tibi aſſentior. verꝝ nixius eſt vrgēdū. quo pudor meus alios in pudorē agat vel inuitos Jtaqꝫ rē mihi ꝑ gratā facturus es ſi q̄ꝺ ex te ⁊ mee ⁊ amicoꝝ ſimul rei ꝓfuturum excogitaris Uale ex Uenetijs. tercio nonas ianuarias Anno a natali chriſtiano M.cccc.xxviij.

¶ Franciſcus philel. Gabrieli mauro. S.

¶ Amicorum paria quattuor.

Uod ſcire a me vis. q̄t fuerint amicoꝝ paria priſcoꝝ mēoria maxime celebrata. ea reperio quattuor numero extitiſſe Theſeum ⁊ Perithoū Achillē ⁊ Patroculū. Oreſten ⁊ Pyladen Phitiā ⁊ Damona Addunt etiam iuniores apud grecos Epaminondam ⁊ Pelopidā. Uale. ex Uenetijs Jdibus ianuarijs

¶ Franciſcus philel. Andree iuliano. S.d.

¶ Dolet ſe non poſſe gratificari

Aximas tibi grās habeo mi Andrea. ꝙ oībus in rebꝰ mihi gratificaris Uellem āt. mihi aliq̄ te digna offerret̄ occaſio nō habēde ſolū ſed etiā referēde grē Jntelligeres ꝓfecto vnuꝫ me oīm eſſe gratiſſimū Jtaqꝫ eo mihi moleſtior eſt. eo inimicicior p̄ntis peſtilētie vis q̄ vniuerſus ppl's miſere verat̄. quo futuꝝ video mihi locū ſublatū iri declarādi tibi beniuolētiſſimi animi mei Cogor em̄ hrē vite rōem. Quare Hic diutius eſſe nō poſſum ea p̄ſertim fruſtratꝰ ſpe qua ductꝰ ad vos reuerterā Nec eſt qꝺ quenq̄ꝫ accuſem p̄terq̄ꝫ tum ſeuientē fortunā ipſam. tum nimiam meā credēdi facilitatē Unum tibi tamen perſuade me tuū eſſe ſemperqꝫ futuꝝ Uale ex Uenetijs. iij. cal̄. Februarias. M.cccc.xxviij.

¶ Franciſcus philel. Leonardo iuſtiniano. S.d.

¶ Receſſuꝝ ſe ſcribit ꝓpter peſtilentiam.

Um indies magis atqꝫ magis Uenetijs tp̄s tero ea ductꝰ ſpe quā mihi tot lr̄ē tue cū pulcherrime Cōſtantinopoli agerē. tan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

ta cum charitate fideqꝫ ꝓmiſerant. ecce nudiuſtercius repente febris peſtifera ſeruam mihi vnam adorta eſt quam hodie interemit Quo fit vt hic mihi diutius cunctādum non ſit. Intraqꝫ triduū ſum hinc Bononiā verſus abnauigaturus vbi ſi honeſtā ꝯditioēm offendero vlterius profecturus non ſum Sin minus honeſtam ad florentinos me recipiam Tu ſi quid interea temporis me vis facturꝫ, ſignificato lrīs. Nam poſt quatriduum fruſtra ad me ſcripſeris. Uale ex Uenetijs. v. idus Februarias. M.cccc.xxviij

¶ Franciſcus philelfus. franciſco barbaro. S.d.

Profectionem ſuam predicit amico

Eo quod fore nunqꝫ putaui. hoc veſperi nauim inſcendere inſtitui Ferrariā ꝟſus nauigaturus Inde Bononiā petam vbi ſi honeſta mihi ꝯditio ꝓpoſita fuerit eam accipiā. Nam ſi ſecus ceciderint. ꝯcedā ad florentinos. quos audio grece litterature atqꝫ eloquentie in primis ſtudioſos Quicqd egero quā primū tibi declarabo lrīs quo meos ad me libros aduolaturos cures His em̄ mihi vt ſcis. ad modū opus eſt. Uale ex Uenetijs Idib⁹ februarijs. M.cccc.xxviij.

¶ Franciſcus philelfus. Joanni auriſpe. ſalutem

Quā honorifice ſit exceptus narrat

v Eni bononiam mi auriſpa ſecundis. vt aiunt auibus Eodem em̄ die quo vrbem ſum ingreſſus is aūt fuit tercius. ex quo a te abij tātus eſt concurſus ad me ſalutantū factus nō ſcholaſticoꝝ ⁊ doctoruꝫ ſolum ſed vniuerſe prope ciuitatis vt nihil neqꝫ frequentius neqꝫ honorificentius dici queat Poſtridie venit ad me noīe apoſtolici legati Lodowici alamandi cardinalis harelatenſis Albertus florentinus vetuſta ac nobili natus albertoꝝ familia queſtor apoſtolicus. ꝓclarus iurecōſultus ⁊ vir omni virtute preditus Is vbi me perhumane ⁊ ꝑbenigne allocutus eſt hortatꝰ. vt ſecum vna ad cardinalem eum quippe quem diceret eſſe percupidum videndi mei Huic ego vbi obtemperaſſem. ad legatumqꝫ veniſſem eſſemqꝫ breui apud eum ſꝫ non incōmoda vſus orōne. tanta me cum hilaritate ⁊ cum tanta ꝟboꝝ honorificentia excepit vt nihil neqꝫ hilarius neqꝫ honorificentius dici poſſet Deinde permulta eſt vltro pollicitus q̄ idcirco non refero. ne videar cui qꝫ ambicioſior Et ne te diutius morer. ego Bononie ſum futur⁹ ꝑfectus annuo docēde oratorie ⁊ moralis philoſophie munere cū ſalario aureum quadringentoꝝ quinquaginta. quorum trecenti ſoluuntur mihi ex ere publico. centū vero ⁊ quinquāginta priuatim mihi legatus ipſe daturus eſt. fecitqꝫ iam quinquaginta numerari addiditqꝫ alia plura dona ad vſum cultumqꝫ domeſticum Quare quantum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

licet ſperare. q̃ꝫ optime nobis hoc initio ꝯſultū intelligo Uale mi Au
riſpa ⁊ me ama vt facis ex Bononia. vij. cal. Martias

¶ Franciſcus phi. Marco canneculo equiti aura-
to ac Jureconſulto. S.

¶ Corrigit laudationem amici de ſe

q Uibus me laudibus heſterno veſperi extuleris apud p̄ſulem hunc noſtꝝ apoſtolicū legatū pleriqꝫ viri graues ⁊ amici mihi renunciarūt Ego āt ⁊ ſi miratus certe non ſum qđ eum ornaueris. q̇ te ⁊ amat ⁊ obſeruat plurimū. malo tñ de me poſthac parcius loquaris ne te que grauiſſimus ⁊ habearis ⁊ ſis minꝰ ꝯſideratum in laudando iudicent Non em̃ ipſe de me ꝓfiteor at ne ſentio q̇dem q̃ tu tam fidenter ⁊ tam amplo ore ⁊ affirmes ⁊ p̄dices. ſed facis tu ſane ꝓ magnitudine ⁊ benignitate animi tui. q̇ eos oīs tui ſimilis eſſe iudicas. quos in amiciciā tuā admiſeris. Jtaqꝫ tibi habeo grãs. ꝙ me tuū eſſe dilucide cognoris Uale Bononie ex edibus nr̄is. xij. cal. Apriles

¶ Franciſcus phi. Leonardo iuſtiniano. S.

¶ Depoſitum reddi poſtulat

i Oānes corbitius mercator florentinus meo noīe te adibit. vt meos ſibi des ad me libros vna cū rebꝰ oībus. quas depoſuit apud te. Qđ vt facias te etiā atqꝫ etiā rogo Nā his diutius carere nō poſſum Uale ex Bononia. x. cal. Maias

¶ Franciſcus phi. Antonio capanorēſi. S.

¶ Cur non ſcripſerit Jtē laudat Bononiam

q Uod iādiu meas nullas acceperis litteras aliud certe nihil fuit in cauſa q̃ꝫ tuum diuturnum ſilentium Quo factum eſt vt putarē te querende pecunie magis q̃ꝫ colende amicicie factū ſtudioſum Jtaqꝫ verebar ſi ad te ſcripſiſſem. ne importunꝰ magis q̃ꝫ officioſus accederē Nunc āt lecta pulcherrima tua ad me epiſtola intellexi rediſſe iam muſas cum vetere amico in gratiā Quare non poſſum non gratulari mutue noſtre beniuolentie que vel abſentis viciſſitudine litterarꝝ conatur preſentis reddere Qđ quidē humanitatis ac benignitatis officium ne vtiqꝫ p̄termittamus eque ſperare de te debeo vt de meip̄o poſſum immutabiliter ꝓfiteri Quod āt laudas meam ambitionē a Uenetis gaudeo ꝯſilium meū omne laudari abs te viro ⁊ optimo ⁊ prudenti mihiqꝫ amiciſſimo Nam quod ſcire cupis quā me delectat. Bononienſis manſio delectat ſane plurimū Nam ⁊ vrbs amena eſt ⁊ populus ꝑhumanus ⁊ rerum omnium que vel ad victuꝫ vel ad vite cultum attinent. magna abundantia ⁊ laudatiſſimarū omnium artium

ſtudiū vehemens Preterea qđ me maxime delectat oībus ſum gratiſſimus Faciat deus. vt nobis hoc gaudiū ſit ꝑpetuū Tu Uale ⁊ ſi qđ ē qđ poſſum tua cauſa. ſcribe ex Bononia. iiij. Idus Maias

¶ Franciſcus phi. Joanni auriſpe. S.

¶ Factionem naſcentem oſtendit

a Dmonitionem tuā libenter admitto. ac ꝓbo. Itē etiā ex alijs audiui Si res vt cepit ꝓſpere ſucceſſerit. nuſquā hinc mouebo pedē. Sin aliter acciderit pro tpe nauigabo Nam neſcio qđ monſtri inter hos inter ſe ciues latere audio Quod ne qđ pariat magne calamitatis. non poſſum non vereri Ego aūt in oēm fortunam paratus ſum. Uale ex Bononia. vi. cal. Ju.

¶ Franciſcus phi. Leonardo iuſtiniano. S.

¶ Hortatur amicum ne laboret de reditu ſuo

n Arrauit mihi Joānes corbitius. quanta me beniuolētia ↄplecteris ⁊ q̄ꝫ de me non mō amice ſed etiā honorifice es locutus Addiditqꝫ te ꝓpediem effectuꝝ. vt vel Uenetijs vel Patauij q̄ꝫ honeſtiſſime eſſe poſſem. quare nō eſſe opus vt libros ſibi meos ad me dares. cū apud vos ſim q̄ꝫ honorificentiſſime futurus Beniuolentia tua mihi certius nihil eſt Itaqꝫ mirandū non eſt. ſi de me ſꝑ amice atqꝫ honorifice ⁊ ſentis ⁊ loqueris. Tibiqꝫ habeo gratiam ꝙ das opam ⁊ priuatim ⁊ publice vt omnes intelligant me tibi eſſe cariſſimū De meo aūt ad vos reditu nihil eſt hoc tpe. qđ labores Ea eīm mihi apud Bononienſes conditio eſt vt hinc honeſte abire non liceat Noſti tu ſane iāpridem meum ingenium q̄ꝫ pluris facio qđ honeſtū eſt. q̄ꝫ quod vtile Itaqꝫ rogo te q̄ꝫ poſſum diligentius. vt ⁊ libros ⁊ ceteras res meas cures ire ad me q̄ꝫ primū Hoc mihi facere gratiꝰ hoc tpe nihil ꝑfecto p̄t Uale ex Bononia calendas Junias

¶ Franciſcus phi. Antonio capanorenſi. S.

¶ Laudes de ſe minuit

o Rationem quam petis. dedi ad te Miror āt tam repente eā de re apud vos rumores increbuiſſe Quod autem letaris nomen noſtꝝ iam late per italiam in omnium ore verſari. ne me rideas vereor Non eīm is ſum. q̇ meipſiꝰ ſim neſciꝰ Itaqꝫ tibi cauendū eſt. ne aut me aut teipſum fallas quoꝝ alterum iniuſticie alterum aſcriberetur imprudētie Nec preterea te latet rumoribus credi nō oportere Ego autem

quantum amici potero. dabo operam ne ſecundi iſtiuſmodi rumores falſi omnino extitiſſe videantur. Uale ex Bononia nonis Julijs. M.cccc.xxviij.

¶ Franciſcus phi. Uictorino feltrenſi. S.

¶ Libros ab alio repetendos ait.

Riſtotelis artem ad Thodecten qđ antea te monui ex Cōſtātinopoli dedi ad virꝫ clariſſimū Franciſcum barbarꝫ eo ꝯſilio vt eas tibi reddendas curaret Quod ab illo factū nō eē miror Jtaqꝫ velim. ad eū lrās des atqꝫ libros repetas. quos ſi minus q̄ꝫprimū ad te miſerit· tūc ego iuſta vtar expoſtulatōe Qđ de meo ſtatu vis certior fieri nos hic valemꝰ ꝓbelle Sūtqꝫ nobis ſcđa oīa. idqꝫ indies magis fortunet deꝰ. Uale ex Bononia. iij. cal'. Augu.

¶ Franciſcus phi. Joāni auriſpe. S.

¶ Commendat quendam amico

a Ntonius Capanorenſis. q̇ a p̄ncipe lucenſi orator it ad venetos eſt mihi ab ipſa adoleſcētia coniunctus tanta familiaritate vt vix mihi eius ꝯſuetudine ſit dulcius quicq̄ꝫ Nā ꝛ Patauij ante meā nauigatōem in thraciā fuimus ꝯdiſtipuli. ꝛ ea eſt vrbanitate morꝫ ꝙ elegātia. vt vel ip̄os lapides excitare queat in amorē ſui Nā quid loquar de p̄ſtanti hoīs ingenio ꝛ facundia q̇d de liberalitate ꝛ animi gratitudine. Dignus eſt ꝑfecto. quem ames. quod ſi feceris egregie. me non mediocri abs te beneficio affectum iudicabo. Uale ex Bononia pridie nonas Auguſtas.

¶ Franciſcus phi. Joanni auriſpe. S.

¶ Factionis tumultum narrat

ſ Unt hic omnia ꝓcellarum tempeſtatūqꝫ pleniſſima ob hanc rempu. ab eccleſiaſtica ditione defectionem. deꝰ bene vertat Bononiēſes ipſi de ſe viderint Ego mihi atqꝫ rebus meis omnino ꝯſulere inſtitui Non eñ tutum eſt muſis inter gladios ſicaſqꝫ verſari Jam ciuili cruore madent omnia Nullus hic ocio. nullus paci relictus eſt locus in tantis diſcordiarum ſeditionumqꝫ fluctibus Jtaqꝫ Florentiaꝫ petam neceſſe eſt Nec ſum oblitus conſilij tui. Sed neceſſitati parendum eſt Tu ſi quid melius habes oſtende Uale ex Bononia Jdibus Septembribus

¶ Fran. phi. Pallanti Stroze equiti aurato. S.

¶ Conditionem accepit de pacta ſibi pecunia

q Uod ſapiētis dicto illo admonemur. quoniā tempus cognoſcendum eſt. admittere cogimur ꝯditionem que offertur. p̄ſertim cuꝫ ſubdideris fore. vt in proximum annum plus mihi ſalarij detur Qua

re quos, trecentos aureos mihi recipis in hunc annū nomine tue floꝛentiſſime reipublice ita mihi datū iri volo vt ſine quottidianis moleſtijs ij mihi ſuis tꝑibus numerent᷑ Exiſtimo tibi ꝯſuetudinē meam nō eſſe ignotā. non ſ mō fenerari nō didici, ſʒ ne parcus qͥdem eē Haud eīm ꝯſueui vnqꝫ ſeruire nūmis, ſʒ ijs potius vti ꝓ ſeruis. Uerꝫ hec tu ꝓ tua benignitate ꝙꝫ amiciſſime curabis. Ego me interim accingam itineri. Uale ex Bononia. xiij. cal᷑. octo.

¶ Franciſcus phi. Nicolao nicolo. S.

¶ Mulis ſibi opus eſſe dicit

q Uod ad ꝯſtitutū diē Floꝛētie me nō videris, aliud nihil fuit in cauſa ꝙꝫ inopia mulionū. Nā ſine mulis qͥbus ⁊ libꝛis reliqua ſupellex quā ab vſqꝫ Cōſtantinopoli in italiā aduexi mecū iſtuc ꝯuehat᷑ pedem hinc mouere minime decreui Jtaqꝫ ſi hoc laboꝛis ꝓ tua hūanitate capeſſeris rē mihi facies nō min⁹ gratā ꝙꝫ neceſſariā. Mulis mihi ſex opus eſt Qđ preciū ꝓ ꝯuectione pepigeris. liberrime pſtabo Que mihi Coſmi medicis noīe polliceris ⁊ audio libēter. ⁊ vt ei me ꝯmendes te rogo Ambꝛoſiū monachū vt meis vbis ſaluere iubeas a te peto Uale ex Bononia pꝛidie cal᷑. Octo.

¶ Franciſcus phi. Andꝛee Conſtantinopolitano theologo. oꝛdinis pꝛedicatoꝛum ac Rhodioꝛum Archiepiſcopo Salutem

¶ Integꝛꝫ ſibi eē negat vt obſequat᷑ amici ꝯſilijs

l Itteras tuas ex vꝛbe Roma tum libēter vidi. tum lectitaui ꝙꝫ iucūdiſſime Erāt eīm non grauiſſime ſolū. ſʒ etiam locupletiſſime teſtes ſingularis tue erga me caritatis Quod autē me hoꝛtaris iſtuc vt ꝙꝫ pꝛimum veniam id mihi hoc tempoꝛe nequaqꝫ eſt integrum Nam Floꝛētinis obſtrictus ſum in annū docēdi munus. Nec mihi quicqꝫ duco honoꝛabilius fiꝭ Quam ſi paterer meo aliquo emolumēto infirmā fieri rumoꝛem quos increbuiſſe clariſſimos de me ſcribis apud ſummū pontificē. leuiſſimos reddere ac mendaces. Uerum cum ꝑ ſtudij vacationē dabitur. ibo in vꝛbem Romam ⁊ quod me mones ꝙꝫ diligentiſſime tueboꝛ Quādo aūt hinc mihi mouendū ſit nō ſatis ſcio Dominicus eīm Capꝛanicanus. qui electus firmanus pꝛo Martino ſummo pontifice legatus apoſtolicus maximis viribus vꝛbem obſidet oppugnatqꝫ ꝯſtantiſſime nondum mihi ꝯcedere voluit tuti itineris litteras. Quid autem in cauſa ſit ignoꝛo. Tu interea tempoꝛis Uale Et quod ad tempus ſis in Thꝛatiam Rhodumve ſoluturus me tuis litteris certioꝛem facito Ex Bononia Idib⁹ Nouembꝛibus M.cccc.xxviij.

¶ Franciſcus philel. Thome Sarzanenſi. ſalutem
Conditionem ſe non poſſe admittere dicit

q Uam mihi verbis reuerendiſſimi Cardinalis tui imo nr̄i conditionẽ proponis apud nobiliſſimum iſtū munificentiſſimumqꝫ pricipem Nicolaū eſtenſem. ⁊ ſi perutilis eſt atqꝫ honorifica eam admittere nequaqꝫ poſſum Sum enim Florentinis obligatus annuo docendi munere. id quidem ornatiſſime Itaqꝫ immortalis grās velim agas noīe meo iſti humaniſſimo patri. cui me ſi diligentiſſime ꝯmendaris rem facies amicicia noſtra admodum dignam Uale ex Bononia. xiiij. calendas Januarias

¶ Franciſcus philel. Thome Sarzanenſi. ſalutem
Excuſat ſe

e Go mi Thoma dilectiſſime ſum Florentine reipublice iam obſtrictus annuo munere Itaqꝫ aliā nullam ꝯditionẽ poſſum amplecti. Quid enī dedecoroſius. qꝫ vel eſſe vel haberi leuem Nam fidem minus ſeruare hoīs eſt. non iniuſti ſolum. ſed etiā impij At ſcio non mō Reuerendiſſimus pater cardinalis tuus id a me factuꝝ iri nollet ſed nec etiā tu qui ſpeculum es imagoqꝫ ⁊ probitatis ⁊ grauitatis. Uale ex Bononia pridie cal'. Januarias M.cccc.xxviij

¶ Franciſcus philel. Joanni auriſpe. ſalu. dt plurimam
Fidem ſibi eſſe ſeruandam dicit

d Amnas tu auriſpa conſilium meum quod nolim eam conditionẽ admittere quā humaniſſimus cardinalis Bononiẽſis Nicolaus vir ſanctiſſimus mihi ꝓponit. ſcribiſqꝫ futuꝝ vt me peniteat mei iſtituti ſi maluero florẽtinis qꝫ magnanimo iſti pricipi Nicolao marchioni gratificari. addiſqꝫ vt mihi ante oculos ponam ⁊ Manuelem noſtrū chryſolorā doctiſſimoꝝ virorum omnium huius tempeſtatis principem dum vixit ⁊ alios non nullos eruditos ac deſertos hoīes quorum nemo diutius potuit agere Florentie ꝓpter varias quorundam inſidias quoꝝ inuidentia terra celumqꝫ vexatur At ego tibi paucis reſpondeo Et omnium primum maximas tibi ⁊ ago ⁊ habeo gratias quod amiciſſime ꝯſulis rebus meis Sed quid mihi faciendum ſuades: num vt alicuius vtilitatis grā quod honeſtum eſt negligam. An es oblitus nihil apud me minus habere ponderis qꝫ rei pecuniarie rōem: Fidem dedi reipublice Florentine quam certe inuiolate cōſtanterqꝫ ſeruabo Nec vlla patiar vtilitatis ſpecie mee initia hec inuente cuiuſqꝫ leuitatis noīe accuſari Inuidentiū āt morſus animi grauitate atqꝫ magnitudīe me facile vitatuꝝ ſpero Quod ſi minus mihi diu licuerit, operam dabo vt aliorum id culpa factum iudicetur non

mea. Uale ex Bonia cal. Januarijs. M.cccc.xxviij.

¶ Franciſcus phi. Leonardo Arretino. S.

¶ Cauſam cunctationis narrat ⁊ tuti itineris litteras optat

n Ulla ego in culpa ſum Leonarde arretine quod ad ꝯſtitutum tempus ad vos non ierim Scis enĩ vrbem hãc nõ obſideri modo ab eccleſiaſticis viribus ſed die noctuqꝫ acerrime oppugnari Hi ꝑmum qui rei publice preſunt. mihi abeundi nullam dabant facultatẽ Qui vbi ad me multis fatigati tum precibus tum etiam quãdoqꝫ cõuitijs ex poſtulationibuſqꝫ eam ceſſere. tum legatus apoſtolicus qui Martini pontificis maximi vicẽ in caſtris gerit Dominicus capranican⁹ tuti itineris litteras petenti mihi nullo pacto in hũc diem tribuit Itaqꝫ haud ſcio quid ipſe ſum facturus. Verſor ꝑfecto in maximis animi curis Nec quid ꝯſilij capturus ſim noui Niſi fortaſſe mihi iucũdum putes aſpectum quottidianum gladiorum ac ſeuitie cuz alijs laqueis gule franguntur. alij obtruncãtur. alij ſcinduntur in partes alij defodiuntur. alij trucidantur Quid plurib⁹ Omnia humano cruore madent Jure ne an iniuria nõ eſt meum iudicare Nam in ciuitate factionibus ſeditionibuſqꝫ ardenti nihil eſt tam iniuſtum tam impium quod minus detur ⁊ pietati ⁊ iuſticie Hac in re vnum remediuz dari poſſe intelligo vt publicis veſtre reipublice litteris ꝯtendat ab hoc legato apoſtolico. vt me ad vos libere ac tuto ire patiatur Tum igitur fuerit qꝫprimũ curare Quod ſi feceris fore certo intelligo vt ꝓpe diẽ iſtic mutuo colloquio ⁊ quottidiana ꝯſuetudine nobis inuicẽ vti liceat Uale decus lrãꝝ ⁊ eloquentie Meqꝫ vt facis ama Ex Bononia Jdibus Februarijs. M.cccc.xxix.

¶ Franciſcus phi. Gabrieli mauro. S.d.

¶ Laudans hortatur amicum ad gloriam

n Jhil mihi iucundius tuis litteris Gabriel mi chariſſime quibus humanitatem tuam ac morum ſuauitatemqꝫ bonitatemqꝫ ingenij ita repreſentas vt te coram aſpicere. alloqui ⁊ complecti videar. Non poſſum mihi non letari quod ſtudijs olim meis ac lucubratiõibus in te adoleſcente inſtituendo id me videam ꝯſecutum. vt florentiſſimus ſenatus tuus talem ſit virum te habiturus qui ⁊ ampliſſime patrie futurus ſis ornamento ⁊ amicis adminiculo atqꝫ voluptati. Jncumbe igitur pro viribus teqꝫ amplificande glorie totum dede.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Non multos habiturus eſt nobiliſſimus ſenatus tuus ſimilis tui.
Noui acrimoniã ingenij tui noui magnitudinem animi.noui ꝯſiliũ
noui probitatem Nihil habet tua reſpublica te vno ꝯtinentiꝰ. nihil
moderatius.nihil ad omnis ꝑclaras actões aut ſplẽdidius aut ſtren/
nuũ magis Sʒ quid ego fruſtra ſim longior q̇ ita videar te adhortari
quaſi non ꝑ te ſatis ſis qui ex prouidendo ⁊ ꝯſultando ⁊ agendo nulli
rei deeſſe poſſis.De fratris tui dominici moribus q̄ ſcripſiſti non po/
tui nõ dolere Sed tu fer omnia moderate.etas em̄ fortaſſis eius ani/
mi acerbitatem aliquando ad maturitatẽ aget Quod ſi ſecus accidat
tu teipſo ꝯtentus eſto Ego quod ſcire vis.bene valeo cũ vniuerſa fa/
milia migraturus breui Florentiam vbi honorifice ⁊ commode ſum
futurus Titum Liuium meum commendo tibi. Uale ex Bononia
pridie calendas Martias

¶ Franciſcus phi. Leonardo iuſtiniano. S.

¶ Unde ⁊ quo pergat dicit

e Ripui me tandem ex Bononiẽſi naufragio quo tota vrbs pe/
rit Petoqʒ Florẽtiam quo ſum ⁊ honorifice ⁊ pulcherrimis quidem
premijs publice acceſſitꝰ. Itaqʒ non mireris ſi in preſentia paucis te
cum egi.hec em̄ ex itinere ſcripſi tibi. Cum Florẽtie mihi par ociũ da/
bitur pluribus tecum agam Interea temporis rogo te ꝑ humanita/
tem tuam perqʒ meam in te obſeruãtiam.vt memineris mei librorũqʒ
meorum q̄ʒ diligentiſſimam curam geras Uale ex Immola.vij Idꝰ
Apriles.M.cccc.xxix.

¶ Fran.phi.Antonio luſco ſecretario apoſtolico.S.

¶ Amico gratulanti ⁊ opam pollicẽti reſpõdet

g Ratulatio tua Antoni luſce non debet mihi non probatiſſi/
ma videri.nam ⁊ vir es optimus ⁊ mei certe amantiſſimus. Haud
enim oblitus ſum ⁊ que mecum olim Uicentie.cum eſſem Conſtan/
tinopolim nauigaturus locutus es ⁊ quantam mihi beniuolentiam
oſtendiſti. At meam rurſus erga te obſeruantiam animaduerto te
memoriter meminiſſe Itaqʒ maximas habeoꝰ tibi gratias.quod me tã
q̄ʒ in ꝑncipijs animi tui inter honeſtiſſima amicicie monumenta ſer/
uare volueris Mihi autem non poſſum non iure optimo letari.cum
intelligo me non fruſtra te meis omnibus ad probitatem actionibus
perinde atqʒ calcem propoſuiſſe ad quem dirigendi ſint omnes nõ be
ne loquẽdi ſolum.ſed etiam bene viuendi cogitatus ac ſtudia noſtra.
Quod autem me hortaris vt Rhomanam curiam petam.cum ea ſit
ſola eruditionis ⁊ eloquentie domicilium probo. ⁊ adminicula tua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

omnia libēter amplector Uex nondū mēſis pteryt. poſtea q̄ꝫ Floren
tiam veni. Quare neceſſe eſt vt ꝯſtitutū annuū temp⁹ integre abſol-
uam qđ vbi fecero. ſi mihi tua opa ⁊ grā honeſtū locū apud pontificē
maximū ꝓponi intellexero. ꝯfeſtim in vrbē aduolabo Nā hic quātuꝫ
mihi augurari iam video inter Scillā charibdimqꝫ nauigabo Quo
fit. vt q̇bus aut rudētib⁹ malū aut anchoris nauim muniā haud fa-
cile queā hinc ꝓuidere At ego ingenuū otium malim. q̄ꝫ piculoſum ne
gociū. nā hec vrbs nō multo min⁹ q̄ꝫ Bononia factōib⁹ diſſidet. quin
eo piculoſius. quo acutiora videnꝰ mihi hoīm ingenia ⁊ ad nocenduꝫ
pcliuiora Uale ex Florētia. xiij. cal. Maias

¶ Franciſcus philel. Joāni lamole. S.

¶ Pericula ſua narrat

Uod fieri certior ab me queris. q̇d ipſe de me ſtatuerim. hoc eſt
manſurus ne ſim. Florentie proximū annū. an alio ꝓceſſurus.
q̇d tibi reſpondeā haud ſatis ſcio. Delectat me certe vrbs. delectant ci-
ues. delectat etiā celū ipm. qđ ad preclara dexteraqꝫ īgenia vim pluri-
mam habet Ceteꝝ terrēt me ciuiles diſcordie. quas hic nō minoris q̄ꝫ
Bononie vigere. ⁊ indies inualeſcere magis aīaduerto At in ciuitate
ſeditioſa. q̄ quies. q̄ tranquillitas vlla cuiq̄ꝫ eſſe queat. Quin eo mihi
magis hic q̄ꝫ Bononie ciuiles diſcordie metuēde ſunt. qđ Bononiē-
ſes tui ſibiipſis nocēt. peregrinis āt fauēt ccs At Florētie ſec⁹ oīa Ac
ceditad hāc difficultatē. qđ mihi parate ſunt priuate q̄dam illoꝝ inſi
die. q̇ vix hic doctum neminem vellēt quo ipſi inter luſcos oculatiſſi
mi viderenꝰ Itaqꝫ oīno hinc mihi alio tandē migrandū eſt. ſi velim ⁊
mihi ⁊ reb⁹ meis ſalubriter eſſe ꝯſultū Sꝫ q̄m tempoꝝ eſt habēda ra
tio. nūc mihi velificandū eſt ꝓ ventoꝝ flatib⁹ Quo fit. vt in ꝓximū q̄ꝫ
annū hic futur⁹ ſim Uis āt peſtilētie. qđ noſſe vis. iā ꝓpe oīs ꝯtabuit
Uale ex Florētia cal. Nouē.

¶ Franciſcus philel. Joanni auriſpe. S. d.

¶ Libros quos alteri ꝯmendauit repetit

m Querūt mihi riſum lrē tue q̇bus. Macrobiū atqꝫ dionē quos
ꝯmodato accepas repetēti rn̄deris eos me tibi dediſſe dono. quo
tpe Cōſtantinopolim ſum ꝓfectus ad regē Romanoꝝ Sigiſmundū
Et ita niteris orōne mihi ꝓbare tuū ꝯmentū vt n̄ſi iuuenis admo-
dū eſſem me putarē oblitum mei. At vereor. q̄m ſenectutem attige-
ris. ne ipſe obliuioſus ſis fact⁹ nam ſunt q̇ ſenectuti imbecillitatē me-
morie aſcribunt Ego em̄ memoriter memini. cum eſſem triremem ꝓ
pe inſcēſurus petiyſſe te. vt quos illos codices ad reditū vſqꝫ meum ex
Pānonia tue fidei ꝯmēdarē. tutius em̄ eos apud te futuros q̄ꝫ domi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Cum vero Cõſtantinopolim reuertiſſem. tu aberas in Italia Quod
ſi poſteaq̃z in Italiã redij. illos ſerius repeto. nolo ob id putes me eſſe
oblitum mei. Quare te rogo vt eos iure poſt liminij vti ſinas quod
tum feceris cum libri ad me reuerterũt. Uale ex Florentia primo.
Idus Septembribus

¶ Franciſcus phi. Joanni lamole. S. d.
¶ Conductum ſe ait in triennium

n E aut te aut alios. quos huc diſcendi grã venturos ſignificas
ancipites teneã. ad proximũ menſem Julium maximo cũ totius hu-
ius ciuitatis ↄſenſu ac ſtudio ↄductus ſum premio aureũ trecentoꝝ
q̇nquagenoꝝ in ſingulos annos ꝑ toto triennio. cuius q̇dem ſtatuti
tp̄is initiũ eſt q̇ntodecimo calẽdas nouẽbres Quod tp̄is curriculum
faciat de⁹ optim⁹ maxim⁹ vt cũ minima in me moleſtia liceat ꝑcurrere.
Uale ex Florentia. cal. Augu.

¶ Franciſcus phi. Nicolao arcimboldo iurecõſulto. S.
¶ Singulariter quendam ↄmendat amico

e X qua die te Bononie pͥmum vidi. cum legatus p̄ſtantiſſimi
Mediolanenſiũ ducis Philippi Marie illac iter faceres. tãta me ti-
bi beniuolẽtia deuinxiſti vt omnia me tua cauſa facturũ libẽter vltro
q̃z receperim. Et tu item cõtra mihi omnia tua ſtudia ꝛ officia es pol
licitus Itaq̃z tẽpus obtulit vt ipſe anteuertam. cum anteuerti liben-
tius vellẽ. quippe q̇ honeſta in re opera tua opeq̃z vti velim Qui me-
as tibi litteras reddidit. iuuenis eſt ſenenſis eneas Siluius noĩe. ho-
neſta natus familia. mihiq̃z chariſſimus. nõ ſolum q̇d ãnos duos me
us auditor fuit. ſ; etiam q̄ ad ingeniũ acrimoniã dicẽdiq̃z leporẽ mo
ribus eſt ꝛ vrbanis ꝛ cultis Cupiditate ãt ductus viſendi Mediola-
ni ad vos venit. Quid multis: hominem tibi tanto ſtudio ↄmendo.
vt maiore nequeam. Quicq̇d in hunc vel officij vel opis contuleris.
in meipſum collatum exiſtimabo Adhortationem autem illam tuaz
neq̃z ſum oblitus nec obliuiſcar q̇dem Quin hac ipſa de re meus eneas
iſte tecum verbis meis quedam commentabitur. Uale ex Florentia
Nonis Nouembribus.

¶ Franciſcus phi. Antonio panhormite. S.
¶ Conſuli ſibi ſuiſq̃z rebus petit

Ego mi Antoni mallẽ iſtic eſſe vbi quietior mihi. vt exiſtimo vi-
ta offerretur. q̃z Florẽtie vbi om̃ia ſunt tumultuaria plenaq̃z inuidie
Ad quod animi ↄſiliũ cum multi me hortant̃. tum Guarin⁹ noſter
in primis Sunt mihi Mediolani amici nõnulli. ſ; Guarnerius Ca-
ſtellio ꝛ Nicolaus arcimboldus ꝛ Aloyſius Crottus omnium ꝑmi

Cum iſtis igitur velim de re mea aliquid ꝯmenteris. ⁊ quod ipſi hanc in ſententiā dixerint, ad me ⁊ q̄ꝫprimum ⁊ q̄ꝫdiligētiſſime ꝑferendum cura. Nā ſi honeſta mihi conditio fuerit oblata. eam non detrectabo Uale ex Florētia. iij. Idus Julias

¶ Franciſcus philel. Joāni auriſpe. S.

¶ Factionē florētinoꝝ moleſtā ſibi eſſe dt

q Uo in ſtatu poſite ſint res mee nō ē difficile iudicatu Uniuerſa hec ciuitas factiōib⁹ tumet Nec diu abeſſe pt quin pariat maximū quippiā mali Preterea noſti q̇ mihi aduerſi ſunt Ubiqꝫ gentiū mali eſſe q̄ꝫ Florētie Uale ex Florētia. iij. idus Decem.

¶ Franciſcus phi. Franciſco barbaro. S. d.

¶ Commendat amico quendam

n Oſti iampridem quāta mecū familiaritate atqꝫ beniuolētia iūctus eſt Antonius capanorēſis. Qui quanq̄ꝫ ſua ꝓbitate ⁊ innocētia tibi debeat eē chariſſimus. tū vt mea etiā cauſa aliqd cumuli accedat ad priſtinā tuā in eū benignitatē. te etiā atqꝫ etiā rogo. Uale ex Florētia. iij. cal. Januarias.

¶ Franciſcus phi. Joāni auriſpe. S.

¶ Pollucem repetit.

Ibi polluce meo vehemēter ē op⁹ Itaqꝫ rogo te vt eū ad me ire q̄ꝫprimū cures Nā illū tibi tātiſper vſui dedi. donec abs te repeterem Quaē fac⁹ ne ſcdm hac de re ad te ſcribā Uale ex florētia. iiij. cal. Ja.

¶ Franciſcus phi. Ambroſio monacho. S.

¶ Admonitum ſe dicit vt ſibi caueat

l Ittere mihi tue ſꝑ gratiſſime fuerūt Indicāt em̄ dilucide ab q̄b⁹ mihi cauendū ſit Uerꝫ vtar eq̇dem more meo. vt ⁊ nemini noceā ⁊ laceſſit⁹ iiuria me virꝫ eē memineri Uale ex edib⁹ nrīs Florētie. xiij. cal. (Febru.

¶ Franciſcus phi. Thome ſarzanēſi. S.

¶ Maturari promiſſa petit.

p Lacuerūt q̄ ſcripſiſti mihi v̄bis Reuerēdiſſimi ꝯmuniſqꝫ pr̄is Cardinalis Nec aliud quicq̄ꝫ habeo qd̄ rn̄deam. q̄ꝫ maturato op⁹ eē Nam hic oīa ſunt turbulēta ⁊ mihi nequaq̄ꝫ tuta Cauſam tibi iāpridem ſignificaui Cura igiť ne fruſtra mihi ſcripſiſſe iudiceris Uale Et me clemētiſſimo pr̄i Cardinali ⁊ ꝯmendatum ⁊ carum reddito. Ex Florentia. xiij. cal. Apriles.

¶ Franciſcus philel. Karolo aretino. S.

¶ ¶ Inimicum corripit q̄ ſibi inſidietur.

Unt nōnulli qui me monuerunt vt mihi a te caueam. Moliri em̄ te mihi neſcioquas inſidias vt qui eruditione ⁊ ꝓbitate nequeas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

facinore mihi noceas Sunt equidē id miratus. quod neqꝫ deū metu
ens nec hoīm famam tanto ſceleri te obnoxium ſis ſcurus. p̄ſertim cū
nullā habeas iuſtas aduerſos nos cām. Non eñ vitio dandum mihi
eſt ſi te doctior exiſtimor magiſqꝫ diſert⁹. ſꝫ ingenio ignauieqꝫ tue. qui
ita lrīs ꝛ bonaꝝ artiū diſcipline operā dares. vt exercendo fenori ꝛ fla
gitio eſſes me fortaſſe multo ſuperior Nā qđ iactites hys anchoris te
munitū vt nullos fluctus. nullos turbines ꝑtimeſcas. vidi ego ꝑſepe
tm̄ eſſe ventoꝝ impetū. vt nulle anchore nullū robur. nulla alia muni
mina ſatis ſint: que validiſſimas etiā nauis tuent̄. quo min⁹ obruant̄
fluctuū vorticibus. ac patiant̄ deniqꝫ naufragiū Ita prudenti⁹ fece-
ris. ſi rōne malueris qꝫ ꝑturbationi parere. quaꝝ altera excutit ex ho-
minū mentibus tn̄bras inſanie ꝑturbatio vero lucē ſapientie. Tu de
me nil Karole habes qđ iure queas expoſtulare Nam neqꝫ publice ne
qꝫ priuatim nocui tibi vnqꝫ. Quin vt ſcis nonnunqꝫ es a me pulcher
rime laudat⁹. vel tum maxime. cū a quibuſdā grauib⁹ integerrimiſqꝫ
viris eſſem ꝯmonefact⁹ te mihi moliri inſidias Id eñ idcirco ad me
factū eſt. vt aliqñ puderet te tui atqꝫ reſipiſceres. Sꝫ quantū poſſum
augurari tanta eſt vis morbi. quo inuidētia te excruciat. vt nullis ne-
qꝫ humanitatis. neqꝫ admonitōis remedyꝭ ad ſanitatē redeas. Me
tn̄ nulle tue mouebūt iniurie. quo minus pergam ſi tis eſſe mei. Uale
Florentie ex edib⁹ noſtris Idibus aprilibus

¶ Franciſcus philel. Nicolao nicolo Sa. di.
Inimicum vilipendendo arguit improbitatis

e Go te Nicolae nicole vel ex vſqꝫ Conſtantinopoli ex Chriſolo
ra ſocero meo ſapiētiſſimo clariſſimoqꝫ viro quo eēs ingenio q̇b⁹ mo-
ribus ad vnguē. didicerā. Cūqꝫ poſtea in italiā reuertiſſem. eadem ac
etiā plura tum ex Guarino veronenſi. tum ex Joanne Auriſpa viris
prudentiſſimis ꝛ apprime eruditis audieram. Nec deſtiti tn̄ ea p̄ſta
re oia. q̇bus te mihi ſumma beniuolentia deuincirez. At nullis meis
nec officiys nec meritis potui te aliū reddē. qꝫ eſſes ꝛ iam factus ꝛ diu
turna ꝯſuetudine ꝯfirmatus q̇ppe qui tibi magne laudi ducas. ſi p̄ſ-
tare id q̄as. vt viri oēs docti ꝛ boni tua opa ꝛ induſtria florentia extru
dant̄. Itaqꝫ gloriaris ꝛ Chryſolorā florētia eſſe a te expulſum. ꝛ Gua
rinū ꝛ auriſpam ambos turpiter eiectos Reliquū eſſe Philelfuz vnū
quē aut breui exulem facies. aut male afficies. Quid iſti ſibi tua velit
oratio non intelligo. Non eñ eiuſmodi ſunt nerui tui vt mihi quicqꝫ
poſſis incōmodare. Nam quod ad Florentiā attinet. ego mea ſpōte
inuidie cedē inſtitui nō minis tuis: qui nullaꝝ es virium. nulliuſqꝫ au
toritatis vir. nō metu potētioris cuiuſpiā cui⁹ opib⁹ audaciaqꝫ inſa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

nis.ſed vt viuam ipſe mihi liber cum muſis Uides tu ſane.niſi peni-
tus mētis lumibus captus eſt.q̄ꝫ vnꝰ Philelfus vniuerſe ciuitati cha
rus eſt ⁊ ꝑiucundus. Nihil neqꝫ priuatim nec publice petiꝫ a me fruſ
tra Si lapides ipſi loqui poſſent.oēs in meas laudes linguas ſolue-
rent.Mihi gratificant oēs quecunqꝫ optarim.obſequunt oēs. inſer-
uiunt oēs Quis vir bonus ⁊ grauis cuiqꝫ aduerſeꝫ bn̄ ꝑ merito.ꝑme
reriqꝫ aſſiduiſſime ſtudenti Uelim mihi dicas qd̕ eſt erratū aduerſus
te meum Nōne oībus in rebus tibi vſqꝫ morē geſſi Quid habes, qd̕
mihi des crimini. Num ſinis te virꝫ iā decrepitū.⁊ reꝝ humanaꝝ cal-
lentiſſimū ſeduci a ꝯſuta maleficaqꝫ vulpecula Carolo arretino. Nō
ne aīaduertis aliqn̄ deprauatū ꝑditiſſimi hoīs corruptūqꝫ ingenium
An pateris eū vti te veluti inſtrumento quodā furoris ſui Reſipiſce
reſipiſce tandē.Cōſidera ānos tuos Quādiu nobiſcū futurꝰ es. Qd̕
ſi nullū putares fore diuini iudicis vel premiū vel ſuppliciū.hoīm tn̄
de tua vita atqꝫ moribus exiſtimatio tibi verenda eſſet. Ego qd̕ in me
erit ⁊ nunq̄ꝫ preſtiti.itā tibi preſtabo nunq̄ꝫ.nō mō inimiciciaꝝ ſed ne
minime quidē vel ſimulratis vel indignatōis materiā Uale Floren
tie ex edibus noſtris Idibus Apri.

¶ Franciſcus phi. Cincio Romano apoſtolico Secretario. S.

Hortatur amicum vt promiſſa opere ꝯpleat

q Uam mihi ſpem iam pridem in vrbe roma coram recepiſti vt
eam mihi ꝑducas ad finē.te etiā atqꝫ etiā rogo. Nunq̄ꝫ mihi crede in
termorietur apud me officium tuum Noui bonitatem animi tui no
ui integritatem.benignitatem preſens expertus ſum Scio.non fal-
les opinionem de te meam Reliquum eſt.vt cepta perficias. Uale ex
Florentia.pridie calendas Maias

¶ Franciſcus philel. Ambroſio monacho. S.

Grās agit officioſo amico Itē excuſat ſe ꝙ promiſſum nō ꝑfecerit

d E re mea te multū habuiſſe ſermonem cū viro clariſſimo Coſ-
mo medice.⁊ eū de me amiciſſime ſentire vehementer gaudeo
preſertim cum tibi.vt ſcribis.ſanctiſſime reſponderit mihi non modo
non eē formidandū mali quicq̄ꝫ.ſed ne cauendū q̇dem Nō em̄ pote
rā nō ſubuereri.ne q̇d aduerſus me inſidiaꝝ inſtrueret Ueruꝫ miror
q̇d Laurentiꝰ Coſmi frater q̇tiens in me incidit.ſꝑ obliquat faciē.ſal
tuſqꝫ a me reſpondet oīno nihil. Sed qm̄ Coſmi fide debet mihi cer-
tius eſſe nihil alioꝝ mores ferā equo aīo De diogenis autē laercij ver
ſibus quod perurbane expoſtulas ne mihi ſuccenſeas rogo. Nā par-
tim occupationibus meis partim animi moleſtia ob ꝯtinuas inuido
rū in me inſidias factū eſt.verſus illos latinos facere vt iuſſeras diſtu

lerim in hanc diem Sed geram profecto morem voluntati tue idq̄ꝫ propediem Diodorum ſiculum ad te dedi Uale Florentie ex edibus noſtris ſexto nonas Maias

Franciſcus philelfus Bornio ſale iureconſulto. ſalutem

Moleſtiam ſui ſtatus narrat.

e Tte ꝛ vniuerſam familiā tuā immo nrām valere perbelle libēter accipio atqꝫ deū oro vt ita q̄ꝫ diutiſſime habeas. De me autem qꝺ ſcire cupis. in freto nauigo ſiculo inter ancipites eſtuātiſqꝫ ꝓcellas et turbulentiſſimos fluctꝰ Eſtimarā Bononiā ſolā ciuilibꝰ factionibꝰ diſſidere Sed florentia lōge magis diſcordijs ac ſeditionibus feruet Utinā huc aut veniſſem nunq̄ꝫ aut abire liceret ꝓ dignitate. ſꝫ neutꝝ mihi integrū eſſe video Nuncius mihi fuit īpedimēto ꝙ minꝰ tibi potuerim oīa explicare. Ignoſce Uale ex Florentia. v. nonas Maias

Franciſcus philel. Franciſco. barbaro ſalutem

Cauſam cunctationis oſtendit

a Ccepiſſe te ſcribis mihi non ꝯmode eſſe Florentie. ita eſt ſane vt accepiſti. Idqꝫ qꝺ recte augurarıs nulla mea culpa. Ad vos aūt redire nondū mihi eſt integrū Cum licebit. te faciā meis lr̄is certiorem Nam in totū hunc annū id quod permoleſte fero. obſtrictus ſum rei publice florentie. Occupatōes mee faciūt. vt tecū hoc tp̄e longioꝛ eſſe nequeā. Uale ex Florentia. v. nonas Maias

Franciſcus phi. Leonardo arretino. ſalutem

Rationem reddit cur abierit

l Apus Caſtelliunculꝰ auditoꝛ ꝛ familiaris meꝰ renūciauit mihi tuo noīe abitionē iſtinc meā ꝛ ꝑmoleſte tuliſſe te. qm̄ priuatus eſſes iucūdiſſima nrā ꝯſuetudine ꝛ rurſus ꝓbare. qꝛ iſtic eē non poſſem ſine certiſſimo vite periculo. adeo quoſdam aīaduerteras inuidie flammis aduerſus me indies magis magiſqꝫ eſtuare Utrūqꝫ certe qꝺ mihi ꝑcaſti. pre ſe fert ꝑſpicuū argumentū frīs tue beniuolentie erga me. At ego ſane mi Leonarde quanq̄ꝫ libēter agebā Florentie. tum ob alias pleraſqꝫ cās tum etiā ꝓpter te eruditiſſimū ꝛ optimū virū tn̄ eo magis equo aīo florentia careo qꝺ inter iſtos flores multe vipere deliteſcūt ꝛ ee quidē venoſe ac peſtifere: Nec em̄ te latet quanta moderatione animi quanta etiā patiētia ſꝑ tulerim inimicoꝝ inſidias Itaqꝫ ne ſꝑ impendenti naufragio ſubiacerē. ex iſtis quotidianis ꝛ turbulentiſſimis fluctibus in proximā Sene vrbis ſtationē hanc me recepi. vbi tamdiu futurꝰ ſum. donec aliq̄s ſecūdioꝛ flatus in tutioꝛem portū aliquem me ꝯuexerit. Nam ne hic quidem ſatis tuto me agere poſſe video ꝓpter iſtoꝝ ꝓpinquitatem quibꝰ vitam meā odio eſſe aīaduerto-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Sed hac de re ſatis Tu velim me facias certiorē de omni tuo ſtatu
Uale ex Sena .iiij. Idus Apriles

¶ Franciſcus phi. Alberto zancario. S.
¶ Reſponſurum ſe breui dicit.

e T recte tu mi Alberthe ⁊ ꝑ amice facis, qđ de me nunq̄ꝫ deſinis
aliq̄d cogitare ⁊ agere, qđ honorificū mihi ⁊ fructuoſum ſit. Cōditio
quā mihi ꝓponis noīe tue florētiſſime reipublice, talis eſt. vt eam nō
mō nō improbē ſꝫ ⁊ ꝓbem potius ⁊ laudē Ceteꝝ breui reſpōdebo tibi
Uale ex Sena pridie Idus Apriles

¶ Fran. phi. Petro perleoni. S.
¶ Certior fieri vult de ſtatu amici

ſ Ilentiū tuū tā diuturnū tam inuſitatū ſuſpitōem mihi affert
neſcio quā. Itaqꝫ ſi tibi bn̄ eſt. vt ⁊ opto ⁊ volo. ſcribe ad me q̄ꝓprimū
quo tecū vna gaudeā Sin ſecus eſt, id qđ minime oim velim. ſcribe e-
tiam mihi quo tibi conſilio ſaltem prodeſſe poſſim· Uale ex Sena. p-
die Idus Apriles

¶ Fran. phi. Antonio panhormite. S.
¶ Libꝝ alterius ſe non poſſe mittere ait

t Erentiū quē eſſe apud me voluiſti, illi ad te dedi, cui tu ꝑ lrās
dari iuſſeras Lucreti⁹, quē tātopē flagitas, ſi me⁹ eēt ꝯtinuo ad te iret
Sꝫ de re aliena irreq̄ſito dn̄o nihil mihi agendū exiſtimo At nō req-
ſiti mō verꝫ etiā rogaui, atqꝫ oraui dn̄m ei⁹ Codicis vt ſineret me in re
ſua liberalē eē Saxei ē capitis ac plane inexorabilis. Nullo pacto in
duci pt. vt Neapolin Lucreti⁹ nauiget. verit⁹, ne q̇ ob poculū ama-
toriū furnerit rurſus ſyrenis parthenopes veneficio intercept⁹ inſani
at Uale ex Sena .iiij. idus octo.

¶ Fran. phi. Leonardo iuſtiniano. S.
¶ Increpat quendā q̄ ſibi res ſuas nō reddit

n Eſcio quo tandem iure te adeo affirmaris vt ꝯtra oē vł amici
cie. vel humanitatis ius meos mihi libros ac veſtis nō reſtituas Tue
eīm iuſticie fuerit, q̇ te iuſtinianū cognomines. vt q̄ apud te depoſuerā
tueqꝫ fidei cōmendaram mihi pro tua fide tuaqꝫ innocentia reſtitues
Quare ⁊ hortor ⁊ moneo ne me diutius vana ſpe ludas. ne iniuria
me afficias ne me veteris amicicie noſtre obliuiſci cogas Uale ex Se
na. Idibus ſextilibus

¶ Fran. phi. Ambroſio monacho. S.
¶ Parui facit inimicum

p Aucis reſpondebo tue prolixiori epiſtole Ego amiciciam Coſ
mi medicis nolo, inimicicias ꝯtemno Nam ⁊ inſenſi animi ſimulata

beniuolẽtia nihil ẽ ꝑniciosius ⁊ ego ita prudẽtie armis muniui me vt
nullas inſidias ꝑtimeſcã Uale ex Sena. v. Idus decem.

¶ Franciſcus phi. Senatui ⁊ ppl'o peruſio. S.

¶ Ignoſci ſibi petit ꝙ nõ ſatiſfacit votis amicoꝝ

e T hũanitatẽ erga me vr̃ãm vehemẽter ãplector ⁊ liberalitatẽ
maximi facio Doleo ãt ⁊ ꝑmoleſte fero. qd̓ his tꝑib⁹ lr̃e mihi vr̃e red
dite ſint. q̊bus iã aliȷ̃s fidem dederã. Hanc ꝟo inuiolatã vt preſtem. ⁊
ipſe cogor. ⁊ iã vos identidẽ velle non dubito. Qd̓ ſi tẽpeſtiue vr̃e ad
me lr̃e aduolaſſent. eſſem ꝓfecto deſiderio vr̃o incredibili mea cũ volu
ptate obſcurus. Ornaſſemq3 vr̃ãm iſtã ſplendidiſſimã iuuentutẽ ꝓ
virili ꝑte non mõ eloq̃ndi ſed etiã viuẽdi laudatiſſimis artibus Qm̃
igit̃ honeſtatẽ cauſe intelligitis. ignoſcite mihi. ſi min⁹ hac in re expec
tatõi vr̃e rñderim Ualete ex Sena. idibus Septembribus

¶ Franciſcus phi. Leonardo arretino. S.

¶ Loqui ſeait per tabellarium

Uicq̊d ſarol⁹ ꝑratẽſis auditor noſter ꝟbis tibi meis expoſuerit
ſic habeto. ac ſi corã ip̃e tecũ loquerer Nihil ẽ em̃ dictur⁹ tibi qd̓ ab me
nõ dicẽdũ accepit Uale ex Sena. cal'. octo.

¶ Fran. phi. Catoni Sacco Jurecõſulto ⁊ Oratori. S.

¶ Excuſatoria epiſtola

r Eddite mihi ſunt lr̃e tue Cato mi dilectiſſime. non Sene ſed
Bononie. q̃ venerã ad. xvij. cal'. feb ruarias Ut maturẽ ad vos aduẽ-
tũ meũ nõ eſt in me ſ3 in ꝑncipe iſto nr̃o. q̊ ſi fecerit vt id mihi facẽ lice
at ꝑ Bononiẽſis. q̊b⁹ obſtrictus ſum ad Auguſtũ vſq3 ꝯtinuo te vi-
debo Uale ex Bononia. idibus Februariȷ̃s

¶ Franciſcus phi. Joanni tuſcanelle. S.

¶ Conſilium de profectione aperire petit

d E me qd̓ flagitas ſcire. ad ꝓximas ſtudiȷ̃ vacatões quas vocãt
Mediolanũ ſum petiturus eo q̊dem ꝯſilio vt ſi quã mihi nobiliſſim⁹
ille ꝑnceps ſpẽ lr̃is maximã pollicet̃. re ip̃a inuenero. apd̓ neminẽ ma
lim q3 apd̓ eũ vitã agere Sin ſecus offendero ad Uenetos me recipiã
Nam nihil incerti⁹ q3 Bononie res ſcd̓e Quãto em̃ fortuna blandi-
us videt̃ aſpirare. tanto magis aduerſi ventoꝝ flatus metuendi ſunt
Uale ex Bononia. idibus Aprilibus

¶ Franciſcus phi. Raphaeli fuſchario. S.

¶ Moram ſuam excuſat

Uod diutius diſtulerim meũ ad vos reditum nulli culpe mihi
aſcribitote Nam ego iampridẽ hinc ſoluiſſem ſi liber eſſet padi trãſi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

tus Sed cū id ſine lr̄is ducalibꝰ nemini liceat. atqꝫ eas in hāc diē ex-
orare nequerim. factū eſt vt ſerior fiat mea hinc abitio. Quid āt ſit in
cauſa. nō itelligo Cottidie mihi a p̄ncipe rn̄detur ꝙꝫ primū ſe mihi mo
rem geſturꝫ Sed hmōi ꝙꝫ primū nondū vſquā apparuit Qui apd̓ p̄n
cipē ⁊ autoritate valent ⁊ grā me monent. ne ſim importunior Non
em̄ temere fieri Itaqꝫ meipſius ſum neſcius Nō deſiſtā tn̄ oīs obtun
dere q̇ p̄ncipi aſſiſtūt donec liberā abitionē impetrato Interea ꝓ tpīs
ꝯmendo tibi familiā meā. ſiq̇dem arbitraris me functurꝫ egregio erga
te officio Uale ex Mediolano p̄die cal'. Junias

Franciſcus phi. Alberto zancario. S.

Gratias agit amico pro donis Laudat
Ariſteum. ⁊ rus amici

e St a te ſane prudēter factū. qd̓ mihi ex itinere fatigato lac coa
gulatū miſeris. egebā em̄ iſtiuſmodi refrigeratōis genere Itaqꝫ nō mi
nus te laudandū exiſtimaui perinde atqꝫ egregiū coagulandi artificē
quendam ꝙꝫ Ariſteus fuerit a priſcis arcadibus laudatꝰ Is em̄ cū in
Arcadia late regnaſſet. quo ſibi maiore beniuolētia arcadas deuinci-
ret ꝑmulta vt erat p̄nceps nō ſomnolētus ⁊ obtuſus ſꝫ acri ſtrenuoqꝫ
ingenio ⁊ excogitauit ⁊ adinuenit que ad cōem hoīm vel vtilitatē. vl'
voluptatē accederent Quare is oīm p̄mus cū apum atqꝫ mellis tum
etiā lactis vſqꝫ ad coagula inuenit ⁊ hoībus tradidit quāuis mellis
auctorē. Naſo affirmet liberꝫ prēm extitiſſe Tuū rus igit' nō poſſum
nō amare. cuius ꝯſuetudine id te video aſſecutū. vt ad vrbanas lauti-
cias ruralem fecunditatē adiungas. Nā cum lac ſolum ex oībus ci-
bis ad hoīs naturā ſit ſatis tum idem coagulatū delectat etiā plurimū
Quod aūt ſcire vis. quid egerim apud excellentiſſimū principē Phi-
lippū Mariam cū in p̄ſentiam veneris oīa narrabo tibi Uale ex Me
diolano. xvi. cal'. Junias

Fran. phi. Joanni Antonio brixiano. S.

Uenturum ſe ait.

v Eſperi mihi reddite ſunt littere tue. Itaqꝫ cras ad vos ibo:
Nam ante id tempus hinc ſoluere non licuit cum mihi in hūc diem
nullus ſit equus Itaqꝫ ignoſce breui mee huic more Uale ex Ticino
. v. calendas Decembres

Fran. phi. Donofrio Stroze. S.

Succeſſus ſuos narrat ⁊ amicū latēter allicit

Uot fortaſſis apud vos nondū increbuerit ego apud hūc pre-
ſtantiſſimū p̄ncipem Philippum Mariam ex illis ⁊ hruſcis turbu-

lentiſſimiſq; fluctib⁹ tanq; in tranquillũ atq; ſecuꝝ reliquę vite portum me recepi Ubi oĩa mihi affatim ſunt oblata.q̄ non ſolũ ad emolumēta ſ; ad dignitatē attinēt Utinã mihi liceret tecũ oĩa libere cōmentari.q̄ ⁊ ipſe vellem.⁊ tua noſſe intereſſet Sed tpm eſt habēda atq; hoim ratio Nec eñ me latet.vbi locoꝝ es ⁊ q̄ tibi cauendum ſit. Itaq; feram equo aĩo deſiderium meũ.Ceteꝝ illud vnum nō reticebo ꝑncipem hunc meũ ⁊ patri tuo clariſſimo viro ⁊ tibi ⁊ vobis oĩb⁹ optare oĩa ꝓ voluntate vrã.atq; nihil hic magis cupere q̄ in oĩbus reb⁹ vobis peregregie ꝓdeſſe Tu ſi q̇d eſt q̇d a me velis.fac vt ſciam ⁊ factum puta Uale ex Mediolano.nonis Decembribus

❡ Fran.phi. Joanni auriſpe.S.d.

❡ Libꝝ ſe dicit ſub ꝯditione miſſuꝝ

t Uſpaliq̇d petis Inſeruis ãt raro Quid hoĩs ſis ignoro. Petis a me Diona pruſaenſem quē equidē dabo ad te ꝓpediē ea lege. vt cũ aliq̄n patiaris ad nos redire Ibit ei codex ille ad te mutuo.nō dono Quãobrē facito.vt ex cōmodo tuo nihil mihi tandē incōmodes Tuſcanellã nrm̄ opto bñ valere Uale ex Ticino Idib⁹ Decem.

❡ Fran.phi. Johãneto phõ ac medico.S.

❡ Arguit quendã q̄ libꝝ alteri nō reddiderit

r Ogo te maiorē in modũ vt meũ Uirgiliȷ̇ codicem ac itē ꝯmētatorē Seruium cures q̄primũ Bononiã ꝑferri.⁊ Alberto Zancario cōi amico noĩe meo reddi. Id q̇d in hanc diē nō feciſſe te nō poſſum nō mirari Nec eñ debes oblit⁹ eē.⁊ q̇d mihi.cũ iſtinc ab irem.coram receperis ⁊ q̇d poſtea ad te ſcripſerim Fuerit igiꝫ officiȷ̇ tui ne diutius lrĩs meis ſolliciteris Idq; vt facias abs te nō peto ſolũ.ſ; etiã cōtendo Uale ex Ticino.xv.cal. Januarias.

❡ Fran.phi. Petro Michaeli eq̄ti aurato ac Jurecõſulto.S.

❡ Hortatur amicum.

c Um idoneus eēt oblatus nũcius.cui meas ad te lrãs darē viſus is admonēdus id q̇d fortaſſis haud ignoras.te apd̓ hũc humaniſſimũ ꝑncipem nrm̄ valere auctoritate plurimũ Itaq; tibi opa danda eſt ⁊ bñ ꝓmerearis Q̇d ſi feceris ꝑmagnũ es fructũ ꝯſecutur⁹. Reliqua tu corã ex hoc iſto nũcio cognoſces. Nō eñ oĩa ꝯmittenda ſunt lrĩs Uale ex Mediolano ꝑdie cal. Januarias

❡ Franciſcus phi. Bornio ſale Jurecõſulto.S.

❡ Cauſam dicit cur receſſerit.

d Eſiderium de me tuū me nō iniuria plurimū delectat. Eſt enī
plenū amoris pcipui erga me tui. Sʒ velim ſcias mutuū eſſe
amorē noſtꝝ planeqꝫ ſingularē Non enī magis me deſideras.q̄ꝫ deſi-
deraris a philelfo Dij malefaciāt factionibꝰ vr̄is q̄bus diuina oia hu
manaqꝫ ꝯfundunt Jam iterꝫ ad vos iui eo ſane ꝯſilio.vt a vobis, non
decederem Sed neſcio qua vel hoim peruicacia vel fatali aſtro ſit fac
tum vt his inciderem in atrociſſimas vr̄e reipublice ꝓcellas atqꝫ tem-
peſtates Muſis inter arma nuſquā bene ꝯſultum eſt.ſʒ Bononie lō
ge periculoſius Itaqꝫ habēda nobis fuit ratio ⁊ dignitatis ⁊ quietis.
Ego iuſſu pncipis mei adhuc ago papie ad paucos dies Mediolanū
petiturꝰ cū vniuerſa familia Ubi oia mihi pata ſunt ⁊ ad ꝯmodū ⁊ ad
dignitatē Uale ex Ticino.iij.idus Janu.

¶ Fran.phi. Petro thomaſio ac medico.S.
¶ Excuſatoria epiſtola

Am mihi integrum nō eſt vt tuo vtar conſilio. Sum enī huic
excellentiſſimo pncipi obſtrictus nō ſolum fidei ſanctitate.quam pre-
terire nō licet.ſed maximis etiam beneficijs.quibus ſi abuterer poſſeꝫ
iure ingratitudini obnoxius fieri At emori malim quam vlla vel mini
ma inuri nota infamie. Itaqꝫ rogo te ꝑ indiſſolubile amicicie nr̄e vin
culū vt me dignitatis mee rōem habere patiare Nā quo pacto me a-
micicia tua dignū iudicares.ſi forem iniuſtꝰ Qđ ſi iuſticie fundamē-
tū eſt fides.patere equo aio.qđ ꝓmiſſa atqꝫ ꝯuenta inuiolate ſim ſer-
uaturus Mors ipſa dumtaxat nos ab hoc pncipe abſtrahet Et meū
in te amorem nulla neqꝫ fortuna.nec tpm mutabilitas labefactabit
Uale ex Ticino.pdie cal. Februarias

¶ Fran.phi. Albertho zancario.S.
¶ Conceſſiſſe ſe ait in alium locum vbi
in magno eſt honore.

v T ſcias quē in locū miſſurus poſthac ſis tuas lr̄as ego nudi-
uſtercius ꝯceſſi. Mediolanum cum vniuerſa familia rebuſqꝫ meis
oibus Eſtqꝫ aduētus meus tum ab hoc p̄ſtantiſſimo pncipe.tum ab
vniuerſa republica exceptus periucunde adeo vt vnus Philelfus oibꝰ
ſit in honorē Mirabile dictu eſt q̄ꝫ ſim honoratꝰ ab oibꝰ Bene cep-
ta ſecūdet deꝰ. Qđ ſi fiet.nemo me vno neqꝫ fortunatior neqꝫ beatior
Uale ex Mediolano idibus Februarijs

¶ Franciſcus phi. Antonio panhormite. S.

¶ Accuſat ſuperbie quendam

i Am ditior factꝰ es. id qđ ea ꝯiectura aſſeqͥꝛ qđ te ſupbie obno
xiū facias Nā dū nihil rñdes hoī amiciſſimo tot a me lrīs inuitatus
q̇d aliud eē rear in cauſa q̄ꝫ ſupbiā At ne illud te lateat velim. in quo
plus ē fortune. in eo minꝰ eē ꝟtutis Quare tibi cauendū ē. ne dū pecu
nijs diligētiꝰ inuigilas. negligētior rē te preſtes circa ingenij ꝓbitatiſ
qꝫ pſtantiā Uale ex Mediolano p̊die Idus Maias.

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phō ac medico. S.

¶ Hortamur amicū ad viciſſitudinē lrāꝝ

Uod afficiaris maxīo deſiderio viſendi mei. habeo ſane explora
tiſſimū vel ex ea ꝯiectura. q̄ꝫ de meipō facio Qui cū̄ nō deſiderē te ⁊ vi
ſere. ⁊ ꝯplecti ⁊ oſculari. q̇ cū vetere eaqꝫ ſumma beniuolētia ſum ꝯiūc
tus Accidit p̄terea ꝟtus tua ⁊ doctrina ⁊ eloq̄ntia ⁊ merita citro vl
troqꝫ collata. q̇bꝰ plane fit vt nrā vtriqꝫ memoria nullo nec locoꝝ nec
tp̄m interuallo extingui queat Ceteꝝ quādoquidē qđ velimꝰ fieri ne
quit id velimꝰ qđ queat neceſſe ē Utendū igiꝭ nobis ē mutuo ſcribēdi
officio. vt qđ lingua nō p̄t arundinis p̄ſtet viciſſitudo Id ⁊ facillimū
eſt vtriqꝫ noſtꝝ ⁊ iucundū in p̊mis Et quo initiū detur hmōi muneri
peto abs te. vt me facias certiorē de rebꝰ orietalibus maxīe de thurcis
ſi q̇d habes noui Uale ex Mediolano. iij. nonas Iulias.

¶ Franciſcus phi. Andreoceo petrucio. S.

¶ Amari ſe dicit ⁊ inuicem amare

Uod abſentis mei ꝑpetua recordatōe imaginē pre teferas. ſic
em̄ ſcribis. nō poſſum eq̇dem nō letari Affers em̄ argumētū minime
obſcuꝝ egregie cuiuſdā beniuolētie in me tue At ego quo itē aīo in te
ſum. debes ex teipō ꝯiecturā facē Et fieri ſane nullo pacto natura p̄t.
vt nō eque amet. q̇ ꝟo amat Itaqꝫ tibi debes indubitato pſuadē te mi
hi eē cariſſimū. idqꝫ cū ob hāc iſtā cām qđ me amas. tum etiā qđ ea ꝟ
tute viges vt dignꝰ ſis. q̇ ameris ab oībꝰ Deſiderare āt te pn̄tiam meā
hoc ſane in te eſt Nā ſi Mediolanū viſere inſtitueris qđ eius rei te cū
iſtic agerē. aliq̄n factuꝝ affirmabas. ⁊ pn̄s pn̄tem videbis philelfum
tuū ⁊ multa cognoſces. q̄ abſens attingere nunq̄ꝫ poſſis Itaqꝫ tuū erit
vt cū p̊mū tibi facultas dabiꝭ huc venias Qđ ſi feceris magnā mihi
crede voluptatē ꝯſequere Uale ex Mediolano: nonis Iulijs

¶ Franciſcus phi. Ioanni auriſpe. S.

¶ Hortatur amicū ad libroꝝ lectionem

t Otus es in librorꝫ mercatura. ſꝫ in lectura mallem Qd̕ ſi faceres lōge meliꝰ ꝛ tibi ꝛ muſis ɔſultū eēt. Quid em̄ ꝓdeſt libros cottidie nūc emere. nūc vendē. legere ꝟo nunq̄ꝫ. Ego q̄s vendā habeo libros nullos Emerē potiꝰ ſi pecunijs abūdarē. Quinetiā in hac pecuniarꝫ difficultate. ſi qd̕ opus oſtēderis. qd̕ precio dignū cenſeā. enitar emere. etiā ſi ſeruire me oporteret Declarabis igiť ꝑ lrās. q̇ libri tibi ꝛ quales ſunt venales Qd̕ ſi feceris. itelliges me nulla p̄mi inopia. Sum em̄ apud eū p̄ncipem. apud quem egere poteſt nemo Uale ex Mediolano. viij. idus Julias

Franciſcus phi. Joanni Tuſcanelle. S.

Judicium philelfi de Quintiliano

d E Quintiliani declamatōibus q̇d ip̄e ſentiam paucis accipe. Eq̇dem Quintiliani inuentōem vehemēter ꝓbo Eſt ea em̄ ꝛ acuta ꝛ prudens Sꝫ orōis eius filū mihi ſane nō placet. ſapit em̄ hiſpanitatē neſcio quā hoc eſt barbariē plane quandā Nullā hꝫ elegantiā. nullū nitorē. nullam ſuauitatē Et que nō p̄cipua modo ſed nccāria ſunt in orōne. neqꝫ mouet dicēdo Quintilianus. neqꝫ ſatis docet nec delectat Sed videť ſomnolentus quiſpiam ꝛ incompoſitus. Tenet fortaſſe Quintilianus quantū ex eiꝰ ſcriptis aīaduertere poſſumꝰ non nulla cōmoda p̄cepta artis rhetorice Multa commemorat multa colligit Sꝫ ita ſui diſſiľis eſt. vt q̄ alios docet ipſe ignorare videať Uerꝫ ɔcedamꝰ illi doctrinā ſi ita libet oīno Mouēdi tn̄ delectādiqꝫ vim nullaꝫ hꝫ Que q̇dē duo q̇ oratori ſubtraxerit. nō oratorē illū. ſꝫ aratorē demōſtrabit Uale ex Mediolano. vi. idus Julias

Fran. phi. Jacobo Caſſiano Cremonēſi p̄ſbytero. S.

Hortatur quendā vt libros reddat

v Ictorinus feltrēſis doctor tuꝰ ac idē eruditiſſimꝰ vir mihiqꝫ amiciſſimꝰ monuit me ſuis lrīs duos tibi meos dediſſe ad me codices quorꝫ altero euripidis tragedie. altero mathematicorꝫ libri ɔtinerenť Quos cū arbitreť pluribus iā menſibus mihi redditos eſſe mirari ſe ſcribit. ꝙ nihil ad me lrārꝫ ea de re acceperit Itaqꝫ te etiā atqꝫ etiā hortor meos mihi libros q̄ꝫprimū reddēdos cures Qd̕ ſi fortaſſe neminē habes· cui tuto rem ɔmittas. habeo iſtic hoiem familiarē ꝛ virꝫ optimū Catonem ſaccum. clariſſimū ꝛ iurecōſultum ꝛ oratorē. ꝛ philoſophum Huic igiť iſti meos libros reſtitues q̄ ꝛ officio tuo. ꝛ Uictorino doctori ſatiſfacias mihiqꝫ ꝓ tua liberalitate morē geras Uale ex Mediolano. iiij. caľ. Octobres

Fran. phi. Georgio carrecto Jurecōſulto ſanitatē

Arguit quendam iniuſticie

n On poſſum te nō ingratitudinis accuſare q͛ reb⁹ meis tādiu ꝑ volūtate vſus ⁊ liberalitatis mee obliuiſcaris. ⁊ officij tui Fa cis ꝑfecto inhumane Ac mihi iam ſtomachū moue͛. incipis . Nō em̄ puto aut in legib⁹ inueniſſe te aut in alio quopiā iure id vni licere tibi quod nemi bono licet Preſta te oro ⁊ bonū tandem ⁊ gratum virum. Uale ex Mediolano. iiij. cal͛. Octo.

Fran. phi. Thome Bononienſi. ſalutem
Gratulat͛ cuidā q͛ magiſtratū acceperit

n J mihi iter intercepiſſet terciana febris. cui ipſi de⁹ ſupiq͛ʒ oēs ad quartanā. ita ꝯtinuā q̄ʒ hoc perennā inferāt vt q̄ʒ celerrime radici tus eā perdant. veniſſem equidē ad te q̄ʒ primū vt eque tibi corā gra/ tularer atq͛ʒ mihi mirifice ſum letatus. qđ ꝑ tua ſingulari virtute max imiſq͛ʒ meritis. in eo te loco humaniſſim⁹ pn̄ceps nr̄ ꝯſtituerit. q̇ ⁊ ex/ celſus eſt ⁊ illuſtris in primis. Gratulor igit͛ abſenti abſens Ac p̄cor imortalē deū vt qđ certo ſpero. illud biātis dictū Mgrātus viruʒ de mōſtrat. clare in te eluceat. hoc ē vt nō mee ⁊ amicoꝝ ſolū ſʒ oīm expec tationi ꝓbitas tua integritaſq͛ʒ rn̄deat Nemi em̄ dubitandū eſt te in/ dies magis ac magis apđ noſtꝝ pn̄cipē ⁊ autoritate ⁊ grā cariorē fo/ re Facies aūt ꝑ amicicia officioq͛ʒ tuo. vt cū q̇đ ocij nactus fueris me/ mineris nr̄i. Uale Medio. Ex edib⁹ nr̄is. iiij. nonas Octobres

Fran. phi. Thome Bononienſi. ſa:
Dicit ſe febre liberatum ⁊ quo pacto

b Uod tibi exiſtimauim⁹ nō iniucundū fore opima ſpolia im/ mortali deo q̄ de hoſte infeſtiſſima. febre illa terciana vouera/ m⁹. nudiſtercius detulim⁹ ⁊ nō illa quidē in ferculo vt Joui Romu/ lus: ſʒ in bona ſpe bonaq͛ʒ fiducia Neq͛ʒ em̄ ferculoꝝ mihi nec vaſoꝝ copia ē. Nolim tn̄ putes adeo me redactū ad inopiā vt ſi q̇đ ē iſto veſ tro delicato ⁊ lautiſſimo aucupio ad me ꝑ tua munificētia dederꝫ nul lū habeā ferculū. q̄ id ꝯmode ſim exceptur⁹ Qđ ſi q̄ſieris. q̇b⁹ armis fe bris armis furoriq͛ʒ reſtiterim. nō eq̇dē eſculapij aut Apidis. Sʒ fe/ re par pari retuli Eam illa mihi moliebat͛ ſitim. qua propediem ꝯfice rer Jd ego aīaduertēs eiuſmodi ſane inedia hoſpitem accipio. vt qđ eſt in attico ꝓuerbio. lōge ad coruos trāſire. q̄ʒ meo hoſpicio vti mal/ let Jtaq͛ʒ liberat⁹ oīno videor edaciſſima ⁊ moleſtiſſima hoſpite quaʒ vl͛ cū egritudīe audio ad amiciſſimos nr̄os optimoſq͛ʒ viros Marco linum barbauam ⁊ Dominicū feruſinū ex itinere diuertiſſe Quos ve lim moneas: non bonū vultum hilaremq͛ʒ faciem impudēti illi petulā tiſſimeq͛ʒ belue oſtendāt Sed ab ſeſe potius q̄ʒ primum. q̄ʒ diligētiſ ſime q̄ʒ fortiſſime abigant Et ſi nolint inedia ⁊ veneno vtantur ⁊ ſan

guine Uale ⁊ me noſtro diuino ꝑncipi vnice cõmenda ex Mediolano.vij. Idus Octobres.

¶ Franciſcus phi. Antonio peſſine. S.

¶ Negligi ſe queritur ab amico

c Um eram abſens.eram apud te ſp. Me diligebas me predicabas.me colebas.me oibus amicicie ⁊ familiaritatis officijs ꝓſequebare Nunc ãt preſens.neqꝫ video te vſqꝫ.nec audio Num qd oibus fere in rebus accidit.noſtri preſentia.tuã de nobis opinionẽ minuit. Nam quid eſt ꝑ immortalẽ deũ.q̄ ita obmutueris vt nec audias nec loquare Quid de tua taciturnitate ſuſpicer neſcio Nã ſi tue occupationes te mihi viſendũ ꝓhibent.at lrĩs ſaltem quippiam obſtreperes. Uale ex Medio.v. Idus Octobres

¶ Fran.phi. Blaſio Axeretenſi Uicecomiti. S.

¶ Accuſat eos q̇ ꝯmodo ꝓprio amiciciã metiunt

ſ Olent nõnulli tandiu amicos colere quo ad eoꝝ vel p̄ſentia vti.vel officio frui queãt. At ego hmõi hoies vel aſſentatores potiꝰ nihil charitatis nihil oino humanitatis pre ſe ferre cenſeo Declarãt em̄ ſe nõ tam amicos coluiſſe.q̄ꝫ priuati ꝓprijqꝫ ꝯmodi habuiſſe rationẽ. Illoꝝ igiẗ mores perinde atqꝫ ingratos ⁊ plane barbaros deteſtari cõſueui ſp. Nihil em̄ amici recordatõe mihi ſuauius eſſe p̄t Quod cuꝫ in alijs ſp.tum in te vno in ꝑmis expertus ſum Nã incredibile dictu eſt quãtum me tenet deſideriũ tui de te dies ac noctes cogitare nõ deſino Tu abſens mihi ſp es p̄ſens Iocũdos nrõs dulciſſimoſqꝫ ſermões crebra memoria mecũ repeto. Hac vna re abſentie tue deſideriũ lenio. Hac vna re oblector ac letor Qd̕ ſi q̇d ad me lrãꝝ dederis exiliam ſane gaudio exultabo triũphaboqꝫ Quid abs te veli intelligis Uale ex Mediolano idibus Octobribus

¶ Franciſcus phi. Franciſco piccolpaſſo Mediolanenſium Archiepiſcopo. S.

¶ Hortatur qnendam vt rus relinquat

q Uod ruri te ꝯtineas quo tp̱e ꝓpter ſubeuntẽ iã hyemem vrbs maxime colenda eſt.nõ poſſum nõ mirari Nam ſolitudo iſta q̇d tibi iucunditatis afferre poſſit non intelligo Quod ſi ocium q̄ꝫ negociuꝫ te malle dixeris.at memineris non te ad ociuꝫ.ſed ad negociũ hoc eſt non tibi.ſed bonis oibus natum Quare cum ab vniuerſa ciuitate deſideraris.tui fuerit vel officij.vel benignitatis relicta iſta ſolitudie ruſtica.te q̄ꝫprimũ vrbanum fieri Quod vt facias.etiam atqꝫ etiam rogo Uale ex Medio.pridie Idus Octobres.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Franciſcus phi. Petro Michaeli Militaris dignitatis viro ac iu reconſulto. Salutem

Abſentem magis q̄z preſentem laudandum eſſe dicit.
Item Jocat̄ de quodam flagitioſo.

t Ua in me plurima officia ⁊ beniuolentiā frem nulla vnq̄z apđ me delebit obliuio Nā ⁊ amabo te ſp. ⁊ illuſtres ac p̄claras v̄tu tes tuas quaſi ꝑpetuus aliq̄s buccinator. p̄dicabo. diuulgaboq̄z apud oēs Ingratus ſane ille mihi videri ſolet qui nō pleniore quodā ore de abſentis q̄z de p̄ntis amici laudibus loquat̄ At qui p̄ntem laudat. ⁊ ſi recte atq̄z v̄o id agit. aſſentatōis tñ crimi apđ pleroſq̄z videt̄ obnoxi⁹. Exiſtimat̄ em̄ id nō tam ex animi ſñia q̄z alicuius vel ſuſcepti. vel ſperati ꝯmodi grā cumulati⁹ facē q̄z par ſit Sȝ ne q̇d in alijs ꝓbare non ſoleo. in eo ip̄e in p̄ntia peccauiſſe cenſear q̇ te ꝑ lrās q̄ſi corā laudē. hac de re ſatis ac ſuꝑ Nam qđ ab me tibi debet̄ melius fieri q̄z dici volo. Scire admodū cupio. q̇d iſtic apđ vos gerit̄ Nō em̄ te latet q̄z ſummoꝑe Senēſis reipublice quietē trāquillitatemq̄z ꝑcupio Quare cuȝ aliquoꝝ hoīm ſeditōes audio ⁊ conatus peſtiferos. doleo eq̇dem eque ac debeo In primis āt de vrbana belua. huic bello dicē volui. certior fieri volo Increbuit em̄ apud nos p̄ſtantē iſtū ac pudicū viꝝ ⁊ ciuem optimū mori decreuiſſe Id ego mirat⁹ ſum valde Nā q̄ pacto moriatur q̇ nunq̄z vixerit Uerꝝ ſi quā aliā mortē oppetē fortaſſis inſtituerit q̄z impuri ⁊ obſceni hoīes ſuiq̄z ſimillimi ꝯſueuerūt velim ſuas res geſtas mēoratu dignas ad me ꝑſcribat. q̇ ei⁹ nomē immortalitati ꝯmendem Et vt intelligas ſi quid etiā in hoc dicendi gn̄e. Philelfus valet orōem funebremad te dedi. quā ſuperioribus dieb⁹ habuim⁹ in Thodeſchini ſepultura Hanc aūt ſi Urbani ſacerdotaria iſta vxor audierit. nō vereor fore. vt cornigeꝝ viꝝ ſuū nō hortet̄ modo. ſȝ etiā agat cōtinuo ad interitū. Uale ex Mediolano. xiiij. cal. Nouembres

¶ Fran. phi. Catoni Sacco Jureconſulto. ſalutem

Promittit officiū ſuū ⁊ libros repetit ⁊ ep̄l'as petit

h Odie mihi reddite ſunt lrē a Theodoro gaze. viro ſane tū ingenio tum facundia fri ac plane digno. quē nō modo diligam⁹ ſed etiam amem⁹ Quid velit intelligo. Rem quantū erit in nobis ex ſñia cōſequet̄ Sȝ tua ⁊ opa ⁊ ope op⁹ eſt At de his poſtea Ego libros nrōs vehementer expecto. Facito. ſi me amas e veſtigio ad nos aduolēt Cū Theodori ep̄l'a nullas tuas accepi lrās Caue. ne te poſthac vel negligentia. vel moroſitatis accuſatur⁹ ſuȝ Uale ex Medio. ix. cal' Nouē.

Fran. phi. Gherardo Landriano Cardinali Comenſi. ſa.

Gratias agit ⁊ Moſei vitā trāſlatuꝝ ſe ſpondet

f Eciſti mihi rem ꝑgratã. qđ Philonẽ meũ imo nr̃m ex Auriſ-
pa recuperatũ ad me dederis Qđ ãt Moſei vitã. quã idẽ Phi
lo ⁊ copioſe ⁊ elegãter apđ grecos ⁊ grece ſcripſerat. in latinũ ab me tã
tope verti poſtulas. ⁊ audiui libẽter ⁊ obtẽperabo libẽtiſſime Itaqꝫ fa
ctũ puta. qđ iubes Nulla te tua de meo erga te aĩo fallet opinio Jam
opi me accingo Uale ex Medio. iiij. cal. Nouẽ.

Fran. phi. Nicolao puteo Cremonẽſi. S.

Excuſat ſe ꝙ ſerius rñderit Itẽ laudãti ſe rñdet.

e T ſerius reſpõdi tuis ad me lrĩs. ⁊ breuius fortaſſe q̃ꝫ velles q̃
rũ alteꝝ aduerſe illi valitudini dato. q̃ duos circiter mẽſes. vl' ꝑiter ca
pedinẽ laborauimꝰ. alteꝝ publicis meis ac ꝑuatis occupatõibꝰ. q̇bus
ꝓpe obruor Legi ãt lrãs tuas libẽter. q̇bus mutuã inter nos adoleſcẽ
tie nrẽ beniuolentiã ꝯſuetudinẽ diſciplinãqꝫ ꝯplexus es Qđ ãt miri-
ficis me laudibꝰ extuleris id ſingulari quadã ⁊ exuberãti amoris ab
undãtia abs te factitatũ exiſtimo. Nam neqꝫ vir amiciſſimꝰ ſimulqꝫ
modeſtiſſimꝰ aſſentaris. nec eiuſmõi mihi ẽ de me opinio Reliquũ eſt
id tibi ꝑſuadeas. qđ ⁊ recte ⁊ ꝓ̃o potes facẽ. te mihi eſſe cariſſimũ ⁊ eo
magis in dies fore. q̃ te aĩaduertero nõ obliuiſci Philelfum tuũ Ua-
le ex Medio. iiij. cal. Nouẽbres

Fran. phi. Jacobo Caſſiano presbytero. S.

Excuſationem accipere ſe dicit Deinde quen-
dam commendat amico

Du tam mihi moleſtũ fuerat ꝙ ſerius meos mihi libros reddẽ
dos curaris q̃ꝫ in pñtia ⁊ iucundũ eſt in ꝑmiſqꝫ ſuauiſſimũ. ꝙ tã mode-
ſte tanq̃ꝫ ꝑhumane lrãs ad me dederis. q̇bꝰ te nõ mõ expurgaris. ſꝫ to-
tũ ſane meũ ⁊ eſſe. ⁊ fore oſtẽderis Quare cũ tuã excuſatõem tum mul
to magis teipm̃ nõ inuitus admitto Itaqꝫ vl' victorini nrĩ vel tuiipĩꝰ
cauſa oĩa de me tibi potes affatim polliceri. q̃ ⁊ vſui tibi ⁊ honori futu
ra ſunt Et de his ſatis Uenit iſtuc nuꝑ vt ſcis. Theodorus gaza vir
certe ⁊ diſertus ⁊ eruditꝰ. quẽ ⁊ ſi certe ſcio. nõ amabis ſolũ. ſꝫ cumula
tiſſime amabis. tñ mea etiã cauſa. velim. ita ames vt nulla prorſus fi
eri queat ad amorẽ acceſſio Hoc erit mihi tam gratũ q̃ꝫ qđ oĩm maxĩe
Uale ex Medio. pridie nonas Nouẽ.

Franciſcus phi. Simoni arigoni. S.

Amici ſtudium in litteris adhortatur

e T ſuꝑbia a me nihil alienius ⁊ gratitudine apud me nihil an-
tiquius. Quare cũ tuis ad me officij plenis humaniſſimiſqꝫ lrĩs re-
ſpondeo. non mõ ſuꝑbie crimen effugio. ſed etiam nomen gratitudi-
nis mihi ꝑpulchre vendico. Mirifice amplector amorem tuum. At

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

tua humanitate facillimiſq₃ moribus ⁊ modeſtia ſingulari delectator plurimū Ingenīj ꝓo tui viuax preſtāſq₃ dexteritas maiorē in modū₃ ꝑgrata mihi ⁊ piucunda eſt. Uideo em̄ te tua illuſtri laude eam mihi laudē allatuꝝ. q̄ pulcherrima eſt ⁊ maxīa. Nō em̄ iſtiuſmodi tuus oꝛnat⁹ q̄ in lr̄is vteris. mediocrē de te tuaq₃ facūdia ſpē quandā pollicetur Itaq₃ te etiā atq₃ etiā hortoꝛ. vt oēm operā diligentiāq₃ tuā eloq̄ntie ⁊ humanitatis ſtudijs: ſicuti facis accōmodes Magna em̄ aīmus me⁹ de te ꝓſagit Uale Mediolani ex edib⁹ nr̄is. vij. idib⁹ Decēbꝛib⁹

¶ Franciſcus phi: Matronino braſche. ſalutem.

Amoꝛem in laudando oculis carere dicit.

Deinde pro munere gratias agit.

Uod me tuis lr̄is nō mediocriter extuleris. feciſti tu quidē per humane ⁊ amice potius. q̄₃ vero Nō em̄ is ſum. qui meip̄m nō noꝛim Sꝫ tu illud veriſſimū eſſe liq̄do declaraſti. qđ videnᵗ poete fabulari. amoꝛē oculis carē. eqne em̄ amicus falli de amici iudicio. atq₃ de inimici inimicus plerūq₃ ſolet. Nā ⁊ hic odio ⁊ ille amoꝛe nimio affect⁹ veritatē neq̄t internoſcere Facile tn̄ patioꝛ erratū tuū. quippe quē longe malim amicū mihi q̄₃ ſecus Uerꝫ illud de me tibi pollicearis licet. te mihi eſſe cariſſimū ⁊ eo foꝛe indies carioꝛē q̄ te familiarius vti potero Munuſculū autē tuū ⁊ ſi nequaq̄₃ deſiderabā. nō potui tn̄ non vehemēter ꝓbare vel Epicuri ſnīa. Nihil em̄ in eo ad voluptatem defuit. Et amplū erat ⁊ ſuauiſſimū. Nolim tn̄ poſthac tam grandi ere obꝛuas Philelfum tuū. Nam hec Satrapis ⁊ regibus. nō pauco vili contentis ac philoſophis dono mitti ꝯſueuē. Uale Mediolani ex edib⁹ noſtris. cal'. Januarias

¶ Franciſcus phi. Albertho Zancario. ſalutem

Excuſat ſe

Uod pluribus hoꝛtaris libēter agerē ſi liceret Sꝫ nihil apud me licet qđ honeſtati aduerſetur Plurima ſunt ⁊ maxima hui⁹ in me pꝛincipis beneficia: Ita nunq̄₃ patiar me igratitudinis accuſari Preterea nō eſt conſtātis ⁊ grauis viri quottidie mutare ſedes Uale ex Mediolano. x. cal' Febꝛuarias

¶ Franciſcus phi Petro Thomaſio philoſopho ac medico ſalutem dicit.

Conſilia laudat amicoꝝ

a Udiui que ſcripſiſti omnia ⁊ Barbari noſtri ꝯſilium laudo ⁊ non minus tuū. Illud tn̄ malim effectum iri. quoad eius fieri poſſit. Eſſet em̄ multo res tutioꝛ Ipſi tamen videritis quid facto ſit opus. Uale ex Mediolano. calendas. Febꝛuarias:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Fran.phi. Liberio bonarello equiti aurato. S.

¶ Laudat quendā ꝙ prēm in ꝟtute imitetur

e Stu q̄dem pietatis laudādus.qḋ vel mortui prīs memoriaꝫ
colas Exiſtimo ei me idcirco abs te amari.qḋ ſcias.q̄ꝫ carꝰ fuerim pri
tuo grauiſſimo ⁊ clariſſimo viro Nā ille me q̄ ad vixit.cūctis beniuo
lētie ⁊ benignitatis officiis ꝓſecutꝰ ē Quare cū Joānes Mariꝰ filiꝰ
tuā in ſe facilitatē ⁊ liberalitatē expoſuiſſet.mirifice ſum letatꝰ Uide-
re em̄ ſum viſus me veluti rediiſſe in ſucceſſionē nō tā amiſſe q̄ꝫ inter
miſſe beniuolētie Nā qḋ in prē amiſiſſe exiſtimarā.intelligo in te filio
recupaſſe Itaqꝫ mihi plurimū gratulor ꝙ tā mirifice abs te diligar vt
āt intelligas q̄ꝫ tibi in amore rn̄deā.qḋ velis.ꝑiculū facito totꝰ ei ſum
tuꝰ Uale ex Medio. Idibus Martii

¶ Fran.phi. Franciſco barbaro. S.

¶ Excuſationem admittit

h Umaniſſimā excuſatōem qua in ꝓxima es vſus epl̄a nō inui
tus admiſi Noui em̄ occupatōes tuas ⁊ ꝑuatas ⁊ publicas Sꝫ ſum
miratꝰ qḋ de libris nr̄is ne vnū q̇dē feciſti ꝟbū Itaqꝫ rogo te vt ad ea q̄
mō ſcripſi tibi.diligēter rn̄deas Uale ex Medio.x.cal. Apriles

¶ Franciſcus philel. Danieli Uenturio pa-
tricio veneto. S.D.

¶ Ueterem amiciciam ſe colere ait

c Um indignū exiſtimarem.vt q̇ ꝑn̄tia eēm a te diſiūctus non
eque ſermōe litterario q̄n̄qꝫ ꝯiūgerer vt beniuolētia ⁊ obſeruātia ſem
per ſum hec vel paucis ad te ſcripſi at ne id quidē qḋ noui quicq̄ꝫ acci
derit.ſꝫ ne fortaſſe negligentia quapiā id accidiſſe opinareris hoc ē ne
ꝓpter nouas quottidie amicicias amicos veteres eoſqꝫ venetos obli-
tus poſſem a quoq̄ꝫ iudicari Ego te mi Daniel ⁊ amaui ſemꝑ.⁊ colui
quippe q̇ multiplicis tuas p̄claraſqꝫ ꝟtutes admiratꝰ ſim admirer.ac
tuā vel humanitatē.vel officium in meis honoribꝰ atqꝫ emolumen-
tis ꝓſpectū vſqꝫ habuerim ⁊ cognitum. Itaqꝫ tibi velim perſuadeas
ita me tuū eſſe ac fore vt aliū quenq̄ꝫ oīm maxīe Neqꝫ fieri vnq̄ꝫ poſſe
incremētis vllis blādiciiſve fortune.vt veteribꝰ amicis nouos aliq̄s
āteponā Id tam etſi ꝓ tua prudētia latere te nō debeat volui tamē vt
mea etiā ꝯfeſſione atqꝫ teſtimonio liquidius teneres. Uale ex Medi
olano.v.idus Apriles

¶ Franciſcus phi. Nicolao Cebe. S.

¶ Accuſat quendam

Ui grandē pecuniā opinat̄ prodeſſe plurimū bonis artibꝰ vt po
te q̄ oēm amoueāt neceſſitatē plurimū fallit̄ mea ſn̄ia Qui eī ꝓdeſſe queat

que quo maiores ſunt. eo humana ingenia reddũt deteriora Id autē ita eē tu pſpicuo es exēplo qui q̄ tpe eſſes paup. etiā inter maximas animi occupatões atq̃ labores corpis ſp aliq̄d vel ſcribebas. vel lectitabas Et quicq̄d ocij ſurripe a negocijs poteras. id oē ad rer̄ cognitionem ⁊ laudatiſſimar̄ artiū ſtudiū ꝯferebas Itaq̃ tuo ipſe ingenio pſtantiſſimiſq̃ morib⁹ delectatus. q̄ tempeſtate mercature grā ꝓficiſcebaris in mediā ac Perſida. tibi tanq̃ ſuauiſſimū vite comitē eum Ciceronis codicē dono dedi. qui de q̄ſtionibus tuſculanis inſcriptus eſt Tu aūt nunq̃ ꝑtermittebas inter moleſtiſſima etiā negocia tua vſq̃ aliquid ad me ſcribē ⁊ te ⁊ amicicia nrā dignū. Nūc aūt poſteaq̃ pecunioſior factus es. neq̃ reſpondes vnq̃ ab me ꝑſepe lrīs ꝓuocatus. neq̃ lectitādis libris vt audio. opam vllā indulges. Sʒ tot⁹ es in lucro Itaq̃ nō poſſum nō odiſſe diuitias tuas. que nō mō mihi te ſʒ ipi etiā tibi abſtulerāt Niſi fortaſſis vna cū pauptate ⁊ facilitate abs te oēm humanitatē abdicaueris. factuſq̃ ſis ſupior Quid eim̄ aliud eſt in cauſa cui neceſſe eſt inſeruire te fac vt ſciā quo vel ignoſcā tibi vel miſerear tui. Uale ex Mediolano. iiij. calendas Maias

Franciſcus. phi. Joanni Mario filio. ſalutem

Uxoris mortem filio nunciat eūq̃ domū reuocat

v T ſunt res humane mutabiles ac fragiles ⁊ caduce Theodora Chryſolorina mihi dilectiſſima vxor ⁊ tibi mater indulgentiſſima ad ꝓximū q̄ntū Nonas Maias. qui dies erat mercurio dicat⁹ hoc ipo anno q̄ eſt a Natali Chriſtiano q̄dragesim⁹ primus ſupra mileſimū nature deoq̃ ꝯceſſit. id q̄d mihi adeo acerbū fuit vt in vita nihil potuerit accidē acerbius Scio me tibi fletus ſingultuſq̃ nūciare Nā ne ipe q̄dē potui me a lachrymis ꝯtinere Cetex̄ qm̄ ea lege necitateq̃ nati ſum⁹ vt oēs aliqn̄ moriamur. equo aīo tm̄ hoc vuln⁹ feram⁹. neceſſe eſt Tu fac ad nos q̄ꝓrimū reditū matures Nā nihil eſt q̄ iſtic diuti⁹ tps teras q̄nquidē in litterar̄ ſtudio. q̄x grā Cōſtantinopolim es ꝓfectus nō mō non ꝓficis ſed etiā que ab nobis abiens didiceras amiſeris vſq̃ adeo ſtudioſum te diligentemq̃ preſtiſti. Uale ex Mediolano pridie. calendas. Januarias.

Franciſcus phi. Joanne auriſpe. ſalutem

Arguit quendam illiberalitatis

Nemo te vno accipiendo facilior Te rurſus nemo difficilior dādo Tu me liberalitatis plurimū laudas Et hāc virtutē extollis oratione. ac recte tu quidem Ceterū quam ipſe ꝟtutem tanti facere videris cur eam minus amplecteris Es tu ſane librorū officina Sed ex tua iſta taberna libraria nullus vnq̃ ꝓdit codex. niſi cū queſtu Quid tā

dem adeo te libris ingurgitas Quib⁹ vtinā vt par ē vtereris Ego pe/
tii abs te Strabonē geographū excribēdi grā. cū mihi librarius eēt. do
mi. Reddita mihi ſunt a te v̄ba cum aſſentatione ꝑmulta Ad rem āt
nihil Petis a me nūc ſextum Empericū eius excribendi grā gero tibi
morem Sed ea ꝯditione ne mutuū tibi iure doni aſcribas Quare fac
vt ad me meus redeat codex. cum ſuo apud te officio functus fueris
Uale ex Medio. iiij. idus Junias

¶ Fran. phi. franciſco barbaro. S.

¶ Excuſatoria epiſtola

Dhortationē tuā non inuitus audiui. quippe qui norim eam
ꝓficiſci a beniuolētiſſimo in me animo Itaqꝫ habeo tibi gratias Ue/
rum illud q̄ꝫ aio velim tecum volutes nō eſſe in eius poteſtate. q̄ na/
uiget euxinū. ire ſepe quo velit. ſꝫ quo venti traxerint Uale ex Medi
olano. iiij. idus Junias

¶ Fran. phi. Leonardo iuſtiniano. S.

¶ Excuſatorie littere

s I poſſem tuo vti ꝯſilio. nihil omnium mallem. Sed quod te
nō latet. temporis habenda eſt ratio. Quod qui minus facit. is certe
prudēs eſſe nō poteſt Cetera tecum is cōmentabitur qui tibi litteras
reddidit Nam quicquid expoſuerit id ab me totū ꝓfectū exiſtimato
Uale ex Medio. ꝓdie cal'. Apriles

¶ Fran. phi Catoni Sacco Jurecōſulto. S.

¶ Officium filio petit

Uro Mariū filiū diem prope apud te fore Nam eum ex pecto
cottidie Debet eṁ ſoluiſſe ex Thracia. eſtqꝫ remigaturus p Padū Cū
iſtuc appulerit. aut ipe tu ei ꝯſule de equo. aut me facito q̄ꝫprimū certi
orē quo equū iubeā aduolare ad vos Uale ex Medio. idib⁹ Maijs.

¶ Fran. phi. Alberho Zancario. S.

¶ Hortatur amicum ad ſcribendum.

n Olo tibi vnq̄ꝫ ꝑſuadeas Alberte zancari eo me eē ingenio. vt
ſimul cū loco aīm quoqꝫ immutem Quinetiam cum ſum Mediola/
ni. videor vſqꝫ Bononie agere adeo me iſti⁹ florētiſſime vrē vrbis me
moria tenet Quid igit̄ de te putas. cui⁹ ſuauiſſimi facillimiqꝫ mores
ſp habitāt mecum die noctuqꝫ. Qd̄ ſi minus frequenter mee lrē ad te
aduolāt. id vel occupatōib⁹ meis dato. vel tibi fortaſſe ipſi qui negli/
gētior factus es. Nam ſi ſepius ad me ſcriberes. cogerer etiā ipe vim
afferre meis q̄buſqꝫ negotijs ne te fruſtra ſcripſiſſe iure queri apd̄ me
poſſes Itaqꝫ poſthac qd̄ tibi faciendū ſit tenes. Uelim me certiorem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

ſacias de oībus rebus tuis Nā quanqꝫ varij iſtic rumores afferūt ego tn̄ ea certiſſima eē arbitrior q̄cunqꝫ a te accipio Non em̄ ip̄e es q̄ aliud dicas. aliud ſentias. Proinde ſi de te me velis trāquillo eē aīo. fac liq̄de intelligā quo in ſtatu ꝟſaris q̄ꝫ viuis ⁊ tibi ⁊ tuis Jd vt facias. te etiam atqꝫ etiā rogo Nam de rebus tuis non poſſum non eſſe ſollicitus Uale ex Medio. xiij. cal. Januarias

¶ Fran. phi. Guarnerio Caſtellioni Jurecō⸗ ſulto ducaliqꝫ ſenatori. S.

¶ Accepiſſe ſe munuſcula dicit amici. ſed poſt hac leuiora ſe malle.

e T leporē ⁊ capos ⁊ ꝑdices. q̄s dono miſiſti mihi cū vidi libēter tū iucūdiſſime accepi Nā ⁊ ingeniū delicatiorib⁹ fouet obſonijs redditurqꝫ acuti⁹ ⁊ accipe a te dona tali tātoqꝫ viro nō fit ſine laude mea Recte em̄ Hora. O ⁊ p̄ſidiū ⁊ dulce dec⁹ meū Quanq̄ꝫ ego. vt ingenue tibi fatear qd̄ ſentio Lautiorib⁹ iſtiuſmōi eſculētis nō admodū vti cōſueui. nō qd̄ guſtus mihi ſit ruſtican⁹ aut agreſtis. ſꝫ qm̄ vidDi didiciſſe quo habiti⁹ ē corp⁹ eo ingeniū craſſius Quis āt neſcit iſtiuſmōi q̄buſqꝫ cibis corpa effici letiora Jtaqꝫ ſi me amas leuiorib⁹ munuſculis mecū age peponib⁹ prunis ꝑſicis malis pyris vuiſqꝫ ac ficub⁹. ne deteriorē efficias quē meliorem debes Uale Mediolani ex edib⁹ noſtris iij. cal. Januarias.

¶ Fran. phi. Sarolo pratenſi. S.

¶ Excuſat ſe cur libꝝ non mittit

O llucē quē petis libētiſſiē ad te darē ſi penes me foret Sꝫ hoſpitat iampridē apd̄ Harpyiā. hoc ē apd̄ Joēm nr̄m auriſpā. q̄ ea ꝯditiōe libros accipit mutuo vt reſtituat nunq̄ꝫ Dabo tn̄ ad eū lrās Curaboqꝫ vel humanitate vl iurgio. vt Pollux redeat domū. quē deinde ꝯtinuo tibi mittā Uale ex Medio. iij. cal. Januarias

¶ Fran. phi. Guiniforto barzizio. S.

¶ Arguit amicum iniuſticie erga ſe

e T ſanctū eſt p̄ceptū ⁊ euāgelicū ne alteri faciam⁹ qd̄ nobis fieri nolum⁹ Jd ꝑſepē legiſſe te certe ſcio. es em̄ totus ſ[illegible] tui Quo fit. vt magis mirer nō idē a te obſeruari qd̄ didiceris Scis em̄ ab Ariſtotele q̄ꝫ vſurpatū nō ſatis eē ꝟtutē ſcire niſi etiā boni ſim⁹. Quid hec ſibi velit orō nō te p̄terit Tuū igit fuerit ita moderari tibi vt nihil queſiſſe videaris qd̄ ip̄e grauiter ſim latur⁹ Eſt mihi tecū a prē tuo eruditiſſiō illo optimoqꝫ viro familiaritas. q̄ tibi ſancte atqꝫ inuiolate tuēda eſt Uale ex Medio. iij. cal. Januarias.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Fran. phi. Bornio ſale Jureconſulto, S.
¶ Officium ſuum narrat

q Uid egerim in cauſa amici tui ex eodē ipe debes iā corā accepiſ
ſe Nā eſt a me nihil ſane ꝑtermiſſuz qđ ad ei⁹ vel rē. vel dignitatē ꝑti
nere ſum arbitrat⁹ Et vt mea fert opinio lōge plus ē apud hūc meum
clemētiſſimū ꝑncipē mea opa ꝯſecut⁹. q̄ȝ vel optare fuiſſet auſus Tu
ſi q̇d eſt aliud qđ ab me tua cauſa fieri velis. id ſi ſcripſeris. nō ſcripſe
ris fruſtra Uale ex Medio. iiij. cal. Januarias

¶ Franciſcus phi. Franciſco Barbaro. S.
¶ Laudans quendam commendat eū amico

Non equidē ignorabā fore cū Kyriacū anconitanū tibi eēm cō-
mēdaturus vt diceres agi ab me acta. quippe cui vir ipe ſine vlla etiā
mea ꝯmendatōe ꝯmendatiſſim⁹ ſit cū ꝟtute ſua. q̄ haud eſt vulgaris.
tū ea diligētia. qua in luſcitādis mortuis vn⁹ oim ꝑm⁹ vtit Quē em̄
vnq̄ȝ hmōi laborē ſuſcepiſſe aut audiuim⁹ aut legim⁹ q̇ ex vniuerſo ꝑ-
pe terrarꝫ orbe q̇cquid in vllis vſq̄ȝ lapidib⁹ notatū lrīs aut grecis aut
latinis vnq̄ȝ fuerit id reportarit ad nrōs Uerꝫ eo is tibi hoc tpe grati
or eē debet qđ ad te barbarꝫ refert nōnulla pulcherrima. Epigrāmata
q̄ apud barbaros Aſie ppl'os repperit Ex q̇b⁹ ipis habent pleraq̄ȝ me
moria digna Quare hūc hoiem ita tibi ꝯmēdo. vt intelligas mihi &ȝ
eſſe chariſſimū Uale ex Medio. iiij. cal. Januarias

¶ Franciſcus phi. Leonardo iuſtiniano. S.
¶ Commendatiua epiſtola ꝛ laudis plena

k Yriac⁹ Anconitan⁹ cū Uenetias petēt. a me petijt vt ſe tibi ꝑ
lrās ꝯmendarē Jd feci eo libētius. ꝙ nō eēm ignarus hoiem tibi fore
non iniucundum. preſertim ꝙ ferat ſecuz non nulla priſce vetuſtatis
monumēta ꝛ eulogia ꝛ epigrāmata ꝛ alia pleraq̄ȝ ſcripta. q̄ ex lapidi-
bus vetuſtiſſimis in Aſia Greciaq̄ȝ collegit Hunc igitur virꝫ ita ve-
lim. ꝛ vult⁹ hilaritate ꝛ ſermōis comitate accipias. vt eos ſoles quos
dignos exiſtimas, ab quib⁹ tuū ſplendidiſſimum nomē ꝑ orbem ter-
re lōge lateq̄ȝ predicetur. Nunq̄ȝ em̄ quieſcit Kyriacus qui eam ſibi
ducit queſtuoſiſſimā mercaturam. ſi quid ab primis illis vſq̄ȝ arcadi
bus. quos ante ſolem ꝛ lunā extitiſſe fabulantur memoria dignuz in-
uenerit. in Jtaliāq̄ȝ aduexerit. quid ſit opus facto intelligas Uale ex
Mediolano. iiij. cal. Januarias

¶ Franciſcus phi. Joanni auriſpe. S.
¶ Et ſibi ⁊ amico bene eſſe gaudet

e Tipſe bñ hẽo. ⁊ te ex lrís tuis bñ valé audio, Jtaqꝫ vtriuſqꝫ nrm̃
⁊ gratulandũ iuxta ⁊ letandũ eſt Jd qđ vt q̃ꝫ diutiſſime fieri liceat ve
hemẽter opto Uale ex Medio. iij. cal. Januarias.

¶ Fran. phi. Johãnocio manetto. S.
¶ Monenti vt ſibi caueat grãs agit

c Ommunis ille familiaris noſter me coram monuit tuis ꝟbis
vt a barbadoris mihi cauerẽ. qm̃ occulti neſcio q̇d ꝯſilij hñt cum ijs
hoib⁹ q̇ mihi vel nullo errato meo infeſti ſunt. Habeo tibi grãm mi.
Johãnoci. q̇ nulla fortune incõſtantia deterreris. q̇ min⁹ mihi ſꝑ bene
ꝯſultũ cupias Ceteꝝ eſto bono de me aĩo. Nã ita munit⁹ ſum. vt nul-
le hoĩm inſidie mihi poſſint incõmodare. quippe q̇ ⁊ prudẽtie vtor ar
mis. ⁊ apud eũ ſum ꝑncipem. q̇ vel dormiẽtibus nobis oĩa rimet. oĩa
cuſtodiat. adeo vt null⁹ oĩno ſit loc⁹ in ſidijs Conſiliũ tñ tuũ nõ modo
nõ ꝯtemno. ſꝫ facio plurimi. amplectorqꝫ libentiſſime Et operam da
bo. vt re ipſa intelligas nihil fruſtra te ſcripſiſſe Uale ex Mediolano
iij. cal. Januarias

¶ Fran. phi. Jacobo Cõſtantino equiti aurato. S.
¶ Accuſat amicum rariſſime ſcriptionis ⁊ offici-
um ſuum illi ſpondet.

v Nas tandẽ aliqñ lrãs tuas accepiſſe me duco equidẽ miracu
li loco. putabã em̃ te nullũ iã eẽ qđ tãdiu nihil ꝓ tua ꝑſtina ꝯſuetudĩe
mecũ obſtreperes Ceteꝝ ita ſolẽt pleriqꝫ oẽs fortunati. q̇ letiſſimis in
reb⁹ nõ amicoꝝ mõ. ſꝫ ſuijpoꝝ obliuiſcunt̃ Qđ át mihi fortunã meã
gratularis. id tibi lꝫ facẽ merito Sum eq̇dẽ apđ ſapiẽtiſſimũ ⁊ muni
ficẽtiſſimũ hui⁹ tẽpeſtatis ꝑncipẽ ⁊ eundẽ optimũ ſane viꝝ ducẽ hũc
Mediolani Philippũ Mariã Petis vt hic te ⁊ notũ ⁊ ꝯmẽdatũ fa-
ciã Jd mihi facillimũ factu ẽ Ac faciã certe Ueꝝ mihi declares velim
q̃ tibi ſit mens. q̇ cogitat⁹ tui. q̇ intelligã q̇d tibi agẽdũ ſit Hec a me ſũt
nõ temere ſcripta Si te mihi penit⁹ recluſeris. potero tibi fortaſſe cõ
ſilium dare nõ inutile Uale ex Medio. ꝑdie cal. Janua.

¶ Fran. phi. Alberto Zancario. S.
¶ Uiciſſitudinem litteraꝝ poſtulat

d Eſiderare te lrãs meas equo aĩo facileqꝫ patior q̇ppe q̇ exiſtimẽ
abs te amari me plurimũ Miror tñ. q̇d ſerius adeo mihi ſcribis Cãm
reijcies ſcio ĩ occupatões tuas At debes me q̇ꝫ arbitrari mĩme eẽ ocio
ſuꝫ Jtaqꝫ officiũ meũ aut tibi nõ accuſãdũ. aut tuũ tibi mĩme ꝓbãdũ.
Uale ex Mediolano ꝑdie cal. Januarias

¶ Fran. phi. Bornio ſale iureconſulto. S:

¶ Breuitatem litterarum ſubaccuſat

p Eriucūde fuerūt mihi lrē tue vel ꝑbreues. fuiſſentqꝫ lōge iucū-
diores. ſi atticū te q̃ꝫ laconi cū maluiſſes Ceteꝝ ne ſis me q̃ꝫ breuitate
ipſa ſupior Uale ex Medio. ꝓdie cal'. Januarias

¶ Fran. phi. Petro Thomaſio phō ac medico. S.

¶ Excuſat ſe rare ſcriptionis

a Ccuſabis me negligētie qđ eq̇dē ꝑmoleſte ferrē ſi cuiq̄ꝫ me no
ſſem indiligētie obnoxiū Nā q̇s alius me vno in amicos diligētior.
At nulle mee iā diu lrē tibi ſūt reddite. quaſi aliq̇d tu mihi ꝑdiu ſcrip
ſeris. cui vicē ipſe minꝰ reddiderim Noli igit̃ ea torq̄re in me tela q̃ iu-
re optimo retorqueant̃ in te Ceteꝝ iſtiuſmodi deſideriū tuū nō difficul
ter me expletuꝝ polliceor quatenꝰ ꝑ tpm ꝯditōem mihi licuerit Jd tū
fiat ſi ois ſmo noſter ois ſcribēdi ꝯſuetudo de muſis futura ſit ⁊ de ijs
rebꝰ q̃ nihil habeāt cōe cū publicis actiōibꝰ Ego qđ ſcire poſtulas bn̄
valeo meaqꝫ fortuna ꝯtentꝰ ſum Pauca appetēti. pauca etiā ſatꝫ ſunt
Cottidie mutare celū hois eē duco ⁊ incōſtantis ⁊ moroſi. ꝓſertim v-
bi id abs te fiat Uale ex Medio. cal'. Julijs

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe. S.

¶ Librum excribendum petit

n Oui ex ipā vſqꝫ Conſtantinopoli eē tibi recōditos nōnullos.
Theophraſti libros. ⁊ eos maxīe q̃ perephyton inſcribunt̃. Hos ego
mihi excribi cupio. eſtqꝫ mihi ꝯmode paratꝰ liberariꝰ grecꝰ Jtaqꝫ rogo
te. vt codicē illū mittas ad me q̃ꝫprimū redituꝝ itē ad te ꝓpediē No-
li obſecro. vllā excogitare cām aut ꝯfictā aut veriſil'em. qua fretꝰ mihi
minꝰ morē geras ne ipe itē cū meo aliquo volueris vti officio par pa-
ri referri cogar Uale ex Medio. xv. cal'. Auguſtas

¶ Fran. phi. Scene corti ducali ſenatori ac Jurecōſulto. S.

¶ Commendatina epiſtola non vulgaris

n J ꝑſpectū haberē ⁊ exploratū aīm erga me tuū. non tam mul-
tos ꝑſepe tibi ꝯmēdarē Sꝫ cū aīa duerterim nunq̄ꝫ iſſe fruſtra meas
ad te lrās. nō ſum veritus etiā hoc tpe tibi ꝯmendare iſtius hois cām
q̇ tibi reddidit meas lrās Qđ eo facio maiore cū fiducia. ꝙ mihi vide
or ītelligere viꝝ bonū ⁊ ꝑmodeſtū iniuria trahi ꝑ fora vt q̇ pecunia ſit
īferior. ab eo opprimat̃. q̇ ſolis opibꝰ ſit ſupior Ceteꝝ noui innocētiā
tuā ⁊ animi magnitudinē Scio nō patieris lrās meas fuiſſe vulga-
ris. Uale ex Medio. cal'. Octo.

¶ Fran. phi. Bornio ſale Jurecōſulto. S.

¶ Excuſat ſe rare ſcriptionis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

a Cccuſare negligẽtie me videris. ꝙ iã diu ad te nihil ſcripſerim. q̃
ſi tua diligẽtia ſit ſingularis q̇ vix vnas reddideris lrãs pꝰ me
as ad te denas Jtaqꝫ tibi cauẽdũ ẽ ne tua in te retorqueanẗ iacula q̇bꝰ
iure ꝯfodiaris Q̃ꝺ ſi fieri ab me nolis. cura equior in me ſis lrãs tñ tu
as vel ꝑbreuis legi ꝑlibẽter. ꝙ in ijs lectitãdis agnoui veterẽ tuã vrba
nitatẽ Uix dici q̄at. q̃ʒtũ teneat deſideriũ ⁊ videdi ⁊ amplectandi tui.
Q̃ꝺ nobis cũ locoꝝ interuallũ auferat reddat id ſaltẽ lrãꝝ viciſſitudo
Uale ex Medio. Nonis Octobribus

¶ Fran. phi. Albertho Zancario. S.
¶ Accuſat accuſantem de raritate lrãꝝ

a Nn teuertis tu q̇dẽ mi Alberte. vt q̇ negligẽtie accuſandꝰ mihi
obijcias idiligẽtiã Nũeres veli. q̇t ad me lrãs dederiꝫ poſteaq̃ʒ a vobis
Mediolanũ ſolui Q̃ꝺ ſi meas ex tuis ſcrinijs eruerꝫ itelliges vtrũ nr̃m
magis ſit accuſatõe dignꝰ Nec ẽ mihi moleſtũ tñ q meaꝝ eẗ lraꝝ tenea
ris deſiderio Diligꝫ ei me quẽ qm̃ corã videre ãplectiqꝫ nõ lꝫ q̃ris iſtiuſ
mõi ſolaciũ genꝰ ex lris q̇ꝝ ſi velis crebritate vti. id facillime ꝯſeq̃ris ſi
minꝰ ipẽ obmutueris Qñ ei fruſtra ad me ſcribes q̇ minꝰ tibi ꝯtinuo
rn̄dẽã Ceteꝝ vtcũqꝫ res habeat ſcribã ad te ꝑſepe vel ad ſacietatẽ vſqꝫ
q̇tiens ociũ dabiẗ Uale ex Medio. nonis octo.

¶ Frã. phi. Guarnerio Caſtelliõi ducali ſenatori ac Jurecõſulto. S.
¶ Promiſſa adimpleri petit

Uod ⁊ ꝑrio ãno ac itẽ ſuꝑiore mihi pollicitꝰ es tue fuerit hũani
tatis p̄ſtare deniqꝫ Scis ei me nihil petijſſe Nũc ãt poſtulo. vt q̃ꝺ vl
tro te factuꝝ obtuleras effectũ reddas. Q̃ꝺ ſe p̄ſtiteris hẽõ tibi grãm
nõ mediocrẽ Uale Mediolani ex edibꝰ nr̃is. vij. idus octo.

¶ Fran. phi. Bornio ſale Jurecõſulto. S.
¶ Orationes mittit amico

Uas ab me orõẽs petieras ad te dedi Seriꝰ ꝓ̃o qm̃ ijs carebã.
Hoſpitabãẗ em̃ apꝺ amicũ iãdiu Nã neqꝫ meoꝝ ſcriptoꝝ minꝰ q̃ʒ nũ
imoꝝ ſum liberalis Quare iniuſte ij agũt oẽs q̇ abutunẗ benignitate
mea Nõ em̃ oẽs ſunt Bornij. quo q̇dẽ vno gratũ magis vidi aliũ ne
minẽ Uale ex Medio. v. cal. Nouẽ.

¶ Fran. phi. Franciſco Barbaro. S. ¶ Excuſat ſe

Dhortatio tua mihi maiorẽ in modũ ꝓbari dꝫ. vtpote q̄ ab op-
timo aĩo manat. meiqꝫ amãtiſſimo Ueꝝ q̇ mare igreſſus in vehemẽ-
tioris fluctꝰ inciderit. nõ q̇ velit. ſꝫ quo ingruentiũ vẽtoꝝ flatꝰ traxe-
rint nauigare cogiẗ vel inuitus Jtaqꝫ ex tꝑe cõſilium capiẗ neceſſe eſt.
Uale ex Medio. ꝑdie cal. Nouẽ.

¶ Fran. phi. Normano albizio. S. ¶ Corripit quendũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

t U me obtundis lrīs tuis Quare mihi iraſci nō debes ſi min⁹ ſepe tibi rn̄deo Nā eo petis q̄ preſtari nō pn̄t Prudēti⁹ tibi cō ſulueris. ſi prīs viri grauiſſimi ſapiētiſſimiq꜡ malueris. q̄꜡ tuo vti ꝯſi lio Neſcio tibi aſſentari mi Normane Nō ſum libero ingenio Nihil ſimulati pre me fero Dū tibi mauis q̄꜡ patri obſequi. oib⁹ es ridiculo. Uale ex Medio. ṗdie Nouēbres

Fran. phi. Rainaldo albizio equiti aurato. S.

Spem adimit cuidam

p Uto iāpridē te vel ab vſq꜡ florētia. cū apd̄ vos ager ē cognouiſ ſe haud obſcure eo me eē ingenio vt v̄bis paſcē didicerim neminē illoſ q꜡ min⁹ q̄ mihi iure ſunt diligēdi Itaq꜡ ne inani alaris ſpe nihil hic eē video. qd̄ faciat in rē tuā Rem paucis tenes Aliūde tibi ꝯſulas opor tet Nec velim tibi pſuadeas me tua cā laborē vllū aut fugē aut fugiſſe Sz ita res hz Uale ex Medio ṗdie cal. Nouēbres

Fran. phi. Franciſco Scalamōti eq̄ti aurato. S.

Bene ſperare iubet amicum

e Si de ṗtura Mediolanēſi apd̄ hūc nobiliſſimū principē ami ce ꝛ accurate feciq꜡ itelligēt. ꝛ q̄ eſſes. ꝛ q̄꜡ti faciūd⁹. Nō difficulter ſe pſuaderi paſſus ē Delectať em̄ doctis viris clariſſimiſq꜡ igenijs Itaq꜡ nobis ſpem dedit nō vulgarē Juſſit ei nomē tuū referri in ꝯmētarios Quātū mihi videor itelligē nr̄ breui futur⁹ es Interim ea para medi tare cogita. q̄ nrō huic magnaīo ṗncipi voluptati. tibi v̄o futura ſint honori Et vt magis armat⁹ ſis delectať is ṗnceps ijs hoib⁹ q̄ queād modū tu. aſtra ſapevidenť ſi: forſan quicq꜡ ſapiūt aſtroꝝ poti⁹ q̄꜡ raſtro rum Uale ex Medio. ṗdie cal. Nouēbres

Fran. phi. Rainaldo albizio eq̄ti aurato. S.

Accuſat quendā torporis ꝛ negligentie

q Ue mihi ſit ſnīa de re vrā Rainalde albizi dicā ſane haud ob ſcure Nimiā video in vobis oib⁹ viris optimatib⁹ negligētiā. q̄ tanq̄꜡ ſpetis ſcd̄a oīa vob̄ dormitātib⁹ ꝓ vrā volūtate optatiſq꜡ euētura nul lo vtimini. nō mō ꝯſenſu inter vos ſ꜡ ne ꝯſilio q̄dē Nā quē exiſtime tis reb⁹ vrīs ad futuꝝ ſi vobiſipſis vos defueris Et vigilandū ē mihi crede ꝛ parāda oīa q̄꜡tu꜡ in vobis ſit q̄ ad victoriā ſpectāt Atq꜡ vt vno v̄bo oīa pſtringā nihil eoꝝ faciundū eſt. q̄ facitis ponite añ oculos in imicos vrōs. Illoſq꜡ in abeundis negocijs imitamini. Id ſi feceritis breui futuꝝ ſpero. vt ꝛ patriā teterrima oppſſam ſeruitute in priſtinā libertatē dignitatēq꜡ vindicetis. ꝛ vobiſipſis perq̄꜡ optime ꝯſultetis. Qd̄ ſi ſecus feceritis ꝛ illi male. ꝛ vobis oib⁹ miſerrime proſpicietis; Uale ex Mediolano pridie cal. Nouembres

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Fran.phi. Petro candido leuco decembri ſanitatem
¶ Inuidiam carpit

i Nter maxima innũerabiliaqꝫ mala.q̃ triſtis inuidia pre ſe fert id eſſe boni aĩaduerto qđ nemini magis nocet q̃ꝫ ſibi Jtaqꝫ tua te torqueri inſania nõ moleſte fero Uale ꝛ aliquando reſipiſce ex Mediolano.v.idus Februarias.

¶ Fran.phi. Antonio Raudenſi Theologo.S.
¶ Quotus quiſqꝫ quid ſignificet

q Uo ſignificato accepi ꝯueniat quotus quiſqꝫ.ꝛ ſi non dubito noſſe te.tñ qm̃ id a me req̇ris.paucis accipe Jdem ſignificare puto q̃tus quiſqꝫ in ſingulari nũero qđ nomẽ numerale q̃t Ut quotuſquiſqꝫ eſt q̇ aliter ſentiat.ꝑ ea qđ dicim⁹ q̃t ſunt q̇ aliter ſentiũt Nam qui dicũt Quotuſquiſqꝫ idẽ ſignificare quot aliq̃s.vehemẽter errãt.id qđ ex Cicerone oiqꝫ vetuſtate licet intelligi Uale Mediolani ex edibus noſtris Jdibus Nouembribus

¶ Fran.phi. Bauerie philoſopho ac medico.S.
¶ Boetij dialectica excribi poſtulat

d Ebes nõ eẽ oblitus q̃ꝫ me ſꝑ Boetij opa delectarit cũ in omni facultate atqꝫ diſciplina.tũ ea maxime q̃ ſcripſit in dialecticis.in q̇b⁹ ipſis mihi viſus eſt excelluiſſe plurimũ Que igit̃ noua tantus vir de Syllogiſmis categoricis hyppotheticiſqꝫ p̄cepta adinuenit ea mihi excribi cupio Jtaqꝫ a te peto ꝯtendoqꝫ vt eoꝝ libroꝝ copiã facias mea cauſa eruditiſſimo atqꝫ diſertiſſimo iuricõſulto Bornio ſale Js em̃ librariũ aliquẽ parabit.q̇ hmõi.ꝓuinciã ſit obiturus Uale ex Mediolano.iij.nonas Martias

¶ Franciſcus phi. Franciſco oche.S.
¶ Sollicitus eſt de ludi magiſtro

b Artholomeus catias nouarieñſis iuriſcõſult⁹ me nuꝑ ꝯſuluit quẽ idoneũ ipſe cenſerẽ.q̇ nouarieñſem adoleſcentiã bonis ꝛ lr̃is ꝛ morib⁹ inſtitueret Jtaqꝫ tu mihi ꝯtinuo veniſti in mentẽ Audiuit vir ille de te libẽter petijtqꝫ q̃ꝫ primũ curarẽ certior a te fieri Uelles ne nouarie ludũ aperire Uolunt em̃ ij ciues eiuſmodi viꝝ.qui ꝛ grammaticã ſimul ꝛ rherozicã doceat publice. Tu igit̃ ſi rem probas oſtẽdis mihi ꝓpediem quantum numeꝝ tibi ꝯſtitui velis ꝑ hmõi annuo munere. Uale ex Mediolano pridie cal̃. Maias

¶ Fran.phi. Pallanti Stroze equiti aurato.S.
¶ Iniuriam ſe donaturum oſtendit

v Jx dici queat q̃ꝫ me delectarint ꝓxime tue lr̃e Nullũ em̃ officium omiſiſti neqꝫ boni viri neqꝫ amici hoĩs. Monuiſti ꝛ prudenter et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

bene Sequar eq̇dē ꝯſiliū tuū. Moderaborq̄ʒ mihi. ⁊ ſi nō abſurde ira
bilis excādeſcebat Is em̄ ſum. q̇ iniuriā ferre poſſim ꝯtumeliā ꝟo nul
lo pacto poſſim. nec etiā velim Nā iniuriā ferre prudētis hoīs mode
ratiq̄ʒ duco. ꝯtumeliā ꝟo ⁊ ſtulti ⁊ fatui Faciā igit̄ qd̄ hortaris Tibiq̄ʒ
velim pſuadeas neminē oīm amicoꝝ eē hac tēpeſtate te vno mihi cari
orē. Uale ex medio. v. idus Janua.

¶ fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S.

¶ Aduentū ſuū p̄dicit ⁊ ſaluū ꝯductū petit

c Upio oīno vos viſere ad reſurrectōem dn̄icam. quo ⁊ tuo reli
quoꝝq̄ʒ amicoꝝ mutuo ꝯſpectu frui colloquioq̄ʒ liceat. ⁊ certa honeſ
tatis lege q̄ mihi iſtic negocia ſunt ꝯponant̄ Quare ſi me amas da o
perā vt tuta mihi ad vos pateat acceſſio ne publice p̄ncipū ſimultates
ſi q̄ tandē ee ſint iter vrām nrāmq̄ʒ rēpublicā p̄uato obſint officio Pre
terea vt ſcis nō min⁹ ſum Uenet⁹. q̄ʒ Mediolanēſis Utraq̄ʒ em̄ ciui
tate donat⁹ ſum Uale ex Medio. cal. Februarijs

¶ frā. phi. Scene corti eq̄ti aurato ac iurecōſulto. S.

¶ Accuſat ſilentiū cuiuſdā ⁊ lrās ⁊ noua petit

t Abellariū ad te in germaniā ꝓficiſcentē nō ſum paſſus ire va
cuū meis lrīs Ex quaꝝ dilectōe poteris facile ꝯiectare. q̄ʒta me p̄uaue
ris voluptate qd̄ eidem tabellario Mediolanū mō repetēti nullaʒ ad
me epl̄am dederis Et feciſti ꝓfecto pace tua dixerim in hūane ⁊ illibe
raliter. qd̄ cū ad alios ſcriberes hoīs amiciſſimi ſis oblit⁹ Sed q̄ ma
ior ē beniuolētia nrā eo fortaſſis exiſtimaſti magis licē tibi vti mecū ſi
lētio ꝑ lrās pſertim in iſtis germanie niuib⁹ q̄ꝝ frigore digiti q̄nq̄ʒ ſtu
peāt ac rigeſcāt Itaq̄ʒ ignoſco excuſatōi tue. mō poſthac vti nol. Qua
re fac. vt erratū cumulatiſſiē reſertias opamq̄ʒ des vt aliq̄d noui repor
tes in Italiā tecū. qd̄ muſaꝝ nrāq̄ʒ interſit Nō em̄ fieri pt. q̇n eps ene
as vir doctrīa ⁊ eloq̄ntia ſingulari egregiū aliq̄d iuenerit ī tot ac tā ple
nis ⁊ puluerulētiʒ bibliothecʒ germaie Uale ex Medi. p̄die id⁹ februa.

¶ fran. phi. Guiniforto Barzizio iurecōſulto. S.

¶ Scire deſiderat mentem principis

q Uod ad p̄ncipē Marchionē ſcripſerim. nō te latʒ Quid āt ea
in re decreuerit noſſe cupio Rogo igit̄ te vt q̄m nō mediocriter nrā in
tereſt. q̄ ſit iſti⁹ mens p̄ncipis. q̄ʒ primū intelligē cures ꝓ virili ꝑte effi
ciaſq̄ʒ ne diuti⁹ nobis expectādū ſit Erit hoc mihi ꝑgratum. Uale ex
Mediolano Idibus Februarijs.

¶ fran. phi. Antonio Trebano. S.

¶ Quendam accipit in amiciciam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

a ꝰNtoniꝰ florẽtinꝰ fictoꝛ ⁊ excuſtaoꝛ egregiꝰ eque tẽpeſtate nrã atqꝫ praxitelen apd priſcos mẽoꝛant ſcopã ve aut phydian aliquẽ ⁊ te diligit plurimũ ⁊ mihi ẽ chariſſimꝰ Jtaqꝫ a me petijt vt te in familiaritatẽ beniuolentiãqꝫ acciperẽ. qͥppe q̄ mei ſtudioſiſſimꝰ ſis Cupere em̄ ſe nõ ſecus ſuos amicos oĩs fieri meos atqꝫ ip̄e ẽ. Quare vt et hoĩ amiciſſimo ⁊ hũanitatis officio ſatiſfacerẽ idcirco haſce lrãs ad te dedi. vt tibi ꝑpetuo teſtes eẽnt ſingularis dilectõis erga te mee. Uale ex Medio. iiij. cal'. Martias

Franciſcus philel. Petro Thomaſio philoſopho ac medico. S.

Hoꝛtaꝛ amicũ vt exẽplo ſuo ſepius ſcribat

e Xpectabã quottidie tuas lrãs qͥbꝰ de ijs oĩbꝰ fierẽ cumulatiſſiẽ certioꝛ. q̄ mea intereſſe cenſeres Tñ cũ interim iſte nũcius ad te iret nõ eũ ſum paſſus mei lrĩs vacuũ ꝓficiſci Te ãt vt vel hac in re meo exẽplo vti velis. etiã atqꝫ etiã rogo Uale ex Medio. iiij. cal'. Martias

Fran. phi. Franciſco barbaro. Salutem

Inuehitur in tabellarios negligentes ⁊ promiſſa impleri petit

e Que tuã hũanitatẽ laudo. atqꝫ tabellarioꝝ accuſo vel negligẽtiã vl' ꝑfidiã in reddẽdis lrĩs meis Jntelligo cãm. q̄re nihil rñderis cũ qͥd eſſes rñſurꝰ ignoꝛares Reliquũ eſt. vt qđ tuis lrĩs q̄ꝫ amiciſſiẽ polliceris ac recipis. ⁊ diligẽter ꝑficias ⁊ q̄ꝫ primũ. hoc erit mihi tam gratũ ⁊ immoꝛtalibꝰ beneficijs me tibi obſtrictũ foꝛe profitear. Uale ex Medio. iiij. cal'. Martias.

Fran. phi. Barnardo iuſtiniano. S.

Tabellarij occaſione eadem iteꝝ ſe ſcribere dt

Uanqꝫ mime futuꝝ dubitabã. qͥn abs te mihi lrẽ ꝓpediẽ redderenꝛ. tñ exiſtimaſſem nequaqꝫ tibi foꝛe ingratũ. ſi publicꝰ tabellariꝰ aliqͥd itẽ lrãꝝ meaꝝ ad te deferret ſcripſi rurſus eadã ſcꝫ q̄ antea Jtaqꝫ velim cures vt ad reſurrectõem dñicam pateat mihi tutꝰ ad vos acceſſꝰ Uale ex Medio. iiij. cal'. Martias

Fran. phi. Joãni feruſino Jureconſulto. S.

Moꝛtem principis narrat.

Uod me doloꝛe pene ꝯficit ac macerat acerbiſſimum tibi he lrẽ ⁊ luctuoſiſſimũ afferãt nũciũ Proxima em̄ nocte q̄ idibus auguſtis ſucceſſit hoꝛa ſecũda ſplẽdidiſſimũ illud principum decus atqꝫ lumẽ Philippus Maria anglus Mediolanenſiũ dux cum ventris ꝓfluuio aliquot dies diſſolueretꝛ nature deoqꝫ conceſſit Tota ciuitas eſt in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

fletibus ſenioq3 ꝯficitur · Neq3 q̇d ꝯſiliȷ̈ capiat ſatis nouit Tumultu aria ſunt oīa Nā neq3 auditū fuerat adhuc tm̄ ꝑncipē egrotatōe deti/ neri vlla . cū repēte clamor ſublatus eſt eū vita exceſſiſſe In hac tn̄ rez oīm ꝑturbatōe videnť oēs publicā libertatē appetere Quid ſecuturū ſit . augurari neſcio Uehemētiſſime mihi videnť ꝓcelle tēpeſtateſq3 im pendere p̄ſertim q̇d hoſtes potētiſſimi ſint in ipſis fere portis . ⁊ hic in tam repentino in fortunio paratū ſit nihil Ni de⁹ ipſe ꝓuiderit . maxi me fluct⁹ naufragiaq3 ſeq̄ntur Uale ex Medio . xviȷ̈ . cal. Septē.

¶ Fran . phi . Alberto Zancario . S.

¶ Romam ſe petiturum dicit

b Reui ad te ibo Romā petiturus niſi ab ȷ̈s fuero impedit⁹ . q̇ nouc huic p̄ſunt reipublice Quas lrās tuis alligatas acceperis cura q̄3 diligētiſſime redditū iri Nam id te facere mea plurimum intereſt Uale ex Medio . iȷ̈ . Idus Septē.

¶ Fran phi . Petro Thomaſio phō ac medico . S.

¶ Libros commodat amico

q Uos duos hippocratis libros in latinū ꝯuerti eloquiū alter3 de flatibus . alter3 de paſſionib⁹ corporis dedi ad te . vt ꝓximis lrīs peti eras Hos cū legeris ꝓ tuo arbitratu cura . vt ad me redeant Scio em̄ nō facies vt mei q̇dam amici ante hac apud vos ꝯſuerunt . q̇ quos li/ bros mutuo potius . vt videtur . q̄3 ꝯmodato ⁊ ad ꝯſtitutum tp̄s acce piſſent . ita venerunt in vſum ſuū . vt apud dn̄m ius nullū relictū vide atur . Sed hec tecū iocatus ſum Noui em̄ bonitatē ⁊ integritatem animi tui Uale ex Medio . Idibus Octobribus

¶ Franciſcus philel . Marthiolo peruſino phi/ loſopho ac medico Salutem.

¶ Iocatur in medicum

t U me negligētie videris accuſare . cū nulla vnq̄3 diligentia vti ꝯſueueris . niſi circa rem fortaſſe pecuniariā . cum aliquem egrotū ſa/ nandū acceperis . cui cū ꝓmiſeris receperis ſpopōderiſq3 futur3 vt in/ tra occiduū omni aduerſa valitudine liberet . in mēſis traducis duos ⁊ amplius v̄bis hoīem lactans . pecuniȷ̈ſq3 emungens Sed hec tecu3 iocatus ſim . cum tu ſerio facis oīa que referanť ad queſtum Uer3 hec medicis vobis legittima ſunt vt vel celeriter hoīem perimatis . vl' egro tatione diuturna ꝯficiatis . Ratio veſtra oīs refertur ad lucrum . Et accuſas me negligentie . q̇ vnus omnium ſis negligentiſſim⁹ Uale ex Mediolano . xv . cal' . Ianuarias.

¶ Franciſcus phi. Jacobino bicheto. S.

¶ Lactantium repetit

s Um ego tua cauſa Lactātiū aliūde mutuat⁹ quē ītra q̄ndecim dies ꝓmiſiſti reditu᷑ ad dn̄m Tu eū codicē penes te habes iā ꝓpe annū faciſq̨ mihi nō mediocrē iniuriā. cū tua cauſa ludē videor vir᷑ optimū mihiq̨ amiciſſimū Prudēti⁹ tibi ꝯſulueris ſi Lactantiū dederis ad me q̄ꝓrimū vt eū tandē remittā ad dn̄m Uale Mediolani ex edibus noſtris cal. Januarias.

¶ Fran. phi. Antonio Petrucio equiti aurato. S.

¶ Conditōem ſe non poſſe accipere ait

q Uā nouiſſimis lr̄is tuis mihi ꝯditōem ꝓpoſuiſti quo redirē ad vos ſi id mihi facere eēt iā integ᷑. ea libēter accipere Sʒ cū ob alias multas rōes ea mihi vti nō licet. tum p̄cipue ob nouū hui⁹ reipublice ſtatū quo tpe nēo eſt ſui iuris Breui tn̄ futu᷑ puto vt tibi ex mea ſentētia rn̄deam Uale ex Medio. ꝑdie idus Janua.

¶ Fran. phi. Galeacio Cremenſi. S.

¶ Neq̨ ꝯſilij neq̨ auxilij locū apud ſe eſſe ait

a Liūde mi Galeaci tibi ꝯſule Nā hoc tpe q̇d aliud tibi ꝯſulam nihil habeo Uale ex Medio. idibus Januarijs

¶ Fran. phi. Catoni ſacco Jureconſulto. S.

¶ Negat ſe plura hoc tpe ſcribere poſſe

n Eſcio ſane. q̇d tibi ſim rn̄ſur⁹ ad ea. q̄ multa ſcripſiſti nō amice min⁹ q̄ iucūda ⁊ ꝓ tua ꝯſuetudie Sʒ vides in q̄ tpa incidimus. Itaq̨ ignoſce tū breuitati lrā᷑ tum etiā q̇d nō liceat aptius loq̇. Sʒ mittā aliquē ex meis ad te ex quo mentē oēm meā cognoſces Uale ex Mediolano Idibus Januarijs.

¶ Fran. phi. Beſarioni Cardinali niceno. S.

¶ Iliada ſe vendere negat

e Am homeri Iliada. q̄ vir eruditiſſim⁹ Theodor⁹ gazes excripſit mihi ⁊ eā q̇dem magna cū impenſa atq̨ ſumptu. facio tanti. vt ne Creſi q̇dē ingētibus illis admirabilibuſq̨ theſauris cuiq̨ ſim ceſſur⁹. Te āt pater reuerēdiſſime maiorē in modū miror. q̇ mecum abs vſq̨ Cōſtātinopoli noris l' in publico diſcēdi ludo vbi p⁹ obitū mei ſoceri. Chryſolore fuim⁹ apud Chryſococem condiſcipli mores arbitreris cū etate mutaſſe Ut q̇ vnus oīm liberaliſſimus eē cēſerer benignitatē illā cū auaricia ꝯmutauerim. Donare didici ſepe ꝑmulta vt vendere nihil vnq̨ p̄ſertim libros q̇b⁹ ſane p̄cioſius nihil duco. At hūc homeri codicem tam carū hēo tam iucundum. vt vix quicq̨ in vita magis Itaq̨ ignoſce hac in re mihi Si q̇d aliud tibi poſſim gratificari iuſſe

ris nihil fruſtra. Uale ex Medio. x. cal. Februarias

¶ Fran. phi. Alberto Zancario. S.

¶ Non expedire ait vt omnia ſcribat

q Ue hic gerant neq̧ auſim. neq̧ debeo ſcribē tibi. Scio em̄ nō decere incolā in aliena republica eē curioſuz. Dis mea ꝯſuetudo hic tpe eſt cū libris Itaq̧ ſemot⁹ a popularib⁹ fluctib⁹ ne pereā naufragio inſtitui tādiu in hmōi portu me ꝯtinere donec alicūde ſcd̄s aliq̄s vē/tus aſpiret Utinā mihi licēt ad vos ire Qd̄ qm̄ facere ꝓhibeor modi/ce ferā neceſſitatē Uale ex Medio. cal. Februarijs.

¶ Fran. phi. Petro perleoni. S.

¶ Corrigit inſimulantem ſe negligentie

n Ugaris tu q̊dem. cū negligentiā mihi obijcis quaſi tibi mores mei ſint incogniti Nā quē vnū vidiſti vnquā q̄z me diligentiorē At q̊d velis ad te ſcribā in tāto rez oīm turbine Itaq̧ ſine me tpm hr̄e ra/tionē Tibiq̧ pſuade tuā rē oēm nō ſecus. atq̧ ipſi⁹ meā mihi cordi eē Uale ex Medio. viij. Martias.

¶ Franciſcus phi. Franciſco patricio. S.

¶ Amiciciam laudando opam petit amici

q Ua ipe in re tuo velim vti officio Baleaci⁹ Cremēſis iſte· q̄ me/as tibi lrās reddidit· diligēter corā exponet Tu⁹ āt mihi anim⁹ explo/ratiſſim⁹ ē Amas em̄ obſeruaſq̧ me egregie Nec potes oblit⁹ eē q̄ze/go te ſp dilexerim Nā tua tum doctrina. tum dicēdi eligētia teſtimo/niū facit Qd̄ cū ita ſit. reliquū eſt. vt re ipa intelligā. q̄z etiā hoc tpe ti/bi ſum cordi Uale ex Medio. p̊die cal. Apriles

¶ Fran. phi. Auguſtino daco. S.

¶ Inſeruiri ſibi a diſcipulo deſiderat

a Ccipies ex Baleacio iſto Cremēſi q̄ meas ꝑtulit ad te lrās q̄ ve/lim abs te curatū iri Nō em̄ ignoras q̄ztuz diſcipuli p̄ceptorib⁹ debēt q̄s nō ſecus ac parētes colere venerariq̧ oporteat Qd̄ qm̄ mīme igno/ras. tecū lōgior eē nolui Uale ex Medio. p̊die cal. Aples

¶ Fran. phi. Angelo actiolo equiti aurato. S.

¶ Amici ꝓmiſſa non reſpōdere ſuis ait

q Ue petēti tibi Philippo Maria duce adhuc viuo receperā de Coſmo medice. ea ſeruaui oīa Que ꝟo tu mihi neq̧ petēti neq̧ cogitā/ti es pollicit⁹. nuſq̄z apparēt At nouit Coſm⁹ ⁊ egregie q̊dē mecū ac/tum ē nullo iure Qd̄ ſi extrema affect⁹ iniuria. oīa tibi ꝯdonaui q̊d fa/cturus ſit Coſm⁹ apud quē vnū tu poſſe videris oīa Aut igit ꝓmiſſa ꝑfice aut tibi debeo nihil Uale ex Medio. cal. Aprilibus

❡ Franciſcus phi. Joanni auriſpe. S.
❡ Illiberalitatis accuſat amicum

Evno mi Auriſpa nemo ē in accipiēdo liberalior. in dādo aūt nemo rurſus auarior Quare ne ꝓdig⁹ iure poſſim a quoquā iudicari qd̄ a me petis ad te nō ibit Uale ex Medio. x. cal. Septē.

❡ Fran. phi. Anthonio panhormite. S.

❡ Amicum certiorem facit de rebus ſuis ꝛ de ſta-
tu ciuitatis petitq; conſiliium

c Um idoneus eēt oblat⁹ nūcius. cui tuto lrās ad te darē volui certior fieres de reb⁹ meis. quas ꝓ nrā ſumma atq; mutua beniuolētia ſcio nō ſecus te ducere ac tuas Quāti me faceret carūq; haberet diui-nus ille dux Philipp⁹ Maria. noſti peregregie. Quo extincto. qd̄ ſi-ne lachrymis meminiſſe nequeo apud hos ciuis ſubito ē exortū incre-dibile qddā publice libertatis ſtudiū cui⁹ initia pulcherrima extiterūt Nam q̄diu ꝯſenſione ſunt vſi. res geſſerūt ꝑclaras ꝛ maximas Sꝫ vbi relicta rōne publice vtilitatis ꝛ glīe ad ambitōem ꝛ auariciā aīm ꝯuer-terūt ꝑmagne ſunt inter eos diſcordie ſubſecute Hinc eñ gabelline. illinc gelphe emerſerūt factiōes. q̄ inter ſeſe mutuis odiis eſtuātes. in ardentiſſimas flāmas breui exurgāt neceſſe eſt Uidere videor horrēda ꝓpediem emanatura incēdia. q̄ diuina atq; humana oīa ꝯcremabunt Itaq; vellē me hinc tēpeſtiue ſurripe At quo me recipiā nondū ſatis intelligo. ita mihi videt̄ vniuerſa ꝓpe Italia eodē hoc igni⁹ ꝯflagrare. Quare te rogo me adiuues ꝯſilio tuo qd̄ mihi faciundū magis ꝯdu-cat Eſt eñ mihi familia nō parua eaq; delicata. quā hic relinquere nec poſſum nec volo Quo āt honeſte ſim ꝯmodeq; actur⁹. nō ſatis habeo exploratū Uale ex Medio. idibus Nouē.

❡ Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato. S.
❡ De eadem re

q Uo in ſtatu ſint res mee poſt obitum illi⁹ nrī diuini ꝓncipis Philippi Marie. potes tu mi Aenice non coniectura modo aniad-uertere. ſꝫ oculis pene ipſis coramq; intueri Nō eñ obſcuri aut varii eē queāt. qui ad vos quottidie ꝛ rumores ꝛ nuncii hinc ꝑferunt. adeo ſunt oīa tumultuaria atq; turbulēta Nec lōge abeſſe pt quantū mihi augurari licet. q̄n hi ciues. vt mutuis feruēt eſtuantq; odiis. inter ſeſe ꝑ oēm cruoris immanitatē digladient̄. ni de⁹ ipſe auxiliū tulerit. Sꝫ ꝯtineo ipſe me domi Daud eñ ſcio. q̄ hec recte ꝯmiſerim lrīs Adiu-ua me prudētiſſimo tuo amiciſſimoq; conſilio ſi qd̄ potes. Uale ex Mediolano. xv. calendas Januarias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Franciſcus phi. Lapo piſano Jureconſulto. ſalutem.
Tabellariȷ verbis fidem eſſe habendam ait ⁊ amici
operam petit

q Ui tibi rēddidit meas lrās eſt mihi iam multos annos ꝑfami
liaris Cuius fide ac beniuolentia erga me habeo exploratiꝰ nihil Itaqꝫ
nō ſum veritus huic vni ꝯmittē ea oīa. q̄ abs te cuperem curatum iri
Quecunqꝫ igiꝉ verbis meis tibi coram exponet. ea volo nō ſecus acci-
pias q̄ꝫ ſi ex ore pn̄tis mei emiſſa audires. Nec em̄ puto alio te nūc eē
aīo quātum eras. cū in aruo de lunari meatu atqꝫ natura tā facē com-
mentabaris Nam quanq̄ꝫ audio te ad rem nūmariam factū paulo a-
uidiuſculū q̄ꝫ ſoleres. ⁊ ſi ꝓfuſus fuiſti nunq̄ꝫ. tn̄ qꝛ operā a te exigo nō
pecuniā. nihil eſt quod dubitē de tua benignitate. ni forſitan iuriſpe-
ritoꝝ more operam quoqꝫ venalem proponis Effice quod volo. ac
Uale ex Mediolano Idibus Januariȷs

¶ Franciſcus phi. Joanni auriſpe. ſalutem
Pericula ſua narrat ⁊ ꝯſilium petit

e Go mi Auriſpa in ſirtibus nauigo. vn̄ ſine maximo periculo e-
rumpē non licet. ⁊ inter nauigandū ne fluctibus obruar ac pereā nau-
fragio plurimū mihi eſt metuendū Si quid habes adiuua me ꝯſilio
tuo Nō q̄d agā incertus ſum Ubiqꝫ gentiū hoc tp̄e q̄ꝫ mediolani eſſe
mallem Ubi neqꝫ ſine maximo periculo eſſe poſſum ꝓpter ciuilis ſe-
ditiones. nec etiā hinc abire ab his ꝑmittiꝉ in quoꝝ poteſtate ſunt oīa
Adde difficultates rei mee familiaris Quare mihi oīa ſunt aduerſa:
Nihil oīno ꝯſiliȷ mihi relictū ē Tu q̇ nauigas in portu. ſi q̄d mihi ad
iumētū afferre potes ne differ. Uale ex Medio. vi. cal'. Augu.

¶ Fran. phi. Georgio. Plato Jureconſulto. ſa.
Admonitus grās agit ⁊ mores ſuos declarat

a Dmonitionem tuam ⁊ probo ⁊ plurimi facio. vtpote quaꝫ no
rim manare a beniuolentiſſimo in me aio Ceteꝝ velim illud tibi eſſe
exploratiſſimū. ita me mihi vitam inſtituiſſe cū antea ſp. tum p̄cipue
hac die. vt nihil obȷci queat meis moribꝰ cuiꝰ redditurꝰ nō ſim quā
rectiſſimā rōem Nec ſum ita curioſus in veſtra republica. vt a q̄quaꝫ
poſſim iure accuſari Ego totus verſoꝛ cū libris Meqꝫ domi cōtineo
nō modo ne loquar quicq̄ꝫ q̄d mihi ſit incōmodū allatuꝝ. ſed ne audi-
am quidē: Itaqꝫ admonēdus nō eſt q̇ ⁊ ſecū habitat nec aliunde pen-
det. q̄ꝫ ex ſeſe ni fortaſſis mihi metuis a cādido decēbre. homīe nature
maledico ⁊ inimiciſſimo bonis viris ⁊ eruditis oībꝰ Is ſi q̄d inſidiaꝝ
tetenderit da operam vt corā accerſar Id ſi feceris facile omnes dilu-
cideque intelligent nefarios dolos ac fraudes teterrimi nebulonis

Tibi aūt grãs habeo immortales qd̛ nihil ꝑtermittas qd̛ mea inter-
eſſe arbitreris. Uale ex. Mediolano. vi. cal'. Augu.

¶ Franciſcus phi. Leonello eſtenſi Marchioni. ſalutem
¶ Grãs agit principi ſe ad familiaritatem inuitanti
Item quid differunt rex ⁊ tyrannus

ſ Ji tibi corã narrare poſſem ꝑſtantiſſime ꝓnceps Leonelle. quã
tum me tibi debere putē. qd̛ nullis meritis de te meis vltro me
inuitaris ad tue celſitudinis hoſpitiū atqꝫ familiaritatē intelligeres ꝑ
fecto q̄ꝫ ſi apud me egregia ꝟtus tua. quãqꝫ admirabilis peneqꝫ diuīa
Nō em̄ expectaſti. vt te lr̄is anteuerterē ac rogarē vt me intra regalis
tuos parietes excipes dignūqꝫ redderes beniuolentia tua. Sꝫ id diu
mihi atqꝫ multū aggredi cogitanti ſponte occurriſti. teqꝫ ip̄m liberali
ter ꝓbenigneqꝫ obtuliſti. ac nullū pretermiſiſti officiū humaniſſimi ſa
pientiſſimiqꝫ ꝓncipis Et quoad a Platone ſcp̄tum legimꝰ. nō obſcu
re cōfirmaſti beatas illas fore reſpublicas. que aut a ſapiētibus aut a
ſapiētie ſtudioſis adminiſtrent̄ Nec em̄ ignoramꝰ inter regē tyran-
nū illud intereſſe. qd̛ hic oīa refert ad vtilitatē ſuã ꝯtempto diuino ō-
ni atqꝫ humano iure. Atqꝫ rex ſecus oīa. qui iuſticiã atqꝫ pietatē ante
oculos ſꝑ ferēs. ſibi oīa vult cum ciuitate eſſe communia. ſuum atqꝫ
ꝓpriū nihil ducens. quod a publica vtilitate dignitateqꝫ ſeparet̄ Dig
nus es tu ꝓfecto. qui quã diutiſſime ſis in vita. ⁊ non minus vniuerſe
Italie. q̄ꝫ tuo iſti pacaciſſimo atqꝫ feliciſſimo potentatui domineris.
Totus es ad laudē ⁊ gloriã natꝰ. cui vniuerſa vita plena eſt honeſta-
tis. plena ſapiētie Faciat deꝰ oīpotēs. vt mihi aliqñ liceat vti atqꝫ frui
qd̛ mihi bn̄ficium q̄ꝫ beneficentiſſime alacerrimeqꝫ ꝓponis Nūc em̄
ea ſunt tp̄a vt aliud mihi queã nō modo deliberare. ſed ne reſpondere
quidē Uale ex Mediolano. v. cal' Auguſtas

¶ Fran. phi. Nicolao Uaroni phō ad medico. ſalutem.
Ratione tp̄is par eſſe loquendum ait

q Ue mihi ſcp̄ſerit nobiliſſimus ꝓnceps tuꝰ imo nr̄. quidqꝫ ip-
ſe ꝓ tp̄e reſponderim tecū ip̄e ꝯſiderabis Nam ego in p̄ntia mei iuris
nō ſum Itaqꝫ oīa ſunt accomodanda tp̄i Tu velim interea modereꝛ
⁊ ꝯponas oīa ꝓ ſingulari tua prudentia Meum aīm habes in manu
Nec loqui aptius quicq̄ꝫ licet Cū licuerit. id quod nō longe abeſſe po
tuerit aperiam tibi mentem meam. Es em̄ vnus cui crediturus ſum
oīa Uale ex Mediolano. v. cal'. Auguſtas

¶ Franciſcus phi. Alberto Zancario. ſalutem
Periculoſum tempus eſſe oſtendit

q Uid tibi reſpondeã haud ſcio Nec auſim afferre ſi quid etiã

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

ſciā. In ſcylleo eſt navigam⁹ Niſi de⁹ aliqs oportune afflauerit vlti mū naufragiū patiemur Uale ex Medio. v. cal. Augu.

Fran. philel. Joanni auriſpe. S.

Accuſatus ſuperbie excuſat ſe

Uid ſupbie me accuſas quod tibi rn̄deam nihil quaſi ea ſint tpa vt cuiq̄z liceat loqui qd̄ ſentit Itaq̄z malo abs te ſuperbie accuſari. q̄z ſtulticie Nō ſum em̄ vſq̄z adeo obtuſorib⁹ ſēſib⁹ vt q̄d me aut deceat aut dedeceat non intelligā Te igit̄ rogo equo aīo feras ſilentiū meum Nam cū licuerit te obtundam prolixitate orationis. Uale ex Medi olano. p̄die cal. Auguſtas

Fran. phi. Angelo actiolo equiti aurato. S.

Arguit qn̄dam nō obſeruate p̄miſſionis

n Ihil eor̄ in hāc diē video abs te p̄fectū. q̄ mihi tum corā antea tum poſtea p̄ lrās tam liberaliter recepiſti Ac nō poſſum ſane nō admodū mirari. qd̄ ne rn̄des tu q̄dem. ni fortaſſe velis me tuū interp̄tari ſilentiū qd̄ nihil mihi recepis neq̄z hic pn̄s nec poſtea ſcribēs ſʒ qd̄ v̄ba nō tam feceris q̄z dederis Id ſi ita ē. vtar illo Therētiano par pari referto Uale ex Medio. iij. Nonas Auguſtas

Fran. phi. Petro medici Coſmi filio. S.

Sanari vulnera petit ab eo qui inflixit

p Recipuū tuū in me amorē ꝛ expt⁹ ſepe ſum pn̄s ꝛ audiui abſens Faciſq̄z ac feciſti ſp̄ p̄ officio gratiſſimi diſcipuli ꝛ viri optimi. Nam de tua erga me volūtate cū ab alijs p̄multis tum ex Angelo ac tiolo ſplēdidiſſimo equite aurato ꝛ vrē familie ſtudioſiſſimo egregie accepi Reliquū eſt. vt. Achillis qd̄ fabulant̄. iaculo vtamini in ſcdo ictu Qd̄ ſi factū cognoro haud patior vlla me bn̄ficij iuriſq̄z magnitu dine ſuperatū iri Uale ex Medio. Nonis Auguſtis

Fran. phi. Lampugnino birago. S.

Laudat quendā grece litterature ſtudioſum

l Audo bonitatē ingenij tui. qui etate iamdudū ingraueſcēs des opam grece lrāture iſtis diſſimillim⁹ q̄ lrātiſſimi haberi volūt grecis lrīs ignoratis oīno At ſua ſe plurimū opinione fallūt Nemo em̄ mea ſn̄ia latin⁹ ſit optim⁹ vbi greca prorſus eruditōe careat Prudēter igit̄ tibi p̄ſuluiſti Quare q̄cq̄d a me poſtulas. id totū in tua eē p̄tāte poſi tū exiſtimato Nam ꝛ libris tibi ꝛ doctrina nunq̄z ſum defuturus. Uale ex edibus noſtris Medio. Nonis Auguſtis

Fran. phi. Aloyſio Crotto Salutem.

Comparatio Hieronymi ꝛ Auguſtini

h Ieronymi q̄s petieras Auguſtiniq̄z ep̄las ad te dedi p̄modato

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Quare vbi eas ꝑ tua volũtate lectitaueris. cura ad me redeant Qđ ãt queris. q̇d de vtroqꝫ ſentiã ⁊ quo ad doctrinã. ⁊ quo ad loquẽtiã. bre- uiter accipe Oim p̃mũ de rebus diuinis nõ eſt meũ iudicare ſꝫ eccleſi- aſtice dignitatis auctoritatiſqꝫ Ceteꝝ puto vtrūqꝫ ꝯo pulcherrimeqꝫ diuinaꝝ reꝝ oim ſcientiã tenuiſſe Sꝫ quo ad reliquas oĩs ꝑtes phie. Auguſtinꝰ viſus eſt lõge tum acutior ⁊ peritior tũ etiã ſubtilior Dia lecticꝰ Auguſtinꝰ fuit egregius ⁊ idem phyſicus atqꝫ mathematicus Huic Hieronymꝰ plurimũ p̄ſtitit dicẽdi elegãtia potius q̃ꝫ doctrĩa id qđ ex vtriuſqꝫ orõe licet intueri Grecã lrãturaꝫ Hieronymꝰ ꝑ pulchre caluit Auguſtinꝰ minꝰ ꝑfecte Ille hebraice q̃ꝫ habeř eruditꝰ. ⁊ Augu ſtinꝰ illiꝰ lingue ignarꝰ oĩno Uita horridꝰ Hieronymꝰ Auguſtinꝰ ãt mitis qđ ſi ex ĳs duobꝰ vnus effici potuiſſet. nihil natura abſolutius edidiſſet Uale ex edibus nrĩs Mediolani

¶ Fran. phi. Petro Thomaſio phõ ac medico. S.

¶ Auguſtiam ſuam oſtendit

n Eqꝫ hic eẽ licet ſine ꝑiculo nec alio ire ꝑmittiř Itaqꝫ lupum te neo auribꝰ Cõſiliũ tñ tuũ nõ mõ laudo ſꝫ etiã ꝓbo Sꝫ q̇d agã qñ hec ſunt tꝑa Deus bñ vertat Uale ex Medio. cal. Septẽ.

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S.

¶ Loqui ſe ait per tabellarium

q Ui tibi reddidit meas lrãs tanta mecũ beniuolẽtia iũctus eſt vt maiore nemo eẽ poſſit Quicq̇d is tibi noĩe meo dixerit id ita exiſti- mato. acſi a meipo corã audires Uale ex Medio. Idibꝰ Septẽ.

¶ Fran. phi. Nicolao Uaroni. S.

¶ Conſilium petit

h Ec negocia q̇bꝰ fluctibꝰ agiteñř ſcio te nõ latere Quid ãt mi- hi boni ꝑuatim ſperandũ ſit in tanta reꝝ oim calamitate ⁊ ipe intelli- go ⁊ tu potes aĩaduertere. Itaqꝫ ſi q̇d habes ꝯſilĳ. id vt doceas rogo. Nã mihi vix vllũ relictũ eſt p̄ſertim cũ hinc abeũdi facultas nõ detur Uale ex Medio. xĳ. cal. Octobres.

¶ Franciſcus phi. Joanni auriſpe. S.

¶ Conſuli iteꝝ ſibi petit ꝓpter pericula

v Ix narrari queat q̃ꝫtis in malis tota hec ciuitas fluctuat Nec reliquũ eſt quod expectetur p̃ter vltimum naufragium id quod lõge abeſſe nõ poteſt Bacchatur in omnia mucro Nec humanis nec diui

nis parcitur rebus Scripſiſſem tibi pluribus ſed ſcio q̄ꝫ hec recte ſunt lris ꝯmiſſa Tu ſi qd̓ mihi conſilij potes afferre recogita Nam mihi nullum eſt relicctum in tanta impunitatis licentia. Uale ex Mediolano. Jdibus octobribus

¶ Franciſcus phi. Ambroſio Jureconſulto. S.

Dicit quoſdam vtiles donec vtilitas deceſſerit

q Uoniam iamp̄dem obduruit meus aĩmus ad eas erumnas oĩs. quas affert incõſtantia mutabilitaſqꝫ fortune idcirco equiorem in illos me prebeo. qui nulla iniuria laceſſiti mihi preſtant ĩportunos atqꝫ infeſtos Nam ſi iniurias ſingulas perſequi velim mihi potiꝰ nocebo q̄ꝫ alijs Nõ omnes amici ſunt qui vident᷑ Qui commoda emolumentaqꝫ ſectant᷑ tam diu ſunt amici. quo ad vtilitatis ratio corã floret Si decedat vtilitas. qui amicicia manere poteſt Idẽ poſſit de ijs iure dici dici. qui voluptatẽ ſibi ꝓpoſuerũt Tamdiu em̄ ſe aicos iculcant donec ꝑfruant᷑ optatis Quod ſi quid triſtius accidat, nuſq̄ꝫ ſunt Non igit᷑ me ꝑturbant que de hoĩs leuitate ſignificaſti: eſt em̄ ſimilis ſui At ego ſequar meum vite inſtitum. Equidem beneficiam ſemper Iniurias ſi ꝓpulſare non potero. aut contemnam autem perferã Uale ex Mediolano. calendis Junijs

Franciſcus phi.. Joanni Amerino Juriſconſulto. S.

Laudat quendam ꝙ morali phĩe opam dat

q Uod ſcribis dem operã. vt libros Ariſtotelis tibi ꝯparꝫ aut qui de republica aut qui de re familiari nobis p̄cepta tradunt. faciam ⁊ ꝓpe diem ⁊ diligenter mõ librariũ nactus fuero. cuiꝰ in his excribendis opa vti poſſim id qd̓ ſpero nobis mĩme defuturꝝ Laudo aũt p̄ſtãtiam ingenij tui fremqꝫ ꝟtutem. qui quanq̄ꝫ es occupatiſſimus nolis tamẽ pati earꝝ te rerꝝ expertem dici. que ad bene beateqꝫ viuendum p̄cipue conducunt Nam ſi ſeſe moderari ⁊ inſtituere pulchrum eſt qd̓ moralis diſciplina facit. quanto ſit pulchrius ⁊ preclarius idem p̄ſtare poſſe tum de domo tum de ciuitate vniuerſa. cuius felicitas oĩm felicitatem ꝯplexa eſt Accedit ad rem ꝙ harum diſciplinarꝝ ꝯgnitio eo eſt tibi magis nccãria. quo legum ⁊ iuris ciuilis ſapiẽtia magis p̄ſtãs Nam quis audeat ſe iuriſconſultum profiteri his ignoratis fontibꝰ vnde leges oẽs iuraqꝫ manarant. Faciam igit᷑ qd̓ iubes ⁊ amice ⁊ recte Uale ex Mediolano. calendas Octobres

¶ Franciſcus phi. Petro perleoui. S.

Conſolat᷑ amicum in aduerſa fortuna

a Nimaduerti ex tuis ad me litteris tibi fortunam quã vocant aduerſari At tu ſi me audis. aĩo forti magnoqꝫ ſis Et prudẽtia vtarꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

et patiẽtia. Spereſq; fore. vt p̄ſtanti ingẽtiq; v̾tute nihil tandẽ neq;
ad dignitatẽ nec emolumentū deeſſe poſſit Itaq; vt ad Battū ait Co
rydon apud Theocritū Fidere batte decet. meli⁹ cras forſan habebis
Sperandum eſt viuis. non eſt ſpes vlla ſepultis
Nunc pluit. ⁊ clarus nunc iupiter ethere ſurgit/
Quare ꝯfide etiã tu ꝓpediẽ tibi meli⁹ fore Quãdiu viuim⁹ nos bona
ſpe duci ꝯuenit Nã poſt imbrẽ ſerenitas ſequi ſolet Curabo q̄d petis
quanq; res nr̄e ſunt hac tẽpeſtate ob vim diuturni belli anguſtiores.
Uale ex Medio. iiij. Nonas Octo.

Franciſcus phi. Franciſco barbaro. S.

Libros repetit.

v Ellem eã mihi fortunã deus optimus maximus tribuiſſet vt
⁊ mihi poſſem ⁊ amicis ſꝑ gratificari Nõ eñ libros meos abs te pete
rẽ Sed qm̄ illis carere non poſſum. rogo vt reſtituere iam incipias
Uale ex Medio. iiij. Nonas Octo.

Fran. phi. Jacobo Caſſiono presbytero. S.

Arguendo quendam libros ab eo repetit

t Amdiu inani ſpe duct⁹ abs te ſum. vt mihi ip̄e ſuccen ſeã Com
modarã Uictorino feltrẽſi eruditiſſimo ⁊ optio viro ꝓclũ in Platonẽ
cum Timeo locro ⁊. Ariſtotelis dialectica cum egregijs comentarijs
Alexandri ⁊ Themiſtij Cuius ꝓclus vtatur aut hoſpitio. aut carcere
ſum plane ignarus. niſi etiã ip̄e fortaſſis fuerit a te ꝯiectus in vincula
⁊ in ꝑpetuas tn̄bras. Dialectica v̾o apd̄ te eẽ. tua iãp̄dem ad me ep̄la
teſtis ẽ. At ea in ſex vſq; mẽſes ꝯmodato petieras. cũ iam anni q̄ttu
or p̄terierint Nec codicẽ mittis nec quicq; ad eas lr̄as rn̄des q̄s dedi
ad te hac de re creberrias Itaq; nõ mirari nõ poſſum Occurritq; mi
hi mẽorie te idẽ olim de Euripidis tragedijs ⁊ mathematicis libris
q̄s idẽ Uictorin⁹ ꝑ te mihi reddẽdos iuſſerat egiſſe Itaq; nõ poſſum
nõ moueri Nã q̄tum videre videor tibi ſum ludo Facies ãt ꝓ officio
tuo q̇ ⁊ ſacerdos ſis. ⁊ Uictorini diſcipulus ⁊ mei ſtudioſus. ſi ⁊ mea
ad me dialectica dederis. ⁊ aliq̄d de proclo docueris Uolo eñ oĩno me
os apud me eẽ libros. ne inanis ſꝑ dn̄s exiſtimer Uale ex Medio. ꝓ
die nonas Octobres

Fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S.

Lr̄as ab amico petit ⁊ libros ſuos repetit.

q Uo magis q̄ttidie tuas expecto lr̄as eo me magis mea fallit ſpes
Miror q; plurimũ q̄d ſit in cauſa vt tabellari⁹ vacuus ſꝑ redeat lr̄is
tuis cũ ab alijs amicis freq̄ntes reddat Itaq; ꝓ nr̄ã vetere beniuolen
tia abs te peto. vt hoc deſiderio me tandẽ leues Q̄d ſi feceris habebo ti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

bi nō mediocres grās Preterea mea illa opuſcula q̄ tum pater tuꝰ vir ille grauiſſimꝰ atqꝫ optimꝰ, tū etiā ip̄e tu viſenda accepiſtis iſti nūcio ad me des velim. q meā tibi ep̄lam reddidit Nā cū eaꝝ reꝝ nullo oīno mihi exēplū ſit. video2 familiaribꝰ q̇buſdā nō eque in ſe nunc liberalis atqꝫ antea ꝯſueuerā. Uale ex Medio. p̄die Idus Octo.

Fran. phi. Blaſio Axeretēſi equiti aurato. S.

Iocatur in amicum ruri manentem

Uid tamdiu ruri tenearis ignoro. p̄ſertim cū neqꝫ ficus ruri neqꝫ vua. nec pomoꝝ quicq̄ꝫ offendit. Sꝫ caſtanee te fortaſſe delectāt q̄ qm̄ ſpūs ſunt pleniſſime ne lateri tibi noceāt caue Nā ſi ijs vtaris familiariꝰ vētris crepitū nunq̄ꝫ vites Ego plātas ficulneas in dies expecto Uale ex Medio. iiij. cal'. Nouēbres

Fran. phi. Cicho calabro ducali ſecretario. S.

Pecunias ſolui ſibi petit

d Ixiſti cū hinc eſſes abiturꝰ Tandē, ad triduū fore. vt q̄s iuſſerat p̄nceps pecunie mihi indubitato redderent Quatriduū iā aduenit & de pecunijs v̄bū nullū Itaqꝫ te rogo ne iuſſa p̄ncipis fruſtra tue fidei mādata videant. q̄ꝫ diligētiſſiē cures Uale ex Medio. Idibꝰ Nouē.

Fran. phi. Petro Thomaſio phō ac medico. S.

Litteras repetit

d Eſideraui iādiu lrās tuas ruruſqꝫ deſidero Itaqꝫ ſi me amas id qd̄ eſt mihi clariꝰ luce. noli ꝯmittē vt te vel negligētie noīe vel obliuionis crimīe accuſem Uale ex Medio. viij. Idus Nouē.

Fran. phi. Ioāni euāgeliſte frī heremitano. S.

Stomachatur cuidam ſibi moleſto

n Ec inferre cuiq̄ꝫ ſum iniuriā vnq̄ꝫ ſolitus nec ferre ꝯtumeliaꝫ Itaqꝫ monēdꝰ viſus es. vt ceptis abſtineas ne inanis conatꝰ tuos tacito cogitatōis ꝯuicio tandē accuſes. & mihi argumentū afferas iure vlciſcēdi Qd̄ ſi priſtinam amiciciā nrām volutare aio volueris. nihil fruſtra tētabis Preterea nō te debet cepiſſe obliuio. & q̄ locutus & que molitus fueris in principē nrm̄ p̄xime tyrannidis tēpeſtate Hec ſi efferant in lucē te puto peniteat totius conatus tui Nec longe fuerint arceſſendi teſtes Nā & vicinia tua oīs & tui ordinis ſocij & ſodales itē ꝯmanduconeſqꝫ tui ꝯſtantiſſima teſtimonia aduerſus te ferant Paucis te admonui Tu ne mihi ſtomachum moueas caue Uale Mediolani ex edibus nrīs Idibus Nouembribus

¶ Fran. phi. Facino forobronundanenſi. S.

¶ Traditum ſe queritur obliuioni

q Uod mihi abiens ꝟbū nō feceris feciſti tu q̇dem inhumane. id
quod nō tam morib⁹ tuis q̇ ſunt humaniſſimi. dandū vel m q̄ȥ libe-
ralitati calabri nri. Cicchi. q̇ dum vi nummoꝝ te obruit. facit oblituȝ
amicicie nrē. Quare peto abs te eū vt roges meo noīe. ne te nummo-
ſiorē efficiat quo in amicos ſis diligētior addaſq̄ȥ ſe mihi gratiſſimaȝ
rē facturꝝ ſi negociū meū ꝯfecerit apud ꝑncipē idq̄ȥ ⁊ q̄ȥprimū ⁊ ex ſen
tētia nrā Quā ipam rē vt etiā tu q̄ȥ diligentiſſime cures. maiorem in
modū a te ꝯtendo Uale ex Medio. vij. cal. Decē.

¶ Fran. phi. Ciccho calabro ducali ſecretario. S.

¶ Operam amici importune petit

r Em meā vt apud ꝑncipē cures tāto ſtudio te rogo. vt maiore
vix aliud quicq̄ȥ poſſim Non ea mihi ꝯditio eſt. vt morā pati liceat id
qđ tibi eſſe ꝑſpicuū nō ſum neſcius Noui ꝑterea occupationes tuas.
Quo fit vt vel importuniorē me ꝑbeam Cedit em̄ neceſſitati pudor.
Itaq̄ȥ velim. omnia pro tua prudentia moderere Uale ex Mediola
no. vij. cal. Decembres

¶ Fran. phi. Blondo flauio. Salutem

¶ Certior fieri petit de ꝓſpero ſtatu amici

p Ercōctanti q̄ttidie ſepiſſime de te mihi tandē eſt renūciatū te.
Ferrariā ꝯceſſiſſe ⁊ habere ꝓbelle Que res me q̄ȥta voluptate affecerit
ꝯſiderari abs te malo q̄ȥ dici a me q̇ eo te amore ꝯplexus ſum vt alium
magis neminē Qđ aūt in hanc diē nihil ad me ſcripſeris nō mediocri
ter ſum mirat⁹. Nō em̄ es neſci⁹. q̄ȥ mihi iucūde eē debeāt tue ſcđe res
oēs. q̄s eque mihi atq̄ȥ tibi ſecūdas ſꝑ iudicaui Itaq̄ȥ tue liberalitatis
munus erit ſi me feceris q̄ȥprimū certiorē de omi ſtatu tuo quē in dies
ab immortali deo magiſq̄ȥ fortunari nō ſolū cupio ſȥ etiā opto Uale. ⁊
clariſſimo phō Nicolao Uario ⁊ eloq̄ntiſſimo viro Guarino Uero-
nēſi ſalutē meo noīe plurimū dicito ex Medio. vij. cal. Decē.

¶ Fran. phi. Ciccho calabro. ducali ſecretario. S.

¶ Grata fuiſſe ſcripta amici dicit

m E tue ꝑhumane amiciſſimeq̄ȥ lrē non mō recrearūt ſȥ etiā mi
rifice refecerūt Nec dubito q̄ ſcripſiſti ex animi ſentētia eē a te ſcripta.
mō quēadmodū ꝑſe benigne cupis Itē etiā reliqui iuſſa ꝑncipis exe-
quant Uale ex Medio. vi. cal. Decēbres

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Franciſcus phi. Petro. Thomaſio philoſopho ac medico. ſalutem plurimam dicit

Suadet amico vt etiā in ſenio nō quieſcat a ſtudio

n Oſti eam eſſe ſapientū viroꝝ ſententiā nihil accidere pernicioſius ſenectuti qꝫ animi relaxatōem Ea eñ ingenij vis quā iuuente feruor excitabat. iam ſpiritali ſanguinis fomēto veluti tepeſcente paulatim habet. vbi diligentia ⁊ ꝑpetuo quodā ſtudio min⁹ acuat̃ Itaqꝫ nō abſurde monēt q̊ ꝑcipiunt eſſe in huiuſmodi etate labores corpis minuēdos ad augendos aūt animi Quanqꝫ haud ſcio. qꝫ ocioſa vita cōducat corpi Videm⁹ certe apud Homerum Neſtorē ⁊ animi ⁊ corporis viribus eque delectari. Ego aūt puto in omni etate mediocritatē eſſe ſeruandā ⁊ ita agendū vt nihil nimis nihil paꝝ Intentionē remiſſione cenſeo condiendā. At relaxari qui velit. languide cuiuſdam pecudis ſimillimū iudico Quorſum hec Iamꝓdem nihil ad me ſcribis vel qꝫplurimis lr̃is ꝓuocatus Nihil eſſe in cauſa aliud opinor qꝫ ſenium Quare te rogo. vt ⁊ tui muſaꝝ iam incipias reminiſci. Mihi qꝫ aliquid reſponde. ne vel ſenectutē in te accuſem vł oblimionē vl' negligentiā. Uale ex Mediolano. vi. calendas Decembres

¶ Franciſcus phi. Baptiſte Schace barocio. S.

Amicoꝝ oīa eſſe communia Carmina ſua repetit

q Uod reb⁹ meis vtaris familiariter nequaqꝫ tibi vicio do Sꝫ qd̓ ita vtaris vt mihi incōmodes mime laudo Tu me oīa carmia ita habes apud te. vt eoꝝ mihi nullum eſſe reliquū exemplum velle videaris Itaqꝫ qd̓ ſum carminū opus aggreſſus. fruſtra aggreſſus videar. ſi ita mihi te familiarē preſtiteris. vt nō tua tibi ſolū ſꝫ mea etiā eē tua volueris Quod ne turpiter vſu veniat. facito mea oīa carmia ad me qꝫprimū redeant Reliquiſti eñ eoꝝ apud me nihil. Uale Mediolani ex edibus noſtris. vi. calendas. Decembres

¶ Franciſcus phi. Baptiſte Schace barocio ſa.

Carmina iteꝝ reddi poſtulat

q Uantū videor intelligē mauis te Dauū haberi qꝫ Oedipoda. q̊ tn̄ vterqꝫ dici poſſis Carmia inqꝫ mea mihi qꝫprimū reddito Qd̓ ſi mee lr̃aꝝ note fortaſſe te delectant. tuis etiā ego ꝯtentus ſum Quod ſi neqꝫ mea ad me dederis. nec alia rōe ſatiſfeceris officio tuo iure mihi vel caſtigandus vel apertius mouendus videare Uale Mediolani ex edibus noſtris: ꝓdie calendas. Decembres

¶ Franciſcus phi. Andree alamanno ſalutem dt

Lr̃as amici laudat eumqꝫ ad virtutē hortat̃.

q Uo te magis indies ꝑſpicio eo mihi humanitas tua ingeniiqꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

fecūditas dilucidior fit ⁊ clarior Me tue ꝑxime lrē mirꝫ in modū de-
lectarūt. quippe q̄ non minꝰ amoris plene ſummi erga me tui q̄ꝫ diſer
tiſſime viſe ſunt Illud āt mihi moleſtū fuit. qd̓ he ꝑuenerint ad me ꝙ̄
tꝑis momēto vir integerrimus religioſiſſimuſqꝫ ſacerdos frater Ma
rianꝰ id q̇ tibi reddidit hāc epl̓am. erat ꝯtinuo deceſſurus ad vos. Ita
nō potuit qd̓ voluiſſem ad ea rn̄dere. q̄ tum de ꝟtute tum de fortuna lo
cutus es. Sed rn̄debo poſtea cum q̇d ocij nactus fuero. ⁊ ſi hoc mihi
vix vnq̄ꝫ datur oīno Interim te moneo atqꝫ hortor. vt nihil exiſtimes
humanis in rebꝰ vni ꝟtuti anteponendū Hec em̄ ſola viget. ſapit. eſt
q̄ꝫ immortalis Reliqua oīa ⁊ vana ſunt. ⁊ fragilia planeqꝫ caduca
Uale ex Medio. iiij. Nonas Decembres

¶ Franciſcus phi. Sphortie ſecundo. S.

¶ Promiſſa confectum iri petit.

p Eto abs te in maiorē modū. vt qd̓ ⁊ mihi coram recepiſti ⁊ ex
ꝑimis tuis lrīs audire potuiſti id apud prēm tuū p̄ſtantiſſimū ⁊ mu
nificētiſſimū p̄ncipem q̄ꝫ primū ⁊ q̄ꝫ optime ꝯficias Hac mihi re neqꝫ
gratiꝰ quicq̄ꝫ neqꝫ magis neceſſariū p̄ſtare potes. Uale ex Mediola-
no pridie Idus Decembres

¶ Fran. phi. Sphortie ſecundo. S.

¶ Ad idem

p Etij abs te ꝑimis lrīs ſcd̓m. qd̓ etiā nunc terciū ⁊ peto ⁊ te q̄ꝫ
ſi pateris rogo vt rem meā apud p̄ncipē nrm̄ munificētiſſimū prēm
tuum vbi minus ꝯfeceris ita ꝯficias. vt mihi abiens corā recepiſti In
hunc diē neqꝫ tu reſpōdiſti quicq̄ꝫ. nec ex alio ſum certior. factꝰ q̇d ege
ris aut nō egeris. Itaqꝫ aut reſpōde q̄ꝫ primū aut equū mitte. q̄ vehar
ad vos Nā ſi ad vos venero facile futurꝫ ſuſpicor. ne vacuꝰ Medio-
lanū repetā p̄ſertim cū iam inſtet natalis Chriſtianꝰ q̇ p̄nceps ſolet ad
bn̄ficentiā exhortari Uale ex Medio. xv. cal̓. Janua.

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino. S.

¶ Officium petit amici

q Uod ⁊ p̄nceps noſter franciſcus Sphortia tibi abeunti iuſſe
rat. vt ipſe ꝟbis pluribꝰ abs te petij ſi minus in hanc diem ꝯficere po-
tuiſti. vt ꝯficias tandē cupio. Hac em̄ vna re neqꝫ gratius mihi quic-
q̄ꝫ preſtare queas nec etiam iucundiꝰ At qui beneficium illud q̇s non
libenter conferat. quod is in quem conferamus. maximi ſit facturꝰ ⁊
eo tamen vſuris non ſit Sic em̄ cum ſumus liberales. tum ex huiuſ-

modi nrã liberalitate neqȝ moleſtie neqȝ incõmodi quicqȝ accipimus
Tenes qḋ velim Uale ex Medio. decimoqnto cal. Janua.

¶ Fran. phi. Facino Farobrõnunciano. S.

¶ Petit vt ad ſe amicus veniat

ſ Ji ꝯmode fieri abs te pt. huc hodie venias peto Sum eñi tecũ qdã ꝯmẽtaturus Quare velim ne differas Neqȝ ꝯmittas. vt te potius excuſandũ cunctatõis qȝ laudandũ ꝓperatõis oſtendas Uale Mediolani ex edibus nrĩs cal. Januarijs

¶ Fran. phi. Joanni Mario filio. S.

¶ Anxium ſeait ſup valitudine ⁊ abſentia filij

p Oſteaqȝ a nobis abijſti. de te nihil accepimꝰ Jtaqȝ nõ poſſumꝰ nõ vereri. ne qḋ tibi qḋ nolumꝰ acciderit Nã hoſpes ille ad quẽ diuerteras nocte. cuius ꝑmo die hinc ꝓfectus es Mediolanũ mõ veniens renũciauit tecũ es apud ſe hoſpitatus viſum eſſe e ſtomacho laborare. ⁊ de caupone queſtũ apud quẽ prandiſſes Quare velim me facias de te tuiſqȝ ꝯſilijs qꝫprimũ certiorẽ Nã ſi vales qḋ iſtic tps inaniter teras neſcio. Sin minꝰ vales danda eſt opa. ne tua negligẽtia ſis peiore ꝯditione Uale ex Medio. v. Jdus Janua.

¶ Fran. phi. Laurentio Byni filio. S.

¶ Silentium diuturnum accuſat

n On poſſum officiũ tuũ nõ accuſare. qḋ tãdiu ſilẽtiũ egeris Nec eñi mei oblitꝰ eẽ debes. quẽ mirifice diligere ꝯſueſti Nec etiã Pythagoreus factus es tã repẽte. q elocutõis ſtudio maxĩe oĩm inſeruire didiceris Nec te ſupbũ factũ eẽ puto q humanitate ⁊ mãſuetudine nemini cedas Jtaqȝ niſi te iure accuſatũ malis facito ꝓpediẽ intelligam quid in cauſa fuerit. vt tãto ſilentio te dediders. Uale ex Mediolano Jdibus Januarijs

¶ Fran. phi. Auguſtino da co. S.

¶ Silentium carpit

p Ulla rõne adduci poſſum qn credã te mei eſſe amãtiſſimũ aꝰ qꝫ ſis pulcherrie inſtitutꝰ Sȝ nõ poſſum nõ mirari qḋ nihil lrĩs obſtrepas. q qttidie cũ apḋ vos agerẽ me pulcherris tuis ſuauiſſimiſqȝ eplĩs veluti laceſſeres Nũc ꝟo totꝰ es mutꝰ q quo es factꝰ ligua ſolutiore co te loquatiorẽ eẽ oportuit Uale ex Medio. Jdibus Janua.

¶ Fran. phi. Franciſco patricio. S.

¶ Litteras a diſcipulo petit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Uam de te philelfus ſit bñ meritꝰ eloq̄ntie ⁊ eruditōis nomē qd
es ꝑ oēm Italiā nō mediocre neq̀ʒ obſcuꝝ adeptꝰ facile declarat
Quo fit. vt nō neſciꝰ eē debeas. q̄ʒ te gratū eē oporteat Qd nō maius
in quenq̄ʒ bñficiū ꝯferri pt q̄ʒ diſcipline ⁊ eloq̄ntie q̇bꝰ rebꝰ nō mō ce-
teris oībꝰ aīantibꝰ ſʒ ipſis q̄ʒ p̄ſtamus hoībꝰ q̄ nihil ſupra hoiem ſapi
unt Deſidero igiꝉ officiū tuū his in rebꝰ. q̇bus a nobis vel inſtitutꝰ es
vel ꝯfirmatus. ne tacēdi fortaſſe q̄ʒ loquēdi artē ꝓfiteri malis. Uale
ex Medio. Idibus Januarijs

¶ Fran. phi. Blaſio Axeretēſi equiti aurato. S.

¶ Plantas ſibi mitti petit.

i Am ver eſt in limīe Itaq̀ʒ a te peto vt q̄s hyeme plātas illas fi
culneas ad me dare veluti peritioꝛ agricola noluiſti. nūc tādē dare in
cipias Niſi fortaſſe qd noli. moleſte feras res vllas bonas foꝛe tibi cō
munes cū alijs Nā ſi pluribꝰ rogari te cupias. nō poſſuꝫ nō vereri ne
vel inuidie vel obtrectatōis ſis accuſandꝰ quas q̄dem ꝑturbatōes in-
dignas arbitroꝛ magnitudīe aī tui. Cupio itē plātas pꝛunoꝝ damaſ-
cenoꝝ Uale ex Medio. iiij. nonas Febꝛua

¶ Fran. phi. Joanni auriſpe. S.

¶ Libꝛum ſerio petit ſibi reddi

p Ollucē meū vidē cupio Nā eiꝰ mihi p̄ntia vehemēter ē opus
Quare ne iſtū patiaris apud te diutiꝰ hoſpitari. maioꝛē in modū abs
te peto Uale ex Medio. xij. calꝉ Martias

¶ Fran. phi. Laurentio Ualle. S.

¶ Conſiliū mutatū ab amico miratur

a Udio te reliq̄ſſe Alphōſum Regē ⁊ eē Rome Nec dubito te
nihil ꝓ tua pꝛudētia feciſſe temere Miroꝛ āt cū ab Alphōſo honoꝛifi
ce ⁊ vt accepi ꝯmode tractareris. q̇d Rome q̄ʒ Neopoli hoc tp̄e vitā
agere malueris. p̄ſertim cū nō ſis neſcius q̄s fluctus nauigaturus ſis.
Nō eīm ociſum te eſſe patianꝉ. qui viros bonos eruditoſq̀ʒ inſequi vꝉ
abſentis ꝯſueuerūt. Tibi āt vt oīa ſecūda ſint plurimū opto. Uale ex
Medio. xij. calꝉ. Martias.

¶ Fran. phi. Franciſco barbaro. S.

¶ Hortaꝉ amicū vt libꝛos tandem reddat

i Am pudet me repetere totiēs libꝛos illos q̄s cū. Cōſtantinopo
li agerem ad te dedi Uideo eīm ad id te nihil oīno in hanc diem r̄ndere
Nec ſatis intelligo ſniam animi tui Nō eīm idcirco tacere te exiſtimo
qd meos mihi libꝛos nolis reſtituere Noui eīm ⁊ grauitatem ⁊ ꝯſtan
tiam tuā. noui fidē. noui integritatē. Ad hec ea es altitudīe animi ea
quam greci megalopꝛepian dicūt. noſtri ꝓ magni decentiā recte no-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

minēt vt nō mō que aliena ſunt nolis inuito dn̄o. ſꝫ etiā tua q̄ꝫ muni-
ficētiſſime in aliū ꝯferas p̄ſertim tum quē tui eē obſeruātiſſimū nō ig-
nores Jtaqꝫ te mi humaniſſime barbare rogo etiā atqꝫ etiaꝫ vt meos
mihi libros q̄ iā annos triginta hoſpitati apd̄ te ſunt ꝯtubernalis effi
cias ⁊ id hac q̄dē lege. vt quē codicem ex oib⁹ magis adamaris. eū tibi
ꝑpetuū eſſe atqꝫ tuū velim Uale ex Medio. xi. cal'. Martias

¶ Fran. phi. Angelo reatino iurecōſulto. S.

¶ Pollicita maturari deſiderat

q Uod de meo negocio Ciccho Simonete v̄ba feceris eſt mihi
gratiſſimū. ſꝫ eo gratius futuꝝ ſi breui ⁊ vt decet quod perhumaniter
Cicchus eſt pollicitus. ꝯficē ipſe perrexerit Nullo em̄ mō recte ꝯſul-
tum eſt reb⁹ meis tādiu tps terere. Ann⁹ em̄ p̄terit. poſteaq̄ꝫ optim⁹
p̄nceps noſter hui⁹ florētiſſime reipublice ē potitus q̄ quanq̄ꝫ munifi
cētiſſime in me eſt. ego tn̄ adhuc de ſtatu meo incert⁹ ſum. Et res mea
domeſtica ē adeo attenuata diuturnitate belloꝝ ⁊ victus caritudine vt
ad tenuitatē accedere nihil queat Nec p̄ncipis glorie. nec laudi mee cō
ducit eē. Philelfum aio egro. qd̄ tamdiu ſit neceſſe eſt quo ad egere de
fierit Nam egeſtatē nimiam muſe abominant̄. que lete eē nō poſſunt
Uale ex Medio. xiij. cal'. Martias.

¶ Fran. phi. Ciccho Simonete ducali ſecretario. S.

¶ Expediri petit qd̄ in rem ſuam ſit

e Go te plurimū rogo at oro vt rē meā iam tandē expedias Nihil
em̄ prudēti viro ſtulti⁹ duci puto q̄ꝫ ſibi ac reb⁹ ſuis neſcire ꝯſulē Nec
em̄ mihi ſp pendendū eſt Jta eſſe vt ſum neqꝫ p̄ncipi ꝯducit nec mihi.
Uale ex Medio. xij. cal'. Martias

¶ Fran. phi. Jacobo camerinati. S.

¶ Librum repetit

i Llis. M. Tullij Ciceronis orōib⁹ quas a me ꝯmodato acce-
piſti vti iam capio Jtaqꝫ eas velim ꝓpediē ad me des. Nā iādiu tuo
hoſpitio vſe ſunt Quare facito domū repetāt Uereor em̄ dn̄m ſint ob
lite Qd̄ ſi ſtardarint extrude Uale ex Medio xij. cal'. Martias

¶ Fran. phi. Blondo flauio apoſtolico ſecretario. S.

¶ Litteras ſe nondum accepiſſe dicit
Deinde ſtatum ſuum ſignificat

g Audeo qd̄ ſcribis te meas anteuertiſſe litteras ⁊ ſi tne quātum
videor intelligē vtunt̄ adhuc īceſſu teſtudineo Nōdū em̄ aduentarūt

Quare vide ne fides in fido illo nūcio deſideranda ſit Quod autē de ſtatu meo certior fieri vis hic me pnceps ſingulari beniuolentia eſt cō plexus cumulatqꝫ quottidie maioribꝰ beneficijs . Hieroninus gener reliquaqꝫ familia noſtra bene habet De ſtrabone nihil eſt quod labore mus. Amicus eīm ille eum habere ſe pernegat. Jlle eſt apud Auriſpā eiuſmodi Strabo geographus ⁊ vt audiui apud Guarinū. Si quez habere potes ꝯmodato mitte ad me ⁊ ad triduū vſqꝫ faciaz qḋ cupis Te noſtro pncipi qꝫ diligentiſſime ꝯmendaui, qui tum iucundiſſime de te audiuit. tum reſpondit phumaniter ⁊ perbenigne Uellem quod ſcribis vno eſſemus atqꝫ eodē loco. quo alter altero frui aſſidue poſſe mus. Nam cum ſtudioꝝ ⁊ morum ſimilitudo tum conſilioꝝ ꝯmuni catio ⁊ ꝯ iūctus aſſiduuſqꝫ vſus amiciciam maxime non tuetur ſoluz ſed auget ⁊ ſuauiorem efficit Quod te tantiſper ad agriculaturam cō tuleris dum ver adoleſcere incipiat. laudo modo pyri iſte quas miſeꝛ ⁊ conſitiones vitium vberrimū fructum aliquem breui ſunt allature. Cum italiam tuam omni ex parte exornaris fac videam Uale ex Me diolano. iiij. calendas. Martias.

¶ Fran. phi. Sphortie ſecundo. S.

¶ Dicit ſe nihil accepiſſe ꝓmiſſi.

p Ollicitus es non mō non petenti mihi. ſed ne cogitanti equi dem de dono daturū neſcio quid. Jtaqꝫ nolim te falli opinione tua vt intelligas nihil eē mihi redditū tuo nomine nec item alterius cuiuſqꝫ in hanc diem Quare facito ne vel obliuionis accuſeris vel negligētie Nam vtrumqꝫ crimen tua preclara indole eſt indignum. Uale ex Mediolano . v. Jdus Martias

¶ Franciſcus. phi. franciſco patricio . ſalutem.

Amari ſe letatur ⁊ reditū ſe ſpondet

e X litteris Xenophōtis filij, liquido cognoui. qḋ mīme dubita bam. ſingularem erga me tuam beniuolentiā Letor autem vehemen ter quod vetus illa de re mea me nequaqꝫ feſellit opinio. Jtaqꝫ vt itel ligas me vi amoris nō vinci abs te. decreui oīno ad vos redire modo equa id eſt ꝯditione fieri a me poſſit. tuū igit munꝰ fuerit. vt qḋ cepiſ ti ſpōte. id etiā mea cā pficias. Xenophon reliqua tecū cōmentabitur Ego prēm tuum grauiſſimū ⁊ optimū virum bene valere opto Uale ex Mediolano. pridie calendas Aprıles.

¶ Franciſcus phi. Anthonio Michaeli equiti aurato Salutem dicit plurimā

Laudat amicum qꝛ ſe amat

g Audeo eqḋē plurimū qḋ nō ſolū in rei pecuniarie ſꝫ in aīcoꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

etiā hereditatē ſuccedere inſtitueris pri tuo clariſſimo ⁊ ſapiētiſſimo viro. q̇ cū mihi tāta familiaritas beniuolētiaq; fuit. vt maior cuiq; eē poſſet cū nemine Nā fili⁹ xenophon lrīs mihi ſignificauit q̄to ſtudio ac fide opam das. vt me corā ꝑpetuo vti atq; frui poſſis. imitatuſq; hūaniſſimū pris ingeniū eque me diligis atq; ille ꝯſueuit, Itaq; grās tibi hēo maxias Ut āt intelligas me tibi in amore nulla ex pte cedere xenophon fili⁹ q̄ ego decreuerim ire in ſniam tuā tibi coram exponet. Uale ex Medio. p̄die cal. Apriles

¶ Fran. philel. Bernardo iuſtiniano. S.
Accuſat quendam rare ſcriptionis

q Uotiēs accipio tuas lrās. totiēs Leonardū meū prēm tuū vl potius nrm clariſſimū ⁊ p̄ſtāti ſapia virū videor corā aſpicē. eūdē q; mutuo ⁊ audire ⁊ alloqui Que q̇dem res cum ſummā mihi afferat voluptatē. facile debes intelligere q̄ mihi moleſtum ſit cum etiam bis ⁊ iterum inuitatus interdum nihil rn̄des Ad reſurrectōem xp̄ianam id qd̄ hortaris te viſē inſtitui modo id mihi facere liceat ꝑ principem Quare quod facto fuerit opus coram vna commentabimur Uale ex Medio. pridie cal. Aprles

¶ Fran. phi. Petro Thomaſio phō ac medico. S.
¶ Silentium accuſat ⁊ lrās petit

i Am mēſes ꝓpe duo p̄teriere poſtea q̄ nulle mihi tue lrē ſīt red dite Itaq; ſum mirat⁹ ⁊ tuū ⁊ Bernardi Iuſtiniani ſilētiū. Si mihi quicq̄ factur⁹ es qd̄ gaudeā maxie cura. vt ꝓpediē lrās tuas q̄ lōgiſſimas lectitē Uale ex Mediolano. v. cal. Januarias

¶ Franciſcus phi. Xenophonti filio. ſa.
¶ Salarium duplum petit vt redeat

q Uod Senenſes reditū ad ſe meū vehemēter cupiunt gaudeo Dim p̄mū tibi videndū eſt quanti faciant meū reditū vt itelligas me nulla ꝯditōe Senā repetitur niſi duplo mai⁹ mihi ſalariū eo conſtituerint qd̄ antea p̄ſtitiſſent Uale ex Medio. iiij. cal. Iu.

¶ Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato. S.
¶ Diligere ſe ait amicum ⁊ ſp dilectu-
rum etiam ſuum pollicetur aduentum

q Uantū mihi voluptatē attulerit tua illa ꝑgrauis diſertiſſima q; epla. quā nudi⁹ quartus a te accepi ⁊ ſi debes aliis lrīs meis intellexiſſe tamē q̄ ſit interdum vt lrē nō reddantur idcirco eadem ruꝛſuz ab me ſcatum iri exiſtimaui. Quāti ego ſp fecerim beniuolentiam tuam, iam totos ānos duodecim cognoſti Itaq; amabā te atq; colebam plurimū ſolo egregie ꝟtutis tue interuētu Aliud bn̄ficiū interceſſerat

nihil Nūc āt cū video q̄ꝫta me benignitate ꝓſeq̄ris. potes facile ↄiec-
tare q̄ꝫtus cumulus acceſſerit ad obſeruantiā erga te meā Nihil eſt ꝑ-
fecto qđ magis cupiā q̄ꝫ id preſtare. vt q̄ꝫ dilucidiſſime ꝑſpicias me
vnū eſſe ſpq̄ꝫ futuꝝ. quo de vno ea tibi poſſis oīa polliceri. que de gratiſ-
ſimo ⁊ obſeruātiſſimo hoīe expectari ↄueniat. Aduentū āt meum ad
Alphonſum regem maturabo ſimul atqꝫ librarius ſatyraꝝ codicem
quem cepit excripſerit Tu me interim ⁊ regi ↄmenda ⁊ tibi. Uale ex
Medio. iiij. cal'. Junias

¶ Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato
¶ Peſtilentiam ait incrudeſcere.

c Epit Mediolani adeo peſtilētia incrudeſcere vt nō poſſuꝫ mi-
hi nō meruere. Itaqꝫ nihil eſt qđ omittā ad parandū iter ad te. mō li-
brarius nō me fallat ad ſcđm vſqꝫ mēſem aut paulo amplꝰ te videbo
Uale ex Medio. iiij. Idus Junias

¶ Fran. phi. Mariano ſacerdoti. S.
¶ Certior fieri petit de commiſſis

q Uid in cauſa fuerit. vt poſteaq̄ꝫ hinc abiiſti nihil de his rū de-
ris q̄ tue fidei pro amicicia noſtra mandarā. nō prius intelligam q̄ꝫ ip-
ſe tu me feceris tuis lrīs certiorē Quare ſi me nūc q̄ꝫ diligis vt antea
ↄſueſti a te peto ne longius teneas deſiderio tuaꝝ litterarum. Uale ex
Medio. ꝑdie Idus Junias

¶ Fran. phi. Antonio panhormite. S.
¶ Commendat amicum.

ſ I qua in re xenophonti filio fuerit opus tua oꝑa ſcio te nihil eo-
rum ꝓtermiſſuꝝ oīm. q̄ mea intereſſe cognoris Quis em̄ eſt cui q̄ꝫ tibi
carior eſſe debeā Nam ego te nō ſecus diligo amoqꝫ ac frēm. id qđ ti-
bi niſi ex oī ꝑte eſt cognitū q̇d eſſe cognituꝫ poſſit non intelligo. Uale
cum pudiciſſima vxore tua pulcherrimaqꝫ filiola ex Mediolano pri-
die Idus Junias

¶ Fran. phi. Penico daualo equiti a urato. S.

¶ Loqui ſe ait ꝑ eum qui lrās ꝑtulit

x Enophon filius ad te venit. ex quo mentē meam omnem in-
telliges Quare q̇cquid tibi nomine meo expuſuerit. Ita accipies ac ſi
me coram loquentem audies Uerba enim filii patris ſunt omnia Ita
qꝫ me totum in xenophonte apud te eē exiſtimato. Te autem rogo vt
idem in me ſis qui fuiſti ſemper hoc eſt ⁊ facilis ⁊ humanus. ⁊ quantū
ad regem attinet. ꝓbenignus Reliqua ex ipſo xenophonte cognoſces
Uale ex Medio. pridie Idus Junias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Fran.phi. Franciſco barbaro. S.
¶ Nihil q̄d ſcribat occurriſſe ait Itē de podagra.
q Uerenti mihi lrās ad te dare. q̄s lecturus libēter fores nullū
ſane ꝯſentaneū muſis occurrebat argumentū. Nam q̇d aliud Phile-
fus dignius ſcribat ad barbaꝝ q̄ꝫ de humanitatis ſtudijs Et hec ſcꝫ a-
pud nos ſordent De rebus ꝓo bellicis q̄s video quottidie īpendere ar-
dentioris nō eſt mei muneris quicq̄ꝫ obſtrepere Qđ āt acceperim te ex
pedibus laborare non p̄t mihi ꝓ nrā ſumma beniuolētia nō eſſe ꝑmo
leſtum Es em̄ indignus q̇ quicq̄ꝫ patiaris qđ nolis p̄ſertim cū ſis vi-
ta ꝯtinentiſſima ni fortaſſis iſte ſit morbus ab vſq̄ꝫ maioribꝰ tuis he-
reditarius Nā podagra vt Hippocratis ſentētia eſt. fit ex eo ſangui
ne. quē bilis ac pituita corruperit. ꝛ id q̇dem in venis gracillimis q̄bꝰ
corpus. vt ꝑnecessarijs carere nullo pacto p̄t. At ip̄e tu nulli es bili ob
noxius q̇ vnus oīm ſis moderatiſſimis moribꝰ ſꝫ ne pituite q̇dem qui
nulla ſis nec ingenij nec corporis craſſitudine. Quare cum iſtiuſmo-
di offenſio a parētibus in te inſit fer equo animo hereditatem Uale ex
Medio. pridie Idus Iu.

¶ Fran.phi. Nicolao arcimboldo ducali ſena-
tori ac Iurecōſulto. S p.d.

¶ Promittit ſe curaturum omnia
n I tibi viro integerrimo ꝛ eruditiſſimo hoī. ꝛ cū reꝝ meaꝝ oīm.
tum meip̄iꝰ in ꝑmis ſtudioſo gratificet oīa q̄ preſtari a me queāt. ſim
plane ingratꝰ Faciā igiť qđ tantoꝑe efflagitas ꝛ id q̇deꝫ nō libēter mi
nus q̄ꝫ diligēter Ceteꝝ noſti occupatōes meas. q̇bꝰ ſi voluntatē meaꝫ
ꝑpaueris haud me cunctatōis accuſabis Studebo tm̄ an nitarq̄ꝫ ma
nibꝰ ac pedibꝰ. vt aiūt vt diligētia ſuperet neceſſitatē Uale Medio-
lani ex edibus nris Idibus Iunijs

¶ Fran.phi. Donato Actiolo. S.
¶ Noīa libroꝝ venaliū deſiderat ſibi ſcribi
a Ccepi eē apud vos q̄ſdā priſcos de arte grāmatica libros quoꝝ
velim noīa ad me ſcribas Nā q̇bꝰ hoc tp̄e in publicis ludis greci vtū
tur libris. pleni ſunt ineptiaꝝ ac plane tales. vt ad dediſcendū ſunt q̄ꝫ
ad diſcendū longe magis accommodati Tu fac qđ peto ac. Uale ex
Mediolano Idibus Iunijs

¶ Fran.phi. Catoni Sacco eq̄ti aurato ac iurecōſulto. S.
¶ Arguit amicum auariuſculū factum
a Iunt te mi Cato fcm̄ auariuſculū qđ plurimū miror. Nā cui
ꝑ arcis pecunias tuas. qui liberos ne gigneres. vxorem Mathuſalem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

tibi matrimonio iunxiſti Fratrine At ille eſt longe te ſtultioꝛ. q̇ a tuo ꝯſpectu nō ſec⁹ fugit q̄ȝ ſi baſilicū intueret̄ Num te podagra idcirco in auariciā agit quod metuas foꝛe. ne ſi leges docē ꝛ ius ciuile cogaris deſerere. ad paupertatem p̄ſtinā redigare. q̄ſi tibi nō ꝓpterea iunxeris locupletem anum vxoꝛem. quod nūmos liberis ꝑtuleris. Uiue igitur vt ꝯſueuiſti liberaliter. neqȝ tibi paupertes metui ſit. Nullus eīn vehementioꝛ doloꝛ vacat febꝛe. que vna te bꝛeui ni ſapias. omni exuet cura. Uale ex mediolano Idibus Julijs

¶ Franciſcus phi. Andꝛee alamanno. ſalutem

Commendatio hyꝛonica ac ridicula

d Emetrius ſcuropulus iſtac iter facturus in vꝛbē Romā petijt a me. vt ſe tibi ꝑ lrās ꝯmendarē Qđ mihi tā facile eſt q̄ȝ qđ facillimū Modo intelligas eū eſſe Demetriū qui cum grauitate ac ſꝰo nihil habuerit ꝯmune vnq̄ȝ Ex liberario nō inepto quantū ad formā lrāꝝ attinet vult videri phūs. id quod ex oꝛnatu capitis longioꝛiqȝ pallio tibi facile fuerit iudicare Nā neqȝ vite inſtitutis neqȝ doctrina vlla phi q̇cquā ſapit Uex lingua eſt ꝛ celeri ꝛ expedita ꝛ ſuaui. vt grecoꝝ nemini cedat Uoce q̄ȝ ꝛ clara ꝛ ſonoꝛa. Rem oēm tenes Ita tibi hoiem cōmēdo vt illi adſis ꝛ tecū habites Uale ex Mediolano. Idib⁹ Junijs

¶ Franciſcus phi. Benedicto nurſino phō ac medico. ſalutem.

Peſtilentiā ſe timere ait ꝛ conſilium petit

n On eſſe poſſum ſine ꝑmagna ſollicitudine animi ac moleſtia ob hunc peſtilentie moꝛbū. quo vniuerſa coꝛrepta ciuitas in aſſiduis innūerabilibuſqȝ funerib⁹ ꝛ dies ꝯſumit ꝛ noctis Neqȝ ſatis ſcio qđ ꝯſilij capiā. Nā ſine liberis vniuerſaqȝ familia hinc decedere ꝛ inhūanū ſit ꝛ dedecoroſum oīno Diuti⁹ ſꝰo verſari inter tot tātos ineuitabiliū ſagittaꝝ iact⁹ ē hoīs nō min⁹ diſſoluti q̄ȝ inſipiētis planeqȝ inſani ꝑterea ꝛ q̇ ſum ꝑfectur⁹ ꝛ q̇ pacto. ꝛ q̇ pecunijs careā. ꝛ ab oī foꝛtaſſis vꝛbe metu contagionis excludar. Peto igit̄ a te mi. Benedicte. vt tuis me prudentiſſimis ꝯſilijs adiuues. Uale ex Medio. Idibus Ju.

¶ Franciſcus phi. Angelo reatino iurecōſulto. ſalutem

Peſtilentiā incrudeſcere ait

e T princeps abeſt Mediolano. ꝛ peſtifer hic moꝛbus incrudeſcit indies magis. Nec mihi integꝝ eſt maneā ne an abeā. ita ſum ꝛ aīo ꝑturbato. ꝛ conſilij egens in tāta p̄ſertim reꝝ meaꝝ oīm difficultate ꝛ inopia Accidit item ad malū. quod edicto pꝛincipis cautum audio nequis Mediolano decedens in loca alia admittat̄ eius ditioni ſubiecta Rogo te maioꝛem in modum mihi faciunda ꝛ q̄ȝ pꝛimū conſulas Uale ex Mediolano. Idibus Junijs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Fran. phi. Ciccho Simonete S.
¶ Pauptatis incomoda narrat ⁊ ꝯſuli ſibi petit
d Eus ijs vel mortuis ſit irat⁹. qui pmi auro ⁊ argento pciū sta-
tuerūt. vt q̄ caret alterutro inutilis vt ita dixeri habeat. Qḋ nūc mihi
video accediſſe Quāto ꝟſor in piculo atq̧ diſcrimīe iter hec peſtilētie
iacula tute l' reticēte me aīaduertis Si mihi adeſſent pecunie ꝑml'tos
haberē fautores ⁊ ſalutis ⁊ dignitatis mee. Sȝ qm̄ illis careo pter te
vnū viꝝ optimū ⁊ hoiem mihi amiciſſimū ceteri oēs. alij negligūt alij
ꝯtemnūt Nec tn̄ tibi pſuadeas volo me frangi aīo aut aliud q̇cq̧ hu-
mili⁹ de me ſape Quin eoꝝ poti⁹ miſereor q̇ in hoīs figura vitam pe-
cudis repſentant. Velim tn̄ ꝓ nrā amicicia mihi ꝯſulas· q̇ ſit tua de
rebus meis ſentētia Nā nec diutius mihi agere licet Mediolani ꝓp
ter inualeſcentē indies magis atq̧ magis incrudeſcentem peſtilentie
vim ⁊ efferatā rabiē nec alio ſecedere indigēti pecuniaꝝ Lrē em̄ duca-
les nihil oīno mihi ꝓfuerūt apud hos ediles hoc eſt ꝓuentuū ducaliū
mgrōs q̄s vocāt Ni metuerē fore. vt offendā pncipis voluntatē abi-
rem extra hāc Galliā ciſalpinā tutioris in locos. Vale ⁊ Principem
hortare vt meminerit mei Ex Medio. Idibus Junijs

¶ Fran. phi. Nicolao Cebe. S.
¶ Cur breuis ſit indicat
Eſpōdi nudiuſterci⁹ tuis lrīs Jtaq̧ in pn̄tia breuitate ſuȝ vſus
pſertim qḋ xenophō fili⁹ iſtuc iret. q̇ te cū meo noīe ꝟba factur⁹ eēt Ve
nit em̄ vt Joēm Mariū frēm comitet Mediolanū huic velim mea
illa ꝯuiuia ad me des Vale ex Medio. Idibus Junijs

¶ Fran. phi. Petro perleoni. S.
¶ Filium ad ſe rediturum ſignificat
p Uto audiuiſſe te inſtituiſſe Joānē Mariū filiū ad nos reditū
facere Quare petijt ꝑ lrās. vt xenophōta Genuā qua iter factur⁹ eſt
q̄ꝓprimū mitterē q̄ ſe comitet Mediolanū Reliqua xenophō ipe fili⁹
meis ꝟbis tibi corā narrabit Ego Arrhianū vehemēter cupio Vale ex
Mediolano Idibus Junijs

¶ Fran. phi. Petro Thomaſio phō ac medico. S.

¶ Stomachat ſe lrās ad ſe datas nō accepiſſe
c Um ceteris in reb⁹ me tue ꝓxie lrē plurimū delectarūt. tum eo
me nō mediocriter ꝑturbarūt qḋ publice fidei lrās ſignificabas iā ſu-
pra ſcdm mēſem miſſas ad me a Bernardo Juſtiniano viro patricio ⁊
mihi amiciſſimo Fateor tibi igenue q̄ ante fuit opio mea Inſtituerā
vt ſcis ad reſurrectōem chriſtianā ire ad vos Jtaq̧ me paratā q̄ttidie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

lrãs vrãs auidiſſime expectãs Sed vbi aduenit ↄſtituta dies. nec ego
ex te nec ex alio quoqȝ amicoꝝ video quicqȝ epl'aꝝ. cepi mecũ vehemẽ
ter ſtomachari atqȝ iraſci mihimet. que oĩno fruſtra amarẽ. Itaqȝ de-
creueram nihil poſt hac amplius ad vos ſcribere Sicqȝ diſtuli ↄplu
ſculum tp̄is vt noſti. deinde cũ reuixiſſet excãdeſcentia. ⁊ amicicie vis
rurſus ↄcaluiſſet nõ potui me ↄtinẽ quin aliq̇d tecũ obſtreperẽ Nũc
re quã ſcribis diligẽter ↄſiderata q̇d iudicatur⁹ ſum neſcio Unũ autẽ
cupio vt me facias q̄ꝫp̄mũ certiorẽ. q̇ nã ille fuerit. cui Bernard⁹ lrãs
ad me dedit Reliquũ eſt. vt alie parent̃ publice fidei lrẽ. q̇b⁹ tp̄s duo-
rũ menſiũ ſit p̄fixũ atqȝ incipiat ad xvij. cal'. ſeptẽbres Ad id em̃ tp̄is
inſtitui ꝑcul dubio vos viſere. id q̇d me tutũ factuꝝ volo. At noli mi
hi obeſſe poſſit q̇d tamdiu in his ſum. q̇bus cũ tã dura bella geſſiſtis.
Sum aũt iturus ad Alphonſum Regẽ Qua diuertã ex eo ad vos
itinere. Uale ex Mediolano. x. cal'. Julias.

¶ Fran. phi. Aenico daualo. S.

¶ Conquerit̃ ſe lrãs nõ accepiſſe ⁊ venturꝝ ſe ſpondet

C Um certior factus a Gabriele mirabili. q̇ mõ iſtinc Mediola-
nũ orator rediit dediſſe te ſibi alias ad me lrãs circiter cal'. februa. q̄s
ego vidi nuſqȝ Nec alie oĩno vlle ex te mihi reddite ſunt lrẽ. p̄ter eas
q̄s ex puteolis ad. xvij. cal'. maias ad me dediſti Itaqȝ nihil tibi mirã-
dum eſt. ſi nullũ a me reſpõſum accepiſti Nã quid ſcripſeras ſcire nõ
potui. Ad primas aũt reſpõdi Nũc aũt habeo noui nihil Satyraꝝ
codex aſſidue exscribit̃ Si prius nequiuero. Ad auguſtum ſaltem ire
oĩno ad vos cupiã. Ante id temporis nullo pacto licet. Uale ex Me
diolano. x. calendas Junias

¶ Fran. phi. Catoni Sacco. iurecõſulto ⁊ eq̇ti aurato. S.

¶ Laudat amicum

X Enophon fili⁹ corã tibi exponet. q̇d fieri ab te velim Tu ãt fa-
cies ſcio q̇d ſꝑ ↄſueſti ⁊ amice ⁊ recte Ego ad auguſtũ ſum ad Alphõ
ſum regem iter factur⁹ ab eodẽ ſcȝ inuitat⁹ Reliqua ex ip̄o xenophõte
ↄgnoſces Uale ex Medio. iiij. cal'. Julias

¶ Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato. S.

¶ Litteras petit

Q Uod modo x. cal'. iulias ad te ſcp̄ſi hinc ad vos iter capiam ad
primum ſextilẽ Interea ꝓ tp̄is ſatyraꝝ codex quẽ regi dono datur⁹
ſum. luculentiſſime exarat̃ Tu velim opam des. vt regie familiarita-
tis lrẽ quoꝝ ↄmitatu inter ꝑficiſcendũ vtar q̄ꝫp̄mũ eãt ad me Audio
iſtic eſſe Uenetoꝝ oratorem cuius tu hac in re opa vti poteris ea ſcili-
cet vt iſtiuſmodi lrãs ad egregiũ medicum petrum Thomaſiũ q̇ Ue-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

netijs agit. ⁊ mihi eſt familiariſſimus qꝫ diligẽtiſſime ꝑferẽdas curet
Is em̄ eſt a me iam ꝯmonefactus vt eas lr̄as cum primum acceperit
mittit ad me Tu me interea diuo Alphonſo tibiqꝫ ꝯmẽda. Uale ex
Medio. pridie cal'. Julias.

Fran. phi. Ciccho Simonete. S.

Conquerit' ſe pecunias nõ recepiſſe.

t Ernis litteris meis eẽ debes certioꝛ fact⁹ me neqꝫ Papie neqꝫ
Mediolani rem pecuniariã quam decreuit p̄nceps. cõſequi potuiſſe.
Nã ⁊ Papienſes ⁊ Mediolanẽſes magiſtratus nullas ſibi pecuni-
as eſſe rñderunt Id ãt quãto mihi incõmodo ſit vel me reticenti cog-
noſcis Itaqꝫ tue erit humanitatis ita ad hos Mediolanẽſes ſcribe-
re vt intelligãt ſe ſua falli oportere opinione. q̇ volũt ſe plus poſſe quã
p̄ncipem Uale ex Medio. p̄die cal'. Julias

Fran. phi. Petro Thomaſio medico. S.

Deſideriũ videndi amicum inſinuat.

Am quartũ ad te ſcripſerã poſteaqꝫ nulle mihi reddite ſunt lrẽ
tue Poſtea ꝟo nihil accidit qð tua intereſſe arbitrarer p̄ter incredibi-
le deſideriũ meũ viſendi tui. qð in dies magis magiſqꝫ augeſcit Hoc ãt
me leuare tui eſt officij Uale ex Medio. xv. cal'. Auguſtas

Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato. S.

Ventuꝝ ſe dicit ⁊ lr̄as regis expectat

a Ppropinquat iã auguſtus. qð ad tp̄s me ad vos ventuꝝ ãtea
ſcripſerã Satyraꝝ codex feſtinat ad calcẽ Ego lr̄as regias q̇b⁹ de ãtea
ad te ſcripſi vehemẽter expecto Uale ex Medio. xv. cal'. Au.

Fran. phi. Petro perleoni. S.

Excuſat ſe apud amicũ ⁊ ei negociũ dat

q Ueſiui diligẽter vt tibi quem cupis laboris ſocium aliquem
inuenirem Nemo hic eſt in preſentia qui iſtiuſmodi ꝓuinciam velit
Nec dubito fore. vt cum melius res hic habuerint nõ ſe aliquis offe-
rat quem ad te mittã. Interim cura. vt valeas. cum ſponſa. ⁊ ad me.
Arrhianum hiſtoricũ quam p̄mum des Ad hec velim dicas Nico-
lao Cebe homini amiciſſimo ꝟbis meis vt curet ſi me amet me ad mea
cõuiuia ꝓpediem dare Cupio em̄ illa mecũ ferre in hoc meo ad Alphõ
ſum regem itinere Si ali⁹ fid⁹ nũcius nõ occurrerit ſaltẽ tabellarius
mercatoꝝ deeſſe nõ poſſit. cui q̇cquid nũmoꝝ ꝑmiſerit ipſe libẽter diſſol
uam Uale ex Medio. vi. cal'. Auguſtas.

¶ Fran. phi. Petro Thomaſio medico. S.

¶ Silentium latenter accuſat

n On poſſum nõ ſubdubitare ſcelꝰ ee̅. vt tot q̃s ad te dedi lr̃as interceptę ſint qn̄ q̇dem iã ſextũ ſcripſerim poſteaq̃ꝫ nulla mihi oı̄no vel ꝑbreuis ep̃la tua reddita ē De⁹ interceptorib⁹ malefaciat. q̇ me priuāt iucũdiſſimo fructu ſermõis tui. q̇ mihi oı̄ melle ē ſuauior. Itaqꝫ velim cures. vt oı̄ rõe atqꝫ arte fallēꝫ fallas ac me expleas deſiderio lraꝝ tuaꝝ Uale ex Medio. vij. Idus Auguſtas.

¶ Fran. phi. Petro Thomaſio medico. S.

¶ Officium petit amici

a D ſeptimũ Idus Auguſtas cũ iã meas lr̃as obſignaſſem bine mihi tue reddite ſunt q̇b⁹ diligētiſſime ꝑlectis rn̄di etiã tũc tibi quantũ opus fuit Nũc āt abs te peto atqꝫ ↄtendo. acſi pateris etiã atqꝫ etiã te rogo. vt oı̄ cura ⁊ diligētia opam des. vt q̄ mea ſcis itereſſe q̃ꝫprimũ ↄficias. hoc mihi nec grati⁹ facere potes nec neceſſariũ magis Uale ex Medio. xviij. Septēbres.

¶ Fran. phi. Joanni Mario filio. S.

¶ Profecturum ſe dicit

n E fruſtra ad nos eas hoc die Mediolanũ egredimur petituri Cremonã Ubi tãdiu futuri ſum⁹. quoad hec peſtilētialis morbi ꝓcella ↄquieuerit Uale ex Medio. v. Idus Septēbres

¶ Fran. phi. Joanni Mario filio. S.

¶ Eiectum ſe ex vrbe dicit ob peſtem

c Um heſterno veſpi Cremonã veniſſem⁹ eſſemuſqꝫ excepti minime inhũaniter. hodie ex vrbe eiecti ſum⁹ In cã hoc fuit. Erat mihi ſerua mercenaria ex familia nõ ignobili aliprandoꝛ. noie Antonia ⁊ ea q̇dem puella nõ inuerecũda. Hãc reliq̃ram⁹ in cymba vna cũ Maria nutrice, tua. vt tãtiſper res nr̃as aſſeruarēt. dũ edes ↄducerem⁹ Nam cũ xenophõte ſororibuſqꝫ tuis ac genero apud honeſtũ cauponē interim diuerteram⁹ Dũ poſt paratas edes hodie cymbã repeto quo ⁊ res ⁊ mulierculas agerē ad edes offendo Antoniã ſubita peſtilētie vi correptã aiam efflaſſe poſitãqꝫ in ripa ibidemqꝫ maximũ hoim ↄcurſum ac tumultũ Nõ potui mihi nõ metuē in tanta hoim barbaria. ſꝫ multo magis filiabus. q̃s vna cũ genero in vrbe dimiſerã. Quid multis Mihi in vrbē regredi poteſtas adempta eſt reliq̇s itē nr̃is ex vrbe cõtinuo eiectis Ruri nũc ſumus qd̓ in ſuburbio iacet qua itur Mantuam Uale ex Cremona ꝓdie Idus Septēbres

¶ Fran. phi. Leodryſio Cribello. S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Hortatꝛ amicū vt res ſue ne furto ſurripiantur

ſ Jngrato in me aīo eē volueris vt ⁊ eſſe debes ⁊ ipe te futuꝝ puto curabis oīa q̄ iſtinc decedēs tue fidei mādaui ⁊ amice ⁊ diligēter in ꝑ miſqꝫ ne q̇d mihi detrimēti domi fiat Nā te haud latet q̄ꝫtus nūc fuꝝ nūerus ꝓpter abſentiā ciuiū Mediolani vbiqꝫ noctu atqꝫ die inſidietꝛ vt nulle edes ſatis aut clauſe iſtis aut munite ſint Quare tue fuerit cu re ac beniuolētie erga me opam dare, ne q̇d nobis ſurripiatꝛ abſentibꝰ Uale ex Suburbano rure Cremonēſi Jdibꝰ Septē.

¶ Fran. phi. Mattheo piſaurēſi editi curuli. S.

¶ Eiectionem ſuam narrat.

q Uod ſcire cupis q̄ꝫ me hūane ⁊ liberaliter Cremonēſes excepe rint accipies paucis Me aduenientē vniuerſa ciuitas ⁊ vidit, ⁊ hōra uit egregie Sꝫ vbi accidit, vt mercenaria q̄dā mea ſerua peſtilentiali morbo correpta, vitā ſubito deſeruerit, tumultꝰ ingēs in vrbe aduer ſus me exortꝰ eſt, quē plebeia inſania ꝯcitauerat Nā q̇ viri nobiles at qꝫ boni eā vrbē inhabitāt nihil hmōi nō mō non fecerūt ſꝫ ne tētaue rūt q̇dem Sum ꝯtinuo cū vniuerſa familia vrbe excluſus ⁊ non ſine magno q̇dem vite ꝑiculo Uagabar in campo auxilij oīs atqꝫ opis ex pers Nec q̇d ꝯſilij caperē ſatis mihi erat in promptu, vſqꝫ adeo eram aīo ꝑturbato in tam repētino iſanientiū hoīm motu Tandē vbi pau lulū plebeius ille furor ſedatus ē, p̄ſtantes q̇daꝫ pauci atqꝫ boni ciues ꝑmoleſte me adierūt, meqꝫ hortati ſunt, vt modice ferrē atqꝫ equo aīo plebeiā illā ſtulticiā q̄ lōge magis q̄ꝫ mihi bonis oībꝰ ciuibꝰ ꝑmoleſta extitiſſet, breui āt fore vt illud oē erratū haud ignobili diligētia ſarcire tur Meqꝫ dixerūt in ꝓximū q̇dā ſuburbiū vbi rus ē ac villa cuiuſdā ciuis ꝑ ſechetae Uñ electo villico mihi villa vna cū rure tradita ē tan tiſper incolēda donec publica diligētia aliter mee ⁊ rei ⁊ dignitati ꝓui ſum fuerit Ceteꝝ in p̄ntia incōmodiꝰ agere nihil poſſem Nam oīa mi hi deſunt p̄ter culices puliceſqꝫ ⁊ muſcas Uale ex Cremonēſi rure ſub urbano, xviij, cal'. Octobres

¶ Fran. phi. Chriſtoforo Marliano. S.

¶ Amici preſentiam petit.

h Odie cū tibi primū facultas oblata fuerit fac ſi me ames vt te videam Sunt em̄ q̇dam mihi tecū ꝯmentanda Preterea vacuus ne oīno venias, atramēti aliquātulū tecū affer. Nā atramētariū meum eque ſitit atqꝫ nos oēs Xenophon filiꝰ petit abs te aliquātulū ꝯnicis. Uale ex Suburbano rure, x, cal'. Octobres

¶ Fran. phi. Jacobo camerinati. S.

¶ Amicum vt ſe conueniat orat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

c Upio quedā commētari tecū. Jtaqꝫ rem mihi ꝑgratam factu-
rus es.ſi quid ocij hodie nactus fueris.huc te ꝯferes quandoq̄-
dem nos ad te ire barbaria iſta non ſinit Arca iſta noſtra cum libris
eſt etiam nūc ſub Joue Uale ex Suburbano.decimo cal.Octobres.

¶ Franciſcus phi.Joanni iordani iureconſulto.S.

¶ Longū ſilentiū excuſat ꝛ ſtatū ſuū indicat.

p Retenerunt anni iam triginta ꝛ amplius poſteaq̄ꝫ nec ꝟborū
a me nec lr̄aꝝ aliquid accepiſti nec ego item abs te. Jdqꝫ nō alterutri-
us voluntas aut negligentia vlla fecit.ſed longiſſima locoꝝ interual-
la. Nam cum tu adhuc Patauij operam dares iuri ciuili ego a Ue-
netis ſoluens in Thraciam nauigaui,quo greca ſapientia factus doc
tior maiori vel vſui vel ornamento latine lingue futurus eſſem Qua
re vna re factum eſt vt mutua ſcribendi viciſſitudine priuati iam diu
fuerimꝰ Nā poſt annū ſeptimū vbi in Jtaliam reuertiſſem ꝛ ſi eramꝰ
ꝓpinquiores.tamen cum temporꝝ quoqꝫ difficultas nobis fuiſſet im-
pedimento vterqꝫ ſiluimus Nunc vero cum propiores facti eēmus.
tempuſqꝫ ipm̄ nos mutuo ad ſcribendum hortaret̄.anteuertere quaꝫ
anteuerti malui,quo intelligeres nullo amoris officio me poſſe abs te
ſuꝑari. Scire aūt cupio q̄ꝫ belle valeas.ꝛ quanta me beniuolentia pro
ſequare. Nam ego te non diligo ſolū ſed ita amo vt nihil ad cumuluꝫ
addi queat Ualeo aūt pulchre Apud Cremonenſes vero ideo me re-
cepi.quoniā Mediolani qua ipſa in vrbe domiciliū mihi ꝑpetuū cō-
ſtitui.peſtilentia indies magis atqꝫ magis inualeſcit incrudeſcitqꝫ Re
liquū eſt.vt q̄ꝫ diu in ꝓpinquo futuri ſumus q̄ꝫ crebertimis inter nos
litteris quottidie aliquid commentemur Uale ex rure cremonenſi ſu-
burbano.x.calendas Octobres

¶ Franciſcus phi.Jacobo Camerinati.S
Jncommoda ſua narrat amico

e Xiſtimo tibi ab ingenuo adoleſcente Chriſtofero mariliano ea
oīa verbis meis renunciata.que a me mane corā accepit Nihil auteꝫ
aut temere aut minus ꝯſulto locutus ſum Ruſticoꝝ eīn vt noſti iam
diem ſextumdecimū nō ſolum incōmode.ſed in maxia reꝝ oīm penu
ria Quid mihi poſtridie ſit agendum aut vnde neccārijs rebꝰ ſubueni
endū non intelligo Quare nō amicis ſolum ſꝫ mihi etiā ipi iā moleſ-
tiſſimꝰ fieri icipio Jtaqꝫ ſummope te rogo vt q̄ tibi Chriſtoferꝰ noīe
meo expoſuit hoc ipo die oīno ꝯficias q̄ qd̄ fcūrꝰ ſiꝫ itelligā Hodie mi
hi philoſophica cena futura eſt eaqꝫ diogenica Poſtridie ꝟo ne cū ari

da quidem Cerere menſam, mihi futuram video Uale ex rure ſubur-
bano Cremone. v. cal. Octobres.

¶ Fran. phi. Manſueto attendulo abbati. S.
¶ Grãs agit de tritico promiſſo.

r Enunciauit mihi heſterno veſpi vir optim⁹ amãtiſſimuſqꝫ tui Jacob⁹ camerinas inſtituiſſe te mihi dono datũ ire tritici ſextarios de cẽ Que quidẽ res vix dici queat. quãtum mihi voluptatẽ attulerit et id q̇de nõ tã ipõ dono. qđ ſane pulcherrimũ eſt q̄ꝫ bonitate ac liberali- tate ingenij tui q̇ nullo vnq̄ꝫ ab me ꝓuocatus officio volueris me tibi tã oportuno tã benigno munere deuincire. Jtaqꝫ habeo tibi imorta les grãs Tu aũt tibi velim ꝑſuadeas cũ me ẽẽ futurꝫ qꝫ in dies. qui in te amãdo ceſſurus ſum nemi. Triticũ ãt ipm tũ mihi p̄bendum. curabis cũ in vrbẽ venero Nã ruri quo pacto ſim vſurus. nõ ſatis itelligo quã q̄ꝫ ne in vrbe quidẽ fortaſſis eo mihi opus erit Uer hac de re breui fa ciam te certiorem Uale ex Cremonenſi ſuburbano rure. iiij. cal' Octo.

¶ Fran. phi. Nicodemo Tranchedino. S.
¶ Officij neglecti ſubacculat amicum

q Ue tibi in ethruriã abeunti ꝓ beniuolẽtia nrã mandarã. neq̄- q̄ꝫ debes eſſe oblitus Miratus aũt ſum ꝙ nihil poſtea rñderis niſi tua fortaſſis in vrbẽ. Romã feſtinatior ꝓfectio tibi fuerit impedimẽto q̄ id Florentie cã mea gerere ꝯmode nõ potueris. qđ tuis in ꝯmentarijs annotaſti Hoc ſi ita eſt factuꝫ velim in reditu ne p̄termittas Erit id mihi vehementiſſime gratum Et ne tuas litteras fruſtra ad me des. ego hoc tpe ago Cremone acturuſqꝫ ſum fortaſſe. dũ peſtilentia Me diolani deſierit deſeuire Jacobum triulcum diſertiſſimũ iuriſcouſul- tum valere plurimũ opto in primiſqꝫ Ariſpam meã virum optimum ⁊ hominem doctiſſimum Uale ex rure cremonenſi ſuburbano pridie calendas Octobres

¶ Fran. phi. Bartholomeo Melo. S
¶ Domum ſibi conduci petit q̄ꝫ ociſſime

q Uoniã certe ſcio te vel rõne vel tpe ea aĩ egritudine quam non mediocrẽ ex obitu dilectiſſime ſororis tue ⁊ nobiliſſimi viri ꝯceperas magna ex ꝑte liberatũ. nõ ſum ꝟit⁹ vti officio tuo. Decreuerũt cui iſti publici ingrãtus nudiuſterci⁹ mihi iã licẽ vrbẽ igredi atqꝫ ꝑ arbitrio

meo incolere Jtaqꝫ mihi edes parande ſunt Hac in re tua mihi opera
opus eſt. Cupio mihi domū ꝯduci in tempus ſemeſtre ⁊ amplā ⁊ com
modā Peto igiꝛ abs te vt hāc ꝓuinciā tuoꝝ alicui deferas idqꝫ q̄ꝫ pri-
mū. Nō em̄ te latet quāto cū incommodo ruri ſum. Nunqꝫ eq̄de di-
dici ruſticari. qui vel philoſophari vel aliq̄d liberalius agere ſꝑ cōſue-
uerim Hoc erit mihi tā gratū q̄ꝫ quod gratiſſimū. Uale ex Cremonē-
ſi rure ſuburbano. calendis Octobribus

Fran. phi. Michaeli roche grammatico. S.
Domū qualē ꝯduci velit Jtem Nac q̄d ſcat

D Jligentiā tuā nō ſolū probo. ſed etiā laudo Facis em̄ ⁊ amice ⁊
liberalꝛ Domū mihi ꝯduci cupio tum amplā tum etiā pulchrā Quo
in loco ſita ſit nō multi facio mō locus ſit honeſtus ac muſis. vt ita di
cā accōmodatus Qḋ ſcire cupis Nae greca dcō eſt diphthongō reci-
pit ae. que apud grecos ꝑ ai ſcribiꝛ, ⁊ niſi diuidaꝛ eodē ſono enunciaꝛ
quo apud latinos ae diphthongus quā dicimꝰ Nā ſi diphthōgus a-
pud grecos deſierit eodē mō ꝓferꝛ quo apud nos. ai diuiſa. Un Uir
gilius grecos imitatꝰ ait Aulai in medio libabant pocula bacchi pro
aule Nae igiꝛ ꝑ ae diphthongon ſcripta ſcat certe. ita ⁊ vehementer.
vel etiā nimis ſcḋm quoſdā. Hac aūt dcōne ita vtunꝛ latini poete pre
ſertim comici vt dica. ſymbolum ſtrageti ⁊ aliȷs verbis pluribꝰ Et vt
veniam ad rem tuā. mihi conuenientiſſime dici videꝛ apud Therenti
um. ne ꝑ vehementer aut nimis. quāq̄ꝫ nimietas a vehementia nō ad
modū differt. Cum em̄ inquit Faciūt ne intelligendo vt nihil intelli-
gant, quaſi qḋ qui magis q̄ꝫ opus ſit aliq̄d vel inq̄runt vel ſpeculātur
eoꝝ nūero ſunt habendi q̇ nihil intelligūt Tu ſi ſecꝰ putas. vtē. iudicio
tuo Ego em̄ neminē mihi deū facē ꝯſtitui Jta etiā tibi ſi ſapias faciū
dū exiſtimo Uale ex Rure ſuburbano Cremone. cal. Octobribus

Fran. philel. Auguſtino. Narinenſi. S.
Reuerſurum ſe dicit Papiam

I Nſtitui ꝯſiliū tuū ſeq̇. Nā qḋ me ꝯmonueris fore nrō ꝓncipi
nō ingratū. ſi relictis Cremonēſibus Papiā q̄ꝫprimū cū vniuerſa fa-
milia ꝯceſſero. puto nil temere te locutū Jtaqꝫ in craſtinū diē hinc ſol
uā. qḋ eo facio libētius. ne qua ꝑ me accedat vel vtilitas vel voluptas
ad tuos iſtos barbaros q̄s deꝰ optimꝰ maximꝰ radicitus ꝑdatqꝫ idqꝫ
ꝓpe diē. Domuꝫ aūt quā pararunt ſibi habeāt vna cū peſtilentia atqꝫ
ignorātia Uale ex Rure ſuburbano Cremone. iiij. nonas Octobres

Franciſcus phi. Leodryſio Cribello. Sa.
Certior fieri cupit de rebus domeſticis

A D. vi. idꝰ octobres veni Ticinū vbi ꝯtinuꝰ ſuꝫ futurus. donec

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Mediolani clementius celũ ſpirauerit· Audio q̃s domi ad cuſtodiã reliquerã mulierculas. ⁊ mrẽm ⁊ filiã e viuis exceſſiſſe. Nec de rebus meis domeſticis poſteaq̃ꝫ deceſſi Mediolano. in hãc diẽ audiui q̇cq̃ꝫ Nec poſſuꝫ nõ dubitare ne q̇d litigij ꝑ affines meos aduerſus me ſit temptatũ. Jtaqꝫ te rogo vt oĩa q̃ mea itereſſe iudicaueris q̃ꝫ diligentiſſime odoreris ⁊ ad me ꝯfeſtim ſcribas Uale ex Ticino ṗdie id⁹ Octo

Fran. phi. Scene Corti iureconſulto ⁊ eq̇ti aurato. S.

Moneri quendã petit ne ſibi moleſtus ſit

a Mbroſius gentilis derthonenſis necãri⁹ tu⁹ vt ipſe ait. multũ mihi ĩ reb⁹ moleſt⁹ ẽ Nũc igit̃ velim moneas· ne ſit aduerſus me ĩportunior Nã mihi iã bilem mouet. Uale ex Ticino. v. Jd⁹ Nouem.

Fran. phi. Scene Corti iuriſconſulto ⁊ eq̇ti aurato. S.

Silentiũ ſuũ excuſat ⁊ ſtatũ ſuũ narrat atqꝫ ꝓpoſitũ

n Olim mireris q̇d nullas ad te lrãs dederim poſteaq̃ꝫ veni Papiã. Fui eñ in hanc diẽ. q̃ꝫ par eſſet occupatior ⁊ ꝓuatim ⁊ publice Et quanq̃ꝫ nihil etiã nũc ſum nact⁹ ocij. volui tñ intelligẽs q̃ in ſtatu ſũt res mee Ego vt ſcis. idcirco Mediolanũ liqui. q̃ me peſtilentiali ſtragi illi ſurriperẽ incolumitatiqꝫ ſeruirem. Jtaqꝫ apd̕ Cremonẽſes me recepi Sꝫ cũ apud illos nullũ eſſe neqꝫ muſis neqꝫ ꝓbitati locũ re ipã cognoſſem vidiſſemqꝫ nobilitati nihil oĩno ſꝫ abiecte ſortis hoĩb⁹ oĩa ꝑlibidine licẽ. intra q̃rtũ ⁊ vigeſimũ diem ex q̃ eo loci ꝯceſſerã. inde ſolui ad Ticinenſes Cunqꝫ Ticinũ petiturus inter remigandũ remulo diuertiſſem in portũ iſtũ placentinũ. ſum abs te hũaniſſime ſimul honorificentiſſimeqꝫ ⁊ except⁹ ⁊ munerat⁹ Que res eo mihi iocũdior fuit. q̃ mora illa Cremonenſis moleſtior fuerat Ticinũ autẽ vbi adueni oĩ ſollicitudĩe ſum reliq̃ liberatus ꝑter eã cui⁹ cã me a Mediolanẽſib⁹ auocaram. Nã cum cetera hic me ꝯmoda plurimũ delectant. Urbis amenitas. ꝯſuetudo ciuiũ. ⁊ q̃ ad vrbanã vitam attinent oĩa. tũ ipſa diſciplinaꝝ ⁊ bonaꝝ artiũ ſtudia q̇b⁹ oĩb⁹ Cremona eſt plane vacua Sed vnum eſt: q̇d me aĩo trãquillo eſſe nõ ſinit Peſtilentia eñ Ticinẽſes laborãt etiã hi nõ mediocriter Quare q̇ Mediolani diutius carẽ nõ audebã Ticini aũt metuã neccẽ eſt Neqꝫ q̇d ꝯcilij capiã ſcio. Nã quottidie nauigare ac mutare ſolũ conſtãtis hoĩs nequaq̃ꝫ ducit̃ Preteã huiõi hoĩes nõ equo aĩo ab ijs excipiunt̃ q̇ benigni⁹ celũ incolentes bone valitudinis rõnem hñt. Jtaqꝫ hic agẽ inſtitui donec ſolo Mediolanenſi ſeſe numẽ clemẽtius ꝑſtiterit. Tenes rem meã oẽm. Tu fac vt valeas. ⁊ me ama. Ex Papia. v. Jdus Nouembres.

Fran. phi. Petro Thomaſio phõ ac medico. S.

Reſponſum petit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

q Uod nudiusquart⁹ aliȷ̃s lr̃is tibi ſignificaui Ticinum cõceſſi Nullus eñ oportunior loc⁹ potuit offerri Mediolanẽſis peſtilẽtie ſtragẽ effugẽ cupiẽti Nã nec licebat abire lõgi⁹ Te igit̃ vehemẽter rogo vt ad ea mihi rñdeas q̃ ſepi⁹ i vniuerſuȝ ſextilẽ ex meis lr̃is accipe debuiſti Jd erit mihi gratiſſimũ Uale ex Papia xiȷ̃ cal̃. Decẽ.

¶ Fran. phi. Ciccho calabro ducali ſecretario. S.

¶ Conquerit̃ ſibi ꝓmiſſa non ſeruari

g Raue mihi ꝛ ꝑmoleſtũ eſt ea premi neceſſitate vt ꝓncipẽ nr̃m linquere oĩno cogar Quid eñ fruſtra tam inutiliter diutius tps terã Uideo me nrõ principi eẽ cariſſimũ nõ tam meis meritis q̃ȝ benignitate ſua Quid eñ mereri aliud ſtudeam q̃ȝ ꝑ dilectõe fidem pietatẽq̇ȝ referre Ad Apollinis citharam muſe canunt Qualis ſonus talis etiam cantus Nihil mihi eoꝝ oĩm obſeruatur. q̃ vel gratiſſimus vel munificẽtiſſimus ꝓnceps iuſſit Jtaq̇ȝ iã hinc incipio reb⁹ meis conſulere Niſi breui ↄſtituta pecunia reſponderit. me alioꝝ ꝓncipum ęri obſtrigam apud quos poſt anni curriculũ cũ primũ ver aduenerit. me recipiam Sic eñ veluti ſpe ꝓmiſſioneq̇ȝ deluſus neq̇ȝ ꝓncipis gl̃e ſtudeo neq̇ȝ mee Nã eger animus ſtudioſus in reb⁹ immortalitatẽq̇ȝ moliẽtibus recte agere nihil queat. Tranquillũ eẽ ingeniũ letũq̇ȝ oportet ſi q̇d aut egregiȷ̃ aut magni ex ſeſe velit educere Breui q̇d facto ſit opus potes intelligere Uale ex Papia. v. cal̃. Decẽ.

¶ Fran. phi. Nicolao Uaroni. S.

¶ Excribi librum petit

e Tſi ad quintumdecimũ calẽdas decẽbres ſcripſi ad te quantũ ꝓ tpe opus fuerat tñ quia ſum neſcius. acceperis ne an min⁹ acceperis lr̃as meas volui rurſus eadem tecũ agere pliniũ de naturali hiſtoria vehemẽter cupio Audio hũc eẽ apud vos diligẽter emẽdatũ Si iſtiuſmodi excẽoli facultas mihi futura ſit idq̇ȝ ferrarie curabo q̃ȝ primum excribi Nec eñ dubito ſtudioſum iſtic librariũ inueniri q̇ hmõi ſit munere functur⁹ Jtaq̇ȝ tui vel officiȷ̃ vel hũanitatis fuerit vt me facias ꝑpediẽ certiorẽ q̇d hac de re poſſim ſperare Uale ex Papia idib⁹ Decẽ.

¶ Fran. phi. Scene Corti iureconſulto ꝛ equiti aurato. S.

¶ Accuſat quendam perfidie

p Rocurator tu⁹ eoꝝ que abiẽs iuſſeras. egit oĩno nihil. Quottidie nouam ſpem affert. quottidie ꝟba dat Qui quoniã quam de re fidem mihi corã ſancteq̇ȝ recepit, fallere ſepi⁹ nõ dubitat. te amice mo-

neo vt vel agendis negocijs eoꝝ auoces vel vt grauitate tua non in-
dignū preſtet q̄ꝫ p̄mū cures. Uale ex Ticino. xiij. cal'. Janua.

❡ Franciſcus phi. Nicolao Uaroni. S.
Reſpondet lr̄is amici cumqꝫ laudat beniuolentie.

q Uas ad quintū id⁹ octobres ſuauiſſimas ad me lr̄as dederas
quartodecimo cal'. Januarias mihi reddite ſunt Papie Non enī me
Cremone offendē potuerūt Nam id loci multo ante idcirco reliquerā.
qm̄ nullū eſſet apud Cremonenſes muſis hoſpiciū. ꝛ ſum preterea
ꝯmonefactus me rem futuram meo principi gratam. ſi Papie tantiſper
agere mallem dum mediolani peſtilentia fureret Atqꝫ fuit tua mihi
epiſtola periucunda quippe que eum te oſtenderet. quem ſp̄ amiciſ-
ſimū eſſem expertus Jtaqꝫ non poſſum nō letari. qd̓ te intelligā animo
ri meo nulla ex parte cedere Nec enī moleſte laturus ſim qd̓ te amando
ſuperatū iri nullo pacto patiaris Uir plane philoſophus es. q̇ tanti
ꝩtutem officiumqꝫ facias vt ea re nolis a viro etiā amiciſſimo ſuperari
At ipſe quoqꝫ mi Nicolae omnem ſim aduerſus te pugnā certamen
ve initurus muneris pulcherrimi huius grā Eo enī te magis amo
q̄ꝫ amer abs te quo magis meritis tuis amandus es Quod autē
polliceris operam tuā. ſicut ornamento vel vſui princeps noſter eſſe
poſſit non audio inuitus Sed quoniā ipſe perpulchre noſti quid mi
bi ꝯducturꝰ ſit vel ad dignitatē vel ad rem. nihil eſt quod te magis ad
monendum putem Uale ꝛ communi principi me ꝯmenda Ex Tici
no. xiij. cal'. Januarias

❡ Fran. phi. Joanni paleologo Marchioni mōtiſferrati. S.
Grās agit pro beneficijs

a D priſtinā meā erga te obſeruantiā tm̄ nunc cumulum addi-
diſti voluntaria tua atqꝫ alacri benignitate vt in te obſeruando nemi
iſtoꝝ omnium ſim ceſſurus quos magis intimos ꝛ domeſticos habes
in p̄miſqꝫ carioris Nam tametſi quicq̇d benefice in quenpiā ꝯfertur.
plurimi fieri oportet. illud tm̄ longe pluris mea ſententia. quod nullo
vacat officio. ꝛ oīs vt ita dixerim numeros ꝯplectitur Dediſti tu qui
dem homini obſeruātiſſimo tui nominis ꝛ glorie. ꝛ id quidē tempeſti
ue ꝛ libenter ꝛ large Preſtitiſtiqꝫ ne hic diutius inutiliter tempus tere
rem. At nihil prorſus eſt abs te pretermiſſum quod meis vel emolu-
mentis vel honoribus cōducturum opinareris Jtaqꝫ tibi gratias ago
quā poſſum maximas Teqꝫ rogo oroqꝫ. vt nullam rem eē putes neqꝫ
paruam neqꝫ magnam quam non ſim tua cauſa ſtrennue diligenter fi
deliſſimeqꝫ ꝛ conſtantiſſime obiturus. Uale Ex Ticino ſexto calen-
das Januarias:

¶ Fran.phi. Blaſio ax:reto equiti aurato. S.

¶ Commendat quendam apud amicum.

q Ue nobis ſunt ea vt noſti.nobilitata iãpridẽ ⁊ ab oibꝰ decantata lege amicicie cõia eſſe oportet Quo fit.vt pati noluerim hũc iſtuz a quo meas lrãs accepiſti.amicũ eẽ mihi ſoli quin eẽt etiaz tibi Jdqꝫ ipſe q̃z vehemẽter optat Et eſt ꝑfecto tãta hũanitate tãta ꝟtute vir vt nõ mõ reijciẽdus nõ ſit.ſz admittẽdꝰ potius ⁊ libẽter ſane atqꝫ hõrifice admittẽdus Reliqua eñ ex eius pñtia ꝯſuetudine cognoſces Uale ex Papia.vi.cal. Januarias

¶ Fran.phi. Jacobo camerinati. S.

¶ Iniuriam factam ſibi narrat

Uotiẽs mecũ repeto Cremonẽſem illã ruſticitatẽ totiẽs riſu magis atqꝫ magis moueor Nã qua ſtulta rõe Cremonẽſes ducebant vt quẽ tãto videbant ope deſiderare.cũ ruri veluti relegarẽt Nõne tibi relegatꝰ videbar.cũ illinc abire nõ liceret At metu peſtilẽtie id egerũt ne q̇ Mediolano venerã iſtiuſmõi morbi genꝰ mecũ afferrem At longe magis Cremone q̃z Mediolani peſtilẽtiali morbo laborabant Preterea q̃d deliq̃rat mea ſuppellex illa ⁊ arca cũ libris ac pecunia quã in padi ripa furibꝰ ac latronibꝰ expoſitã eẽ voluerũt.cũ nemĩ baiulo ꝑtãtem darẽt ea in re ſubſeruiẽdi mihi Jtaqꝫ abeãt in rem malã Cremonenſes tui ⁊ tu item cũ iſtis.ſi dignos putas quibꝰ ignoſcã. Uale ex Papia ſexto cal. Januarias

¶ Fran.phi. Nicodemo tranchedino. S.

¶ Accuſat amicum obliuionis

v Ideo te tãdiu memiſſe Philelfi tui.dum pñs es ⁊ corã quẽ diligis ĩtuerẽ At ſi plane q̇d amicicie munꝰ poſtulet teneres etiã cũ abes me tecũ eẽ ⁊ ꝑnoctare ⁊ colloq̇ cẽſeres.id q̃d minꝰ apud te fieri eo magis miror Uale ex Papia.ꝑdie cal. Janua.

¶ Fran.phi. Nicodemo Tranchedino. S.

¶ Officium laudat amici.

e T ſi arbitror ex Colũbano te factũ iri certiorẽ q̃z mihi moleſtuz ſimul incõmodũqꝫ fuerit.q̃d mee ille pecuniole tardiꝰ ad me ierint tamẽ ea de re ꝯmonendũ putaui.vt intelligas etiã meis lris nihil te potuiſſe hoc tpe mihi gratius facere q̃z q̃d admodũ tẽpeſtiue ⁊ iucũdiſſima ſimul epl̃a ⁊ diſſolutõe alieni eris adfueris. Jtaqꝫ habeo tibi grãs ꝗ nõ ſis paſſus diutiꝰ mihi incõmodari vł cũ aliq̃ labore tuo Ficoſuz autem illum dij deeqꝫ omẽs ꝑdant.qui auaricie ſue ſordiditatiſqꝫ maluerit q̃z vel amicicie vel officij meminiſſe. Uale ex Mediolano pridie calendas Januarias

¶ Fran.phi.Materniano braſche.S.

¶ Officium petit amici

q Uod hortat⁹ es fecim⁹ Puto oĩa nobis ſcđa fore ſi rẽ capeſſe-
re volueris ea diligẽtia qua ſp ꝯſueſti Jd qđ vt facias te plurimũ rogo
Uale Mediolani ex edib⁹ nris ꝑdie cal'. Janua.

¶ Fran.phi.Nicolao fregoſo Genuenſiũ ꝑfecto .S.

¶ Opem filio petit redituro

e Xiſtimo ꝑpediem fore.vt fili⁹ mihi dilectiſſim⁹ Jões Mari⁹
Mediolanũ reditur⁹ faciat iſtac iter quẽ ⁊ ſi certo ſcio abs te oĩa mea
cauſa exoratuꝝ tñ volui intelligeres nihil te mihi grati⁹ facere poſſe q̃
ſi dederis opam.vt ⁊ tuto ⁊ q̃ꝫ facillime ⁊ q̃ꝑrimũ ad nos eat. Uale ex
Medio. Jdibus Janua.

¶ Fran.phi. Nicolao Uaroni.S.

¶ Certior fieri de ſtatu amici petit

i Amdiu de te nihil audio Jtaqꝫ non poſſum non timere.ne q̃d
tibi quod nolim acciderit Quare ſi me ames leua me hac omni ſollici
tudine Hoc mihi vix facere gratius hoc tpe quicq̃ꝫ potes. Uale ex
Medio.xv.cal'. februarias.

¶ Fran.phi. Petro Perleoni.S.

¶ Commendat amicum amico

l Aurentiũ noſtꝝ velim cauſa mea diligas eiqꝫ q̃buſcumqꝫ reb⁹
poteris faueas.non ꝟbo ſolũ.ſed multo etiã magis opa Hoc erit mi-
hi admodũ gratũ. Uale ex Medio.xvi.cal'. febrʒa.

¶ Fran.phi. Joanni Auriſpe.S.

¶ Commendaticia epiſtola

a Eque mihi amicus eſt.qui tibi meas reddidit litteras atqꝫ ti-
bi qui eas ſcripſit Jtaqꝫ hunc etiam mea cauſa in amiciciam volo ad-
mittas ⁊ quibus erit opus ſtudijs oibus proſequaris. Uale ex Me-
diolano.xi.cal'. Januarias

¶ franciſcus phi. Bladaſſari riſino.S.

¶ Cõmodari exemplar petit vt excribatur

a Ccurſius Piſan⁹ cognomẽto bonus cũ eſſet ab me rogatus vt
duodecim illas Plauti comedias.q̃ proximis ãnis ſunt in Jtaliã ad
uecte e Germania mihi excriberet eaꝝqꝫ exemplar a te peteret.reſpon-
dit partim ꝑhumaniter partim diffidẽter.quippe q̃ diceret ſe mihi ꝑ
libẽter gratificatuꝝ.ſꝫ te nemini eiuſdẽ exemplũ credituꝝ Jtaqꝫ faci-
to ſi me amas vt qđ de te bonus accurſius dubitarit mendaciũ dixiſſe
videatur Sic enim etiam intelligemus q̃ꝫ ipſe de ſeſe verus eſſe velit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Uale cũ tuberibus tuis ex Medio.xi.cal'.Februa.

¶ fran.phi.Mathie triuiano.S.

¶ Iuuari petit ſe litteris alterius

ſ Jme amas ſicuti certe facis.velim q̃ꝫprimũ adeas Cicchũ nr̃m eumq̃ꝫ roges meo noĩe.vt lr̃as talis det ad hos ducales rei pecuniarie mgrõs qualis maxĩe oportet Nã hi vt ſunt hoĩes ſtrẽnui nũmo ſꝑ cudũt excudũt ãt nũq̃ꝫ Malubriana ꝓo grauitas ne tãdiu ſit grauis cupio Nã comitẽ Lodovvicũ ſcio eẽ mei ꝑmemorẽ ſꝫ puellaris ludicri multo magis cui ꝓfecto ſi pedibꝰ caueret.lõge minorẽ opam ĩpenderꝫ Uale ex Medio.xi.cal'.Februa.

¶ fran.phi.Lodovvico gonzage princi-
pi Mantuano.Salutem

¶ Conqueritur de tarditate officij

Roxis diebꝰ lr̃as ad te dedi.q̇bꝰ itelligere haud obſcure potuiſti quã mihi rẽ gratã eandẽq̃ꝫ admodũ neceſſariã facturꝰ eẽs ſi q̃ꝫprimũ ad id qᷓ petierã te hũanũ vt ſoles ſꝑ benignũq̃ꝫ p̄ſtitiſſes. Nũc ãt qᷓ ſcriberẽ noui nihil acciderat niſi vt te rogarẽ orarẽ obſecrarez.id ꝓ aĩ tui magnitudine efficeres.ne me cunctãdo ambiguũ ex certo redderes Nã ⁊ ſi tua erga me dilectõe mihi certiꝰ eẽ vix quicq̃ꝫ poteſt.vereor tñ ne qñq̃ꝫ dilectio cũ difficultate certamẽ ineat Sꝫ quo donũ difficiliꝰ ẽ.eo carius ⁊ laudabiliꝰ duci ſolet Itaq̃ꝫ ſic difficultatẽ iſtã ſi qua tandẽ nõ tuo ſꝫ fortune vitio apud te ẽ bñficẽtia atq̃ꝫ induſtria ſuꝑabis. nihil apᷓ me gl'ioſiꝰ nihil magis obſeruãdũ colẽdũ p̄dicãdũ te munificẽtiſſimo p̄ncipe futuꝝ ẽ. Uale ex Medio.xi.cal'.Februa.

¶ fran.phi.Lodovvico caſelle.S.

¶ Grãs agit ei q̇ filiũ ſuũ tractauit bene

n Arrauit mihi Mariꝰ filiꝰ q̃ꝫta ſe mõ hũanitate Ferrarie exceperis.vtq̃ꝫ nihil p̄termiſeris qᷓ ſibi ꝯductuꝝ exiſtimaſſes Habeo tibi grãs.qᷓ oĩ in re beniuolentiſſimũ tuũ erga me aĩm aſſidue declares. Uellẽ aliquã mihi occaſionẽ offerri qua tua cũ dignitate ⁊ ꝯmodo ſineum in te amorẽ liquido cognoſceres Intelligeres ꝓfecto neminẽ eſſe cui carior ſis q̃ꝫ mihi Quã q̇dem rem qm̃ tibi ꝑſpicuã eẽ arbitror reliquũ eſt vt me diligẽ amare ꝑſeueres Id ãt cumulatiſſiẽ te p̄ſtitiſſe iudicabo cũ opam dederis ne fruſtra ad tuũ p̄ſtãtiſſimũ ⁊ ingẽti aĩo p̄ncipẽ ſcripſiſſe videar Uale ex Medio.xi.cal'.Februa.

¶ fran.phi.Angelo actiolo eq̇ti aurato.S.

¶ Hortatꝛ amicũ vt nõ obliuiſcatꝛ ꝯmiſſoꝝ

e T q̇d ego cũ hinc eſſes abiturꝰ abs te petierim ⁊ q̃ꝫ mihi ꝑlibenter ipſe corã recepis te factuꝝ qᷓ petierã.tum ego memoriter memini

tum ipſe oblitus eē nō debes Nam ꝙ vnꝰ oim̄ officioſiſſimꝰ eē in ami
cos ſoles ꝙ̇ fieri queat. vt mei nō memineris. quē ſciā tibi eē cariſſimū
Quā q̇dem meā de te opinionē vt re pn̄ti ꝯfirmes tui eē vel officij vel
humanitatis Mihi certe rē feceris adeo gratā. vt aliud hoc tꝑe gratiꝰ
nihil poſſis Uale ex Medio. x. cal. Februarias.

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. S.

¶ Librum petit vt ſuum emendet

f Acito q̄ʒprimū adeas meo noīe cardinalē Nicenū Beſſarionē
atqʒ ab eo petas. mihi vt ꝯmodet in mēſem vnū Sextū Empiricū ex
peripatetica diſciplina ph̄m ⁊ acutū ⁊ eruditū Nam is etiā mihi eſt
ſed pluribus in locis. vt ita loquar feneſtratus Itaqʒ ex eius codice ſi
melior fuerit. cupio meū emēdare Sin fortaſſe deterior ſuus. emēda-
tior redibit ad dn̄m Qđ ſi ſuū codicē peregrinari fortaſſe noluerit. me
um iſtuc ſi ita maluerit ꝓpediē mittā. mō ipſe hmōi emēdandi ꝓuin-
ciā cupiā delegauerit Uale ex Medio. x. cal. Februa.

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. S.

¶ Hortat̄ filiū vt preſuli obſequat̄

Uod Turci Cōſtantinopolin premunt obſidiōe fero ꝑmoleſte
Reliqua ꝟo q̄ ſcripſiſti me oīa delectarūt in ꝓmiſqʒ qđ p̄ſuli tuo carus
iucūduſqʒ ſis Incūbe mi fili. ⁊ te ad iſtius innocētiſſimi ⁊ ſapiētiſſimi
viri continentiſſimos modeſtiſſimoſqʒ mores attinge atqʒ compone.
Hac vna re nec mihi facere gratius quicq̄ʒ potes nec tibi laudabilius
Uale ex Medio. x. cal. Sextiles

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. S.

¶ Hortat̄ filiū de libris inquirendis.

d D decimuʒ cal. Sextiles ſimul cum meis lr̄is ad pontificem
Mantuanū ſcripſi etiā tibi. q̄ʒtum ꝑ id tꝑis tua intereſſe nr̄āqʒ vide-
batur Nunc āt qđ volo paucis accipe Diodori ſiculi ꝙ̇ vniuerſam hi-
ſtoriā non grecā ⁊ latinā ſolum. ſed etiā barbarā grece ſcripſit. mihiqʒ
ſunt ab initio ſui opꝭ libri q̇nqʒ Audio in Italia his plures eē quos.
Chryſtoforus garattonꝰ choronēſis epiſcopꝰ ꝙ̇ a Turcis mō occiſus
eſt. aduexit ex grecia Uolo rē diligētiſſime odoreris. an ij Rome repi-
ant̄. qđ ſi ita ſit fac me q̄ʒprimū certiorē an iſtic librarius grecus ſit vl
lus ꝙ̇ id opꝭ exscribendū aſſumeret Tu interim opam dabis ne te mu
ſe deſtituāt qđ facile ꝯſeq̄ris. ſi litterarie malueris q̄ʒ pecuniarie rei ha
bere rōem Uale ex Medio. ꝓdie cal. Sextiles

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Fran.phi. Xenophonti filio. S.

¶ Arguit filium q᷑ iuſſa non ꝑfecerit

Uod ꝓdie cal'. Auguſtas cu͂ ad te lr̄as dedi. ſcribe͂ ſum oblit⁹. e͂ mihi nuꝑ renu͂ciatu͂ qđ carme͂ ad baptiſta͂ Albertu͂ a͂no ſuꝑiore ex Cremona ſcripſera͂. id ei redditu͂ no͂ fuiſſe Qđ veꝝ ne an falſuz ſit neſcio. Tu q̇ Rome nu͂c agis poteris intellige͂. q̇d in re ſit Ego carme͂ ipꝫ dedi ad te vt ſi min⁹ ſit redditu͂ q̄ꝫ primu͂ iſti reddendu͂ cures Ad hec me velim facias certiore͂ qđ de Diodoro ſiculo iuſſera͂ ꝑterea ſi q̇d de re Co͂ſta͂tinopolitana e͂ auditu͂. q̇dq; iſtic ꝑriarches aut egerit aut actur⁹ apud po͂tifice͂ maximu͂ ſperat Tu ne tibi deſis q̄ꝫ dilige͂tiſſime ꝓuideto hoc e͂ ne muſaꝝ hoſpicio aſꝑneris Uale ex Medio. v. id⁹ Sextiles

¶ Fran.phi. Baptiſte Alberto. S.

¶ Donat amicum carmine quodam

d Edera͂ ad te a͂no ſuꝑiore cal'. octobrib⁹ ex Cremona carme͂ no͂ ta͂ voluptatis capiu͂de q̄ꝫ veluti renoua͂de veteris amicicie gra͂. Sꝫ id cu͂ tibi no͂ ee͂ redditu͂ accepiſſem. idcirco iteꝝ dandu͂ iudicaui vt ⁊ tibi anim⁹ me⁹ fieret exploratior. ⁊ ipe ne fruſtra quicq̄ꝫ vel lucubraſſe l' luſiſſe poſſem exiſtimari Na͂ eque ꝟſu vt noſti atq; ꝓſa delectari ꝯſueui. Nec alienu͂ cenſeo ab officio meo. vt quoſcu͂q; honeſt⁹ mihi amor coniu͂xerit eoſde͂ honeſt⁹ q̄ꝫ me͂orie labor monume͂tis lr̄aꝝ mecu͂ ꝑpetuo ꝯſeruet Quare cu͂ abſoluto ia͂ ꝟſib⁹ dece͂ milib⁹ ſatyraꝝ oꝑe me ad lyricos modulos retuliſſem in ꝑ̇mis etia͂ tu q̇ ab oi͂ ſatyra tanq̄ꝫ abhorrueras occurriſti. que͂ inter familiariſſimoꝝ ꝯmemorato͂ez nulla obliuio aboleuerit Jtaq; id carmi͂s iteꝝ ad te dedi Tu velim tuum des ad me Momum quem audio. ſi adhuc eum abſolueris. Uale ex Mediolano. v. Jdus Auguſtas

¶ Fran.phi. Franciſco Scalamo͂ti eq̇ti aurato. S.

¶ Memore͂ ſe d't amici Accuſat ſilentiu͂ amici

v Ererer ꝑfecto ne tu me vel obliuio͂is vel neglige͂tie accuſares qđ ia͂ tot a͂nos nullas ad te lr̄as dederim Sꝫ eo te puto in me ee͂ equiorem. qđ iampride͂ cognoris eo me ee͂ igenio vt atq; hoi͂em amiciſſimu͂ obliuiſci quea͂. nec vllam ꝓpemodu͂ ꝟtute͂ offerri patiar qua magis delecter q̄ꝫ dilige͂tia ⁊ officio Dedi ad te lr̄as bis ⁊ iteꝝ. poſteaq̄ꝫ tu nihil rn̄deras Dediq; ad te libros de exilio q̇ vbi p⁹ no͂ paꝝ tp̄is ad me reuertiſſent. renunciarunt nequaq̄ꝫ te offendiſſe q̇ppe q̇ abeſſes Ancone in Dalmatia͂ Miratus a͂t ſum vbi rediji͂ſti Ancona nihil oi͂no ſcripſiſſe mihi Jtaq; tibi cauendu͂ eſt ne aut neglige͂tie accuſeris aut obliuionis Ceteꝝ danda e͂ oꝑa vt qđ tp̄s intercepit reficiat diligentia. hoc eſt. vt q̄ꝫ ſepiſſime ad me ſcribas id qđ me tecu͂ obſeruatuꝝ bona fide polliceor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Uale ex Medio. nonis Septembribus

¶ Fran. phi. Petro Perleoni. S.

¶ Quanti liber emi poteſt dicit.

f Amiliares Ciceronis ep̃las quas petebas venalis inuenimus
Eas ſi habere cupis. ducatos decẽ mittas oportet. Id em̃ p̃cij oĩno ſe
velle d̾t librariꝰ Melchior Nec aliꝰ hmõi codex apd̾ aliũ quencꝫ vena
lis repitur Codex vero hic ep̃laꝝ ꝛ pulcher eſt ꝛ nouꝰ ꝛ ſatis emẽdate
ſcriptus Rem paucis tenes Tu qd̾ fieri velis ſignificato l̃ris Uale ex
Medio. vi. Idus Septembres.

¶ Fran. phi. Andree alamãno ꝓori ppl̃i Florẽtini. S.

¶ Gratulatur amico dignitatem aſſecuto cui
ꝛ muneri dat libros

g Ratulor tue p̃ſti expectatecꝫ dignitati Nuncꝫ em̃ ſum ꝟitus
te añ diẽ vt ita dixerim. ad iſtũ honoris gradũ ꝑuentuꝝ Nã vt ita cre
derẽ. tua ꝟtus ſingulariſcꝫ prudẽtia mihi ꝑſuaſerat Nõ em̃ cũ ijs ſen
tio. q̇ prudentiã iuuẽtuti ſubtrahũt quaſi peculiari q̇dam iure ea ſenec
tuti ſit dãda Sꝫ necꝫ indoctꝰ ſenex habẽdꝰ ſit prudẽs necꝫ doctꝰ ado/
leſcẽs ĩprudens Nũ multo plura reꝝ humanaꝝ exẽpla atcꝫ documẽ/
ta tradere nobis q̃at lectio diligẽs ꝛ multiplex eruditio q̃ꝫ lõgiſſima eti
am hoĩs vniꝰ ãnoſitas Quare cũ ꝛ ingenio te acerrimo eẽ ꝑſpicerez ꝛ
diligẽtia ſingulari. tãta p̃terea doctrina q̃ꝫta equaliũ tuoꝝ neminẽ fa/
cile ĩtelligebã ꝑpediẽ fore vt in altiſſimũ dignitatꝫ gradũ tua te reſpub
lica tolleret Qd̾ igit̃ prudẽtia autoritatecꝫ apd̾ tuos florẽtiſſiõs ciues
eque vales atcꝫ eloq̃ntia ꝛ diſciplĩa. nõ poſſuz tibi nõ admodũ gratu/
lari Deꝰ fortunet tuos cogitatꝰ efficiatcꝫ vt ingẽtibꝰ tuis p̃clariſcꝫ ꝟtu
tibꝰ hoĩm exiſtimatio gratitudocꝫ rñdeat Ego ãt ne mee l̃rẽ oĩno vacue
ad te irẽt. has duobꝰ ſum munuſculis comitatꝰ. q̇ꝝ ſi te ꝑmis floribꝰ
delectatum videro mox q̇ꝫ maturi fructus conſecuturi ſunt. Uale ex
Medio. v. cal̃. Octobres

¶ Fran. phi. Nicolao Uaroni. S.

¶ Officium petit

g Uiniforto bergomẽſi diſertiſſiõ iuriſcõſulto l̃rãs ad te dedi no/
nis ſeptẽbribꝰ q̇bꝰ nõ obſcure debes ĩtellexiſſe q̇bꝰ in rebꝰ tua mihi ꝛ o/
pera ꝛ ope ẽ vehemẽter opꝰ Quare maiorẽ in modũ abs te peto ꝯten/
docꝫ ſi q̇d es vncꝫ mihi gratificaturꝰ qd̾ oĩm maximi ſim facturꝰ effice
ne videar fruſtra tuũ officiũ poſtulaſſe Uale ex Medio. ꝑdie cal̃. octo.

¶ Fran. phi. Xenophõti filio. S.

¶ Rñſum a filio petit ꝛ ſua ſcripta mittit amicis legẽda.

Oſt eas lrās quas mēſe iunio dediſti ad me cū p̄mū a Philippi
cis balneis Romā rediſſes alias abs te nullas accepi. cū plere
q3 interim mee ad te ierint Itaq3 nō poſſum nō mirari Uerituſq3 ſu3
ne q̇d tibi qd̾ nolim ex iſta eſtiui aeris intemperie acciderit, Non eñ
adeo eſt iter intercluſum vt nemo omnino iſtinc ad vos veniat Qua-
re fac ſi potes. vt me q̄3p̄mū leues hac animi ſollicitudie. ad eaq3 ſin-
gulatim rñdeas queq3 non vnis lrīs tibi ſcripſerā Et quoniā ſignifi-
caſti nōnullos eſſe Rome. qui cuperent hoꝝ aliquid legē. q̄ ab me in
pn̄tia ſcribunt. duoꝝ opeꝝ veluti frontiſpiciatū Sphorciados. tum
de vita ⁊ rebus geſtis Franciſci Sphortie. cu3 hiſce lrīs ad te dedi
Tu fac vt quicquid ocij nactus fueris. ꝯſumas in lrīs atq3 diſciplina
Nos hic oēs valem⁹ recte Ueniſſem Romā ſi facultas a p̄ncipe fac-
ta eſſet Uale ex Medio. vij. Idus. Octobres

Franciſcus philel. Bartholomeo Meltio. S.

De litteris reddendis officium petit amici

Ibi pater tuus vir optim⁹ ⁊ mei amantiſſim⁹ hoc die renuncia
uit cū iam lrās ad Xenophonta filiū obſignarā te ſibi ſcripſiſſe Man
tuanū pōtificē abeſſe ab vrbe ⁊ cū ex eo xenophōta quoq3 quare quas
meas fidei tue lrās ꝯmiſeram. eas te reddere nequiuiſſe eſſeq3 apud te
Feciſti tu quidē recte ꝙ bona fide lrās apud te veluti diſpoſitas. tue-
ri malueris q̄3 vento ꝯmendare. Itaq3 cū his tuis alias q̄3 ad filiū ab
me datas. tam diu eſſe apud te volo. quoad ille Romam reuerterit
Qui ſi diuti⁹ diſtulerit reditū ſuū ⁊ priores ⁊ poſteriores lrās ſoluas
volo. ⁊ que arcana ſunt ea ne efferas. in reliq̄s vero vicem filij geras
Uale ex Medio. vij. idus Octobres

Franciſcus phi. Jacobo camerinati. S.

Gratias agit ꝙ amicus ſibi morem geſſit

e Tſi tuū muniſculū mihi fuerat ꝑgratum. quippe qd̾ ab ami-
ciſſimo erga me aīo factū intelligam. multo tum ⁊ gratius fuit ⁊ opta
tius quod ſecundis lrīs tuis me feciſti certiorem epl'as quib⁹ nō equo
aīo carebam. inſperato tibi repertas eſſe. Nam earum amiſſio eo erat
mihi moleſtior. quoniā nullo altero abundabam exemplo Tantas i-
gitur habeo grās vt maiores habere hoc tempore nullas queam Teq3
etiā atq3 etiam rogo. vt iſtas ad me fido alicui nuncio q̄3primum des.
Quod ſi alius nemo prius oblatus fuerit. eas aut Antonio trecho
viro humaniſſimo. ab quo ad Matheum piſaurenſem mei amantiſſi
mū mittant. aut viro indito Rainaldo fulginati confeſtim vt tradas
velim Uale et ſi qua in re mea tibi opera opus eſt. me vtere arbitratu
tuo. Ex Mediolano. vij. idus Octobres.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato. S.
¶ Egre fert cunctatõem ſuã ⁊ de ſatyris ſuis ſcribit ⁊ laudat libꝝ ſatyraꝝ

Eus malefaciat huic ꝓcelle calamitatiqꝫ belloꝝ q̇b⁹ meũ ad te iter ĩtercludit᷑. nec vti lꝫ ꝑfectõe libera Uix dici q̄at mi Dauale q̃ꝫ mo leſte tulerim. ac ferã iã annis q̄ttuor cunctatõem meã eũdi ad vos cuꝫ multaꝝ reꝝ. tũ ſatyraꝝ cã q̇ppe q̇ vehemēter doleã tot in eo ope lucu-bratões mihi fruſtra ſuſceptas Sꝫ vt cũqꝫ res hꝫ eundũ ē tādē id qđ ad martiũ ē reiectũ Satyraꝝ codex q̇ decadas decē donis ſatyris ſigil-latim diſtributas aduerſus decē millia ꝯplectit᷑. ē pulcherrim⁹ cũ lraꝝ notis tũ miniȷs ⁊ opꝑculis q̇ ſi min⁹ intus ſaltē in cute te nõ poterit nõ delectare q̃ꝫq̃ꝫ puto nõ mēte min⁹ q̃ꝫ orõe letabere Uale ex Medio. iiij. Idus Octobres

¶ Fran. phi. Nicolao Arcimboldo. S.
¶ Certiorē facit amicũ de rebus ſuis

Uarto idus nouēbres ad Caluiſianũ veni in caſtra ſphortiana vbi ſum ꝑhũaniter ⁊ hõrifice except⁹ a ꝓncipe. Nec dubito me oĩa ex ſnĩa nrã ꝯfectuꝝ Id fcm̄ cũ fuerit te reddã q̃ꝫprimũ certiorē. Uale ex caſtris ducalib⁹ apud caluiſianũ ꝓdie Idus Nouē.

¶ Fran. phi. Matheo piſaurenſi. S.
¶ Succeſſus ſuos narrat ⁊ officiũ petit in familiã ſuã

ſ Um oĩa a munificētiſſiõ ꝓncipe nrõ aſſecut⁹ q̄ volui Quod eo eſt mihi iucũdi⁹. q̇ me video maxie ex pte liberatũ faſtidio ſuiſti⁹ lõgi mo-roſitate atqꝫ ineptitudie Tibi ãt plurimũ debere fateor. qđ mihi ⁊ re ſe-pe ⁊ ꝟbo ſꝑ ſatiſfeciſti. Reliquũ eſt. vt ſi qua pecuniola mee familie ãte meũ reditũ opus fuerit. iſti ne deſis Et q̇cq̇d dederꝫ ad deraciũcule nrē Uale ex Sãmara nonis Decēbribus

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. S.
¶ Arguit filiũ fugitiuũ. ⁊ de ſacerdotio con-ſilium dat ⁊ incõſtantie filiũ arguit

Ccepi binas lrãs tuas eodē die cũ ꝓmũ ex caſtris ducalib⁹ Me-diolanũ ad. vij. cal. Januarias reuertiſſem Haꝝ tu alteras ad me dede-ras. x. cal. decēbres alteras ꝓo. vi. Id⁹ Intellexi q̄ ſcripſiſti oĩa Et q̃ꝫtũ vidē videor. ꝑegrinatõis tue ſacietas in te cepit Quod ſi añ abitõem tuã Ciceroĩ in officiȷs audire voluiſſes. aut nõ abijſſes ꝑſerti clam prē aut tã ſubito domũ nõ repetēs cũ nõdũ in deliberãdo neqꝫ tpis nec etiã di-ligētie ſatꝫ adhibē potuerꝫ Nihil tibi erat in cã. q̃ꝫobrē i romanã curiã te recipes. q̇ppe q̇ domi habēs. vñ ⁊ melior q̄ttidie ⁊ doctior fieres Quod ſi prudētie poti⁹ q̃ꝫ ſapie ſtudio ducebarꝫ hoc ē pecũia magꝫ quã ꝟtute

atq3 diſciplina licebat tibi apud munificentiſſimū nr̄m ꝑncipem pecu
nioſiſſimo breui effici vbi malles negotio q̄3 ocio te offerre At fuerūt
q̇ te induxerūt Itaq3 ignoſcendū eſt adoleſcentie tue Poſthac ꝯſules
tibi fortaſſe meli⁹ In pn̄tia vt ſcribis cupis īiciari Si religiōis amor
id monet. nō iprobo. mō etiā atq3 etiā cogites q̇d tibi ſtatuendū ſit q̇d
ſeq̄ndū. quā incedendū viā Nam ſi putas te in eccia fore clarum ſine
ijs artibus, q̄ apud ſacerdotes habentur in precio. vehe menter erras
Nam cū alia ꝑmulta diſcenda ſunt. tum ius pontificū in ꝑmis oī ſ-
q3 diuīe rōis ꝯgnitio tenēda, q̄ theologia d̓r Sin idcirco iſtiuſmodi de
ſideriū te corripuit vt ſine labore vitā iucundā ducas. q̄3 tuū ſim inſti
tutū ꝓbatur⁹ potes facile ex meis morib⁹ coniectare. q̇re ſi me audis
primū oīm teipm collige. tecū habita. Meditare iterꝝ atq3 iterꝝ quam
vitā viuē decreueris Seu tu ſcl'arē quā vocāt elegeris. ſiue ecciaſticā
aut vtrā malueris ꝓbo. mō ſit cū laude Qd̓ ſi oino ad nos fortaſſe re
dire iſtituerꝫ tibi ędes p̄ne nūq3 excludentꝰ Uale ex Me. Nonis Ja.

Franciſcus phi. Jacobo camerinati. S.

Ad amicū de negocijs illi⁹ excuſat amicos ⁊ iubet amicū bn̄ ſperare

n Olim tibi ꝑſuadeas res tuas ab me negligi. qd̓ min⁹ q̄3 ꝑmū ti
bi fcari. q̇d mihi Cicchus Angeluſq3 rn̄derit Hi qd̓ petis dili
genter curāt. putāt oīno ꝑpediē ex ſnīa tibi ꝯſultū iri Confeciſſentq3
qd̓ tua cā cepant. niſi occupatōes ꝑncipis q̄ ſunt fere imenſe ob pl'es p̄
claras legatōes q̄ vno pene tpe ꝯuenerūt. aditū his tātiſp interclui-
ſent dū his liberetꝰ hař pn̄tia ac ſollicitudie Differri tn̄ res tua diu nō
p̄t A me nullū erga te officiū aut ſtudiū negligetꝰ Tu interi eſto bono
aīo Nō em̄ quantū intelligo. tua te fallet ſpes Uale ex Me. x. cal' Fe

Franciſcus phi. Renato regi. S.

Accuſat tabellariořꝝ incuriam.

t Ernas lrās ad te dedi āno ſupiore ijs de reb⁹ q̄ tua maxie itere-
rāt Itaq3 nō poterā nō imitari qd̓ nihil rn̄dés. ꝑierti cū tehūaniſſimū
facillimūq3 eſſe iāꝑdē vno oīm eq̄ ꝯſenſu ſmōeq3 audierā S3 Joan-
nes coſſā vir clariſſim⁹ idēq3 grauiſſimus q̇ mō ⁊ tu⁹ chriſtianiſſimi
Frācořꝝ regis legat⁹ in Italiā venit Liberauit me oī dubitatōe quip-
pe q̇ corā affirmarit nullas tibi oīno redditas eſſe lrās meas De⁹ male
faciat hoīm vl' negligētie vl' ꝑfidie. q̇ ⁊ me honeſtiſſiō officio ⁊ te non
mediocri vt opinor. vl' vtilitate vl' voluptate fraudauerit Quib⁹ lrās
ad te dedi Frāci fuerūt oēs. q̄ꝝ vni Maluriice ꝯgnomentū ē hoī bel-
licis artib⁹ ſtudēti ⁊ tui. vt aiebat obſuātiſſiō S3 qm̄ q̄ ſcpſerā nō ac
cepiſti ea in pn̄tia tibi corā exponet idē Joēs coſſa. cui⁹ fides ⁊ diligē
tia tibi ſole clarior ēē debet Uale ex Medio. vi. cal'. Februarias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Fran. phi. Guilielmo Vrſino Frãcie cãcellario. S.

¶ Excuſat ſe ꝙ morẽ non geſſit amico

c Vm vir clariſſim⁹ Joãnes coſſa regius legat⁹ a Florẽtinis re-
ditur⁹ in Franciã Mediolano iter faceret a me petijt tuo noĩe libros
de exilio q̃s ſuꝑiorib⁹ ãnis elucubrarẽ. Hos ego ad te iõ in pn̄tia dare
nõ potui. qm̄ nõ eẽt tm̄ tꝑis datũ vt excribi poſſent Jtaq̃ʒ nõ potui nõ
ferre ꝑmoleſte. ꝙ tibi tãto ⁊ tãta dignitate viro min⁹ ſtatim gratifica-
ri q̊uerim. ꝑſertim ea in re q̃ mihi nõ min⁹ iucũda eẽtq̃ʒ futura hõrifica
Nã ⁊ te iãpridẽ cũ ob florẽtiſſimi tui gn̄is ſplendorẽ. tũ ob illuſtrẽ eru
ditõem tuã ſingularẽq̃ʒ ſapiam mirifica beniuolẽtia obſeruo ⁊ ignar⁹
certe nõ ſum. q̃ʒtum ſit meo noĩ ac laudi tua auctoritas incremẽtum
allatura. vbi ſcripta mea tuo grauiſſimo teſtimonio ꝯfirmaris Nec
em̄ debeo dubitare mea tibi voluptati fore. q̊ ⁊ hũaniſſim⁹ ſis liberaliſſi
maq̃ʒ natura. ⁊ a me tãtoꝑe diligaris vt nihil ad amoris cumulũ poſ-
ſit accedere Dabo ãt opam vt ꝓpediẽ morẽ geram volũtati tue Nã tũ
libros de exilio q̃s petis tũ alia pleraq̃ʒ ex his. q̃ a meo ingenio ſtudioq̃ʒ
manarũt curabo excribi ea plane quecũq̃ʒ futura tibi iucũdiora exiſtia
bo Vale ex Medio. vi. cal. Febrna.

¶ Franciſcus phi. Jacobo bicheto. S.

¶ Mendacij quendẽ arguit ⁊ libꝝ repetit

n Jſi te iãpridẽ plurimũ diligerẽ. ſtomacharer fortaſſe. cũ videã
codicẽ meũ eẽ apud te tãdiu vel inuitũ. Nã qd̓ dixeris puero meo cũ
tibi nõ eẽ haud intelligo q̃ ſit animi tui ſnĩa Nõ em̄ puto id dicere te.
qd̓ meũ codicẽ nequaq̃ʒ habueris Nã ⁊ habuiſti ⁊ cu alijs ꝯmodaſti.
Qd̓ ſi illũ fortaſſis amiſeris. tibi amiſſum volo nõ mihi quanq̃ʒ opi-
nor amiſſuʒ tibi eũ nõ eẽ Jtaq̃ʒ rogo te vt huic meo puero meũ illũ co-
dicẽ ad me des. ne me cogas aliũde remediũ poſcere Vale Mediola-
ni ex edibus meis. iij. Nonas Februarias

¶ Franciſcus phi. Jacobo bicheto. S.

¶ Libros ſibi reſtituendos ſerio curat.

q Vantũ videre videor ita negocioſus es vt nihil tibi otij relinq̃-
tur ad in q̊rendum inter infinitã libroꝝ tuoꝝ copiã codicẽ illũ meum
quo due orões lyſie a nobis traducte. altera funebris de laudib⁹ athe-
nienſium. altera iudicialis ꝯtra Eratoſthenem adulteꝝ ⁊ Ariſtotelis
Rhetorica ad Alexandꝝ regẽ nrã item traductio ꝯtinent Non em̄
adduci poſſum vt credã aut te alieni mutui oblitũ. aut qd̓ officij tui ſi-
deiq̃ʒ ſit. nolle p̄ſtare Nã codicẽ illũ tibi cõmodaui tꝑe illius optimi.
Philippi ducis: quẽ ea tu lege petijſti vt excribi curares nõ vt nũq̃ʒ re
ſtitueres At q̊ repetiui abs te illũ ꝑid tꝑis interdũ. cũ diceres nõdum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

excriptū eſſe. cū ego tn̄ audirē ſecus eſſe Tuā cunctatōem idcirco fere-
bā patiēter. qm̄ putarē q̄ eēnt excripta ea fortaſſe nondū eſſe abs te ſa-
tis emēdata At nūc qꝛ pteriere āni ꝯplures nihil alienū ab amicicie iu
re me factuꝝ exiſtimaui aut exiſtimo ſi te fecero certiorē me oīno inſti-
tuiſſe mea mihi q̄ꝫprimū vendicare Uale ex edibus noſtris Medio.
.iiij. nonas Februarias

¶ Fran. phi. Guilielmo Urſino Francie can-
cellario Salutem plurimam dicit

¶ Donat amicum libris ſuis

d Ederā alteras ad te lrās ſexto cal. februarias. quo ip̄o die Joā
nes coſſa vir oī laude ornat⁹ hinc in Franciā ꝓfectur⁹ putabat Sꝫ cū
poſtea retardat⁹ a meo p̄ncipe dies aliq̄t p̄ter ſpem Mediolani ageret
reuertit ad me codex q̄dā me⁹ q̄ annos nonullos peregre abfuerat Hu
ius ergo reditū vel tua cauſa ꝑhumaniter ⁊ libēter excepi. quanq̄ꝫ tam
diurne ei⁹ abſentie nō mediocriter ſuccenſuerā. q̄ppe q̄ me inuito abfu
iſſet Uerꝫ ea lege is reuerſus apud me in grām rediit vt ꝯfeſtim alpes
trāſcenderet ⁊ te viſur⁹ ⁊ Franciā atq̄ꝫ iſtā q̄dem vt hoſpes te ſꝫo vt ꝑ-
petuū dn̄m Itaq̄ꝫ dono a me accipe tria nō vulgaria aut ꝯtēnenda o-
pera Lyſie oratoris duo. hoc ē orōes duas. alterā funebrē de laudib⁹
atheniēſiū. iudicialē alterā aduerſus Eratoſthenen adulteꝝ Terciuꝫ
āt opus eſt Rhetorica Ariſtotelis phi eloq̄ntiſſimi ad Alexandꝝ re-
gem Hec em̄ oīa e greco in latinū traduxi cū eēm ꝓpemodū adoleſcēs
phiam Florētie oratoriā q̄ꝫ docēs. q̄ quanq̄ꝫ exiſtimo ꝑ ſe tibi fore iucū
diſſima. ſpero tn̄ ꝓpediē alia q̄dā ad te dare q̄ longe ſis maiore cū vo-
luptate lectitatur⁹ Uale Et me chriſtianiſſimo regi Karolo q̄ꝫdili-
gētiſſime ꝯmenda ex Medio. xiiij. cal. Martias

¶ Fran. phi. Alberto Zancario. S.

¶ Gratulatur amico de probo fillo

n Ihil mihi iucūdius tuis lrīs hoc tp̄e potuiſſet ꝯtingere Nam
de tua tuoꝝq̄ꝫ oīm bona valitudīe certior fact⁹ ſum id q̄d vehementer
optabā. ⁊ Enochū nrm̄ in iuuenē frugi ꝓbūq̄ꝫ euaſiſſe ex te prē itellexi
Quanq̄ꝫ em̄ ab ip̄a vſq̄ꝫ puericia bonā de ſe ſpem pollicebat Enochus
nō poterā tn̄ nō ſubuereri ob iniq̄tatē tp̄m ſec⁹ accidē poſſe q̄ꝫ vellem⁹
Itaq̄ꝫ īmortali deo īmortales hēo grās. q̄d te prē grauiſſimo optioq̄ꝫ
viro dignū ſe p̄ſtiterit Q̄d āt cupit bonis artib⁹ etiā a nobis īſtitui. rē
nunciat nō ingratā Et vt breui reſpondeā ad Aprilē te videbo ac tuo
meoq̄ꝫ deſiderio cumulatiſſime ſatiſfaciā. Preterea quoniam de his q̄

in pn̄tia ab me ſcribunt. abs te mento facta ē dedi ad te pticulā quan-
dā ex ſcdo Sphortia dos nrē libro ⁊ pfationē hiſtorie Sphortiane.
Uale ex Medio. x. cal. Martias

Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato. S.

Cunctationis cauſam narrat

q Uid in cauſa fuerit. vt tādiu diſtulerim aduentū meū accipies
ex Joāne Antonio gotthalano viro nobili ac tui nois amātiſſiō Spe
ro tn̄ fore. vt an̄ veris exitū te videā Tu me interea tpis ama vt ſoles ⁊
Alphōſo regi q̄ʒ diligētiſſiē ꝯmēda Uale ex Medio. vi. ca. Mar.

Fran. phi. Petro Thomaſio phō medicoq̄ʒ. S.

Libros repetit.

ſ Ecundū libꝝ de exilio q̇ de in famia inſcribit. velim huic iſti ta-
bellario q̇ meas tibi lrās reddidit. ad me des. deſidero etiā terciū in q̄ de
pauptate diſſeruim⁹ q̇ ſi ipſe q̄ʒ apud te eſt. dato itē eidem ad me tabel
lario Sin min⁹ ē apud te quere a Bernarde meo Juſtiniano Plura
ad te nūc ſcribē nō potui ppter occupatōes meas Propediē agā tecū
pluribus Uale ex Medio. Nonis Martijs

Fran. phi. Jacobo camerinati. S.

Opam petit amici in rem ſuam

q Uā tam diligentiā adhibuerim in rem tuam potes ex Ciccho
Angeloq̄ʒ cognoſcere Idem vt mihi tu hoc tempore officiū preſtes ve
hemēter cupio Fac inq̄ʒ opa ⁊ ſtudio tuo. vt cicchus quod intereſt rei
mee pecuniarie apd̄ hos ediles q̄ʒ primum lrīs ſuis abſoluat Uerꝫ bo-
no ſint atramēto ſcripte. vt aiunt Et fide opus eſt ⁊ celeritate Cauſaʒ
Cicchus ex me corā intellexit. Codicē epiſtolaꝝ cum pmum abſoluee-
ro dabo ad te libēter xenophon totus ē tuus ⁊ pater nō min⁹ Uale ex
Medio. xij. cal. Apriles

Frā. phi. Lodovvico gonzage pncipi mātuano. S.

Gratias agit

n On equidem ſum oblitus quā mihi nuper in agro brixiano be
niuolentiā oſtendiſti. ⁊ quāta me nō humanitate ſolum. ſed benigni-
tate etiā pſepe exceperis Itaq̄ʒ ex eo tempore intellexi p magnaʒ mihi
in te ſpem ⁊ poſitam eſſe ⁊ ꝯſtitutam Indeq̄ʒ factum eſt vt ita obſer-
uem ac venerer vt me abs te putem dignum exiſtimari in quo nulluʒ
beneficiū tuū ſit intermorituꝝ que mea me de te opinio ne falſum ha-
beat. eſt magnitudinis ⁊ munificētie tue. Quod autem abs te velim.
ethruſco ſermone intelliges Eſt celeritate nō min⁹ opus q̄ʒ bn̄ficentia
Uale ex Medio. iiij. nonas Apriles

¶ Fran.phi. Nicolao Stroze equiti aurato. S.
¶ Excuſat ſe ꝙ diſtulerit officium ſuum

Utas fortaſſe l'obliuiõe vel negligẽtia fcm̃ eẽ, vt qđ ab me iſtic
ſoluẽti petieras nondũ ad te ierit Sꝫ neutri ꝑfcõ iſtiuſmõi vitioꝝ eſt
locꝰ apud me vllꝰ Nã ⁊ mẽoria valeo plurimũ ⁊ ſum vnꝰ oĩm diligẽ-
tiſſimꝰ pſertim in ijs rebꝰ q̃ amicoꝝ interſunt. Qđ ãt vehemẽter ⁊ dili-
gã te ⁊ amem tum ea facit familiaritas ac neceſſitudo quo mihi ẽ iam
multis ãnis cũ vniuerſa Strozaꝝ familia. tum ipſe tu q̇ de me priua-
tim es bñ ꝓmeritꝰ Sꝫ duo fuerũt in cã vt in hãc diẽ minꝰ ſim. vt vo-
lebã tibi gratificatꝰ. Nã ⁊ librario carui. ⁊ q̇ddã ꝓ officio meo pſtare
me ṗncipi meo oportuit. qđ ita me impediuit vt nihil oĩno ocij mihi
ꝯceſſum fuerit Sꝫ q̊ ſerius pſtiti. eo cumulatiꝰ ꝓpediẽ ad te ibit. Tu
me interea tp̄is vt amare nõ ceſſes. etiã atqꝫ etiã rogo. id qđ ita intelli-
gã te feciſſe ſi me nobiliſſimo iſti ṗncipi q̊tidie magis feceris cariorẽ.
Grauiſſimũ ⁊ humaniſſimũ viꝝ Lodovvicũ Caſellã bñ valere opto.
Uale Et diſertiſſimo Tito meo ſalutẽ plurimã v̾bis meis nũciato ex
Medio. pridie cal'. Apriles.

¶ Fran.phi. Nicolao Uaroni. S.
¶ Silentij cãm reddit ⁊ opam ſuã ſpondet

Uod nihil ad te ſcripſerim poſt meã a vobis abitionẽ honeſte q̄
dã occupatões mee cãm pſtiterũt. Itaqꝫ rogo te. mihi vt ignoſcas ti-
biqꝫ pſuadeas. me vnũ eẽ q̇ tãto te amore ꝯplector vt aliũ magis nemi
nẽ Itaqꝫ ſi q̇d in me ẽ. qđ tibi iucundũ eẽ poſſit. id ita eẽ tuũ exiſtima
to. vt meũ magis nõ eẽ poſſit Cõi ṗncipi me q̄ꝫ diligẽtiſſime ⁊ pſepiſſi
me ꝯmẽda. Preſtãtiſſimũ viꝝ eloq̄ntiſſimũqꝫ Caſellã ſalue plurimũ
opto Uale ex Medio. ṗdie cal'. Apriles

¶ Fran.phi. Lodovvico Caſelle. S.
¶ Obſequium ſuum offert amico

c Um Antoniꝰ Ticius Ferrariã peteret indignũ me factuꝝ ex-
iſtimabã. ſi is meis vacuꝰ lr̄is ad vos iſſet Quid ãt aliud ad te ſcribe-
rẽ q̄ꝫ vnũ illud. qđ ⁊ libẽter apud oẽs ⁊ ꝯtinẽter ṗdico. me tibi cũ ꝓp-
ter maxias tuas mirabiliſqꝫ v̾tutes tũ ꝓpter ſingularẽ tuã erga me hu
manitatẽ ac bñficentiã debere plurimũ Itaqꝫ tibi velim certo pſuade-
as me vnũ eẽ ꝑpetuoqꝫ futuꝝ q̇ nihil neqꝫ magnũ neqꝫ ꝑuũ recuſatu-
rus ſim tua cauſa. Quare abs te peto atqꝫ ꝯtendo. vt oĩbus in rebꝰ of-
ficio opaqꝫ mea nõ vtaris ſolum. ſꝫ etiam ſi opus fuerit vt ita dixeris
abutaris. Uale Et cõmuni principi me vt ſoles cariſſimum redde ex
Mediolano. xvi. cal'. Maias

¶ Fran.phi. Petro perleoni. S.

¶ Litteras ſuas conqueritur interceptas

c Um primum Candidus bontempus eques auratus ꝑncipis tui noīe veniſſet Mediolanū. ⁊ ex eo certior factus eſſem de omni ſtatu tuo id qđ minus cumulate ex lrīs tuis quas filio xenophōti ad me dederas. ante cognorā mirabili gaudio ſum affectꝰ ⁊ tibi ꝑ meas lrās vt par erat ꝯgratulatus. Deinde cū dies ꝯpuſculi ꝑteriſſent. didici ex eodez Cādido lrās meas oīs ⁊ quas ad te ⁊ quas ad ꝑncipem tuum dederam eſſe inter eundū a tabellario interceptas ſurreptas ve Itaqꝫ et ad Sigiſmundū principē eadem rurſus ſcripſi q̄ antea. ⁊ tecū idcirco egi breuius. qm̄ ꝑ tabellariū nō licuit vti ꝓlixitate Quare ea dūtaxat audies grece q̄ apud ꝑncipem tibi tuum ṽbis meis ⁊ dicēda ſunt ⁊ curanda Uale ex Medio. xv. cal'. Maias

¶ Fran. phi. Jacobo Camerinati. S.

¶ Locū ⁊ tp̄s preſtuit ꝯueniendi amici

n Iſi vehemēter amem amorem tuū. ingratus ſim Que ſplēdidiſſimi equitis aurati Joānis tholētinatis ſcriba tuo nomine mihi coram expoſuit. libentiſſime audiui Quid autem aut ſentiam aut velim tecum vna Cremone ad paucos vſqꝫ dies ꝯmentabor ac ſtatuā. Nā ad calendas maias hinc capiā iter ad vrbem Romā negocij mei gratia. ⁊ id quidē ex ꝑncipis noſtri ſententia. Quod autem queri viſus es qđ nihil ad te ſcribam. nō iure id facis Nam proximis diebus litteras ad te dedi Tu vero Endymionis ſomnum dormitas. reſpōdes oīno nihil. Sed idcirco ignoſco tibi quod ita ranarꝫ Cremonenſium clamoribus obtunderis. vt apud te non eſſe poſſis Uale ex Mediolano. xiiij. cal'. Maias

¶ Fran. phi. Alexandro Sportie. S.

¶ Admonet quendam vt ſibi inſeruiat

e T ſi ꝓximis lrīs debes ſatis intellexiſſe q̄ꝫ mihi opus ſit oꝑa tua nec ꝑterea ſum ignarus tum ꝓ animi magnitudie tum ꝓ mea erga te ꝯſeruātia te mihi libenter gratificaturꝫ. tamen qꝛ noui maximas ac ꝓprie infinitas occupationes rurſum viſus es admonēdus Ego Romam ſum ꝓpediem ꝯceſſurus. Nec omnia mihi adſunt q̇bus eſt opus ad id itineris Nec mihi tā mee q̄ꝫ Sphortiane dignitatis ratio eſt habēda Reliqua tu ꝓ tua prudētia potes ꝯſiderare Uale ex Mediolano. xiiij. cal'. Maias

¶ Fran. phi. Alexandro Sphortie. S.

¶ Gratias agit ⁊ ꝓmiſſa petit impleri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

p Erhumaniter mihi nudiuſnonus ꝑbenigneq; reſpōdiſti Ita
q; tibi nō poſſum ingentis grās non habere Dicis tu āt ⁊ facis
oīa ꝑ magnitudine animi tui nobilitateq; nature. Reliquū eſt vt qḋ
tua illa graui ſuauiſſimaq; epl'a mihi tam liberaliter recepiſti ad qua-
triduū vſq; te factur; id olim effectum reddas Nā hoc mihi preſtare
gratius hoc tpe nihil potes Uale ex Medio. iij. cal. Maias

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino. S.

¶ Hortat amicū vt compleat ꝓmiſſa.

q Uanq; non erā neſcius te memorē fore. ⁊ q̄d mihi coram rece
piſſes ⁊ q̄d te facere oporteret tñ cum meū aio voluptarem q; eſſes oc
cupatiſſim⁹ rurſum viſus es admonēd⁹ duo ſunt q̄ tua mea cauſa ſis
factur⁹ alter; florētie ore auribuſq; tuis. ⁊ Rome alter; ꝑ lrās hec vt ⁊
q; primū ⁊ diligenter cures. te etiā atq; etiam rogo. Uale ex Medio.
pridie calendas Maias

¶ Fran. phi. Alexandro Sphortie. S.

¶ Gratificat amico pro munere

q Uem roſei coloris pannū dono miſiſti mihi libētiſſime accepi
Sumq; tua munificētia nō mediocriter delectat⁹ ⁊ ne id q̄dē minus
animi tui q; doni magnitudie Nō eñ qḋ munerat ſ; munerātis ani-
m⁹ maxīe liberalitatē benignitatēq; declarat ⁊ facit Nā qḋ ꝟbo ex te-
nuaris qḋ eſt apud me ampliſſimū. ſatis id ſupq; oñdit ⁊ me tibi eſſe
clariſſimū. ⁊ te nihil pluris ducere q; ꝟtutē Gratulor igit fecilitati tue
q̄ vt es aio excelſo ſplēdidiſſimoq; ingenio. nihil abiectū nihil humile
neq; loquaris nec ſentias Reliquū ē vt tibi pſuadeas tua apud me bñ
ficia oīa fide bona eaq; non ingrata eſſe depoſita. Uale ex Mediola-
no. iij. nonas Maias

¶ Fran. phi. Nicolao arcimboldo iuriſcōſulto. S.

¶ Operam petit amici

n Equaq; ſum neſcius mea tibi oīa maxime cura eſſe Quo fit vt
vel tibi fortaſſe videar rē meā admodū negligere. q̄ nulla faciā tecu; ꝟ
bum. cui⁹ mihi opa vehemētiſſime opus ſit Qḋ ne accidere inre poſſit
peto abs te. vt qḋ vna de mea ꝑfectiōe ↄmentati ſumus. q; primū quā
tum in te fuerit ↄfectū reddas Hoc erit mihi tam gratum q; neceſſa-
rium Uale Mediolani ex edibus nrīs idibus Maijs

¶ Fran. phi. Alberto Zancario. S.

¶ Gratias agit Amicis laudantibus reſpon-
det promittitq; aduentum ſuum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

a Cœpi lr̄as tuas ad me ⁊ cum his eas binas quas duo diſertiſſi
mi Nicolai ⁊ perottus ⁊ vulpes ad te dederant Habeo ⁊ tibi
⁊ Nicolais ingētes grās. qd̓ tam amice de me ſentitis Nam q̇d dixe
rā vere cū ⁊ ipe longe humilius de me ſentiā ⁊ amorē vn̄ manat amici
cia ſecū finxit antiquitas In pn̄tia tecū pluribus agere impedior. Ad
paucos vſq; dies longior ſum futur⁹ ⁊ id quidē nō ꝑ lr̄as ſed pn̄s ipe
⁊ corā Uale ⁊ vtriq; Nicolao ſalutē plurimā dicito verbis meis Ex
mediolano. xiiij calendas Julias.

¶ Fran. phi. Salcatio epō mantuano. S.

Pecuniam ſibi comodari petit.

n Iſi vna omniū voce predicationeq; ꝯgnitum mihi eſſet te aio
vigere ingenti ⁊ perbenigno ſubdubitarem fortaſſe beneficij quippiaz
abs te petere a quo nihil antea promeruerim. ſed cum ſis tali tantaq;
ꝟtute vt hūana oīa infra te ducas intelligaſq; nihil eſſe magis homini
ꝓpriumq; bn̄facere vel ignotis. quippe qui ſe ſimillimū eius velint ad
cuius eſt imaginē ſimilitudinēq; creatus. maiore cuz fiducia tuas cu
pulſo fores. quas mihi facile apertum iri non dubitem. diſpondi. mō
filiā viro bono ⁊ nobili. cui dotis caritudie tradere nondū potui Nā
vt noſti. virtus ⁊ diuitie. ſimul eſſe nō poſſunt Te igitur ꝑ tuis max-
imis innumerabilibuſq; virtutibuſq; maiorē in modū rogo atq; oro.
vt ducatos centū mihi ꝯmodes ea conditione. vt intra annum eos ti-
bi omnino bona f. de redditurus ſum Quod ſi prius vt ſpero preſtare
potero. nihil diſſimulabo Scio te id qd̓ ſumme tue eſt laudis. nunq̄
pecunijs abundare. ⁊ ſi reddit⁹ habes ampliſſimos tum ex eccleſia tū
etiā ex patrimonio Nam quicq̇d ſupeſt a reb⁹ necc̄arijs id omne vl̓ ꝑ
liberalitatis. vel pro pietatis officio in eos tribuis quos dignos cenſe
as. in quos beneficium conferatur Tue igitur humanitatis fuerit. vt
ita in me pius liberalis ve ſis. vt intelligas nullum apud me officium
tuum intermoriturum. Non em̄ ſolum ad conſtitutum tempus tuū
ad te mutuum redibit: ſed cum vſura etiam litteraria redibit Huius
autem rei gratia hunc meum adoleſcentem ad te fidum nuncium mi
ſi. cui velim ad me des. quod petitur. Uale ex Mediolano. decimo.
calendas Julias

¶ Fran. phi. Georgio. Trabeſonde. S.

Dicit ſe quendam cū ſummo pōtifice in grām redegiſſe

q Uod iſtinc abiens tibi ſum pollicitus. vbi ꝑmū in vrbē veni ⁊
ſummi pontificis Nicolai q̇nti adeundi mihi data eſt facultas. quo
tempore adhuc ex pedib⁹ nō mediocriter laborabat. ita egi cauſaz tu-
am. vt eius animum iampridem alienatū. vt noſti. ita ad te ꝯuerteriz

vt reditū ad ſe tuū non ſolum admittat. ſed etiam deſiderare videatur Itaqꝫ moneo te atqꝫ hortor ne differas aduentum tuum. ſꝫ velis ac remis vt aiunt ſecūdis flatibus te ꝯmittas Nam omnia tibi in portu omnia tranquilla futura ſunt Uale Et maieſtati regie me ꝯmenda. Ex vrbe Roma. v. cal. Septēbres

¶ Fran. phi. Nicolao arcimboldo iureconſulto atqꝫ ſenatori ducali. S.

¶ Equuleus laudat equum

h Aſce ad te lrās dedi ex Theolētino vnde poſt occiduū arripiā ad vos iter. tum equeſtris inſignib⁹ ⁊ poetica laurea ornat⁹ tum ſecretari⁹ apoſtolicus Equuleus tu⁹ ſi tāta eēt corpis magnitudine quāta animi ne bucefalo quidem cederet Mirū eſt quā ſe obſequentē pſtat Uale meqꝫ vt facis ama Ex Tholētino idib⁹ Septēbribus

¶ Franciſcus phi. Ciccho calabro. S.

¶ Reſponſum petit.

m Iror nihil ad ea reſpōderis q̄ primis diebus tibi de re mea ſignificaui Nondū fortaſſis a pncipe didiciſti. qđ cupimus Itaqꝫ rogo te vt tandē rn̄deas. meqꝫ de oī eius ſentētia facias certiorem. Uale ex Medio. ix. cal. Nouembres

¶ Fran. phi. Alberto Zancario. S.

¶ Excuſat ſe de ſilentio

n Olim tibi pſuadeas quenq̄ꝫ eſſe amicis omnibus te mihi cariorem Id em̄ cū moleſtiſſimi tui mores tum plurima ⁊ maxima beneficia citro vltroqꝫ mutua pietate collata iam pridem facile preſtiterunt. Quod āt nihil in hanc diem poſt abitionem iſtinc meam ad te ſcripſerim illud ſcꝫ fuit in cauſa quod fruſtra id facere nolebam Nōdum em̄ pnceps meus in vrbem rediīt ex caſtris Neqꝫ eo abſente habeo q̄c q̄ꝫ quod tibi ſim ſcripturus Tu interim bona ſpe eſto. Nō em̄ fallam quam de me indubitatam habes opinionem. Uale ex Medio, xiij. calendas Januarias

¶ Fran. phi. Nicolao Uaroni. S.

¶ Commendat quendam.

q Ui tibi reddidit has lrās vir ē bon⁹ ⁊ nō indoct⁹ mihiqꝫ multos iā ānos pfamiliaris quē vt ⁊ diligas ⁊ ꝯmendatū habeas Rogo Uale ex Medio x. cal. Februarias

¶ Franciſcus phi. Nicolao quinto ſummo pontifici Salutem dicit plurimam

¶ Dicit ſe pagere ſibi mādata ⁊ gratū ſe oſtendit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

s Tephanũ Caciam nouarieſem ⁊ Taurinatẽ archidiaconũ tue ſanctitatis cubiculariũ in his q̃ mihi expoſuit tuo noĩe a ſumma cũ obſeruãtia ⁊ libẽtiſſime audiui. Nec diligẽter minus q̃ʒ fideliter geſſi oĩa geroqʒ aſſidue. q̃ tum lrĩs tuis tum eius nuncio tibi grata fore cognoui Habeo ãt beatitudini tue grãs immortalis. qḋ fidei mee pietatiqʒ erga te ita fidis. vt debes Quid em̃ ꝑ te facturus nõ ſim. cuius ſingularẽ ſum iampridẽ beniuolentiã ⁊ p̃cipuam mõ benignitatẽ in me exp̃tus Tantũ me tibi debere intelligo. vt me vitam q̊dem ipam in mea magis q̃ʒ in tua ptãte poſitã eſſe velim Itaqʒ imperare ſit tuũ ꝑ voluntate oĩa. parere ãt meũ cũ omni integritate veneratõe induſtria Uale pater beatiſſime ex Medio. iiij. cal. Martias

Franciſcus phi. Petro Nucenato. S.

Mirat̃ ſibi nihil eſſe reſponſum

a Ntonio liytte Mediolanenſi preſbytero lrãs ad te. dedi. iiij. Idus nouẽbres Eratqʒ cũ ijs ſapphicũ adonycumqʒ carmẽ ad ſanctitatem domini nrĩ longiuſculum. Sum aũt miratus q̄ nihil in hanc diem mihi reſpõderis Nec potui non dubitare ne lrẽ tibi mee reddite fortaſſe nõ eſſent Noui em̃ facilitatẽ noui humanitatẽ noui liberalitatẽ animi tui Itaqʒ nõ ſine cauſa id accidiſſe arbitror Sʒ cũ hac de re tum de alijs nõnullis xenophon fili⁹ tibi corã exponet. Tu velim me vt facis ames Tibiqʒ pſuadeas eũ eẽ me. q̊ tibi oĩm maxĩe nrĩ ordinis ſim affectus Conuiuia mediolaniẽſia eidẽ xenophonti filio ad te dedi. Uale ex Medio. iiij. cal. Martias

Fran. phi. Petro Perleoni. S.

Infidum quendam eſſe dicit

b Inis alijs lrĩs tibi ſignificaui Ioãnem Caimũ neqʒ feciſſe neqʒ factuꝝ ſani quicq̃ʒ de re tua Seqʒ dicit debere nihil qm̃ ꝑ te alijs ſatiſfecerit At illi quos is p̃dicat factũ id pernegãt Itaqʒ ſi me audis tute mediolanũ ↄcede Nam ſi ſecus feceris edeſqʒ negligẽtia tua quadã amiſeris Tu rẽ paucis tenes Reliqua ex xenophõte filio corã accipies Uale cũ pudiciſſima vxore tua Meqʒ tuo illuſtri p̃ncipi ↄmenda ex Medio. iiij. cal. Martias

Fran. phi. Petro barbo cardinali veneto. S.

Gratum ſe eſſe dicit

x Enophõti filio Romam veniẽti idcirco lrãs ad te dedi. vt intelligeres me tanti facere beniuolẽtiam tuã quam nihil nuper cũ iſtic eſſem. certiſſimis documẽtis corã declaraſti. vt omnia de te mihi ſperare poſſe videar Id autẽ eo facio ⁊ maiore cum fiducia ⁊ libentius. qm̃

noui nullũ apud me vnq̃ꝫ intermoꝛituꝝ beneficiũ tuũ Nam eſt apud me antiquius nihil gratitudine atqꝫ pietate Reliqua tu ex xenophõte cognoſces Uale pater ãpliſſime ex Medio.iiij.cal.Martias

¶ Fran.phi.Dominico cardinali firmano.S.

¶ Excuſat ſe pꝛeclare ꝙ amicũ non ſalutauerit

n On poſſum non accuſare erratum meũ qđ cuꝫ nuper fuiſſem Rome ad te minus ſalutatũ ierim.cui me iampꝛidẽ noꝛim eſſe chariſſimũ Nolim tñ̃ exiſtimes id vel negligẽtia mea vel qđ tui oblitus fuerim.accidiſſe Sed dum cupio in te adeundo minus ineptus exiſtimari.ſui in officio ſeruãdo minus erga te officioſus Uolebã eñ̃ ꝓ amplitudine tua ꝛ ꝓ decoꝛe adire te.ꝛ eos ꝯferre ſermones q̇ ꝛ auditione tua ꝛ oꝛõe mea non indigni iudicarẽtur Quaé dum ſtudeo ea expedire negocia.q̃ mihi erant apud ſummũ põtificem.pluſqꝫ in his quã putarã tꝑis ꝯſumo.tandem coactus ſum non te ante adire q̃ꝫ abire. Itaqꝫ in ipſa abitione mea ex vꝛbe Roma inter equitãdũ accedo ad ipſas edes dignationis tue Is q̇ tricliniȷ̇ pꝛeeſt officio reſpondet in cubiculo te eẽ diuino intentũ miniſterio Nec licere ſibi interea tꝑis adire te Quid multis Tris hoꝛas expecto.cum ne ipẽ quidem oſtiarius amplius q̇cquam.reſpondet mihi Quãobꝛem dum video mirũ ſeruari ſilentium ꝛ ipſe ad abeundũ ſollicitarer a comitatibus ne aut impoꝛtunioꝛ aut ineptioꝛ dici poſſem abiui equidẽ ſubtriſtioꝛ qđ viſere te nequiuerim quẽ mirifica obſeruantia ꝓſequoꝛ Tenes ecce rem oẽm Tue fuerit vł clemẽtie mihi ignoſcere vel iuſticie oſtiarium caſtigare q̇ vt eſt genere germanus neqꝫ humanitatẽ ſapiat nec hoĩm habeat diſcrimen Reliqua ex xenophonte filio cognoſces Uale pater humaniſſime ex Medio.iiij.calendas Martias

¶ Franciſcus phi. Joanni auriſpe.S.

¶ Laudat amicum

q Uanti ego te ſꝑ fecerim ac facio nemo eſt q̇ id melius ſciat q̃ꝫ tu Id certe exploratiſſimũ.habeo me tibi eſſe chariſſimũ fide autẽ in amicos ꝛ pꝛudẽtia tãta vales quãta ſcio maioꝛe neminẽ. Itaqꝫ nihil ẽ qđ de te ſperare nõ auſim Quibus ãt in rebus tua mihi ꝛ opam ꝛ diligentiaꝫ pꝛeſtes Uelim xenophon filius tibi coꝛam oſtendet Uale ex Medio.iiij.cal.Martias

¶ Fran.phi.Enico daualo equiti aurato.S.

¶ Litteras petit de ſtatu amici

Um ad vndecimũ cal.ſeptembꝛes ex caſtris regijs abijſſem repe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

titurus. Mediolanū nihil mihi moleſtius fuit q̄ȝ qđ te qm̄ heſterno
veſperi Neapolim reuertiſſe ferebaris eo die videre ꝯplectiq; neque-
rim Itaq; abiens mecū tuli incredibile deſideriū tui quē ꝛ abſentē ab-
ſens intueor ꝛ ꝯplector ꝛ alloquor Cupio āt maiorē immodū ꝑ tuas
lrās intelligere ꝛ q̊d agas ꝛ q̄ȝ tibi charus ſim Sed hoꝝ alteꝝ ꝑſpicu-
um mihi eſt Non em̄ poſſum non amari abs te quē tantoꝑe ipſe co-
lam Alteꝝ bene ſpero Nam q̊ vir magnus es ꝛ rebus ornatus oībus
te bene agere ac rebus vti ſecūdiſſimis dubitare certe non debeo Gra-
tiſſimū tn̄ mihi facturus ſis. ſi q̄ de te mihi in ſpe ſunt poſita ea tu lrīs
tuis vel ꝯfirmabis vl' augebis Uale dec⁹ meū ꝛ me Alphōſo regi ꝯmē
da ꝛ vt ſoles chariſſimū effice ex Medio. iiij. cal'. Martias

Franciſcus phi. Nicolao cebe. S.

Interrogat de nauigio

i Ncipiēti iam mihi expectare lrās tuas aliud occurrit in men-
tē Cupio em̄ ex te intelligē vlla ne a vobis ſit aut in Trachiā aut in chi
os nauis traiectura q̄ iſtinc ſoluat an̄ cal'. maias Et hoc ꝛ q̄ ꝑꝛis lrīs
ad te ſcripſi ne negligas Rogo Uale ex Medio. iiij. id⁹ Martias

Fran. phi. Alberto Xancario. S.

Excuſatoria epiſtola

d Eus malefaciat factionibus ſuſpicionibuſq; q̊bus fit vt tue
meeq; voluntati mos geri nō poſſit Petierā a ꝑncipe meo qđ te velle
intelligebā Is mihi liberaliſſime rn̄derat. vt ſꝑ Omniaq; mea cauſa
factuꝝ ſe affirmaret Deinde cū rei ꝯficium de ſtudeo. aīaduerto hunc re
frigeſcere Quod ego moleſte ferens ꝯtractionis cauſam quero Tan-
dem mihi rn̄det ſe ꝛ mea ꝛ tua cauſa velle oīa. vereri tn̄ ne iſtic aliqui
hmōi beneficij genus indigne patiank. Itaq; ſibi ꝛ hoīm habendam
eſſe ꝛ tpm rōem Reliqua tu ꝓ tua ꝓuidentia cōiecta Unūq; tibi ꝑſua
de nihil apud me eſſe antiquius beniuolētia noſtra Uale ex Medio-
lano. v. Nonas Martias

Fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S.

Excuſat amicum non reſcribentem ꝛ ta
men cum vacabit vt ſcribat orat certiorq; fie-
ri petit de ſtatu amici

n Ihil eſt mihi beniuolētia tua certius. Quid em̄ nō ames quē
vir maxim⁹ ꝛ clariſſim⁹ pater tu⁹ leonard⁹ ꝛ dilexerit vnice ꝛ ſummis
bn̄ficijs affecerit. Itaq; nō mō nō miror ſi quādo meis lrīs inuitatus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

nihil reſponderis.licet ignoſco potius occupatōibus tuis quib⁹ fit vt neqꝫ amicis poſſis nec ipſi tibi oīno ſatiſfacē. Verꝫ ſi quid ocij quādoqꝫ nactus fueris rem mihi facies gratiſſimā.ſi ⁊ de te ⁊ de rebus tuis me reddideris certiorem.in primiſqꝫ nunq̇d in naufragio byſantino iacture quippiam paſſus ſis non eīn poſſum vereri.ne quid inde tibi detrimenti acciderit ob tuas pecunias quas habebas Conſtantinopoli in mercatura occupatas. Ad hec rogo te vt opuſcula illa mea que abs te meo nomine eloquentiſſimus medicus Petrus Thomaſius petijt huic iſti Tabellario aut eidē cōmuni amico ad me des. Vale ex Mediolano.pridie calendas.Apriles

❡ Franciſcus phi. Jacobo cuſano iuriſperito .S.p.d.

Laſſentem ſe monet vt deſinat

Si tu in me Jacobe quottidie q̄ꝫ par eſt importunior Jd quod ne poſt hac facias te nō ſolū moneo.ſed etiā hortor ac rogo Nam quā q̄ꝫ magno aīo viri eſt iniuriā contemnere ꝯtumeliam tn̄ ferre nemo ſi ſanus ſit.debet Stultus eſt em̄ qui ⁊ aliorꝝ ⁊ ſue dignitatis rationem nō habet. Duo ſunt clauſtra natura lingue obiecta ⁊ dentes ⁊ labia.q̇bus admonentur eſſe nihil effutiendum ſed aſſeruanter omnia prudenterqꝫ dicenda Neqꝫ in teſtimonijs mentiri nō oportet.nam ſic ſumus in deum impij.neqꝫ in defendendo oppugnādoue aut periuros aut p̄nicacis.id quod faciūt ij omnes qui ſimplicis anime ſceleratiſſimam ſectā fouēt Tu me ſatis intelligis Si iuſticiam veritate tueris. nullam mihi facis iniuriam. Sin ſecus facis tibi ipſi noces. Vtrūqꝫ res habet ꝯpeſce linguam ⁊ me laceſſere maledictis noli.ne que irrita tela obtuſaqꝫ ꝯieceris.retorqueantur in te longe acutiora Tibi lingua eſt.vt videre videor.ad inuehendū apta. At philelfo tuo ⁊ lingua eſt ⁊ arundo longe q̄ꝫ diuturnior. Jtaqꝫ ſanius tibi conſulas.ſi me philoſopho vti malis q̄ꝫ vel oratione vel ſatyra vt ꝯſueuiſti. Vale Madiolani ex edibus noſtris.viij.idus Apriles

❡ Franciſcus.phi. Nicolao Cebae. ſalutem.

Laborare amicum ex crure dolet.⁊ litteras ſuas illi non redditas

Abriel vir religioſus idemqꝫ diſertus qui modo iſtinc Mediolanum petijt.fecit me certiorem te neſcio quomō ex crure laborare mirari p̄terea ꝙ nihil tibi ad ea rn̄derim.q̄ de re vxoria ad me ſcp̄ſeras. Vtrūqꝫ ſane dolui ⁊ ꝙ tibi crus moleſtiā attulerit.⁊ ꝙ bine mee littere tibi reddite minus fuerunt Nam harꝝ ego alteras publico mercatorꝝ tabellario.alteras Leonardo ſcribe veſtri principis ad te dederam. Ne igitur eadem ſepius repetam. illarꝝ litterarꝝ exempla cū his

una ad te miſi Tu vale ⁊ crus q̄ꝫ diligētiſſime cura At hec ſi q̄d habes de turcis ad me pſcribe ex Medio.iij.idus Maias

¶ Fran.phi. Joanni Marchioni montiſferrati Salutem plurimam dicit

¶ Cauſam ſilentij reddit

ſ J nihil tamdiu ad te ſcripſi.puto idcirco te nō mirari q̄ noris id mihi facere nō licuiſſe ob tēpeſtates pcellaſqꝫ bellorū Nā ego te et amo ⁊ obſeruo.nō ſolū q̄ de me ſis meritus optime ſꝫ q̄ dign⁹ es ,quē boni viri ac docti oēs ⁊ colāt ⁊ venerentur Jtaqꝫ ſi q̄d in me eſt q̄d tibi ſit gratū id iure peculij tuū cenſe Ego autem abs te aliud nihil peto niſi vt me ames.vt ſoles. Preterea maiorem in modum rogo te vt meos illos de exilio libros xenophonti filio ad me des Uale ex Mediolano Jdibus Maijs.

¶ Fran.phi. Lombardo Collioni.S.

¶ Litteras petit

q Ue mihi ſalomon iudeus noīe tuo expoſuit audiui Miratus autem ſum q̄ nullas ad me lrās dederis.fac igitur abs te ipſo audiam que per internuncium loqueris Tu me ſatis ſuperqꝫ intelligis. Uale ex Medio.vij.cal.Junias.

¶ Fran.phi. Ciccho calabro.S.

¶ Oſtēdit ſe velle rebus ſuis pſpicere.

On me latet q̄ꝫ abs te nō ſolum diligor ſed etiam amor nec cupio plus te velle mea cauſa q̄ꝫ poſſis Jd te rogo dumtaxat vt quod habes ſcriptum id principi hodie modo liceat legas Nam diutius tempus terere iam nulli vſui eſſe mihi poteſt Jtaqꝫ inſtitui omnino proſpicere rebus meis Tibi vero amico benefico ⁊ optimo me tantum debere profiteor quantum alteri nemini Uale Mediolani ex edib⁹ noſtris.vi.idus Junias.

¶ Fran.phi. Nicodemo tranchedino.S.

¶ Excuſat occupationes amici

a Cuſarē ego te pfecto vel obliuiōis vel negligētie.niſi tuus mihi amor iampridem pſpect⁹ eēt quo fit vt iſtiuſmodi oēm de re mea cūctationē dem occupatōib⁹ tuis.q̄bus q̄m iam magna ex pte ſolutus es te rogo.vt q̄d mihi.corā libenterqꝫ recepiſti.nō inuitus efficias Uale ex Medio. Jdibus Auguſtis

¶ Fran.phi. Chriſtoforo marliano.S.

¶ Pelliri a principe veſtem ſuam petit.

Jdeor licere mihi tanq̄ꝫ pro meo quodā peculiari iure vti ⁊ opa ⁊ officio tuo in omni re mea. Quid enim diſcipuli non debeant pre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

ceptoribus preſertim ijs.quibus ſe norint eſſe chariſſimos Q̃d te nō
lateat illuſtris ꝑnceps Alexander Sportia vir plane.oī ꝟtute maxi-
mus mihi dono dedit anno ſuperiore pannū roſei colorisquo pro dig
nitate ſua muſarꝫ induerer. Is in hanc mihi diem ſeruatꝰ eſt integer
Nam ante non fuit vſui. Nunc formatꝛ in veſtimentum quod ſi mi
nus pellitum fuerit.videatur ineptius Pelliri autem ab alio q̃ ab
Alexandro.cuius eſt donum .haud quaqꝫ decere arbitrer Itaqꝫ iſti di
cito meis verbis.vt ſue munificentie ⁊ non ingrate muſarꝫ voluntati
pro tempore anni conſulat. Uale ⁊ reſponde Ex Mediolano.xvi.ca
lendas Septembres

¶ fran.phi. Bernardo Juſtiniano. S.
Debitorem quendam dicit eſſe ſoluendo

n Ec tu mihi tuos cogitatus proximis lr̄is declaraſti nec ego ex
me illos potui coniectare Sed quoniā a familiari quodam nūc reſci-
ui virum illum.quo de antea ad me ſcripſeras debere tibi pecuniā.te
iterꝫ aliter admonendū putaui eum eſſe ſoluendo non difficile.quan-
tū tibi debuerit Habet eīm bona que ſtabilia vocantꝛ.permulta Uiuit-
qꝫ ⁊ victitat lautiſſime Itaqꝫ tibi nō eē longius differēdo cenſeo Ue
ni Mediolanū Nam oīa tibi ſcđa futura ſunt cū ob alias pleraſqꝫ ra
tiones.tum qꝛ hūaniſſimus hic ꝑnceps noſter ⁊ videbit te libentiſſi-
me ⁊ tuū ius oē ſuū ius eē exiſtimabit. Preterea qđ tibi an̄ ſignificaui
ſi minus abundas equis.hi mihi ſex ſunt.quos tibi q̃ꝫ volo eē cōis
Uale ex Mediolano.x.calendas. Septembres

¶ fran.phi. Bartholomeo bucinio. S.
Nec ſimulandum nec diſſimulandum eē.
Laudatqꝫ amicum ꝙ ſe totum patefecit ſibi
et pollicetur officium ſuum

q Uod te mihi totum oſtendis ⁊ amice facis ⁊ recte. Nam cum
in viro bono.tum vel inꝓmis in amicicia nec ſimulatū quicqꝫ nec diſ-
ſimulatū eē oportet Itaqꝫ videmꝰ ab Ariſtotele dari Socrati viro q̃
cum eē ſue tempeſtati omnino apud. Athemenſes doctiſſimus.⁊ in-
ter alienos diceret ⁊ apud ſuos ſe vnum id ſcire ꝙ nihil ſciret aliud ve
ro nihil decet profecto quemqꝫ.vt mea fert opinio ſe talem oībus illu
ſtrare qualis ſit.vt fucata ⁊ ꝯfecta mulier grata eſſe non poteſt ita etiā
illa que coloris bonitatē venuſtatēqꝫ occultat in vicio eſſe conſueuit.
Quod ſi omni in re ꝯſiderandum eſt eo magis in amicicia que eē cer
te nullo pacto queat.niſi omni ex parte pateat perſpicuaqꝫ ſit Egiſti
igitꝛ ꝓ officio ꝙ te proximis lr̄is non ſolum in cute vt aiunt ſed intus
quoqꝫ ita mihi te cognitum reddideris.vt ea que oculis cernuntur de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

lectat me ſane ingeniū tuū delectat oratio placet eruditio. periucunda
eſt humanitas Qđ me ꝟo ita laudas ita obſeruas id exuberantē quā-
dam dilectōis erga me tue amoriſqꝫ abūdantiā pre ſe fert Et quanqꝫ
nō iſta mihi eſt de me opinio qꝫ tibi eſſe aiaduerto. non tn̄ moleſte tuli
ita abs te ſentiri. quo ſis in me amādo alacrior Ego āt illud tibi vnuz
polliceor. oīa mea tua cauſa ꝑſtituꝝ q̄ tibi vel ꝯmodo vel iucūditati fo
re cognoro Nō em̄ potes mihi nō cē cariſſim⁹ q̇ ⁊ doctus ſis ⁊ diſer-
tus ⁊ bonus meiqꝫ amātiſſimus Uale ex Medio. cal. Septē.

Fran. phi. Petro nucetano. S.

Amico grās agit ꝓ bn̄ficijs ⁊ libros illi mittit

m E indies magis atqꝫ magis tibi obſtringis plurimis tuis ac
maximis beneficijs Itaqꝫ tm̄ me tibi debere fateor quantū ab me diſ-
ſolui poſſe deſperem. Quod āt voluntate poſſum id certe ita libenter
facio. vt vix aliud quicqꝫ magis Quare cū animaduerterim te mea lit
teraria ⁊ ingenij monumenta delectare ꝯſueſſe. duos codices ad te de
di quos a filio xenophōte coram accipies. ab eodemqꝫ intelliges q̇bus
in reb⁹ tuo officio vti velim. Tu ſi quid eſt qđ mea opa tibi pſtari po-
ſſit id totū in tua eſſe poteſtate poſitum exiſtimato Uale ex Mediola
no nonis Nouembribus

Fran. phi. Nicolao q̇nto ſummo pōtifici. S.

Petit quippiā a ſummo pontifice

q Uid in cauſa fuerit q̄ ſerius ad tuā btitudinē vel. ſcripſerim vel
miſerim e filio xenophōte corā accipies Simulqꝫ cognoſces ⁊ q̄ mea
mens ſit ⁊ q̇d concilij ceperim. tue aūt manſuetudinis benignitatiſqꝫ
fuerit id preſtare qđ a me fidentius fortaſſe qꝫ par ſit. verum beniuolē
tiſſimo in te animo pientiſſimoqꝫ petitur. Uale pater beatiſſime Ex
Medio. nonis Nouembribus

Fran. phi. Dominico Cardinali firmano. S.

Operam petit cardinalis

e O maiore cū fiducia tuis beneficijs vſurus aduenio quo te iā
pluris ānos beneficentiſſimo vſus ſum Nam vel a Bononienſi vſqꝫ
legatione tantam mihi beniuolentiam oſtēdiſti. vt nihil eſſe arbitrer
nec magnum nec paruum quod mea cauſa facturus non ſis preſertim
cum eū me eſſe cognoris apud quem nullum ſit intermoriturum offi
cium Nam quā referre parem grām nequeam eam habere qꝫ maximā
⁊ velim ⁊ ſoleam. Quid āt abs te cupiam xenophon filius tibi coram

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

tempeſtiue declarabit Uale pater beatiſſime Ex Mediolano Nonis Nouembribus

¶ Fran. phi. Matheo Joanni. S.

¶ Gratum ſe oſtendit

e Um mitterem xenophōta filiū ad Alphonſum regem tu mihi viuus vel in p̄mis occurrebas cuius mihi recordatio iucūdiſſima ſit Non em̄ obliuiſci poſſum quā mihi ſingularem beniuolentiam p̄ſtitiſti cum anno ſupiore in regijs caſtris tua ⁊ opera ⁊ officio vſus ſum Itaq̄ niſi te vehemēter diligā ingratus ſim q̈ haberi gratiſſim⁹ nō cupio ſolū ſꝫ etiā ſtudeo Uellem admodum libēter aliqua mihi offerret occaſio tibi gratie referende quam tn̄ ita habeo vt maioꝝ haberi cuiq̄ haud queat Quare tuū ſit ⁊ me ⁊ meis rebus oib⁹ nō ſecus vti q̄ tuis Qd̄ ſi feceris magna me afficies voluptate Nā ego tua vti opa ⁊ ſtudio nunq̄ deſiſtam Cetera tūc a xenophōte corā accipies Uale ex Mediolano, nonis Nouembribus

¶ Franciſcus philel. Petro Nucetano apoſtolico ſecretario. S.

¶ Litteris mittit filio reddendas

e T ſi xenophōti filio hinc abeunti mādaui oīa diligēter que ab eo fieri vellem tn̄ nō eē ab re duxi vt iteꝝ litteris admonerē Itaq̄ rogo te cum p̄mum iſtuc ꝑuenerit eumq̄ videris nam ꝯtinuo te adibit litteras hiſce introcluſas eidem reddendas cures. Reliqua tu corā ex eo accipies Uale ⁊ me ſanctiſſimo dn̄o nr̄o cōmenda ex Mediolano iij. Idus Nouembres

¶ Franciſcus phi. Blaſio axeretenſi. S.

¶ Hortat amicū ad viciſſitudinē lrāꝝ

n Eſcio ſane vter noſtꝝ magis ſit accuſandus ego ne q̈ iamdiu nihil ad te lrāꝝ dederim an tu. q̈ ne noſtri q̈dem memineris. Nā ego de re tuaq̄ ſalute queſiui ſepe nūero vel ex tuis id qd̄ tibi nunciatū eſſe nō ſum neſcius. At nemo iſtinc venit ex quo potuerim intelligere an de me vnq̄ nrāq̄ amicicia mentōem feceris Ueꝝ idcirco ignoſco tibi ꝙ acceperim te totū eſſe amori deditū. quē ne cecū eſſe patiaris. te plurimū rogo Sꝫ vtcūq̄ res hꝫ poſteaq̄ ipſe glaciē fregi vt aiunt tui officij fuerit. vt itineri te accingas. ⁊ mutuis lrīs vna ſimus vnaq̄ aſſidue colloquamur mutuiſq̄ inter nos officijs ꝯtēdamus q̈b⁹ eque vincere atq̄ vinci ꝑpulchꝝ eſt Uale ex Medio. cal. Janua.

¶ Fran. phi. Nicolao Didoni medico. S.

¶ Codicem Alberti magni petit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

a Ccepi a nõnullis tibi eē illud Alberti magni opꝰ qđ de āgelis inſcribitꝛ Jd qm̄ laudari video a viris doctis ꝛ ſapiētibꝰ videre plurimū cupio. Nec ſum veritus abs te pētere. vt huic meo deſiderio ipe opituleris venu vl' ꝯmodato Nā ſi q̄ in re tibi opꝰ eēt officio meo nihil a me fruſtra peteres Propediē xenophon filiꝰ Neapoli ad nos rediēs iſtac iter facturꝰ ē. cui velim vel iſtiuſmōi codicē ad me des vel lrās. q̄bꝰ intelligā q̇d facto ſit opus Uale ex Medio. iiij. idꝰ Februa.

¶ Franciſcus phi. Aenico daualo. S.

¶ Filij cauſas expediri rogat

ſ Jt ne adhuc Neapoli xenophon filius an minꝰ ſit nihil habeo certi Jllud mihi plane certiꝰ oī re certiſſima me tibi eē cariſſimū ꝛ ne id q̄dem iniuria Nō em̄ es neſciꝰ. q̄ʒtus eſt erga te amoꝛ meꝰ q̄ fides q̄ obſeruātia Jtaqʒ mea oīa tibi maxie cure eē certo ſcio Qđ ſi foꝛte acciderit. vt nondū xenophon Neapoli abierit ob occupatōes l' tuas vl' regias. cura obſecro ne diutius tp̄s terat Uereoꝛ em̄ foꝛe. vt iter minus ſit tutū habiturus. ſi longioꝛē moꝛā apud vos egerit Nā comes Jacobus peruſinus ꝑpediē in fluuiū picenūqʒ ꝑfecturꝰ cū exercitu ꝓhibetꝛ Preterea q̇d ego facturꝰ ſim neſcio. niſi rem oēm meā ex filio añ ꝯgnoro Reliqua tu ꝓ tua prudētia nō difficile conſiderare queas. Uale ex Medio. vij. cal'. Martias.

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino. S.

¶ Reddi petit filio lrās vt ꝑperet domū

p Oſteaqʒ hinc abieras. mihi reddite ſunt lrē a xenophōte filio. Jtaqʒ mihi viſū eſt. vt is mentē meā q̄ʒprimū ſentiat Nā ſi ſecus fiat diuturnioꝛē moꝛam cū Neopolitanis videtꝛ eſſe facturus Jtaqʒ mihi facies rem ꝑgratam ſi opam dederis vt meas haſce lrās ꝑpediem filiꝰ accipat Utere diligētia ꝛ fide. ea q̄ ſoles in philelfum tuū Preterea q̄ floꝛentie ab te curatū iri volebam vt ꝑficias. rogo Uale ex Mediolano pridie calendas Martias

¶ Fran. phi. Alberto Zancario. S.

¶ Recte ſe conſuluiſſe dicit

r Eſpōdi ꝑmis diebꝰ ad ea q̇ mihi ſcripſeras. ex publico decreto Tibiqʒ diligēter a p̄ui ſniam aī mei in quā ipam ſi a vobis q̄ʒ itum fuerit. habebūt oīa recte Reliquū eſt ne differas. ſʒ q̄ʒprimū ad me lrās des. q̄bus fiam certioꝛ de re om̄i quam nrā intereſſe iudicabis Uale ex Mediolano p̄die cal'. Julias

¶ Fran. phi. Guilielmo vrſino Frācie cācellario. S.

¶ Deſiderat lr̃as amici ⁊ libros illi mittit

e Xiſtimo fieri aut nunciorꝫ negligentia .aut etiam fortaſſis occu
pationibus tuis. vt littere tue vel mihi nõ reddant̃ vel nõ eant ad me
Nam me tibi humaniſſimo viro eſſe cariſſimũ non ſum neſcius Cete
rum velim ſcias in eadem me eſſe ſententia, quam antea ad te ſcripſi.
Qua de re eruditiſſimus philoſophus ac medicus Thomas coronē
ſis tecum verba faciet Ad hec dedi ad te Joãni coſſe viro nobiliſſimo
opus meum ſatyricũ. ſatis emendatum ⁊ ſi min⁹ eleganti codice per
ſcriptum. Malo tamen aliquid ad te dare q̄z pati vt vir vtriq̄z nr̃m
amiciſſimus monimentis meis omnino vacuus ad te iret Nam ali-
ud quicq̄z per id temporis nihil mihi erat in manu. Uale ex Medio-
lano. xiiij. calendas Auguſtas

¶ Franciſcus phi. Joanni Mario filio. S.

Hortatur filium ad bonas artes

p Lacuit carmen tuum placuit epiſtola Queq̄z ſcripſiſti omnia
plurimum delectarunt Quibus autem honoribus te florentiſſimus
Sabbaudie dux ornarit. illis te facito dignũ preſtes. Quod ita ma-
xime ꝯſequeris. ſi cũ doctrinam. tum non minus diligentiam ingenij
bonitati adhibueris. Uidere em̄ in te filium videor quod ſtoicis pla-
cet. nõ ingenij minus q̄z corporis vim quandam a prē emanaſſe Sz
ea vis omnis audiendo legendo. meditãdo docendo diſſerēdo ſcriben
do excitat̃. alter augeſcit. Jtaq̄z nolim induſtria diligentiaq̄z min⁹ q̄z
ceteris vel nature vel diſcipline preſtantijs fretus eſſe perpolituſq̄z iu
diceris. Reliqua omnia que preſtiti per litteras, curabo tempeſtiue.
Nam ad ea ꝯtinuo preſtanda tempus mihi non fuit. Sed cum xeno
phon filius iſtic ierit id quod propediem eſt futurum morem geram
tuo deſiderio Amicus tuus vel noſter potius vir nobilis Ariſmin⁹
noſtro officio vti noluit. Uale cum vxore ⁊ filijs ex Mediolano. iiij.
nonas Auguſtas

¶ Franciſcus phi. Lucano Genuenſi iureconſulto. S.

Gratificat̃ amico duplici ratione

a Ccepi ex lr̃is Joannis Marij filij cum eximiam tuam erga ſe
multis in rebus benignitatē. tum ſingularem beniuolentiam erga me
Quo quidē duplici liberalitatis genere facile admoneor. vt te nõ dili
gam ſolum ſed etiam maiorem in modum amem Quod eo facio libē
tius. quo eum te virum eſſe intelligo. qui ⁊ ciuili ſapientia ⁊ bonarum
artium diſciplina ingenti virtute talis tãtuſq̄z ſis vt a probatiſſimis
oĩbus optimiſq̄z viris iure obſeruandus colenduſq̄z iudiceris. Jtaq̄z
non modo ꝙ in me amando in filioq̄z mihi dilectiſſimo amplifican-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

do officioſiſſimū te p̄ſtiteris atqꝫ p̄ſtes. es mihi inter amiciſſimos ha-
bendus ſed etiā ꝙ is ſis. quē vel nullo ꝓuocati bn̄ficio boni ⁊ docti oēs
nes debeāt om̄i beniuolētia ꝓſequi Habe igitur me in tuis meqꝫ vtere
pro voluntate tua Nunq̄ꝫ te tua de me fallet opinio. Uale ex Medi-
olano, xiiij. cal'. Septēbres.

¶ Franciſcus phi. Auguſtino daco. S.
¶ Cauſam cur non reſcripſerit narrat
Dein de laudat amicum de eloquentia

n Olim tibi ꝑſuadeas vlla mea vel negligētia vel tui obliuiōe fa
ctum eē. quo minus ad tuas vnas ſupioris lr̄as tibi rn̄derim. Nam
vt ſcire longo iam vſu potuiſti. nec me om̄i etiā in re diligētior eſt q̇ſ-
nam. nec tui obliuiſci queā ab quo me norim nō ſecus amari obſerua
riqꝫ q̄ꝫ ſi eſſes fili⁹ Sed mee mihi occupatōes huic dulci pioqꝫ officio
fuerunt impedimēto. q̇bus ipſis ⁊ ſi ne nūc q̇dem ſum vacuus. malui
tn̄ vel paucis ad te rn̄dere q̄ꝫ perſtare diuturniore ſilentio vt iure vide
ri poſſem obiurgādus abs te Delectauerūt me vehemēter tue lr̄e quip
pe q̄ teſtes locupletiſſime ſint nō minus p̄ſtātiſſimi tui ingenij q̄ꝫ ſum
me erga me pietatis Placet eruditio. placet orōis nitor. in p̄miſqꝫ tua
modeſtia ⁊ humanitas Perge igit̄ vt cepiſti quo tum beniuolētia tua
te indies magis magiſqꝫ diligam⁹. tum priſtine nr̄e doctrine fructus
ex tuis diſertiſſimis monumētis quottidie capiamus vberioris. Ua
le ex Medio. iij. idus Septēbres

¶ Fran. phi. Bartholomeo Scale. S.
¶ Negocium nondum ꝑfectum dicit.

ſ Cripſi ad te breui⁹. q̄ꝫ ⁊ ipſe velles ⁊ mihi opus eſſet. Sed non
multo poſt cū q̇d plus ocij nactus fuero tibi ſimul mihiqꝫ faciā ſatis.
De re vermia qd̓ ſcire cupis totū eſt in expectatōe. Amicus eīn ille q̇
eo loci ipē ꝓfectus eſt Nondū redijt Mediolanū Aiunt tn̄ ad tridu
um reditur Cū primū reuerterit oīa cognoſces Tu interim vale. Et
nos ama ex Medio. iiij. nonas Octo.

¶ Fran. phi. Stephano Cornelio regio ſe-
cretario Salutem plurimam dicit
¶ Libros abſolutos eſſe docet Epiſtolas alijs
tradendas mittit ac de futuri temporis quali-
tate inquirit

l Ibelli tui iāpridē ſunt abſoluti Itaqꝫ eos habebis cū voles Ue
rū ne diuti⁹ differas moneo Librari⁹ ei leuiuſcul⁹ ē planeqꝫ moroſus

Cũ hiſce ternas lrãs ad te dedi. quaꝝ vne Joãni coxe reddēde ſunt idq̃ꝫ q̃ꝫ primũ altere Guilielmo francie cãcellario tercie Thome greco Karoli regis medico Nihil es mihi factur⁹ hoc tpe grati⁹. q̃ꝫ ſi opam dederis vt he oẽs lrẽ ⁊ q̃ꝫ celerrime ⁊ q̃ꝫ diligẽtiſſime reddant Si q̇d aũt epl'aꝝ ad me dederis. cui ꝯmẽdes etiã atqꝫ etiã cogita Nolo em̃ res meas diuulgari hoc p̄ſertim tpe. qd̓ nõ oĩno caret ſuſpitiõe Scire ex te cupio q̇d factuꝝ putes bellũ ne an pacem Hoc ꝟo idcirco a me queritur q̃m inſtitui in Hiſpaniã breui ꝓficiſci Ad apoſtoli Jacobi templũ voti ſoluendi grã Uale ex Medio. idibus Nouẽ.

¶ Fran. phi. Guilielmo vrſino Frãſcie cãcellario. S.
Opera ſua mittit amico a quo ⁊ litteras petit ⁊ fauorem in tabellarium

c Um Manuel Jacob nrĩ huius ꝑncipis noĩe ad Chriſtianiſſimũ regẽ Karolũ iter faceret. idoneus nucius viſus ẽ. cui meos libros de exilio darẽ ad te dono Nã iampridem ſum ex multis certior fact⁹ te affici hoꝝ deſiderio Eſt etiã cũ his ⁊ lõgior q̃dam ad regem aduerſus infideles epl'a ⁊ carmẽ qddam item loguiſculũ. Si tibi morẽ geſſero res erit mihi ꝑgrata Abs te ãt duo ſunt q̃ petam. vnũ vt tuas lr̃as ad me des ⁊ q̇dem talis qualis maxie expecto Alteꝝ. vt Manuelẽ hunc q̃ꝫtum ſcꝫ ad expeditõem ei⁹ attinet ita tractes vt intelligat meas ſibi ꝯmendatões fuiſſe nõ inutiles Uale ex Medio. x. cal'. Decẽ.

¶ Fran. phi. Thome coroneo phõ medicoqꝫ. S.
¶ Lrãs ſibi non eſſe redditas dicit

n Icolaus Trachaniotes ⁊ Alexãder cananus a vobis in Italiã redeuntes. cũ Mediolanum mei viſendi grã diuertiſſent metuo noĩe monuerunt dediſſe te lrãs ad me q̇bus fierẽ om̃i de re certior. quã mea intereſſe putauiſſes Itaqꝫ velim ne eſſes neſci⁹ nullas mihi redditas eẽ tuas lrãs Quare ſi me amas qd̓ certe facis. facito vt intelligã q̇d tibi agendũ ſit Uale ex Medio. ꝓdie cal'. Janua.

¶ Franciſcus philelfus Joanni Andree abbati Salutem plurimam dicit.
¶ Oſtendit amico quid ſperandum. quidve nitendum ſit

e Tſi nudius quart⁹ lrãs dedi ad te alteras de re tua tñ q̃r interdũ nũcij ſũt vl' negligẽtes l' tardiores. repetã paucis q̃ antea ſcripſerã Negociũ tuũ apd̓ ꝑncipem ⁊ forti ⁊ firma ⁊ tota acie ſum aggreſſus

Putoꝗ nobis ex ſentẽtia nrã ſucceſſuꝝ Tu ãt iſtic cura vt item lrẽ a-
poſtolice eant ad ꝓncipem. ⁊ alie q̃ꝫ a Jacobo nrõ Calcaterra diſertiſ-
ſimo iuriſcõſulto ⁊ cũ hiſce etiam tue ſubmiſſe ꝑhumane ac ſimplices
Quas oẽs mihi ꝓmo reddi volo. ne ſi forte alij fuerint reddite. aut ni-
hil referatur ad ꝓncipem. aut ſecus q̃ꝫ opus ſit Dabiſꝗ operam ne col-
lati beneficij lrẽ emanent in ꝯpetitorem tuũ Hec ſi feceris te om̃i ſolli
citudine moleſtiaꝗ ſoluã Rem paucis tenes Uigila. Si Nicodemꝰ
Tranchedinus iſtuc aduenerit eũ velim noĩe meo horteris ne lrãꝝ me
arũ quas cupio a ſummo põtifice ꝯfirmari. obliuiſcat. Tuꝗ ſi opus
fuerit rẽ adiuua Uale ex Medio. ꝓdie idus Februa.

Fran. phi. Petro perleoni. S.

Promittit officium ſuum

f Aciam qđ petis ⁊ libẽter ⁊ cito Neꝗ erũt vlle tãte mee occu-
patões. q̃bꝰ ab officio impediar Tu interea tꝑis bono ſis aĩo. Et vale
ex Medio. xi. cal. Martias

Fran. phi. Gregorio typhernio. S.

Promittit pluribus ṽbis officiũ ſuũ

c Ommẽdatio tua de Laurẽtio veneto erit mihi loco alieni ꝯſla
ti eris Nã nõ aliter ei oĩbꝰ in rebꝰ ſum adfuturꝰ. acſi eẽt filiꝰ Qđ non
ſolum tua cauſa ſum facturus id qđ maximũ hꝫ apud me põdus ve-
rumetiã mea. q̇ maxime ſim abs te dono affectus. cum eũ mihi ꝯmen
daris. q̇ dignus vt ⁊ diligat ⁊ amet ab oĩbus. Itaꝗ noli de me quicq̃ꝫ
dubitare Nam nihil eſt qđ malim. q̃ꝫ tibi morẽ gerere Uale ex Me-
diolano. xi. cal. Martias

Fran. phi. Enico daualo. S.

Gratũ ſe eſſe dicit de bñficijs acceptis

d E volũtate Alphõſi regis erga me ⁊ de ſtudio diligẽtiaꝗ tua
nõ ꝯiecturis ⁊ argumẽtis firmiſſimis ſolũ ſꝫ multis etiã bñficijs iã-
pridem certior factus ſum Itaꝗ tibi velim indubitato ꝑſuadeas nihil
eẽ apud me antiquiꝰ gratitudĩe Et ne lõgior ſim te cũ q̃ꝫ par eſt. ꝓpe-
diem vt ſpero. obſequar volũtati ꝯſilioꝗ tuo. Uale ⁊ maieſtati regie
me q̃ꝫ diligẽtiſſime ꝯmẽda ex Medio. xi. cal. Martias

Fran. phi. Antonio becharie. S.

Arguit quendã furti ⁊ libꝝ repetit

m Onui te antea ſemel ⁊ iterum per lrãs vt plutarchi parallela
que hinc abiens tecuꝫ apportaſti me inſcio. mihi curares reddenda de-
niꝗ Tu vero neꝗ das codicem neꝗ lrãs Itaꝗ non poſſum fidẽ bo-

ni viri nō deſiderare in te Nō em̄ facis vt te decet Quid em̄ aliud fuit aſportare clam illiuſmōi meū codicē me nō mō inuito.ſed totius tue abitionis inſcio.q̄ꝫ vel rapere vel furari Quo em̄ debeo alio v̄bo vti cū nihil oīno rn̄des Itaqꝫ te etiā atqꝫ etiā hortor ac moneo.ne mihi moueas bilem Sed cura.vt meus codex q̄ꝫprimum ad me redeat Uale ex Medio.xi.cal'.Martias

¶ Fran.phi.Auguſtino daco.S.

¶ Silentium accuſat

m Iror q̇d in cauſa ſit q̇d ſepe meis lr̄is ꝓuocat⁹ nihil oīno in hāc diē rn̄deris.cū nō tacendi a nob̄ ſꝫ dicēdi artē didiceris Nec em̄ puto te vſqꝫ adeo occupatōib⁹ obrutū.vt nihil oīno tibi detur ocij ad officiū Quid abs te velim.⁊ q̇d te deceat.non es neſcius Uale ex Mediolano.xi.cal'.Martias

¶ Fran.phi.Lodovvico Caſelle.S.

¶ Dotem filio petit ſibi impetrari a p̄ncipe

n Iſi tua beniuolētia iampꝛidem certiſſimis documētis ꝑſpecta eſſet vterer fortaſſis accuratiore orōe Sꝫ vix ē quicq̄ꝫ magis alienū ab amicicie diffidētia Quare cū liquido intelligā te eē ꝑcupidum meoꝝ ꝯmodoꝝ in re ꝑſertim ⁊ honeſta ⁊ pia.vtar ⁊ breui tecū ⁊ apta dcōne. Permulta mihi incōmoda ſunt.ſꝫ vnū ſane oīm moleſtiſſimū quod grandiuſcula mihi ē filia.⁊ ea q̇dem morib⁹ modeſtiſſimis Unde hāc tradā viro mihi ſatis nō eſt Deſunt em̄ ad dotem aurei ducēti Rogo te id meo noīe nūcies duci Borſio.cūqꝫ tua illa ſuaui eloq̄ntia qua duriſſiōs etiā lapides ſoles demollire.nō ores mō ſꝫ exores ne patiat̄ me diutius hmōi angi incōmodo Haud em̄ dubito q̇ facilitate ac munificētia eſt nobiliſſimus iſte p̄nceps nō inuitus opem tempeſtiue feret huic tante mee neceſſitati Tibi v̄o habeo grās immortalis Tecū longior eē nolo Nec em̄ oportet.cū ⁊ natura ſis humaniſſimus ⁊ mei amātiſſimus Uale ex Medio.xi.cal'.Martias

¶ Fran.phi.Nicodemo Tranchedino.S.

¶ Pecunia vt ſibi ſoluat̄ petit

d Edi lr̄as heri ad te Pigello negociatori coſmiano quibus fiebas certior nihil eē ſperandum de exigenda pecunia quam petro paulo illi tuo credidiſſes Pugnat em̄ cū inopia Itaqꝫ quo magis eget nūmis.eo v̄borum plus habet At verba emere vendenti verba non expedit Proinde ſi me amas.quod certe facis.cura vt ea mihi pecunia ſoluatur hic a Pigello vel cū meo aliquo detrimento.vt mēſarioꝝ mos eſt.hoc eſt vt iſtic noīe meo plus des.⁊ hic mihi reddatur minus Nā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

malo hm̄oi ſubire detrimēti genus quā incōmodari diutius Rem ma
tura ⁊ vale Illuſtrem meū mecenatē Karolū gonzagā magno ⁊ excel
ſo aīo viꝝ ſaluere plurimū opto ex Medio. viii. cal' Martias.

¶ Fran. phi. Lodovvico Caſelle. S.

¶ Promittit obſequium ſuum

i Ntelligo indies magis id qđ certe dubitaui nunq̄ꝫ me tibi eē
cariſſimū Itaqꝫ tibi velim oīno ꝑſuadeas cū eſſe philelfum. quo de tibi
poſſis omnia polliceri que vel grati animi ſunt. vel ingenui Vale Ex
Medio. v. Idus Martias

¶ Fran. phi. Petro Thomaſio phō medico. S.

¶ Lrās annexas reddi petit amico.

r Em mihi facturus es admodū gratā. imprimiſqꝫ periucundā
ſi lrās hiſce tuis annexas reddi curaueris Karolo gonzage ⁊ q̄ꝫ celerri
me ⁊ q̄ꝫ diligētiſſime Qđ vt facias te maiorem in modū rogo ꝑterea ſi
q̇d noui habes de turcis rebuſqꝫ orientalibus fac vt ſciā Vale ex Me
dio pridie Idus Martias.

¶ Fran. phi. Franciſco Alleardo. S.

¶ Arguit amicū libros non reddidiſſe

s Albe Othoniſqꝫ Ceſaꝝ vitas quas e grecis latinas reddiderā
ꝓmiſiſti hinc abiens fore vt ante mēſem reddēdas mihi curares. At
tam ꝑterit totus annus. cūqꝫ neqꝫ ille nec lrē tue vlle vſquā apparent
Bonum āt viꝝ te eundemqꝫ nobis amicū eſſe arbitror. Itaqꝫ nō poſ-
ſum eq̇dem non mirari q̇d in cauſa fuerit vt tamdiu ⁊ mihi ⁊ amicis
pluribus q̇ iſtiuſmodi vitas videre deſiderāt. ⁊ incōmodaris ⁊ incom-
modes Niſi fortaſſis aliȷ̄ q̇dam ſint apud vos veronēſis. q̄ꝫ apud re-
liquā italiā menſes Nā ſi vt mēſis apud egyptios anni loco ducebaꝫ
ita apud vos ānus ꝓ mēſe habeaꝫ rediȷ̄ſſe iā tandem ad me debuerant
libelli mei Vale ex Medio. nonis Aprilibus

¶ Franciſcus phi. Petro Thomaſio philo-
ſopho ac medico Salutem. p. d.

¶ Gratulaꝫ amico qui ex egritudine conualuit

¶ Hortaꝫqꝫ vt curet valitudinem ſuam

n On mihi prius quicq̄ꝫ de tua amiſſa valitudīe eſt annunciatū
q̄ꝫ de recuperata ex tuis lrīs intellexi Nullis certe occupatōibus meis
eēt intermiſſa dulciſſima noſtra conſuetudo ſcribēdi ſi q̇d mihi antea
fuiſſet de tua egrotatione auditum Qua eſſe te liberatum ita letor. ita
gaudeo. vt alia de re nulla magis poſſim. Reliquum eſt. vt omnem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

curā diligentiamq̧ adhibeas quo te poſſimus q̄ diutiſſime frui. Qđ vt facias, te ꝑ amiciciā nrām rogo etiam atq̧ etiam Ego carminum. opus hoc tp̄e ſum editurus. id quod regis francoꝝ Karoli dicaui noī Tu velim lr̄as meas tuis hiſce incluſas q̄ celerrime ⁊ q̄ accuratiſſime reddi cures mecenati meo Karolo Gonzage. Uale ex Mediolano Jdibus Aprilibus

Franciſcus phi. Fazino forobromūciano. S.

Cauſam ſilentij reddit ⁊ aliq̄ ſibi excribi petit.

Uod poſteaq̄ aſparagos ad me dederas nihil ad te ſcripſerim aliud q̄d putas fuiſſe in cauſa q̄ expectaſſe me. vt q̄d lautiſſime ceperas ſecū dares: Jd qm̄ iam plane aīaduerto nequaq̄ abs te factum iri cogitaui excitandū te eſſe. vt ſi vel hec via munificentior reddi poſſes Sed interea loci maiorē in modū a te peto· vt ſpartiani ac reliquorū ſcriptoꝝ quos iſtic eſſe audio. vitas impatorias mihi oīno excribi cures. Uale ex Mediolano. x. calendas. Junias.

Fran. phi. Petro Thomaſio phō ac medico. S.

Accuſat quendā q̄ rem interuerterit item de turcis meminit.

a Micus ille tuus nec orōem mihi tuā oñdit nec eplam. id circo vt arbitror q̄d oīa verterit in ſuum vſum Jta eſt em̄ mos hominis quippe qui diſertus haberi cupiēs alienis ſe veſtibꝰ nō inuitus ornat graculū ſcȝ imitatꝰ quem aquile pēnis qn̄q̧ indutū fabulant̄ Quare dum tua legi vis tibi poſt hac prudentius conſule. Non em̄ recte cibꝰ eſurienti ꝯmittit̄. Quid apud vos noui ferat̄ de turco Mahometo deſidero audire. ociatur ne an negociat̄. ⁊ vbi ſit gentiū. Nam certi nihil ad nos affert̄ quanq̄ ſunt qui eum in triballos cū maximo robuſtiſſimoq̧ exercitu ad q̇ngenta hoīm millia proceſſiſſe affirment aduerſus ſpondorobū quod eſt munitiſſimū oppidum ad danubium poſitum e regione hungarie Nos dormimus At turci vigilant Uale ex. Mediolano Nonis Junijs

Franciſcus phi. Procellio. ſalutem

Commodata repetit.

v Erboꝝ exercitato peritiſſimoq̧ artifici ꝟbis opus nō eſt. preſertim ei qui nō latinā ſolum. ſed etiā grecā ſapit calliditatē Jtaq̧ rogo te. vt libentiſſime tibi ꝯmodata fide bona reſtituas Uale Mediolani Ex edibus noſtris. iij. calendas Decembres

Franciſcus phi. Xenophonti filio. S.

Doctrinam cum bonitate ꝯiunctam eſſe debere

d E Mantuano epiſcopo que ſcripſiſti legi perlibenter ⁊ ſi mihi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

certi notificaſti Audio iſtū antiſtitē ⁊ doctū eſſe ⁊ bonū vir̄ Equidē neqꝫ bonitatē cuiuſqꝫ facio multi. vbi is careat doctrina neqꝫ doctrinā in ꝑcio eē habendā reor. q̄ bonitate ſit nuda Tu ſatis potes aīaduer-tere q̄ mea ſit mens q̄ volūtas. Itaqꝫ etiā atqꝫ etiā caue ne q̇d agas te-mere Odorare oīa diligēter ne ſinas te falli Satis es admonit⁹ Va-le ex Medio. cal'. Decēbribus

Fran. phi. Lodovvico cunij comiti. S.

Amicum orat vt filio ꝯſulat bene

X Enophon filius cupit ꝑegrinari. id qđ ei fauſtū fortunatūqꝫ ſit vehemēter opto Rē mihi feceris gratiſſimā. ſi quo tꝑe Mātue fuerꝭ inquires oīa diligēter vt intelligas. quo iter intēdit Eūqꝫ accerſas ad te ꝑſepe ac moneas. q̄ ei ꝯductura exiſtimaueris. Nā neſcio q̄ natus aſtro q̇dā appetit ſupra vires Cōpeſcēdus eſt ei⁹ impet⁹ ne ſeſe ꝑcipitē dedat Probo ē ingenio. ⁊ ꝯpoſitis morib⁹ Sꝫ q̇ddaꝫ hꝫ neſcio q̇d lō-ge ſe altius Tenes q̇d velim Vale ex Medio. cal'. Decē.

Fran. phi. Xenophonti filio Salutem

Librarium ad ſe mitti iubet

S Vꝑioribus dieb⁹ Bartholomeo platynēſi Mantuā repetēti lrās ad te dedi. q̇bus ad ea oīa rn̄di q̄ ternis antea lrīs mihi ſcripſeras Nūc aliud nihil erat qđ ſcribendū eē oporteret niſi vt patauinū libra-rium ire ad me cures quē tractabo nō humiliter ſolū. verꝫ etiam libera-liter. ſi q̇dem talē experiar. qualē predicas Tuā iſtic morā non poſſem nō ꝓbare. ſi q̇d certi audirem tibi ꝯſtitutū Nam ſpem ꝑcio emere ſtul-tum eſt Tu tn̄ facito. nec q̇s te leuitatis accuſare iure queat. Vale ex Medio. iij. nonas Decēbres

Franciſcus philelfus Blaſio ghiglino ab-bati diui Ambroſij. S.

Minatꝛ cuidam niſi libros reddat

A Buteris Blaſi ghigline facilitate moleſtiaqꝫ mea Et facis tu q̄-dem mīme liberaliter. q̄ ⁊ orōes meas ⁊ libellū quē de vita ⁊ morib⁹ illi-us ſanctiſſimi prīs ac ſapiētiſſimi viri piētiſſimiqꝫ pōtificis. Nicolai q̇nti nuper ſcripſerā. repētī mihi tā ſepe reddere. vel neglexeris vel no-lueris Itaqꝫ dico tibi. niſi an̄ chriſtianā reſurrectōem hec oīa mihi re-ſtitueris. oīno fore. vt facilitatis poſthac mee ⁊ vſitate nimis in te mo-deſtie ita oblitū ſentias vt neqꝫ me vnq̄ꝫ velis. nec aliuꝫ quenq̄ꝫ fallere Nā dabo opam ⁊ de laudatiſſiā tua iſta ꝯſuetudīe morib⁹ qꝫ grauiſſi-mis nulla vnq̄ꝫ etas nulli ppl'i ꝯticeſcāt Vale ex Me. xi. ca. Mar.

¶ Fran.phi. Othoni carreto iuriſcõſulto. S.

¶ Lrãs alteri reddendas mittit

q Ui diui Ambroſij monaſterio Mediolani abbas preeſt. q̄dã opuſcula mea iãpridem accepit ɔmodato Hec dũ repeto dat hõ ſimplex ac mĩme ɔ̄ſutus v̄ba ſp̄ Itaqꝫ inſtitui bello rẽ decernere. poſteaq̄ꝫ iure nõ licet. Sꝫ anteq̄ꝫ in aciem deſcendo dimicaturus. duxi hoĩem ad monendũ Quare te rogo. vt meas lrãs hiſce occluſas ei reddẽdas cures. meqꝫ facias q̄ꝫprimũ certiorẽ malit ne oĩno inſanire. an aliq̄n reſipiſcere Nã niſi Blaſius ghilglinus ſatiſfecerit ꝓpediẽ ſuo muneri. ego vtar meo Uale ex Medio. ix. cal'. Martias

¶ Fran.phi. Xenophonti filio. S.

¶ Filium admonet vt ſibi caueat

a Ccepi tuas lrãs ex Uenetijs quas tuus ille familiaris veronẽſis mihi reddidit Laudo tuã iſtuc ꝑfectõem mõ ſalutis habeas rõem Audio em̃ iſtic laborari peſtilẽtia Itaqꝫ ratio tibi habẽda ẽ valitudis Et vetus mihi eſt ⁊ ſumma amicicia cũ viro clariſſimo Bernardo Iuſtiniano Leonardi filio. cui te debes familiarẽ reddere Is ei tibi nõ parum ꝓdeſſe poterit. id q̄d vel ſuo ingenio vl' mea cauſa nõ inuit' faciet Marcheſium nrm̃ beneualere cupio Angela ſoror tua ad chriſtianã reſurrectõem tradetur viro. cui deſponſata iam eſt Saluere plurimũ opto atqꝫ cupio Phebũ cancellariũ q̇ facito ne te ignoret Eſt em̃ ⁊ honeſtus vir ⁊ mihi amicus in ꝑmis Itaqꝫ tibi auxilio erit maxime Uale ex Medio. x. cal'. Apriles

¶ Franciſcus phi. Paulo cuſano. S.

¶ Rñdet illi. q̇ eũ laudauerat ⁊ orões petierat

d Elector ingenio modeſtiaqꝫ qua in ſcribẽdo vteris facile ei futuꝝ ſpero vt expectatõi pr̃is tui viri grauiſſimi rñdeas. q̇ppe q̇ in virũ ſis ꝓbum ꝓdoctumqꝫ euaſurus Q̄d ãt me tantoꝑe laudaris binis iã litteris tuis id nõ tam v̄bo q̄ꝫ abundantia quadam amoris erga te mei factum intelligo Itaqꝫ habeo tibi non mediocrem gratiam Oratões mee quas petis plures apud me non ſunt Hoſpitantur em̃ apud amicos. alie apud alios Cũ primum domum reuerterint dabo operam ad te veniant Que aũt domi erant miſi tibi Si quid eſt in me aliud quo tue voluntati gratificaturus ſim id tibi pro volũtate adeſſe arbitrare. Uale ex Medio. viij. cal'. Apriles

¶ Fran.phi. Joanni medici. S.

¶ Carmina mittit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

q Uos recōciliata inter nos grā carminū libros vltro dare ad te inſtituerā. dedi etiā eos libēti⁹ acceptis lrīs tuis q̄bus ſignifi-cabas tibi/mea ſcripta eſſe nō iniucunda Nec volo exiſtimes hucuſq; noſtra munuſcula calcē ſiſtere Nā ꝓpediem alia ſubnectam Interim ita me dilige. vt intelligā meā reconciliatā beniuolentiā tibi eē nō in-gratam Uale ex Medio. iiij. cal. Maias

¶ Franciſcus phi. Petro medici. S.

¶ Hippocratis libros mittit amico

d Uos hippocratis libros alterum de flatibus alteruz de paſſio-nibus corporis quos iampridē e greco vertimus in latinum. idcirco dedi ad te. vt vel curares vel tuereris valitudinem tuam Nam pro re conciliata īter nos gratia te nō mediocriter diligo. id quod ſane facit vt tibi cupiam eſſe q̄ȝ optime Lege igitur hoſce libros ⁊ eoꝛuz p̄ceptis vtere Quod ſi feceris. ſicuti ꝓ tua prudentia facturum te certe ſcio nō dubito fore. vt indies melius ꝯualeſcas Fuit em̄ Hippocrates vir ꝓ fecto nō mō doctus ⁊ eruditus egregie. ſȝ q̄d eruditiōis eſt ꝓpriū. pru dentiſſimus ⁊ idē ſi q̄d ad rem valet eloq̄ntiſſimus Uale ex Medio-lono. xiiij. cal. Iunias

¶ Fran. phi. Nicolao canali patricio veneto. S.

¶ Certioꝛ fieri cupit.

q Uid abs te velim ⁊ cui⁹ gratia ex iiſ ītelliges. que poſt has lit teras vel potius in his lrīs ſcripta intelliges Feceris autem mihi rem admoduz gratam te autem nō indignā ſi me q̄ȝ primū feceris de iiſ oi-bus certiorē. que ad te ſcripſi Quod vt facias te etiam atq; etiaz rogo Uale ex Medio. xiij. cal. Iunias

¶ Fran. phi. Gabrieli theologo. S.

¶ Arguit vituperantem ſe

f Rater Robertus ꝯterraneus iſte tu⁹ ſi nulla ꝓuocat⁹ iniuria amicū vitupat. q̄d faciat inimico Agit āt neq; ꝓ iuſticia neq; ꝓ ſua ꝓ feſſione Uale Mediolani ex edibus nrīs. xiij. cal. Iulias

¶ Fran. phi. Gabrieli theologo. S.

¶ Detractores carpit.

q Uod frater Robert⁹ tam ſcē tamq; ꝓhumaniter ſeſe purgarit nō poſſuz eq̄dem nō letari Nā quē nulla ipē ꝓuocaſſez iniuria nō po-tuiſſē fortaſſis eq̄ aīo ꝯuiciū ferre nulli p̄ſertim culpe obnoxi⁹ Pereāt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

igit̃ q̃ maledicta falſo renũciant.vt ſunt hoĩes maledici ac ꝑfidi Uale Mediolani ex edibus nr̃is.xiiij.cal̃.Julias

¶ Fran.ph'.Bartholomeo recinatenſi regio ſecretario atq; oratori.S.

¶ Operam petit amici

v Tor te ſp.vt vides familiariter Qđ eo facio libẽtius.quo ſcio hmõi ꝓuinciã.vt es animo ꝑhumano atq; liberali.tibi eſſe nõ in gratam Jtaq; facito vt ſoles oĩa mea cauſa diligenter Uale ex Mediolano.iiij.nonas Septembres

¶ Fran.phi.Nicodemo tranchedino.S.

¶ Uiciſſitudinem excitat lr̃ar̃

n Eſcio vter nr̃m magis ſit accuſand⁹ q̃ttidiani ſilentij.nec dubito fore.vt me malis q̃ ipm̃ te huiuſcemõi culpe obnoxiũ exiſtimari.q̃uis etiã noris ea te nõ vacare. Utrq; res tñ hз.idcirco ad te prior ſcripſi ne poſthac ita ſilentiũ adames.vt ꝓſtine tue facundie bellũ indixiſſe iudiceris Jnterim me velim facias certiorẽ ⁊ q̃ belle vales.⁊ q̃ nr̃i memoriã pre te fers Ego eñ ⁊ valitudine vtor ꝓſpera ⁊ benignitate ꝑncipis nõ alacri minus q̃ larga Reliqua etiã apud me leta ſũt. Uale ex Medio.xi.cal̃.Octobres

¶ Fran.phi·Marioto tertino.S.

¶ Lr̃as petit amici ⁊ ſuos illi ſucceſſus indicat

q Uam tpm iniquitas nõ amãdi q̃dem.ſed ſcribendi fecit intercapedinẽ.eã tandẽ iucundior hec dies e medio nobis tollet ita vt vel ad mutui amoris cumulũ nõ mediocris facta videat̃ acceſſio.Nã qñ mutui ꝯſpectus nondũ facultas datur.mir̃ me deſideriũ tenet tuar̃ lr̃ar̃ Quanq̃ eñ de te quottidie ꝑcunctãti mihi grati nuncij afferunt̃ multo tñ gratiora futura ſint.q̃ tuis lr̃is quaſi ex teipſo cognoro Jtaq; ſi me amas vt ſoles.id qđ certe facis da opam.vt q̃primũ te de oĩ tuo ſtatu loquentẽ audiam Qđ ſi de meis rebus certior fieri ex mevis ego cũ vniuerſa familia bene valeo ⁊ eo mecũ ſe gerit fortuna.quã vocãt.humanius ac letius quo huic optimo munificẽtiſſimoq; ꝑncipi ⁊ carus ſum ⁊ admodũ iucũdus. Unde etiã fit.vt ãnor̃ acceſſio me ſeneſcere nullo' pacto patiat̃ Nã ⁊ incute ⁊ intus viridior ſum q̃ dudũ cũ iſtic agerẽ iuuenis Uale ⁊ Franciſcũ beninũ ꝯpatrẽ meis v̄bis ſaluere plurimũ iube Uale ex Medio.iiij.cal̃.Decẽ.

¶ Fran.phi.Gregorio arrigo iuriſcõſulto.S.

¶ Orat amicum vt inquirat de libris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

f Acit vetus ac ſumma amicicia illa noſtra. qua ab vſqꝫ ꝓpe ado
leſcentia ꝯiunctiſſime olim vixim⁹, vt exiſtimem te oīa mea cā
factuꝝ Audiui Joānem petrū lucenſem quo auditore primum cum.
Florentie oratoriam philoſophiāqꝫ docerē deinde amiciſſimo ſemꝑ
vel abſente ſum vſus proxima etate Diem obijſſe id qđ certe vt debui.
tuli moleſtiſſime. Cupio fieri ex te certior. ⁊ quos libros reliquerit ⁊ q̄
ꝯditione. hoc eſt venales ne ſint Emerem em̄ aut oīs. aut pleroſqꝫ pre
ſertim grecos. ſi qui ſcꝫ digni ſunt lectōe noſtra Fac igitur ſi me amas
vt hanc rem ⁊ q̄ꝫprimum ⁊ q̄ꝫdiligentiſſime intelligam hoc erit mihi
tam gratū. q̄ꝫ quod maxime Ornatiſſimum equitem auratum Petꝝ
nucetanum noīe meo ſalute plurima impartias velim. Uale ex Me-
diolano. xij. calendas Decembres

Fran. phi. Nicodemo tranchedino: S.

Gaudet triſtem nunciū in letiorem ꝯmutatum.

Item monet vt quendam hortet̄ ⁊ excitet

l Ittere tue fuerūt mihi iucundiſſime tum tua cauſa quem intel-
lexerim bene valere cū vniuerſa familia. tum etiam ob Franciſcum pa
triciū quē e mortuo viuū factum acceperim Triſtis em̄ de hoīe amici
ſſimo nuncius perlatus ad nos fuerat. cū eſſet qui aſſereret vel ſe pn̄te
ſupplicium eſſe de eo ſumptum Itaqꝫ indolueram eius vicē ob id qđ
omnem popularem ſtatum. que ſine ſeditione eſſe vix vnq̄ꝫ conſueuit
vehementiſſime execrabat. Quanq̄ꝫ Franciſco familiari noſtro nihil
magis arbitror obfuiſſe. quam inuidiam q̄ viri preſtantes nunq̄ꝫ caru
erunt. Letor em̄ plurimū quod ꝑter opinionē ac luctū nobis accide-
rit Tibiqꝫ habeo ingentes grās quod iſtius dignitati ſtudeas Id qđ
vt aſſidue facias te etiā atqꝫ etiā maiorem in modū rogo Quod vero
de re altera conſilium ceperis probo ⁊ gaudeo Miror aūt quid viro
illi in mentem venerit. vt cum iam ad calcem peruenerit. a decurſu iā
olympie ſpacio auertat̄. atqꝫ victorie palmā renuat Num forſan cuꝫ
etate animi quoqꝫ vigor ꝯſenuit Uerꝫ tu hebeſcenti iam ſanguini flā
mas adijce rōnis Concaleſcet fortaſſe. prioremqꝫ vim accenſus reſu-
met Nos oēs valemus recte Uale etiā tu atqꝫ tui oēs vel noſtri po-
tius Patriciūqꝫ hortare. vt forti aīo ingentiqꝫ ſit. memineritqꝫ ſapiē-
ti nihil obeſſe poſſem ⁊ fortunā oēm vel minima ꝟtute eē inferiorem
Ex Mediolano. ꝓdie calendis Januarijs

Franciſcus phi. Petro perleoni. S.

Gratulatur amico de proſpero ſucceſſu

Deinde monet inuidentiā eē ꝯtemnendam

q Uod ad venetos te receperis viros plane optimatis non ſolū

pꝛobo.ſed etiā letoꝛ. Facile eñ futurum ſpera.vt doctrine ꝟtutiqꝫ tue
paria pꝛemia referant. Idqꝫ ꝑpediem.hi eñ ſunt veneti.vt nunqꝫ ſe
beneficia vinci patiant.ſed officiū ſemper officio cumulent ⁊ maximo
opere pꝛomereri ſtudeant Gratuloꝛ igit felicitati tue.ꝙ in eo ſis loco
tandē collocatus.vbi ⁊ emolumenta ſis nō vulgaria ⁊ laudem itē ma
ximā bꝛeui aſſecutus Inſtitue igit vt cepiſti patricios iſtos adoleſcē
tes nō moꝝ minus qꝫ doctrine eloquētieqꝫ pꝛeſtantia Fecunda nact⁹
es feraciſſimaqꝫ ingenia.que quod laudis ſemen acceperint ad matu/
rā frugem miro incremento ſint ꝑducturaUnde etiā tu tanqꝫ dilīgē
tiſſimus ꝗdam fortunatiſſimuſqꝫ excultoꝛ cū vberrimos ꝑcipies fruc
tus.tum me ingenti afficies voluptate.qui tuā laudem oēm ꝑmagne
mihi laudi eſſe duco. Nam quod ais de inſectatione inuidentium id
tibi ꝗꝫ iucundū eſſe opoꝛtet cū intelligas excellentiā omnē inuidie eſſe
velut obnoxiam Nam quid malis vtrū excellere an excellentiam pa/
ti Itaqꝫ animo conſtanti excelſoqꝫ ſis. Tibiqꝫ ꝑſuade obnixeqꝫ tuere
oīa eſſe virtute inferioꝛa cui quo magis inuidet eos eſſe magis gloꝛia
facit ⁊ addit ſe comitem Quare tibi opera danda eſt.ita eruditione et
dicendi elegātia ſplendoꝛeqꝫ augeſcas vt tibi nemo ꝓpter aſſequendi
deſperationem inuidere audeat Paribus eñ aut aliquanto ſupioꝛib⁹
inuidet. Pꝛeſtantie autem nimietas hoc moꝛbo vacat. Uale ex Me
diolano.iiij.idus Januarias

¶ Fran.phi. Nicodemo tranchedino.S.

Curari rem ſuam petit.

r Em mihi facies non minus gratā qꝫ neccāriam ſi quod diebus
pꝛoximis ad te ſcripſi ⁊ qꝫpꝛimū ex ſententia mea curaueris.ſcio quan
tum pꝛudentia vales.quantum etiā grā. Itaqꝫ nihil dubito ꝑpedieꝫ
foꝛe vt conficiatur qđ cupimus.modo aduigilare volueris Tuo āt er
go me aīo certius habeo nihil Matura igit ſi me amas ⁊ qđ voluim⁹
effice Uale ex Medio.iiij. Idus Januarias.

¶ Fran.phi.Xenophonti filio.S.

¶ Filio peregrinari volenti conſilia dat

q Uod Ulyſſen mutare inſtitueris nō vitupero mō nō naufra
gus.ſed pꝛudentioꝛ ad nos redeas Pꝛeterea vix illos ſapientia claros
legimus qui Ulyſſis quodammō emuli nō fuerint hoc eſt ꝙ ad ſapiē
tiam vēdicandā non varias ac diuerſas oꝛbis terraꝝ regiōes inuiſere
ſtuduerint. Utere ſ rōne atqꝫ virtute te duce.quod ſi feceris facile
ſpera oīa tibi ſecūda foꝛe Da qꝫ ſepiſſime ad nos lrās quibus certioꝛ fi
am de omni tua foꝛtuna quā tibi fautricem ac benignā futuram opto
et eā quidem foꝛtunā que dei voluntate definit.non hominū ſtulticia

Cura etiā libros q̄ꝫplurimos ⁊ q̄ꝫoptimos tibi ꝯpares. qua vna ſuppel lectili nullā ſis pulchriorem habiturus, nullā vtiliorē Uale ex Me diolano, xiiij. cal. Februarias

Fran. phi. Bernardo Juſtiniano. S

Animum ſuum ꝑ alium aperit.

p Etrus perleo tibi q̄dam noīe meo exponet Que q̇dem ipe ex a nimi mei ſnīa manāt oīa Itaqꝫ vt q̄ petieris facias magnopꝫe abs te pe to Uale ex Medio. viij. cal. Martias

Fran. phi. Antonio panhormite. S.

Commendaticie littere.

q Ui tibi reddidit meas lrās eſt mihi veteri familiaritate beni uolētiaqꝫ ꝯiūctus Hūc tibi vnice ꝯmendatū volo q̇ppe q̇ ⁊ doctus ē ⁊ modeſtiſſimus plane vir amiciciaqꝫ tua minime indignus Uale ex Medio, pridie cal. Martias

Fran. phi. Alberto parrhiſio. S.

Hortatˀ quendā vt libros reddat.

q Ue amicis cōia eſſe debent ea queqꝫ iuri ſuo aſcribere vt nihil habeat cū amico cōe. nō iniuſtū duci nō pt At vitas Galbe ⁊ Otho nis. quas e greco traduxerā ⁊ tibi poſcēti ꝯmodarā in mēſem. iam an nū ita poſſides. vt q̇d eq̄tas. q̇d officiū poſtulet oīno videaris oblitus Itaqꝫ rogo te vt memineris eas ad te iſſe ꝯmodato nō dono Proinde facies vt te decet. ſi curaueris. vt iā tandē ad nos redeāt Albertū meū zancariū Enochi filiū bn̄ valē opto Uale ex Medio. vi. idꝰ Mar.

Fran. phi. Jacobo actiolo. S.

Hortatˀ amicū vt meminerit ꝓmiſſoꝝ.

m Ulta hinc abiēs es mihi pollicitꝰ. q̄ꝝ in hāc diē effeciſti nihil Itaqꝫ tui eē muneris arbitror vt ꝓmutua aīoꝝ inter nos caritate ali q̇d tandē facere incipias. Illudqꝫ impꝛimis q̇d a prē tuo viro clariſſiō tantopꝫe petierā Quā vereor ne recētis aliq̄s amores ad p̄ſtinos addi deris. q̇bꝰ impeditꝰ animꝰ neqꝫ nrī neqꝫ ſui reminiſcatˀ Quod ſi mēo rie volueris repetere meū in te officiū. nō mō nrī nō obliuiſcaris ſꝫ po tiꝰ q̄ꝫprimū ęs mecū tibi ꝯflatū diſſoluere incipias. Noſti q̇d velim. Uale ex Medio. nonis Maijs.

Fran. phi. Nicodemo tranchedino. S.

Litteras petit

Uid tibi īpedimēto fuerit q̇minꝰ ad meas mihi ꝓrias lrās rn̄de ris neſcio. niſi fortaſſis ab fuerꝫa florētia ad ſenēſis tuos Fac igitˀ vt q̄ꝫ primū tue mihi lrē reddāt. q̄ me faciāt de re oī certiorē. q̄ꝫ nrā putaris

intereſſe.imp̄miſq; reddiderisue meū p̄rimum carmē argyropolo nrō Noli obſecro pati.diutius expectem optatiſſimā ep̄la'tuam Uale ex Medio.cal'.Junias

¶ Fran.phi.Angelo actiolo eq̄ti aurato.S.

¶ Promiſſa vt recomprobentur orat

e T q̄d ipſe maxime oīm cupiā.⁊ q̄ztum licet tibi in tua repu.cū antea ſp.tum hoc potiſſimū tp̄e.nō ſum neſci⁹ Quare te plurimū rogo atq; oro vt qd̄ mihi corā v̄bo aliq̄n receperis te oportūe curatur id in p̄n̄tia certa re ꝯprobes Hoc erit mihi adeo gratū vt grati⁹ aliud facere nihil poſſis Uale ex Medio.xix.cal'.Septē.

¶ Fran.phi.Nicodemo tranchedino.S.

¶ Petit ⁊ aliq̄d tp̄is amicicie officio det

d Elicatior fc̄ūs es q̇ nihil rn̄deas.nolo em̄ ſup̄bie crimē tibi hoi amiciſſimo obijcē.qd̄ ijs ſolem⁹ q̄ ſepi⁹ lr̄is inuitati nihil rn̄dere ꝯſueru͂t.Scio ſane te eē occupatiſſimū his p̄ſertim tp̄ib⁹ S; erit hūanitatis tue vt tp̄is aliq̄d ſurripias tantillū quod amicicie ꝯdones officio. Ego iſtitui ad piū pōtificē ſalutatū accedere Itaq; rogo te oī op̄e op̄a q; cures.vt iſtac mihi liceat iter facē Quid op⁹ ſit noſti Uale ⁊ q̄d de nrō patricio fc̄m̄ ſit cura.vt ſciam ex Medio.xi.cal'.Octo.

¶ Fran.phi.Nicolao tranchedino.S.

¶ Excuſat tarditatē lr̄az q̄ nō ſit arbitrij ſui

Uod tardiores ierint mee ad te lrē.id cauſe fuit qd̄ expectabā mihi facultatē fieri p̄ p̄ncipē nr̄m faciūdi itineris Nō em̄ viuim⁹ nrō ſ; alieno arbitrio Et iuſtus p̄nceps p̄ iuſta lege duccd⁹ eſt At viri oēs boni ſubiecti ſunt legib⁹ Idcirco Socrates cū poſſet noluit e carcere ſe in libertatē vēdicare Breui igit̄ hinc ꝯcedam Lucā Ibiq; tādiu expectabo donec mihi fiat qd̄ amici noīe ſignificaſti Nā ei⁹ mihi fide eē tutius nihil p̄t At ne ſecurius q̇dem Erūt etiā mecū filij duo Mari⁹ ac Xenophon Cū vna erimus.cetera inter nos ꝯmentabimur.Uale ex Medio.xij.cal'.Decēbres

¶ Franciſcus phi.Thome ſenece.S.

¶ Maturari petit operam amici

b Ertholla noſter q̇ ad te venit.faciet de oī ſtatu meo te cumulatiſſime certiorē Qua v̄o in re tua mihi op̄a opus ſit ex eodē cognoſces Itaq; tuū eſt id preſtare.ne fruſtra hoc itineris ab eo ſuſceptū videri poſſis Nō em̄ ſum neſcius.⁊ q̄ztum poſſis auctoritate ⁊ grā.⁊ q̄ztum etiā mea cauſa velle debeas.ſ; rudis plane ⁊ dicēdus ſum ⁊ iudicādus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

qui ita ad te ſcribā quaſi videar dubitare de ſingulari tua ꝓſpectaqꝫ ca-
ritate Quare nihil abs te peto niſi vt curas. ne iſtic diutius Bertolla
noſter expectet Uale ex Medio. iiij. nonas Decēbꝛes

¶ Fran. phi. Ciccho calabꝛo ducali ſecretario. S.

¶ Laudat quendā fidelem in ꝑncipem

d Edi ad te nudiuſtercius lrās ex Arimino. q̇bus certioꝛ fact⁹
eſſes de ijs. q̄ tēpus obtulerat Heſterno veſperi cū ad foꝝ ſemproniuꝫ
veniſſem. offendi Jacobū peruſinū cognomēto picininū coꝛꝑe ſano.
Tydeū. ſʒ omni roboꝛe ac pꝛudētia alcidē aliquē. Hic mihi viſus eſt
tanta eſſe. in pꝛincipem nrm̄ ⁊ fide ⁊ pietate. vt dignus ſane ſit. quem
Sphoꝛtitani oēs mirifice diligam⁹ amemuſqꝫ. Singularē ijs mihi
beniuolentiā oñdit omiſitqꝫ nihil. qd̓ vel humanitatis. vel benignita
tis officiū ſaperet Spero hūc ꝑncipi nrō maxime aliqn̄ voluptati fo-
re ⁊ foꝛtaſſis etiā vſui Cū hec ad te ſcripſi. erā hinc ↄtinuo abitur⁹. q̇p
pe q̇ audirē pontificē Pium ex vꝛbe roma iā deceſſiſſe peterecꝫ peruſiā
Tu me iterim ama vt ſoles Uale ex foꝛo ſempꝛonio. vij. id⁹ Janua.

¶ Fran. phi. Jacobo lucenſi apl̓ico ſecretario. S.
Diligentiſſime quendam amico commendat

¶ Jtem excuſet ſe q̄ ſummum pontifi-
cem, non ſcripſerit.

f Ranciſcus foſſatus vir nobilis ⁊ humanus idēqꝫ ſplendidiſſi
mus eques auratus eſt mecū ſumma familiaritate ↄiunct⁹ hunc ego
tibi ꝑ nrā ſingulari beniuolētia maioꝛē in modū ↄmendo. Facies tu
mihi ſane rem admodū gratā. ſi curaueris Franciſcus me⁹ intelligat
meas apud te ↄmendatōes ſibi fuiſſe non mediocri adiumento. Qd̓
vt facias. tāto ſtudio abs te peto. vt maioꝛe aliud nihil poſſim Scio
te oīa cupere mea cauſa. nihilqꝫ omiſſuꝝ qd̓ huic viro vel ad rē vel ad
dignitatē ꝓfutuꝝ intelligas Quare ne tue ꝑmulte ac maxime occupa
tiones tibi impedimēto ſint quo tardius qd̓ facto opus fuerit effectū
reddas. te etiā atqꝫ etiā rogo Uale ⁊ me ſanctiſſimo dño nrō q̄ꝫ diligē
tiſſimo ↄmenda Cui qd̓ nihil adhuc obſtrepuerim poſt reditū meuꝫ
ab vꝛbe Roma. terciana febꝛis fuit in cauſa. qua q̄m diuina benigni-
tate iā ſum plane liberatus. qd̓ p̄termiſſum eſt pꝛopediem reſertiam.
Bregoꝛiū ſenenſem iurecōſultum collegam tuū bene valere plurimuꝫ
opto Uale iterum ex Medio. decimo cal̓. Junias

¶ Franciſcus phi. Amareto mannello. S.
¶ Munera optat comitatu venire lrāꝝ

h Is deinceps poſtea terciana febre ſum liberat⁹ tui ad me ierũt
pulcherrimi aſparagi. q̄bus ⁊ ſi delicat⁹ ſum plurimũ. quoniã
ab homine amiciſſimo niſi eſſent. longe me tamen magis magiſq; de-
lectaſſent. ſi lrãrum tuarũ ſuauiſſimo comitatu vti voluiſſent Id qđ
non preſtitiſſe te niſi mihi memorie occurrerent occupationes tue tũ
priuate, tum publice equo animo haud ferrem Erit tamen humanita
tis tue ſi cum quod ocij nactus fueris, aliquid mihi ſcripſeris Uale ex
Mediolano. viij. calendas Junias.

¶ Fran. phi. Xenophonti. filio. ſalutem
Docet quibus artibus inſtitui quis de-
beat futurus medicus

q Uod tibi anteaq̄ꝫ iſtuc eſſes ꝓfecturus ꝯſiliũ dedi idq; vt face-
res. iuſſi idem repetam p lrãs Inſtituiſti medicine operam dare. quod
eius rei nõ mõ nõ reprehendo ſed vehemẽter laudo. quandoquidem
⁊ medicina poſt magicam atq; poeticã eſt oĩm laudatiſſimaꝝ artium
vetuſtiſſima eaq; humano generi admodũ neccãria. ⁊ tu ad iſtiuſmodi
ſcientiã videris natura inclinatus Unum autẽ moneo. ac volo. ne te
ante ad medicine ſtudiũ ꝯferas. q̄ꝫ dialecticen ac phyſicen oẽm itẽq;
mathematicas diſciplinas q̄ꝫ diligentiſſime didiceris Quibus quidẽ
ipſis in ſtudijs q̄bus p̄ceptorib⁹ vti debeas. id qđ te etiã corã monui.
ꝯſule hoiem mihi amiciſſimũ eruditiſſimumq; phũm ac medicũ Joã
nem Marilianũ quo etiã aliquãdo doctore vſurus es Noui em̃ ho-
minũ ꝯſuetudinẽ in iſtiuſmodi ſcholis. quãta circũcurſio fit. quante
amicoꝝ preces ad auditores alliciendos Itaq; volo te non beniuolis
hac in re ſed tibi ipſi mihiq; inſeruire Paucis tenes ſniam meam de re
pecuniaria ita curabo ſi intellexero te admonitis iuſſiſq; paternis nuſ
quã receſſiſſe Uale ex Mediolano. viij. Idus Junias

¶ Franciſcus. phi. Gregorio lollio Jureconſulto ⁊
apoſtolico ſecretario. S
¶ Filium amico ꝯmendat.

q Uanq; ſciebam vel nulla mea ꝯmendatiõe meos oĩs eſſe tibi
ꝯmendatiſſimos. tñ vt Marij filij honeſtiſſime voluntati morẽ gere
rẽ ita eũ tibi ꝯmendo. vt ne me quidẽ ipm neq; diligentius. nec ex aĩo
magis poſſim Qđ eo facio libẽtius. q: tibi audeo affirmare talem eſ-
ſe Marium quẽ tua ſingulari beniuolentia dignum ſis iudicaturus
Cetera tu ex ipſo ꝯgnoſces Ego nõ deſino expectare qđ ad me ꝓpediẽ
te pſcriptuꝝ affirmabas. Id autẽ in hanc diẽ nõ feciſſe te plurimũ mi
ror Uale ex Medio. vi. cal'. Januarias

¶ Franciſcus phi. Beſſarioni Cardinali niceno. S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Filium commendari orat

c Um ioãnes Marius filiꝰ Mantuã peteret Pij põtificis maximi ⁊ ſalutãdi ⁊ adorãdi grã. iuſſi. vt oĩm ꝑmũ tuã ãplitudinẽ adiret cui mentẽ ſuã oẽm aĩmqʒ exponeret. Jtaqʒ rogo te. vt oibꝰ in rebꝰ ita cũ ꝯmẽdatũ habeas. vt illos ſoles. ꝗs vl' ipos vel ipis natos cariſſiõs habes Hac vna re vix mihi. quicqʒ gratiꝰ potes facẽ hoc tpe Uale pater clemẽtiſſime ex Medio. vi. cal'. Janua.

¶ Fran. phi. Agapeto romano ⁊ ap'lico referẽdario. S.

¶ Filio vt adſit amicus optat

v Enit iſtuc Mariꝰ filiꝰ iuuenis vt vidẽ poteris ⁊ modeſtꝰ ⁊ doctus Cãm acceſſiõis ſue ipe tibi corã declarabit Quibuſcũqʒ in rebꝰ poteris te rogo ita ei adſis. vt me tuis ijs velles ꝗs maxie diligis habeſqʒ cariſſimos Uale ex Medio. vi. cal'. Janua.

¶ Fran. phi. Nicolao canali iureconſulto ⁊ equiti aurato. S.

¶ Lrãs ad ſe ait non eſſe perlatas

q Ui tabellariꝰ ſupiorıbꝰ diebꝰ meas lrãs tibi reddidit ac itẽ has tibi ẽ redditurꝰ renũciauit mihi idcirco te ſibi nullã dediſſe ad me epiſtolã. qm̃ eã alteri neſcio cui antea ꝯmẽdaſſes Ego ãt qđ ſcripſeris neſcio Unũ ſcio me vehemẽter cupere tuas lrãs q̇ppe q̇ nullas acceperi q̃re ſi meo in pn̄tia deſiderio morẽ geſſerʒ habebo tibi nõ mediocrẽ gratiã. Uale ex Medio. v. idus Janua.

¶ Fran. phi. Theodoro gaze. S.

¶ Problemata Ariſtotelis trãſlata mitti ſibi petit

n On mediocri afficior deſiderio audiendi tui Poſteaq̃ʒ viſendi facultas ẽ intercepta Jtaqʒ ſatis tu q̇dem iniuriã. q̇ totiens grece ſuperiore tpe ꝓuocatus a me lrĩs. nunq̃ʒ rñderis ne dum ꝟſu. lʒ ne proſa q̇dem. tum in vtroqʒ dictõis genere excellentiſſimꝰ ſis eq̇dem ãt nunc vt latine facias rogo Sunt hic nõnulli ꝑ docti in phĩa viri ac ijdem medici. qui qm̃ grece neſciũt videre cupiũt lectitareqʒ latina illa Ariſtotelis ꝓblemata q̃ annis ſupiorıbus in latinũ ꝯuertiſti eloquiũ Quare mihi rem gratã facturus es ſi licebit ꝑ te mihi hoĩbus ⁊ amicis ⁊ eruditis gratificari Aut igiť tuũ iſtiuſmõi ꝓblematũ codicẽ ad me excribendũ mitte redituꝝ ad te q̃ʒprimũ. aut eũ iſtic excribi cura. mercedẽqʒ librarij ꝑ lrãs nobis ſignificato. ⁊ aduolabit ad te. Jd vt ꝓpediem effectum cures. te etiã atqʒ etiam rogo Pretera me cupio facias certiorẽ quo in ſtatu ſint res tue. quas fortunatum iri vehementer cupio. Uale ex Medio. pridie Jdus Januarias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano. S.

¶ Gaudet amicum bene habere

n Eſcio q̇d aliud mihi potuiſſet gratius renũciari. q̃z qd̓ hoc die ex Joãne variſino cognoui Js em̃ interrogãti mihi rediȷ́ſſes ne adhuc ex illa regia legatõe ⁊ reuertiſſe te r̃ndit. ⁊ tibi eſſe q̃z optime Qui q̇dez nunci⁹ eo mihi iucũdioꝛ fuit. qd̓ venetus q̇ſpiam vt ille de ſe affirma-bat. ⁊ cui ſuperi malefaciãt. aliter de te mihi ſeruat incolumẽ Joãni ãt variſino grãs q̇z debeo nõ vulgaris q̇ me tanta ſollicitudine liberarit. ⁊ incredibili animi leticia affecerit Nã q̇d mihi potuiſſet iucũdi⁹ contingere. quã qd̓ certioꝛ factus ſum te habere q̃z optime. cui⁹ etiã memoria recreaboꝛ Reliquũ eſt. vt veterẽ nrãm ſummãq̧ amiciciã mutuis tum officiȷ́s tum etiã lrĩs foueam⁹. ⁊ ei aliq̇d indies cũ opus fuerit. addamus in cumulũ Uale ex Medio. xiiȷ́. cal'. Febꝛua.

¶ Franciſcus phi. Nicolao canali equiti aurato ac iureconſulto. S.

¶ Litteras interceptas conqueritur

Uod ad q̇ntũ id⁹ Januarias tibi ſcripſi. idẽ vt in pñtia intelligas volo. me nullas in hanc diẽ abs te lrãs accepiſſe q̃s ita deſidero. vt vix aliud quicq̃z magis Quo q̇dẽ me deſiderio ſi q̃z primũ leuaueris habeo tibi grãs immoꝛtalis Uale ex Medio. ix. cal'. Febꝛua.

¶ Franciſcus phi. Petro perleoni. S.

¶ Adoleſcentem amico commendat

Eonardũ griphũ modeſtũ adoleſcentẽ ⁊ muſaꝝ in ṗmis ſtudioſum eque diligo ac ſi eſſet fili⁹ Js a Marcheſio nrõ viro pſtanti ⁊ phumano accerſitus. Uenetias venit. tum vt hoi amiciſſimo atq̧ optio morẽ gereret. tum etiã vꝛbẽ Floꝛẽtiſſimã coꝛã ac pñs intueret̃ Hunc ego hoꝛtatus ſum q̃z diu iſtic futurus eſt. te quottidie adiret Js a nob̃ inſtitut⁹ nõ latine mõ ppulchꝛe callet. ſz grece etiã cepit Jtaq̧ rẽ mihi pgratã factur⁹ es ſi meo leonardo plane oñderis tibi mea oĩa cẽ cariſſiã Uale cũ pudiciſſiã vxoꝛe ⁊ tuis oib⁹ ex Medio. iiȷ́. cal'. Febꝛua.

¶ Fran. phi. Othoni Carreto iurecõſulto. S.

¶ Quõ res habeat ſcire deſiderat.

a Udiui nũc ex hoie amiciſſimo eo te die meas lrãs Pio põtifici maxio reddidiſſe in naui q̇ ex vꝛbe Mãtua deceſſiſſet Quaẽ ſuz miratus nihil abs te mihi lrãꝝ in hãc diẽ redditũ eẽ Jtaq̧ rogo te vt me q̃z primũ facias certioꝛẽ. quõ res habeat ⁊ q̇d ille r̃nderit. Hoc erit mihi vehemẽter gratũ Uale ex Medio. iiȷ́. nonas Febꝛua.

¶ fran.phi. Perto medici Coſmi filio. S.

¶ Librum repetit ꝛ petit amicum admoneri vt promiſſa compleat

Ibrum de iocis ꝛ ſerijs quē ex quattuor illis ꝑmis vltimo ad te dedi vt redire cures ad dñm·te·admodū rogo His āt reb⁹ ſi cognoro te interdū delectari reliquos deinceps libros mittā etiā breui Nō poſ ſum ꝑterea nō mirari. q̄d. Nicodemi nrī ꝓmiſſa tādiu cunctētur Ita qꝫ rogo te vt amicū moneas neſcire me. in iocis ne an in ſerijs cū ſuis illis ꝓmiſſis ponēdus ſit Uale ex Medio. idibus Februa.

¶ fran.phi. Bernardo iuſtiniano ſalu. Leonardo filio

¶ Officiū amici petit in pſentia.

q Uanqꝫ intelligo vel ex ꝓximis tuis lrīs mea tibi oīa cordi eſſe pſertim ea. q̄ mihi ꝛ honori. vt ſcribis ꝛ ꝯmodis eſſe ducas. tn̄ nō deſi nam abs te petere, vt ſi quādo id maxime feceris aut facturus ſis in p̄ ſentia ita facias. vt oēs intelligāt tuam erga me beniuolentiā tantam eſſe. qꝫ que maxima vel dici poſſit vel cogitari. Nam q̄ in re tua mihi opera vſui eē queat. non te preterit Quantum autem valeas ꝛ aucto ritate ꝛ gratia apud omnes non ſum neſcius Uale ex Mediolano. vij. cal'. Martias

¶ fran.phi. Nicodemo tranchedino. S.

¶ Hortaẗ amicū vt que ꝓmiſerit ſibi ꝑficiat

q Ue hinc abiēs curaturum te recepiſti. ſi dabis operam vt affi cies. fiet nō mediocris acceſſio ad meū in te amorem. qui tamen eſt tā tus. vt augeſcere nullo pacto poſſe videatur Expecto indies atqꝫ ma gis lrās tuas officij plenas ꝛ diligentie. que ſpes ne me fallat. vehemē ter opto. Nam quātum mea cauſa velis non ignoro Preterea non te fugit quod debetur viuis. ſi mortuis pſtetur officium nō eandem gra tiam pre ſe ferre. Reliqua tu vel me reticente cognoſcas Tu ſatis ſup qꝫ efficias ſi qꝫtum poteris. feceris Nec em̄ conſilium ꝛ diligentia mi nus laudi ducatur. qꝫ euentus Orationē illam noſtram quam vide re cupiebas. ex donato actiolo conſequere. Uale ex Mediolano. vij. calendas Martias

¶ fran·phi. Marcheſio variſino. S.

¶ Petit ab amico vt horteẗ filium ad ꝟtutem

c Um tue me oēs littere ſemper delectarunt. tum he potiſſimuz quas hoc die abs te accepi His em̄ me certiorē facis quāta cum om

nium nō grauiſſimoꝝ ſenatoꝝ modo.ſꝫ illuſtriſſimi etiā iſtius ꝑnci-
pis beniuolētia ⁊ laude Marius filius ⁊ dictauerit publice in ſenatu
⁊ docuerit Que ꝗdem res ⁊ ſi ob alias ꝑmultas rōnes mihi ꝑgrata eſt
ob eam tn̄ admodū iucūda.qđ in ciꝰ ciuitatis portu anchoras eſt iac
turus.q̄ ⁊ ventoꝝ oīm vacat turbine.⁊ optatiſſima quiete quadā tran
quillitateqꝫ abundat Itaqꝫ meo noīe filiū hortare.vt nullis neqꝫ vigi
lijs nec laboribꝰ parcat quo expectatōem iſtam quā de ſe tam multaꝫ
tam p̄clarā apud florētiſſimū eundēqꝫ ſanctiſſimū venetoꝝ ſenatuꝫ
felici inicio ꝯcitauit.eam nō ſolū indies amplificaſſe veꝝetiā ſuperaſ-
ſe exiſtimet. Nihil eſt ei ad ſummā laudem vtilitatēqꝫ defuturꝫ.ſi ſtu-
diū atqꝫ diligentā ingenio ſimul doctrineqꝫ addiderit Qđ de xenophō
te filio ſcripſiſti nō improbo.facilitatis mō ꝯſtantieqꝫ meminerit Va
le aīe dimidiū mee ex Medio.v.nonas Martias

Fran.phi. Bernarde Pentano.S.

Facit amico ꝑtātem ſui ne ingratus ſit

Et officiū tuū in Mariū ⁊ Xenophōta filios ⁊ ſingularē beni-
uolentiā erga me facio equidē plurimi Tibiqꝫ habeo grās.qđ eū nihil
ip̄e de te meruerim.tāta in me ac meis ⁊ humanitate ſis vſus.Itaqꝫ ſi
ꝗd in me eē aīaduerteris.qđ tibi vel vſui eē poſſit vel voluptati.ita id
eē in te ꝑtāte poſitū exiſtima.vt me ⁊ mea tua ſunt Nā eo īgenioſum
ijs moribꝰ qꝫ inſtitutꝰ.vt nihil ſit.qđ mali.q̄ꝫ ⁊ gratiſſimū haberi me ⁊
a nemīe bn̄ficio ſuꝑatū iri Quare vti me potes oībꝰ in rebꝰ ꝓ arbitrio
tuo Vale cū Petro nrō ac reliꝗs tuis oībꝰ ex Medio.iiij.idꝰ Mar.

Fran.phi. Lodovvico Cardinali aquiliēſi.S.

Auxiliū impendi ſibi petit

Quam mihi vehementer tua non ſolum opera ſed ope etiā atqꝫ
auxilio opus ſit pater humaniſſime.cum ex alijs ſuꝑioribus lrīs po-
tuiſti delucide animaduertere tum ex ijs maxime quas ad octauū calē
das Martias ad te dedi Nunc autē quod ſcribam.noui aliud nihil
habeo.niſi vt intelligas tāto deſiderio expectare litteras tuas.vt maio
re aliud nihil Omnis profecto ſpes mea in te vno poſita ac locata eſt
Et quantū valeas ſcio.⁊ quam me diligas non ignoro. Itaqꝫ te etiā
atqꝫ etiā rogo oro obſecro.vt quod abs te petij tam ſummopere.q̄ꝫ ce
lerius fieri poterit effectum reddas Hoc erit mihi vehementer gratū
Nec tu officium in me tuum vnq̄ꝫ accuſabis Vale ex Mediolano.
xiij.cal.Apriles

Fran.phi.Xenophonti filio.S.

Laudat filij peregrinationem

f Eciſti me proximis tuis lr̄is certiorem de nauigatione tua ad
Rhaguſinos. id quod etiā poſteaq̄ꝫ ſoluiſti e venetijs Marius mihi
ſignificauit Ego autē ⁊ ſi maluerā pro paterno affectu in Jtalia eſſe
te tn̄ cum norim ⁊ nobilitatē ⁊ ſplendorem reipublice. Rhaguſine e-
quo animo leto abſentiam tuam preſertim cum idcirco Ulyſſen Ho
merus prudentie laudarit quid ⁊ vrbes ⁊ montes multorum homi-
num cognitas illi meminit Sic em̄ in odyſſee principio ait. Callentē
dic muſa virū qui menia ſacre. Diruta poſt troie multumqꝫ diuqꝫ per
errans Et mentis hominum multorum nouit ⁊ vrbes Atqꝫ ibi ſane
cuiqꝫ patria eſt. vbi bene eſt. nulliſqꝫ loci terminis vir ſapiens circum
ſcribitur. Jtaqꝫ non abſurde Socrates cum interrogaretur cuias eſ-
ſet ſe non athenienſem ſed mundanum eſſe reſpondit Tuum igit̃ fuit
id preſtare atqꝫ efficere, ne fruſtra iſtuc ꝓfect⁹ videare. quod ſi ſtudio
diligentiaqꝫ curaueris cum mihi efferes voluptatem non mediocrem
tum laudi tue atqꝫ emolumento plurimum conſules. Reliquum eſt
vt me facias q̄ꝫprimum certiorem. q̄ꝫ te locus iſte celuzqꝫ delectat. Eſt
em̄ tibi bone valitudinis ratio haud negligenda. Nos hic omnes in
hanc diem bene valemus. Si quid iſtic habetur de turcis cura vt ſci-
am maximos in Jtalia bellorum motus paratum iri animaduerte
Uale ex Mediolano. x. calendas Apriles

¶ Fran. phi. Bernardo Juſtiniano. S

Beniuolum facit amicum ad hoſpitalitatem
ſuis exhibendam

x Enophon filius ad Rhaguſinos profectus eſt Scripſit ſe ex-
pedicm inde ad me miſſurꝫ ſeruas duas, petijtqꝫ ſe facere certiorē apđ
quem eas venetijs diuertere curaret Cui reſpōdi neminē eſſe iſtic qui
cum maior mihi aut antiquior familiaritas hoſpitūqꝫ ſit q̄ꝫ tecū vna
Jtaqꝫ ſerue ille diuerterēt apud te. Quod cū fiet ⁊ tu mihi rem ſignifi
cabis. mittā q̇ ⁊ ſeruas ad me ꝑducat ⁊ qđ pecunie opus fuerit ſoluat
Uale ex Medio. x. calendas Apriles

¶ Fran. phi. Joanni petro lentychio S

Parari poſtulat que ad iter faciendum opus erunt

m Arius filius id qđ audiſſe te puto. eſt his diebus a florentiſſiō
venetorꝫ ſenatu honorifice ꝯductus ad docenduꝫ Uenetijs oratoriā
ac philoſophiam Jd autē eo pluris faciundum exiſtimo. quod antea
nemini vnq̄ꝫ attigit. Js in p̄ntia huc eſt venturus. vt vxorem et filios
reliquamqꝫ familiam Uenetias ſecum transferat Faciet aūt veniens
iſtac iter. Eſtqꝫ ei neceſſe iſtic conducere ad Mediolanum vſqꝫ ⁊

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

mulum cũ mulione ⁊ equos duos Quos vt antea diligẽter pares velim. ne cũ iſtuc nauim appulerit. diutius ſit in mora Maximũ mittã tibi ad paucos vſq; dies Uale ex Medio. vi. cal'. Aprilis

Fran. phi. Blaſio Billino abbati. S.

Arguit quendã officij neglecti aut ſpreti

a Ngelus Actiolus nobilis florẽtinus ⁊ idem ſplendidiſſimus eques aurat⁹ mecũ nudiuſtercius queſtus ẽ. ꝙ orões meas q̃s apud te ea lege dimiſerat. vt eas mihi q̃primũ redderes. non mõ nõ reddidiſti ſ; a ſe q̃; ſepiſſime hortat⁹ vt officio fungaris. id nõ mõ nõ facis. ſ; ridiculo ducis ei⁹ oẽm adhortatõem Itaq; ſum mirat⁹ ꝙ ⁊ vir religioſus ⁊ abbas tot iã annos diſtuleris ea dño reſtituere. q̃ bona fide poſſidere nõ potes Uale Mediolano ex edib⁹ nrís. vi. cal'. Aprilis.

Franciſcus philelfus Bernardo Iuſtiniano Leonardo filio Salutem

Gratias agit mirifice

e T ſi mihi dubiũ nunq; fuit meos oĩs tibi eẽ chariſſimos tum cũ primis diebus Ex Mario filio corã didiciſſem quãto cũ ſtudio ⁊ charitate eius oĩbus cõmodis honoribuſq; ſp adfueris vix dici queat quã me tua opa delectarit Nam cũ video eam amiciciã que mihi primũ cũ patre tuo ſapiẽtiſſimo atq; ſummo viro maxima fuit. deinde tecum tanta eſt. vt nihil ad cumulũ queat accedere tranſfudi etiã tanq̃ hereditario quodã iure in poſteros nrõs. nõ mediocre mihi atq; meis oĩbus patrimoniũ adeptus videor Itaq; nõ poſſum mihi nõ letari plurimũ. ꝙ optatis meis ita rñdeas vt tibi gratulandũ exiſtime;. ꝙ ita human⁹ es ita benignus. ita pr̃is tui ſimillim⁹ Ego ãt ꝙ ad me attinet ſi ceteris in reb⁹ a te ſupabor. amãdi tñ officio nunq; ꝓfecto ſim ſuperandus Reliquũ eſt. vt q̃ ꝓ filio Mario fundamẽta optĩa vel tua diligentia iacta ſunt. ea om̃i robore ſtabilienda cures hac vna re mihi gratius facere nihil potes Uale ex Medio. cal'. Maijs

Fran. phi. Iacobo Lucenſi apoſtolico ſecretario. Salutem

Reſponſum petit.

a D eas lrãs quas idibus martijs tibi reddẽdas ad Ottonẽ carretum dederam. quod nihil in hanc diem reſpõderis miror Nam eum ignoro. vtrũ tue volũtati morẽ geſſerim ea in re. quã ex me ſcire cupiebas tñ vehemẽter expecto ex te intelligere que ſit pontificis Pij ſentẽtia de officio noſtro. Itaq; rogo te vt me q̃primum de rebus facias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

certiorem Uale ex Medio. iiij. Jdus Maias

¶ Fran. phi. Jacobo Antonio marcello. S.

¶ Amicicia quō orta ſit inter ſe ⁊ aliū quendā narrat

i Nſitam eſſe natura animis hoīm vim quandā ſimilitudinis
diſſimilitudiniſqꝫ cū ad ceteros motus. tum ad amorē ⁊ ad odiū qui
philoſophi voluerūt. nihil a veritate ſenſiſſe alienū mihi videri ſolent
⁊ id q̇dem nō in hoībus ſolum ſed in reliquis ēꝫ aīantibus late patere
Quod vt de alijs aīalibus breuitatis cauſa p̄teream. quottidie vſu ve
nit. vt ij q̇ ſe nunq̄ꝫ viderint. neqꝫ aliud quicq̄ꝫ ꝯmertij ꝯſuetudiniſqꝫ
inuicem habuerint ſe tn̄ quodam nature ſuaſu diligant ⁊ alteri de al
teris bene audire ꝑlibenter velint Accepi ex multoꝝ ſermone me tibi
eſſe cariſſimū. qd̄qꝫ honorifice de me loq̄ris ſentiſqꝫ peramice Qd̄ cer
te fuit eo mihi iucūdius. qm̄ mea de re opinio haud quanq̄ꝫ me fefelle
rit Cum eñ vna oīm voce didiciſſem magnū te eſſe viꝝ eundemqꝫ ꝑ
humanū ⁊ illoꝝ apprime ſtudioſum. q̇ bonis artibus dediti immorta
litatē maxime ⁊ ipſi ſequerent. ⁊ alijs pararēt. illicoſum accēſus in a
morē tui. neqꝫ dignū exiſtimaui q̄ ꝓpter innumerabilis tuas egregiaſ
qꝫ ꝟtutes. q̄ꝫtum ipſe cura potero diligētiaqꝫ p̄ſtare. faciā immortalē
apud oēm poſteritatē Tuū igit̄ fuerit nō aſꝑnari officiū meū qn̄ q̇dē
ip̄e oīa cupio gratificari tibi Uale ex Medio. p̄die idus Maias

¶ Fran. phi. Johannino barbato. S.

¶ Minat̄ cuidam niſi libros reddat

q Uantū videre videor ridiculo tibi ſum. Nā meos carminū li
bros tociēs repetitos reſtituere mihi negligis. At ego mihi ꝟba dari
lōgius certe nō patiar Turpiſſimū eñ eſt. Frāciſcū philelfum inber
bem duci a Johannino barbato Jtaqꝫ aut rē mihi meā reſtitue q̄ꝫpri
mū aut vbi ita malis. tibi litem apud principē paratam eſſe intellige
Nam q̇ alios ridere nunq̄ꝫ ꝯſueui. rideri abs te nolo Uale Mediola
ni ex edibus meis. viij. cal̄. Auguſtas.

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. S.

¶ Crebriores lr̄as filij petit

f Eci te ad terciū nonas Julias ꝑ litteras certiorem me nihil lit
teraꝝ tuarū accepiſſe poſteaq̄ꝫ ex. Uenetijs ſolueras. preter eas quas
ad terciū calendas Apriles Troili ſcribe ad me dederas cū interea tē
poris ſecundū ⁊ nūc tercium tibi ſcripſerā. Quod eo etiā magis mi
ror. qd̄ Marius mihi ſignificauit ſibi redditas eſſe abs te lr̄as q̇bus
cū nulle proꝛſus ij̄ſſent ad me Ego āt ⁊ ſi auguror vt res habet. opere
p̄cium tamen duxi te commone facere. qū ad me ſcribis. vt cures tua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

oĩa ſcripta redditũ iri Uenetijs aut viro patricio Bernardo Juſtinia
no Leonardi filio ãt ducali oratori Antonio guidoni beno Nã Mar
chelius redijt Mediolanũ Tu ſi q̊d velis ꝑcato Nos hic oẽs valem⁹
recte Uale ex Medio. nonis Auguſtis

¶ Franciſcus phi. Mario filio. S.
¶ Arguit filium ꝙ patrem accuſat

q Uod expoſtulas meas lrãs min⁹ ſepe ire ad te ꝑtim ipe tu par
tim occupatões mee ſunt in cauſa Qđ ſi tuã ipam cãm ſuſtuleris ego
q̃z meas oĩs occupatões amouebo Noli iuuenis cũ ſene de prudẽtia
ꝯtendere. neqꝫ cũ prẽ fili⁹ Noli ꝯſutiã calliditati anpone Rõe vtere ⁊
ꝯſilio Jd ſi feceris. nunq̃ꝫ me icuſabis. nec vlla in re deſiderabis pater-
nũ officiũ Qđ Marieta meliuſcule valet gaudeo Ceſarẽ meũ bñ i lrĩs
ꝓficiſcere plurimũ letor. velim cetera q̃ vel ad teipm̃. vel ad reliquã fa-
miliã attinẽt. diligẽter cures Ad xenophõta reſpõdi Tu qđ ad hugo
lo tum reſpicit. ne diutius neglige Bernardũ pontanũ nrm̃ bñ vale-
re opto Uale ex Medio. x. cal. Septẽ.

¶ Franciſcus phi. Xenophonti filio. S.
¶ Monet filiũ vt ⁊ ſepius ⁊ aptius ſcribat

m Alo te negocioſuꝫ eſſe q̃ꝫ ocioſum mõ negocia tibi tua aut dig
nitati ſint. aut ꝯmodo. qđ ſine digitate incõmodũ eẽ puto Nã ꝑ lrãs
quas mõ ad ſextũ cal. Auguſtas dediſti ad me adeo oñdis te occupatũ
vt nullũ tibi tp̃s relictũ videat̃ ſcribẽdi ad prẽm Qđ das accipio Et fa
cis tu fortaſſis ex officio Ego ãt auguror neſcio q̊d Jn hãc diẽ accepi
ſcđm abs te lrãs poſteaq̃ꝫ Rhaguſum es ꝓfectus Si te negligẽtiorẽ
aut min⁹ cautũ aĩaduertero. tu q̃ꝫ tardioris videbis ep̃las meas Scri
pſiſti oĩa iſtic ardere Jd dici puto ob iminens a turcis piculũ Uellem
ſcripſiſſes ⁊ lati⁹ ⁊ aptius. ne mihi Sibylla interp̃te op⁹ eẽt Qđ ami
cus iſte tu⁹ cupit videre aliq̊d ex nrĩs ſcriptꝪ. dabo opaꝫ vt tibi mos ge
rat̃ Nos hic valem⁹ oẽs Cura etiã tu vt valeas ⁊ hoib⁹ deoqꝫ ſis chariſ
ſimus Uale ex Medio. x. cal. Septẽ.

¶ Franciſcus philel. Laurentio piſauren-
ſi Permenſium prefecto. S.
¶ Religioſi amico ꝯmendantur.

e Tſi ignarus certe non erã vel ſine vlla ꝯmendatione mea ni-
hil eẽ apud te antiquius iuſticie pietatiſqꝫ officio tamen. vt intellige-
res. q̃ꝫ mihi rem gratam facturus eſſes. ſi negocium religioſorum fra-
trum ſancte Marie ſeruoꝝ qui appellantur. ita curaueris. vt iſti om
nes intelligãt meam de ſe ꝯmendatõem fuiſſe ſingularem. libuit abs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

te petere ac etiā ſi opus fuerit ꝯtendere ne patiaris eē fruſtra icū̃ ad me Nemo eſt em̄ q̇ amiciciā nrām ignoret Quā vt hmōi ꝗ munere clariorē oibus facias rogo Noſti pudorē meū Nunq̄ auſim tantopere a te aliq̇d petere qd̓ ab honeſtate abhorrere videat Uale cū tuis oib⁹ ex Medio. vij. cal'. Septembres

Fran. phi. Joanni alcyſio Guido bono S.

Opam a ſe petitam reijcit in alterū

f Uere nōnulli veneti q̇ a me plrās meos carminū libros exſcribēdos petierūt Quibus ego ſigillatim geſſiſſem q̄primū morē ſi tot mihi ei⁹ opis fuiſſent exēpla Sed cum nullum mihi oino relictū ſit pter id vnū. quod initio ſcripſeram exiſtimaui hoc pacto ſatis ab me iri omnibus factum ſi tibi hmōi ꝓuinciam pro noſtra beniuolētia delegarem Itaq̄ dedi ad te cū ipſum carminū codicē manus mee vt vides feſtina exaratum arundine Cui⁹ tu ita ꝓ tua prudentia feceris oibus copiā vt intra ſextū menſem codex ad dn̄m redeat Uale Et prēm tuū grauiſſimū vix̄ v̄bis meis ſaluere plurimū iube Uale ex Mediolano Jdibus Septēbribus

Fran. phi. Hieronymo caſtello philoſopho ac medico Salutem plurimam dicit

Operam amici petit

q Ui tibi reddidit meas lrās qua in re tua ſit opus opa corā v̄bis meis exponet Scio q̄ti me facis ⁊ quā tibi carus ſim Itaq̄ nō eē opus intelligo vt te aut rogē hoiem amiciſſimū. aut horter vix̄ diligētiſſimum ⁊ optimū Qd̓ ſi dederis opam. ne fruſtra in te ſpē precipuā collocarim. immortali me efficies beneficio Uale ex Mediolano. iiij Jdus Martias.

fran. phi. Lodovvico caſelle. S.

Beneficiū beneficio accumulari orat

ſ Jngularē tuā erga me beniuolentiā multis tuis ꝑmagniſq̄ officijs ſum expertus Meus āt in te animus qualis ſit qualiſq̄ ſp̄ fuerit. ea tibi eſſe debet certiſſima ꝯiectura. qd̓ es de me ſepe meritus q̄ optie Quo fit vt oib⁹ meis in rebus nō ſecus te vtendū exiſtimem quā ⁊ amiciſſimo ⁊ optimo viro Itaq̄ tuū eſt vt beneficiū bn̄ficio cumules tibiq̄ ꝑſuadeas cū mihi aim eſſe vt ſi minus referre tn̄ grām nō minus poſſim q̄ velim. nec minorem agam q̄ debeam Uale ex Mediolano iiij. Jdus Martias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Folium.

¶ Fran. phi. Catoni Sacco Jureconſulto ⁊ Oratori
Salutem plurimam dicit.

Queſtiones quedã a philelfo petuntur.

V Jdeo te eſſe admodũ ocioſum. vtpote q̇ a legum ⁊ iuris ciuilis
ſtudio tantiſper venia exorta. donec ꝯſtitute vacatiões preterierunt te
oblectandi gratia. vt es hõ voluptarius. ijs queſtionibus obtuleris. q̃
⁊ iocunde ſunt. ⁊ homie vrbano mime indigne At ego nequaq̃ꝫ rñde
bo tibi. vt Ariſtoteles. aut Plato. ſed vt Philelfus. Si q̇d ꝟo acutiꝰ
volueris. tuam iſtam Academiam conſules Sequar aũt ordinẽ pro
poſitaꝝ a te queſtionũ. Et primũ tu quidẽ petis. qd cauſe eſſe putem.
ꝙ hebrei oẽs natura fetent Utꝝ hebrei oẽs vt tu ais fetcant. an id mi
nus. nihil ꝯpertum habeo Sed q̇d in cauſa eſſe queat. vt nõnulli ma
lũ odorẽ. ⁊ pleriqꝫ bonuꝫ de ſe prebeant. p̄t vtrumqꝫ in alijs natura in
alijs more accidẽ. Nã q cibo ſunt aut potu iferiores. ij male ꝯcoquãt
neceſſe eſt Ex ꝯcoctione aũt mala aut morbi manãt. alij atqꝫ alij. aut
ꝑ ſudorẽ ea reſoluit᷑ At iſtiuſmodi ſudor. quẽ fetulenta emiſerit con-
coctio. neccãrio odorẽ hꝫ ꝯcoctioni ſimillimũ. Ex illiuſmodi autẽ hu-
more. ſiue is intrinſecus ꝑ cutem emerſerit. ſeu in ſupficie ſit membro
rũ triſtis ſane odor exhalat᷑ Nec in hebreis id offenſionis magis acci
dit. q̄ꝫ in oĩbus. qui viuũt incontinenter. ſiue cibi ac potus incõtinen-
tia. ſiue etiam aliter. ſed fortaſſe eo magis in hebreoꝝ gñe. id vſu venit
qd̕ pleriqꝫ oẽs mẽſarij ſunt. feneratoriã exercẽtes. ⁊ ita nullis exercita-
ti laboribꝰ Quo fit. vt nimio ocio quieteqꝫ marceſcentes tetꝝ de ſe o-
dorẽ emittãt ſit neccẽ. Cõtra aũt qui ſobrie tꝑatamqꝫ vitã agũt ſeqꝫ ꝑ-
ſaꝝ more aſſidue exercẽt aut eq̇tãdo aut ambulãdo aut aliter ingenue
Hi certe nõ mõ nõ male olẽt. ſꝫ bñ potiꝰ At ſunt ſane. q̇ natura delec
tãt odore ſuo. vt de Alexãdro Macedonũ rege legit᷑. cuiꝰ etiã veſtimẽ
ta q̃ eiꝰ corpꝰ ꝯtigiſſent. gratũ odorẽ exhalarãt Jd ꝟo ob aliã nullam
fiebat rõem q̄ꝫ ob maximũ calorẽ corꝑalis illiꝰ tꝑamenti Quare non
eſt mirandũ. ſiquãdo Alexãder in irã adeo exardeſceret. vt eos etiam
quos habeat chariſſimos. interimẽt. Qd̕ tum maxie accidebat. cũ ad
nature feruorẽ vini eſtus in potu accederet Nam ex nõ adulterato na
ture calore tum alia bona ⁊ vtilia permulta. tum ſuauiſſimꝰ odor gig
nitur. Que quidẽ res vel ea rõe ꝓbari p̄t. ꝙ ⁊ caſie. ⁊ cinnama ⁊ thus.
⁊ cetera huiuſmodi odorifera pigmentorum genera non niſi in arabia
⁊ calidiſſimis regionibꝰ oriunt᷑ Quod ſi ij qui ſunt calido corꝑis tem
peramẽto natura bñ olent. ij neccãrio olent male. qui frigido ſunt ⁊ hu
mido. vt de pituiticis licet ituer. Quo in gñe ppli ſeptẽtrionales fere
ſunt oẽs q̇ ad frigiditatẽ ⁊ humorẽ tꝑamenti vbi vite quoqꝫ ac victꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

ꝯtinentiā adiunxerit omni ſunt nauſea tetriores Quod aūt petis ſecū
do loco. qua rōne fieri cenſeā. vt autūnali tp̄e appetentiores veſcendi
ſim⁹. quā alijs āni tp̄ib⁹. ad id q̄ꝫ q̄d ſentiā non ambigā tibi oſtendere
Sunt qui arbitrent̄ id accidē copia atqꝫ varietate illoꝝ fructuū. qui
id tp̄is ex arboribus manāt. vt ſunt mala. pyra. caſtanee. molluſce. fi-
c⁹ vue. ſorbula. muſpula. ceteraqꝫ huiōi ꝓpe innumerabilia pomoꝝ
nucū atqꝫ bacaꝝ genera. Namqꝫ iſtiuſmōi eſculentoꝝ illecebris guſt⁹
delectatus vt ſtomachum veluti ad ea admittenda inuitat. ita ad con
coquendū reddit ardentiorem. quibus etiā humectatus venter quod
ſuſceperit. ⁊ facili⁹ deijcit ⁊ celeri⁹ Unde ſtomachus onere vacuus aſ
ſiduus appetit impleri Eam v̄o rōem nitunt̄ confirmare ex egrotanti
um ꝯſuetudine. q̇ ꝑ huiuſmodi fructuū eſum recuperāt veſcēdū appe
titum At huiōi mihi cauſe autūnalis edacitatis aie ꝓbant̄. Pyroꝝ
ēm ⁊ ficuū. ⁊ vuaꝝ ſimiliūqꝫ fructuū eſculenta ⁊ humectāt ſtomachū
⁊ frigidiorē efficiunt. Id aūt ⁊ cōcoctioni detrimentoſum eſt. ita eti-
am comedendi appetitū aufert. Itaqꝫ alia mihi ꝯmodior occurrit ⁊
ꝓbabilior rō. Autumnum eſtas anteceſſit. At ꝑ eſtatem intim⁹ ille ca
lor noſter ⁊ ꝓpri⁹ q̄ naturalr̄ alimur. diſpergit̄. fitqꝫ imbecillior ac ra-
rior Idem in autumnū cogit̄ rurſus receptuſqꝫ penit⁹ intra corpus ꝓ
pter eius denſitatē atqꝫ refrigeratōem exteriorem. vim ſuam roburqꝫ
reaſſumit Preteā cum ꝑ eſtatem magis vtimur potu ac cibis item hu
midioribus ob caloris magnitudinem naturam autumnali tempore
mutationis cupida contrarium querit Itaqꝫ nos maiore afficit fame
ſiccumqꝫ alimentū corpis reddit temperamento Quid vero in cauſa
rear eſſe vt Cygni in aīa efflanda ⁊ ſonorius canant ⁊ dulcius dicā au
dacter. q̄d ſentio Neqꝫ me hoc loco deterrebit ab animi iudicio Pla-
tonis autoritas. apud quem diſputat Socrates Cygnos idcirco in
morte ſonantius canē ac meli⁹ quoniā tum maxīe ꝓuideant immor-
talitē aioꝝ. At ip ſe id puto natura fieri. q̄ ſtudioſa conſeruāde ſui vi-
talis omnis ſpūs ꝑ corpus diſꝑſos cōtrahit ad cor. tanqꝫ ad arcē vita
lis preſidij ac roboris Sed vbi natura fruſtra diu multumqꝫ luctata:
neceſſitati parere tandē cogit̄. ſpūs illi deſerta cordis ſtatione emergē
tes impetu quodā intrinſecus per anularis illos longiſſimi colli am-
bitus ad os ipm̄. ſonum quendam pleniorem efficiunt muſici cātus
ſimillimū. Ad poſtremū aūt queſitum eſt a te. q̄d remedij afferri q̄at
quo minus quis ebrietate ſuperet̄. vt in liberiore ꝯuiuio. q̄d greci ſym
poſion nominant. Et ad iſtud quoqꝫ facilis eſt reſponſio Druſus ger
manic⁹ Tiberij Ceſaris frater. vt erat vir ⁊ liberalis ⁊ gratioſus iſtiuſ
modi tuo. ꝯuiuij gn̄e delectari ſolit⁹ tradit̄. Conuiuis autem reliquis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

ebrietate correptis ſolus medicus vino ſuperior eſt inuentus cum is
tamen longe magis q̄z alius quiſq; ſeſe potu obrueret Sz poſteaq̄z eſt
animaduerſum conſueſſe medicum anteq̄z bibere incipere veſci ſem-
per quinq; aut ſex amaris amygdalis. vbi id facere eſt a Druſo prohi-
bitus mox poſt parum etiam potum ebrietati conceſſit. Potes igitur
etiam tu quandocunq; vel germanos vel burgundiones tuos. qui ⁊
ipſi quoq; ex germania olim profecti. in Gallia conſederunt iſtiuſmo-
di conuiuio acceperis. ſolus videri ſobrius. ſi volueris per huiuſmodi
amarorum eſum amygdalorum vina iter prohibere in venas. Quod
ſi huiuſce rei queſieris rationem ea mihi videtur eſſe. ꝙ vis amaritudi
nis naturaliter deſiccat. atq; conſumit humiditates. Itaq; ex omni-
bus liquoribus amaris maxime guſtum offendit (vt ait Plato) vtpo
te qui lingue venulas que ⁊ molles ſunt ⁊ rariores contendit humidi
tatibus ex ariditate reſolutis Videmus etiam hulcera. amaris medi-
camentis extenuari ac purgari Sz hec Phyſicis relinquamus ⁊ me
dicis Vale ex Medio. nonis Aprilibus. M. CCCCC. xli.

Finiunt Epiſtole breuiores ele-
ganſioreſq; Franciſci Philelfi Im-
preſſe Dauentrie per me Richar-
dum Pafraet. Anno domini. M.
CCCCC. vj. In profeſto.
Marthe virginis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Mirabili nec non eleganter tersso vero ac doctissimo viro magistro r gi
dio meo institutori salutem. Morbo non bono te potens nihil
legi quare tenui te de loco [illegible] tuo et regimini in multos
ad suos scolasticos videre curares quare tamen cor tristissimum
te aggiro [illegible] ac liber quia fortuna te non audeo curava
cursu de morbo te sanari audeo. Misisti vero domini nostri
quattuor [illegible] tuis tyronibus pro gallo quem autem misisseras
pro munere [illegible] non redolens [illegible] fortis aut velox gravis et
magnus domini nostri [illegible] computando [illegible] pro meo pretio
tibi paratam [illegible] statim in [illegible] dominica [illegible] multum in
non satisfaceret. Familiaribus tuis dic salutem et domesti
[illegible] valeas [illegible] rebus [illegible] gratia [illegible]
[illegible] dic maii

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 31